

EYVIND SIVERTSEN
KØBENHAVNS
BYGGELOV

MED

TILHØRENDE VEDTÆGTER M. M.
KOMMENTERET UDGAVE

BYGGELOV

af 29. Marts 1939

for

STADEN KØBENHAVN

med dertil hørende

Vedtægter og Instruktioner samt et Tillæg
indeholdende Vejloven, Byplanloven
og Boligtilsynsloven

Med Indledning,

Forklaringer, Oversigtskort og Sagregistre

Udgivet af

EYVIND SIVERTSEN

Kontorchef under Københavns Magistrat

G. E. C. G A D S F O R L A G

K Ø B E N H A V N 1 9 4 0

*Udgivet med Støtte af
Københavns Kommunalbestyrelse*

INDHOLD

| | Side |
|--|------|
| Indledning | 5 |
| Anvendte Forkortelser | 11 |
| Byggelov af 29. Marts 1939..... | 13 |
| Bygningsvedtægt af 18. December 1939..... | 153 |
| Administrationsvedtægt af 18. December 1939..... | 219 |
| Afgiftsvedtægt af 29. December 1939..... | 231 |
| Regulativ for Raaden over Gadeareal m. m. af 14. September 1939 | 243 |
| Regulativ om Gadenavne, Husnumre og Matrikulsnumre af 14. September 1939..... | 256 |
| Instruktion for Københavns Bygningskommission af 6. December 1939..... | 262 |
| Instruks for Reguleringskommissionen af 29. Marts 1940 | 267 |
| Instruks for Taksationskommissionen af 13. Marts 1940..... | 271 |
| Sagregister..... | 275 |

TILLÆG

| | |
|--|-----|
| Lov af 14. December 1857 indeholdende nogle Forskrifter om Gader, Veje og Vandløb i København | 297 |
| Lov af 29. April 1938 om Byplaner..... | 302 |
| Lov af 31. Maj 1939 om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele | 311 |
| Sagregister til Tillæg..... | 324 |

INDLEDNING

KØBENHAVNS NYE BYGGELOV, Lov Nr. 148 af 29. Marts 1939, er som et Led i en udvortes Rækkefølge den fjerde Byggelov for Byen, med Forgængerne Lov af 17. Marts 1856, Lov Nr. 164 af 21. November 1871 og Lov Nr. 77 af 12. April 1889. Indholdsmæssigt set maa den betegnes som Byens anden Byggelov, idet Lovene af 1889 og 1871 helt igennem bygger paa det ved Loven af 17. Marts 1856 fastlagte Grundlag. Saa langt tilbage i Tiden, Forarbejderne til den nye Lov strækker sig, og saa langsommeligt et Forløb de havde — kendetegnet ved følgende Data: Nedsættelse af et kommunalt Fællesudvalg 1898 (B. F. 1898—99 S. 101—49, 216—23 og 375), Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af et Lovforslag 1908 (B. F. 1908—09 S. 1783—1837), Forslagets Forelæggelse for Rigsdagen 1911 (Rigsdagstid. 1911—12, Tillæg A Sp. 2431 flg.), dets Tilbagesendelse til Kommunalbestyrelsen i Anledning af vidtgaende Ændringsforslag 1912, Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af et omarbejdet Forslag 1915 (B. F. 1913—14 S. 27—62 og S. 120—58; B. F. 1914—15 S. 2289—2335 og Tillæg S. 609—94), dets Fremsendelse til Justitsministeriet 1915, uden at videre derefter foretoges — lige saa hurtigt et Forløb fik Sagen, da den i 1935 i et frugtbart Samarbejde mellem Magistratens 4. Afdeling og Indenrigsministeriet, til hvilket Byggesagerne i 1923 var overført fra Justitsministeriet, blev genoptaget. Et Udvalg af kommunale Tjenestemænd, tiltraadt af Repræsentanter for Akademisk Arkitektforening og Dansk Ingeniørforening, afgav i August 1937 til Magistraten det Forslag, der har dannet Grundlaget for de siden da førte Forhandlinger.

I 1929 havde Kommunalbestyrelsen paany nedsat et Fællesudvalg til »Overvejelse af forskellige i Forbindelse med Bygningstilsynet staaende Forhold« (B. F. 1929/30 S. 595 flg.). For dette Fæl-

lesudvalg, der i 1930 havde afgivet Betænkning med Forslag til et for de i 1901/02 i Byen indlemmede Landdistrikter fælles Bygningsreglement (stadfæstet af Indenrigsministeriet under 29. April 1930) og i 1932 Betænkning med Forslag til en foreløbig Omordning af Bygningsvæsenets Administration, forelagde Borgmester P. J. Pedersen i Oktober 1937 det af førnævnte Udvalg udarbejdede Forslag. Fællesudvalgets Forslag med dertil hørende udførlige Motiver forelagdes, efter Vedtagelse i Magistraten, for Borgerrepræsentationen, hvor det tiltraadtes i Mødet den 13. Januar 1938 (B. F. 1937/38 S. 1906—95; Tillæg S. 785—950). Oversendt til Indenrigsministeriet den 14. s. M. og, efter Foretagelsen af forskellige Ændringer, forelagt Rigsdagen af Indenrigsminister Bertel Dahlgaard den 29. November s. A., vedtoges Loven, med Tilslutning af samtlige politiske Partier, i Folketinget den 6. Marts 1939 og i Landstinget den 10. s. M., hvorefter den fik kongelig Stadfæstelse under 29. Marts 1939 (F. F. Sp. 1754, 2357, 4785, 4902; L. F. Sp. 1297, 1486, 1554; Tillæg A Sp. 3009; Tillæg B Sp. 903, 1955; Tillæg C Sp. 561, 1571). Af de til Loven knyttede Vedtægter er Bygningsvedtægten vedtaget af Kommunalbestyrelsen i Møder den 31. Marts 1938 og den 14. December 1939 (B. F. 1937/38 S. 2715—46, Tillæg S. 1087—1173; B. F. 1939/40 S. 1651—71); de øvrige dels den 14. September 1939 (B. F. 1939/40 S. 861—903, Tillæg S. 191—250), dels den 14. December 1939 (B. F. 1939/40 S. 1651—71). Indenrigsministeriets Stadfæstelse meddeltes paa Bygnings- og Administrationsvedtægterne den 18. December 1939, paa Afgiftsvedtægten den 29. s. M.

Selv et hastigt Blik paa den til Loven knyttede »Oversigt over Lovens Indhold« vil vise, at dette paa afgørende Punkter skiller sig fra den hidtil gældende Ret. Herom skal korteligt bemærkes følgende.

Lovomraadet har faaet en betydningsfuld Udvidelse. Mindre væsentligt, om end ingenlunde betydningsløst er det, at selve Lovens Grundbegreb *Bygning* (§ 2) fremtidig vil omfatte en Række Konstruktioner — transportable saa som Telte, Vogne og Baade, naar

disse er Genstand for en mere varig bygningsmæssig Udnyttelse, eller faste saasom Tank- og Beholderanlæg, Kraner, Transportbroer, Tunnelanlæg og Tribuner — der hidtil er betragtet som faldende uden for det traditionelle Begreb af en Bygning.

Langt vigtigere er imidlertid Indføjelser af en Række Bestemmelser, der tilsigter en vis Regulering af Byens Bebyggelse som en Helhed betragtet. Den Zoneinddeling med forskellig tilladelig Bebyggelsestæthed — aftagende fra den gamle indre By udefter til de i 1901/02 indlemmede Landdistrikter — som i nogen Maade fandtes allerede i den tidligere Lovgivning, er blevet systematisk udbygget ved Byens Inddeling i 4 *Grundkredse* bl. a. med forskellig Udnyttelsesgrad og tilladelig Bygningshøjde (§§ 11, 49—52). Helt nye er Bestemmelserne om fastlagte *Byggeomraader* (§§ 12, 44—45) med mest mulig gennemført indbyrdes Adskillelse af Bebyggelsen i Forhold til dens Udnyttelse til Boliger, Industri- eller Forretningsvirksomhed. Nævnes maa ogsaa Bestemmelserne om Fastlæggelse af *Retningsplaner* for Gader (§§ 17 og 18) med dertil knyttede Byggebestemmelser. Men navnlig maa fremhæves de omfattende Regler om *Regulering* (§§ 31—40) af sammenhængende Omraader, hvor bestaaende Grundudformning, Bebyggelses- eller Gadeforhold er af en saadan Beskaffenhed, at Lovens Forskrifter vedrørende disse Forhold ved fremtidig Bebyggelse inden for Omraadet kun vil kunne overholdes ved en samlet Planlægning for dette. Disse saavel for Byen som Helhed som for Grundejerne inden for det paagældende Omraade særdeles betydningsfulde Bestemmelser har nødvendiggjort Oprettelsen af en helt ny Institution, Reguleringskommissionen, hvis Sammensætning er bestemt af Hensynet til at sikre ikke blot den sagkyndigst mulige, men ogsaa den af Bystyrets særlige Interesser mest mulig uafhængige Afgørelse. Hvor gode Resultater hele denne Nyordning vil medføre, kan kun Fremtiden vise. Fremmede i saa Henseende vil det næppe virke, at de i Kommunalbestyrelsens Forslag indeholdte Forskrifter om »Kondemnering« af utidssvarende Bebyggelse udelodes af Regeringsforslaget og, i væsentlig ændret Skikkelse, overførtes til Regeringens Forslag til den for hele Landet fælles Lov om »Bolitilsyn og Sænering af usunde Boliger«. Vigtigt er det derimod, at Reglen om

tidsbegrænset Byggetilladelse (§ 57) blev bibeholdt. En betydningsfuld Nydannelse, der naturligst omtales i Forbindelse med Reguleringsbestemmelserne, er derhos Reglerne om *Byggeservitutter* (§§ 4 og 38), hvorefter blandt andet Magistratens Godkendelse fremtidig udkræves til Ophævelse, Forandring eller Nystiftelse af enhver Servitut, der vedrører Ret til eller Ordning af Bebyggelse eller Opførelse, Indretning eller Benyttelse af Bebyggelse.

Nye er ogsaa de saakaldte *Ordensbestemmelser* (§ 60, jfr. Bygningsvedtægtens § 17), hvorefter ikke blot enhver Grund tillige med dens Bebyggelse i al Almindelighed skal fremtræde paa en sømmelig Maade, men Magistraten dels (positivt) kan kræve, at en ny Bebyggelses Ydre faar den arkitektoniske Form og den Farve, som Gade- og Gaardbilledet paa det paagældende Sted kræver, dels (negativt), hvor arkitektoniske Hensyn kræver det, kan modsætte sig, at en tilstedeværende Bebyggelses ydre Fremtræden ændres. Bestemmelsen om *Vedligeholdelse* (§ 61) er for saa vidt ny, som det fremtidig er paabudt, at enhver Bebyggelse i alle dens Dele og med alt Tilbehør til enhver Tid skal holdes i forsvarlig og sømmelig Stand.

Endnu skal i denne Sammenhæng nævnes, at medens Reglerne om *Hegn imod Nabogrund* tidligere har været indeholdt i en særlig Hegnslov (Lov Nr. 14 af 27. Januar 1872) med særlige Hegnsmyndigheder, og medens de tidligere kun kom til Anvendelse, hvor de interesserede Parter ikke enedes om en anden Ordning, bliver det nu Magistraten (§ 59), som bestemmer, hvorvidt der skal anbringes Hegn, og den nedenfor omtalte Bygningsvedtægt, der fastsætter de nærmere Regler saavel angaaende selve Hegnspligten som angaaende Hegnets Art, Højde m. v.

Anføres maa endelig Lovens § 75, hvorefter Indenrigsministeren efter Indstilling af Kommunalbestyrelser uden for København kan *udvide Bestemmelser i Loven* til at gælde paagældende Kommuner.

Paa den anden Side *har det egentlige Lovomraade faaet en meget væsentlig Indskrænkning* i Forhold til det nuværende. Ikke blot er praktisk talt alle med Hensyn til Bygningers forsvarlige Opførelse, Konstruktioner, Indretning og Benyttelse fornødne Forskrifter overført til en *Bygningsvedtægt* (§§ 5 og 56); men i en Række af Lovens

Bestemmelser er der hjemlet Adgang til at give supplerende Detailforskrifter ved denne Vedtægt. Da Bygningsvedtægtens Indhold beror paa Kommunalbestyrelsens Beslutning, og der til at give den Retskraft kun kræves ministeriel Stadfæstelse, er det klart, at der herved er aabnet Administrationen en Mulighed for paa en forholdsvis let Maade, i Modsætning til det tunge Lovmaskineri, ved de mangfoldige konstruktive Bestemmelser at kunne give de skiftende Tidens Krav, hvad der rettelig tilkommer dem. Selvom Adgang til Dispensation (§ 10) stadig maa holdes aaben, er det klart, at den hidtidige, meget omfattende Dispensationspraksis herved vil blive i overordentlig Grad indskrænket og simplificeret.

Sluttelig maa nævnes de *nye Regler om Bygningsmyndigheden*. Samtidig med den nuværende siden 1856 bestaaende Bygningskommissions Nedlæggelse overgaar den almindelige Bygningsmyndighed til *Københavns Magistrat* (§ 6). Svarende til de konstruktive Byggebestemmelers Udskillelse af Loven og Optagelse i en Bygningsvedtægt fastsættes de nærmere Regler saavel for Udøvelsen af Magistratens Bygningsmyndighed som for Behandlingen af Byggesager i en af Kommunalbestyrelsen vedtaget, af Indenrigsministeriet stadfæstet *Administrationsvedtægt*. I denne Forbindelse kan ogsaa nævnes Lovens § 66, hvorefter de Afgifter, der i Medfør af Lovens Bestemmelser vil være at erlægge til Kommunens Kasse for det med Administrationen forbundne Arbejde, fastsættes ved en ligeledes af Kommunalbestyrelsen vedtaget, af Indenrigsministeren stadfæstet *Afgiftsvedtægt*. Til selve Byggeloven med umiddelbart dertil knyttede Bygnings-, Administrations- og Afgiftsvedtægter samt Regulativ vedrørende privates Adgang til *Raaden over Gadeareal* (§ 27) og vedrørende *Gadenavne og Husnumre m. m.* (§ 29), hvilke Regulativer ligeledes vedtages af Kommunalbestyrelsen men ikke kræver Stadfæstelse af Indenrigsministeriet, kommer endelig, som det tredje Led i Systemet, den Række *Regulativer*, indeholdende Detailforskrifter af speciel Karakter, som Magistraten i Medfør af Loven (jfr. t. Eks. §§ 27, Stk. 2 og § 47) eller Bygningsvedtægten har Beføjelse til at udfærdige.

Ved Siden af Magistraten kommer fremtidig til at staa en nyoprettet *Bygningskommission* (§§ 7, 62 og 63), uden hvis Tilslutning

Byggetilladelse ikke kan meddeles i en Række Sager angaaende Bygninger med særlig Anvendelse (Forretnings-, Forsamlings-, Industri- og Værkstedbygninger m. m.). Denne Kommission kommer derhos til at fungere dels som Ankeinstans i Spørgsmaal af specifik teknisk Art (§ 9, Stk. 2), dels som raadgivende i forskellige Sager af mere almindelig eller principiel Betydning (§ 62, Stk. 3 og 4).

Hvad angaar den i nærværende Lovudgave fremsatte Kommentar til de enkelte Paragraffer, bemærkes, at der ved et helt igenem saa nyt Lovstof, som det her drejer sig om, selvsagt i langt højere Grad maa blive Tale om den for Forstaaelsen nødvendige Udredning og Motivering af de nye Bestemmelser end om en Redegørelse for den Maade, paa hvilken de maa tænkes anvendte i Praksis af Administrationen og de byggende. En saadan Redegørelse, der alene kan opbygges paa længere Tids Erfaring, maa være Fremtiden forbeholdt, og Udtalelser i saa Henseende paa nærværende Tidspunkt staar derfor alene for Forfatterens Regning og kan ikke tillægges nogen som helst autoritativ Karakter.

Da saavel Politi- som Sundhedsvedtægten for København f. T. er under Omarbejdelse af Hensyn til de ved den nye Byggelovgivning nødvendiggjorte Ændringer, har det kun været muligt paa enkelte Punkter at henvise til disse Vedtægter.

København, i Februar 1940.

Eyvind Sivertsen.

ANVENDTE FORKORTELSER:

AV = Administrationsvedtægt af 18. December 1939.

AfgV = Afgiftsvedtægt af 29. December 1939.

BV = Bygningsvedtægt af 18. December 1939.

IBK = Instruktion for Københavns Bygningskommission af 6. December 1939.

IRK = Instruks for Reguleringskommissionen af 29. Marts 1940.

ITK = Instruks for Taksationskommissionen af 13. Marts 1940.

RG = Regulativ for Raaden over Gadeareal m. m. af 14. September 1939.

RGH = Regulativ om Gadenavne, Husnumre og Matrikulsnumre af 14. September 1939.

Lov 1889 = Bygningslov for København af 12. April 1889.

Mot. = Motiver til Lovforslag.

Kb. F. = Københavns Kommunalbestyrelses Forslag af 13. Januar 1938 til ny Byggelov.

Rg.F. = Det af Regeringen den 29. November 1938 i Folketinget forelagte Forslag til ny Byggelov.

B.F. = Københavns Borgerrepræsentations Forhandlinger.

F.F. = Rigsdagstidende 1938/39. Folketingets Forhandlinger.

L.F. = do. Landstingets Forhandlinger.

Till. A = do. Tillæg A (forelagte Lovforslag).

Till. B = do. Tillæg B (Betænkninger over Lovforslag).

Götzsche = A. Götzsche: Bygningsret. 3. Udgave. Kbhvn. 1937.

Sivertsen = E. Sivertsen: Haandbog i Bygningslovgivningen. Kbhvn. 1928.

Vinding Kruse = Fr. Vinding Kruse: Ejendomsretten. Kbhvn. 1929

Byggelov af 29. Marts 1939 for
Staden København.

Afsnit I.

Lovens Omraade og Myndigheder.

KAPITEL 1.

§ 1.

Lovens stedlige Omraade.

Denne Lov gælder for Københavns Kommunes Grund, derunder det til enhver Tid under Københavns Havn hørende Omraade. Loven omfatter derimod ikke det under Holmen hørende Omraade, til hvilket Lovens Bestemmelser dog helt eller delvis kan udvides af Indenrigsministeren efter Forhandling med Marineministeren.

Ved Lovens Ikrafttræden bortfalder ikke blot den tidligere Byggelov, men tillige det under 29. April 1930 stadfæstede særlige Bygningsreglement for de i 1901/02 indlemmede Landdistrikter (jfr. § 76). Disse indtager fremtidig ingen anden Særstilling end den, der medføres af selve Lovens Bestemmelser, navnlig om Grundkredsinddeling (ndfr. S. 26).

Medens den tidligere Særstilling for Citadellet Frederikshavn (Lov 1889 § 1) er ophævet, er Holmen, med Orlogsværftet, stadig undtaget fra Lovens Omraade, begrundet ved den særlige Udnyttelse til militære Formaal, den afsondrede Beliggenhed og den Kontrol, som udøves med Byggeriet af det under Søværnets Bygningsvæsen ansatte tekniske Personale.

Københavns Havns Omraade henhører under Loven, selv om det maatte komme til at strække sig ind i tilstødende Kommuner. Ved en under Lovforslagets Behandling i Folketinget (F. F. Sp.

4788, Till. B Sp. 906) i § 11, Stk. 2 i. f., indsat Bestemmelse er det fastslaaet, at fremtidige Havnearealer skal henhøre under 2. Grundkreds.

I Medfør af § 75 kan Lovens Bestemmelser ved kommunal Vedtægt, stadfæstet af Indenrigsministeriet, bringes til Anvendelse i Kommuner uden for København.

§ 2.

Lovens saglige Omraade.

Stk. 1. Lovens Bestemmelser finder foruden paa ny Bebyggelse tilige Anvendelse paa Ombygning af eller Tilbygning til bestaaende Bebyggelse, samt endvidere paa saadanne væsentlige Forandringer af Indretningen eller Benyttelsen af bestaaende Bebyggelse, som vilde falde ind under Loven, saafremt de bragtes til Udførelse som ny Bebyggelse, alt i det Omfang Bestemmelserne umiddelbart eller ifølge de til Grund for samme liggende Hensyn efter Bygningskommissionens Skøn er anvendelige derpaa. I øvrigt finder Loven kun Anvendelse paa de ved dens Ikrafttræden bestaaende Bebyggelser, naar de enkelte Bestemmelser indeholder udtrykkelig Hjemmel herfor.

Stk. 2. Til Bebyggelse henregnes ikke alene faste Konstruktioner og Anlæg, som efter Lovens almindelige Forudsætninger maa betegnes som Bebyggelse, tillige med sammes enkelte Dele og Tilbehør, men ogsaa transportable Konstruktioner, saa som Telte, Vogne, Baade el. lign., naar de er Genstand for en bygningsmæssig Udnyttelse, der ikke er af rent forbigaaende Art. Endvidere er Lovens Bestemmelser anvendelige paa Tank- og Beholderanlæg, Kraner, Transportbroer, Tunnelanlæg, Tribuner og andre Konstruktioner, der er af en saadan Art, at Lovens Anvendelse paa dem er begrundet i de Hensyn til den offentlige Sikkerhed, Orden og Sundhed, som Loven tilsigter at varetage.

Stk. 3. Tvivlsspørgsmaal ved Anvendelsen af ovenstaaende Regler paakendes af Bygningskommissionen. Dennes Afgørelse kan indankes for Indenrigsministeren.

Stk. 4. Bestemmelserne i denne Lov medfører ingen Indskrænkninger i det offentliges Beføjelser i Medfør af Byplanlovgivningen.

*Stk. 1. Omfanget af Anvendeligheden af Lovens Bestemmelser paa ny Bebyggelse beror selvfølgelig alene paa disse Bestemmelser Indhold og nærmere Formulering. Hvad angaar bestaaende Bebyggelse, blev der under Behandlingen i Folketinget mellem »saadanne« og »Forandringer« (Linie 3) indsat Ordet »væsentlige«. Det blev ikke nærmere motiveret i den paagældende Udvalgsindstilling (Till. B Sp. 906, jfr. F. F. Sp. 4788). Men saavel af Kilden til Ændringen (jfr. Grundejertidende 14. April 1939) som af Forhandlingerne angaaende denne (F. F. Sp. 4793) fremgaar det, at Hensigten har været at fremhæve, »at der skal foreligge væsentlige Forandringer, for at en Ombygning kan falde ind under Lovens Bestemmelser«. Uanset den lidet heldige Udtryksmaade maa man her efter gaa ud fra, at almindelige *Bygningsforandringer* i bestaaende Ejendomme, der efter deres Omfang ikke kan karakteriseres som en Ombygning, endsige en væsentlig Ombygning, men som utvivlsomt »vilde falde ind under Loven, saafremt de bragtes til Udførelse som (i) ny Bebyggelse«, maa falde ind under Bestemmelserne i saavel Loven som de dertil knyttede Vedtægter og Regulativer, jfr. herved Lovens § 2² (»Bebyggelse tillige med sammes enkelte Dele og Tilbehør«) og § 73. Denne Opfattelse ligger da ogsaa til Grund for den af Indenrigsministeriet stadfæstede Administrationsvedtægt, der i § 2, uden at gøre Forskel paa bestaaende og nye Ejendomme, som Genstand for lovbefalet Ansøgning nævner »indvendig eller udvendig Forandring, saa som Flytning eller Gennembrydning af Mur eller Skillerum, Anbringelse af Ildsted«. Det samme gælder Afgiftsvedtægten, der i § 5 omhandler saavel en »Forandring saa omfattende eller indgribende, at den efter Magistratens Skøn kan sidestilles med Nybygning eller Nyindretning af Etage« (Stk. 3) som almindelige mindre Bygningsforandringer (Stk. 1 og 2). Den for en mere omfattende *Ombygning* særlige Regel maa da blive den, at det Omfang, i hvilket Lovens Forskrifter her kommer til Anvendelse, beror paa, i hvor væsentlig en Grad der ved Ombygningen gøres Indgreb i en bestaaende Bebyggelse som Helhed (jfr. Sivertsen, S. 21—23).*

Tilbagevirkende Kraft er udtrykkeligt tillagt Bestemmelserne i

§§ 4¹, 15², 16², 20³, 24²⁻³, 26², 47², 48, 50²⁻⁷, 57¹, 61⁴. Se ogsaa BV §§ 19⁷ h, 40⁷, 50².

Stk. 2. Bestemmelserne er i ikke ubetydeligt Omfang nye. Dette gælder naturligvis ikke den egentlige Bebyggelse, men derimod i nogen Grad de transportable Konstruktioner, saa som Telte og Baade, der er Genstand for bygningsmæssig Udnyttelse. Og navnlig gælder det de i sidste Punktum omhandlede Konstruktioner af mer eller mindre maskinel eller ingeniørmæssig Art (jfr. Sivertsen, S. 17—20). Den nærmere Afgrænsning af, hvilke Konstruktioner der bør inddrages under Loven, navnlig ogsaa fordi deres Udførelse ellers vil være uden for enhver Kontrol fra det offentlige Side, maa overlades til Praksis. Visse Direktiver er allerede givet ved BV § 63, Stk. 3 f (Skure paa Byggepladser) og Stk. 4 (Telte). M. H. t. Stilladser o. lign. henvises til BV § 5 og Regulativ af 30. December 1939.

§ 3.

Militære Anlæg.

Bygningsmæssige Foranstaltninger, der tjener militære Formaal, og som efter vedkommende Ministeriums Skøn bør hemmeligholdes, kan paa Ministeriets Ansvar bringes til Udførelse uden Forelæggelse for eller Godkendelse af de kommunale Bygningsmyndigheder.

Bestemmelsen indsattes i Rg. F. uden nærmere Motivering ud over, at den »skyldes en Henstilling fra Krigsministeriet« (Till. A Sp. 3092). Som den er formuleret, maa det antages, at den kun tilsigter at indrømme en Undtagelsesstilling i administrativ Henseende, og at de paagældende Foranstaltninger derfor — paa vedkommende Ministeriums Ansvar — maa udføres i Overensstemmelse med de iøvrigt gældende Byggeforskrifter. Kravet om Hemmeligholdelse kan ikke i sig selv begrunde en Fravigelse af Forskrifter, der er motiverede ved konstruktive, sundhedsmæssige, brandmæssige eller andre reale Hensyn af lignende Art.

§ 4.

Byggeservitutter.

Stk. 1. Naar Magistraten har Paataleret ifølge en Byggeservitut, kan Magistraten betinge Byggetilladelse af Servitutens Overholdelse og i øvrigt haandhæve denne efter Reglerne i §§ 68—72. Denne Bestemmelse finder ogsaa Anvendelse paa de før Lovens Ikrafttræden paalagte Byggeservitutter. Ved en Byggeservitut forstaaes i denne Lov enhver Servitut, der vedrører Ret til eller Ordning af Bebyggelse eller Opførelse, Indretning eller Benyttelse af Bebyggelse.

Stk. 2. Ingen bestaaende Byggeservitut kan ophæves eller forandres, og ingen Byggeservitut kan fremtidig retsgyldig stiftes uden Magistratens Godkendelse. En i Overensstemmelse hermed bestaaende eller gyldig stiftet Servitut kan af Magistraten haandhæves efter Reglerne i Stk. 1.

Stk. 3. Magistratens Beslutninger i Henhold til foranstaaende Bestemmelser kan indankes for Indenrigsministeren.

Disse meget betydningsfulde Bestemmelser maa ses i Sammenhæng med Lovens almindelige Tendens, nemlig at virke regulerende paa Byens Bebyggelse som Helhed. Byggeservitutterne er faktisk Byggeforskrifter, der supplerer den offentlige Byggeret.

Stk. 1 omhandler Udøvelsen af Magistratens Paataleret ved Byggeservitutter samt Definition af sidstnævnte Begreb. Magistraten har fra gammel Tid haft Paataleret med Hensyn til den en betydelig Del af Stadens udenbys Grunde paahvilende Servitut, der stammer fra Udskiftningen og Bortsalget af Byens Markjorder omkring 1800, »den røde Servitut«. Den Tvivl, der tidligere (jfr. Sivertsen, S. 113) kunde rejses m. H. t. Forholdet mellem den almindelige Bygningslovgivning og saavel denne Servitut som andre, ved hvilke Magistraten havde Paataleret, er nu bortfaldet. I denne Forbindelse kan mærkes Reglen i § 38^o, hvorefter en Byggesags Behandling kan stilles i Bero, indtil et under Sagen rejst Spørgsmaal om Ændring eller Ophævelse af en Byggeservitut har fundet sin Afgørelse.

Stk. 2 omhandler Magistratens Myndighed m. H. t. bestaaende eller fremtidig stiftede Byggeservitutter. Uden iøvrigt at komme ind

paa servitutretlige Spørgsmaal bemærkes, at Bestemmelsen i andet Punktum om Haandhævelse af de omhandlede Servitutter formentlig maa forstaas saaledes, at der alene er Tale om at tillægge Magistraten en Ret til — uanset om den ifølge Servitutten har Paataleret eller ej — at haandhæve Servitutterne efter Reglerne i Stk. 1, altsaa at betragte dem som offentligretlige Byggeforskrifter saavel ved deres eventuelle Optagelse i en Byggetilladelse som ved Retsfølgning i Tilfælde af deres eventuelle Overtrædelse. Bestemmelsen i andet Punktum maa, uanset den noget dunkle Udtryksmaade »i Overensstemmelse hermed bestaaende«, antages at omfatte enhver ved Lovens Ikrafttræden bestaaende og enhver derefter stiftet Byggeservitut.

Ønsker Magistraten paa eget Initiativ at ændre en Byggeservitut, kan der gaas frem efter Reglerne i § 38, efter Omstændighederne Byplanloven.

§ 5.

Bygningsvedtægt.

Forskrifter til Opfyldelse af de i Loven derom givne særlige Bestemmelser samt Forskrifter, der efter den til enhver Tid indvundne Erfaring findes nødvendige for at fuldstændiggøre Bestemmelserne i Lovens §§ 19—20, 24—29, 46—48 og 54—55 og 58, optages i en af Kommunalbestyrelsen vedtaget og af Indenrigsministeren stadfæstet Bygningsvedtægt.

Med denne Bestemmelse er bortfaldet den aabenbare Urimelighed, at medens Fastsættelse af Byggeregler for København (bortset fra de indlemmede Landdistrikter) var forbeholdt Lovgivningsmagten, var der baade for Købstæderne (jfr. allerede Lov af 30. Decbr. 1858 § 40) og Landet (Lov Nr. 109 af 23. April 1915) aabnet vidtgaende Adgang til ad administrativ Vej at supplere, efter Omstændighederne ændre, gældende Lovforskrifter. Angaaende Forslag til Ændringer i eller Tilføjelser til Bygningsvedtægten skal Bygningskommissionens Erklæring indhentes i Henhold til § 7. Afgørelser af skønsmæssig Art, der træffes i Medfør af Bestemmelser

i Bygningsvedtægten, kan i Henhold til § 9^a indankes for Bygningskommissionen, hvis Afgørelse er endelig. Angaaende Bygningsvedtægten Indhold henvises iøvrigt til Bemærkningerne ved de enkelte Paragraffer samt til § 56. — Bygningsvedtægten, vedtaget i endelig Skikkelse af Kommunalbestyrelsen den 14. December 1939, stadfæstet af Indenrigsministeriet den 18. s. M., findes aftrykt nedenfor S. 153.

KAPITEL 2.

§ 6.

Københavns Magistrat.

Stk. 1. Den almindelige Bygningsmyndighed ifølge denne Lov udøves af Københavns Magistrat.

Stk. 2. Intet under denne Lovs Bestemmelser henhørende Arbejde maa paabegyndes uden Magistratens Tilladelse, ej heller maa noget i Henhold til Loven udført Arbejde tages i Brug, forinden Magistraten har udfærdiget Attest for, at det er udført i Overensstemmelse saavel med Lovens Bestemmelser som med de til Tilladelsen knyttede Vilkaar.

Stk. 3. De nærmere Regler saavel for Udøvelsen af Magistratens Bygningsmyndighed som for Behandlingen af Byggesager fastsættes i en af Kommunalbestyrelsen vedtaget, af Indenrigsministeren stadfæstet Administrationsvedtægt.

Med Ophævelsen af Bygningskommissionen i dens tidligere Skikkelse er den almindelige Bygningsmyndighed som Helhed henlagt under Københavns Magistrat, d. v. s. dennes 4. Afdeling, jfr. Vedtægt for Bestyrelsen af Stadens Anliggender af 31. Marts 1920 § 3. Allerede ved Lov af 4. Marts 1857 om Københavns kommunale Anliggender aabnedes der iøvrigt (i § 1) Adgang til ved kongelig Resolution at faa henlagt de Bygnings- og Brandpolitiet vedrørende Sager under Magistraten, hvilket for sidstnævnte Sagers Vedkommende skete ved Loven af 15. Maj 1868. I denne Forbindelse kan ogsaa nævnes Lov Nr. 53 af 21. Februar 1923, hvorefter Bygningsmyndigheden for Frederiksberg er Frederiksberg Kommunalbe-

styrelse. — I de i § 62 omhandlede Sager skal Godkendelse af den nyoprettede Bygningskommission foreligge, forinden Magistraten kan meddele Byggetilladelse.

Administrationsvedtægten, indeholdende de nærmere Regler for Udøvelsen af Magistratens Bygningsmyndighed, vedtaget i endelig Skikkelse af Kommunalbestyrelsen den 14. December 1939 og stadfæstet af Indenrigsministeriet den 18. s. M., findes aftrykt nedenfor S. 219.

§ 7.

Bygningskommissionen.

Bygningskommissionen træffer Bestemmelser vedrørende de Forhold, der ifølge Reglerne i denne Lov er forbeholdt dens Godkendelse eller undergivet dens Paakendelse. Dens Erklæring skal indhentes over Forslag til Ændringer i og Tilføjelser til den i § 5 omhandlede Bygningsvedtægt, før saadanne Forslag kan vedtages af Kommunalbestyrelsen.

Angaaende de under Bygningskommissionens Afgørelse hørende Sager henvises til Bemærkningerne ad § 62 og angaaende Kommissionens Sammensætning og Forretningsgang til § 63. Den for Kommissionen af Indenrigsministeriet under 6. December 1939 udfærdigede Instruktion findes aftrykt nedenfor S. 262.

§ 8.

Reguleringskommissionen og Taksationskommissionen.

Stk. 1. Reguleringskommissionen træffer Bestemmelser i Sager, som angaar Regulering og Magelæg m. v. ifølge denne Lov, eller som i øvrigt ifølge Loven er undergivet dens Afgørelse.

Stk. 2. Taksationskommissionen foretager, hvor ikke andet er udtrykkeligt bestemt, de Værdiansættelser, som skal lægges til Grund ved Anvendelsen af denne Lovs Regler, derunder Fastsættelsen af de Erstatninger, som tilkommer Grundejere eller andre berettigede i Tilfælde af Ekspropriationer i Henhold til denne Lov, og træder i øvrigt

i Stedet for den ved Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926, om Gader, Veje og Vandløb i København anordnede Kommission samt træffer Afgørelser i de i nærværende Lov i øvrigt særlig nævnte Tilfælde.

De nærmere Regler angaaende disse Kommissioners Virksomhed og Sammensætning findes i Kap. 6, §§ 31—40 (Regulering) og i Kap. 7, §§ 41—43 (Ekspropriation og Taksation). — Samtidig med Byggelovens Ikrafttræden bortfalder § 10 i Lov af 14. Decbr. 1857, jfr. Byggelovens § 76.

§ 9.

Anke.

Stk. 1. De af Magistraten og Bygningskommissionen truffne Afgørelser kan indannes for Indenrigsministeren eller Reguleringskommissionen i Overensstemmelse med de herom i de enkelte Paragraffer indeholdte Bestemmelser.

Stk. 2. Naar der i Henhold til Bestemmelser i Bygningsvedtægten træffes Afgørelser af skønmæssig Art, kan saadanne Afgørelser indannes for Bygningskommissionen, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 3. Naar intet andet er foreskrevet i denne Lov, er Ankefristen 30 Dage fra den Dag, da Afgørelsen er meddelt den paagældende. For Beslutninger, hvorom der er udfærdiget offentlig Bekendtgørelse, regnes Ankefristen fra dennes Dato.

Stk. 4. Anke over et af Bygningsmyndighederne givet Paalæg fritager ikke for at efterkomme dette. Dog kan vedkommende Ankemyndighed, naar Omstændighederne taler derfor, bestemme, at en Anke skal have opsættende Virkning.

Stk. 5. Søgmaal til Prøvelse af de af Administrationen i Medfør af Loven truffne Beslutninger skal anlægges inden 6 Uger fra den Dag, da Beslutningen er meddelt Klageren.

I Modsætning til den tidligere Ordning (Lov 1889 § 71), hvorefter Anke til højere administrativ Myndighed var den nærmest undtagelsesfri Regel, kan Anke kun finde Sted, hvor udtrykkelig

Hjemmel er givet. Paa den anden Side er Indenrigsministerens Afgørelse i adskillige Sager endeligt bindende, saaledes at de paagældende Spørgsmaal ikke kan indbringes for Domstolene. Dette gælder saaledes efter § 27⁶ (Magistratens Raaden over udlagte, men endnu ikke anlagte Gadearealer), § 30² (Grænsegader), §§ 44⁵ og 45⁵ (Byggeomraader), § 50⁸ (ubebyggede Arealer), § 51⁴ (Bebyggelsens Anbringelse paa Grunden), § 52⁸ (Bebyggelsens Højde), § 53³ (Bygningsafstand), § 62⁵ (Bygningskommissionens Competence).

Ny er ligeledes Reglen om en vis Ankefrist; dennes Længde er fastsat i Overensstemmelse med Reglen i § 26, Stk. 2, i Byplanloven af 29. April 1938.

§ 10.

Dispensation.

Stk. 1. Indenrigsministeren kan, naar vægtige Grunde skønnes at tale derfor, og efter at Magistraten har haft Lejlighed til at ytre sig over Andragendet, tillade, at de i denne Lovs §§ 11—30 og 44—61 samt de i den i § 5 omhandlede Bygningsvedtægt indeholdte Bestemmelser i særegne Tilfælde fraviges, efter Omstændighederne mod nærmere fastsatte Vilkaar af bebyggelsesmæssig Art.

Stk. 2. I de under Bygningskommissionen henhørende Sager skal dennes Erklæring forud være indhentet.

Stk. 1. I Mot. til Rg.F. (Till. A Sp. 3094) hedder det, at man i Overensstemmelse med gældende Praksis har villet angive, »at de for en Dispensation opstillede Vilkaar alene kan være af bebyggelsesmæssig Art, d. v. s. have Hensyn til Udførelsen eller Udnyttelsen af den ved den indrømmede Lempelse tilstaaede øgede Byggeret, Anvendelsen af den paagældende Bebyggelse eller Foranstaltninger ved denne, som tilsigter at udelukke eller begrænse mulige Ulemper som Følge af den indrømmede Lempelse«. Betingelser om Ydelser af økonomisk Art og Betingelser af arkitektonisk Art kan herefter kun stilles, saafremt de har direkte Tilknytning til Dispensationen, jfr. saaledes §§ 27¹ og 60².

Naturligvis kan den tidligere, meget omfattende Dispensations-

praksis paa ingen Maade ventes fortsat. Den skyldes jo netop den manglende Smidighed, den alt for casuistiske og grove Udformning af Lovreglerne, som det har været et Hovedformaal med hele det nye Lovkompleks med dertil hørende Vedtægter og Regulativer at komme bort fra (jfr. Sivertsen, S. 415—16 og Götzsche, S. 124—32). Undværes kan en Dispensationsbestemmelse dog afgjort ikke. Hvor megen Brug der vil blive for den, maa Fremtiden vise. Muligvis vil den finde større Anvendelse ved den for Overgangstiden fra gammelt til nyt nødvendige Tillem্পning end senere, hvor de nye Regler har kunnet tages i Betragtning allerede ved Udstykning og Grundkøb. Iøvrigt kan her henvises til det ad § 36 anførte Cirk. Nr. 186 af 21. Oktober 1939 fra Indenrigsministeriet, hvorefter der ved en Byplan kan fastsættes Bestemmelser, der overflødiggør Dispensation fra Byggeloven. Jfr. ogsaa de indledende Bemærkninger ad § 49¹.

Afsnit II.

Bebyggelsens Ordning.

KAPITEL 3.

Grundkredse og Byggeomraader.

§ 11.

Grundkredse.

Stadens Omraade inddeles i 4 Grundkredse:

Stk. 1. 1ste Grundkreds omfatter den Del af Byen, som ligger inden for en Linie, der dannes af: Toldbodvej, Grønningen, Øster Voldgade, Nørre Voldgade, Vester Voldgade, Langebrogade, Christianshavns Voldgade, Baadsmadsstræde, Prinsessegade, Trangraven og Havnen fra Nyhavn til Toldbodvej.

Stk. 2. 2den Grundkreds omfatter den Del af Stadens Grund, som ligger mellem den i Stk. 1 angivne Linie og en Linie, der dannes af: Kalkbrænderihavnsgade, vestlige Side af Kystbanen, Borgervænget, Rovsinggade, Tagensvej, Grænsen mellem Banen og Matr.-Nr. 167

Lod 9 A, 5570 og 5571 Udenbys Klædebo Kvarter, Borgmestervangen, Hyltebro, østlige Side af Ringbanen, Grænsen mellem Frederiksberg og København, Grænsen mellem Valby og Udenbys Vester Kvarter, Sydskellet for Matr.-Nr. 16 t Valby, Syd- og Østsiden af Vestre Kirkegaard, Grænsen mellem Kongens Enghave og Valby, Enghavevej, Sydhavnsgade, Scandiagade og dennes Forlængelse til Kalvebod Strand, Havnen, den forlængede Artillerivej, fra Axel Heides Gade Kvartergrænsen mellem Eksercerpladsen og Amagerbro Kvarterer indtil Stien Syd for Faste Batteri, denne Sti indtil Amagerfælledvej, Grænsen mellem Amagerbro Kvarter og Eksercerpladsen fra Hjørnet af Amagerfælledvej og Sundholmsvej, Grænsen mellem Sundbyvester og Amagerbro Kvarter, Grænsen mellem Sundbyøster og Amagerbro Kvarter og Øresund. Til denne Grundkreds henføres de Omraader, som fremtidig maatte udlægges udelukkende eller overvejende som Havnearealer, saaledes at Grænserne for disse fastsættes af Indenrigsministeren efter Forslag af Kommunalbestyrelsen og efter Forhandling med Ministeren for offentlige Arbejder.

Stk. 3. 3die Grundkreds omfatter den Del af Stadens Grund, som ligger inden for Linien, der dannes af:

a) Grænsen mellem Hellerup og Udenbys Klædebo Kvarter, Grænsen mellem Emdrup og Udenbys Klædebo Kvarter, Lyngbyvej, Emdrupvej, Tuborgvej, Lundedalsvej, Lundebakken, Emdrupvej, Frederiksborgvej, Raadvadsvej, en Linie i en Afstand af 100 m fra Midtlinien af Frederiksborgvej til Rotunden ved Krematoriet, Frederiksborgvej, Skoleholdervej, det østlige og nordlige Skel for Matr.-Nr. 3 k Utterslev, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 1132, 143 og 973 Utterslev, Raadvadsvej, Horsebakken, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 20 Utterslev, Hyrdevangen, Ellevangen, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 8 gd, 8 ft, 8 eu, 8 eg, 8 df Brønshøj, Sydskellet for Brønshøj Kirkegaard, Præstegaards Allé, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 2964, 2966, 2967 og 2952 Husum, Kablejevej, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 10 f, 10 h, 3137 og 3112 Husum, det vestlige Skel for Matr.-Nr. 3112 og 3135 Husum, en Linie i en Afstand af 50 m fra Midtlinien af Frederikssundsvej, Mørkhøjvej, Marbjergvej, en Linie i en Afstand af 50 m fra Midtlinien af Frederikssundsvej, Sonnerupvej, Grænsen mellem

Husum og Brønshøj, Grænsen mellem Husum og Vanløse, Aalekistevej, Grænsen mellem Vanløse og Vigerslev, Grænserne mellem Frederiksberg og Vanløse, Brønshøj og Utterslev, Grænsen mod 2den Grundkreds og Øresund.

b) Sydhavnen, Grænsen mod 2den Grundkreds, Grænsen mellem Frederiksberg og Valby, Grænsen mellem Frederiksberg og Vigerslev, en Linie i en Afstand af 50 m fra Midtlinien af Roskildevej, Valby Langgade, den nordøstlige Side af Frederikssundsbanen, Stien under Vestbanen, den østlige Grænse for Matr.-Nr. 496, 499 og 502 Valby, F. L. Smidths Vej, Gammel Køge Landevej, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 1461 Valby, Bryggerivej, Trekronergade, Grænsen mellem Valby og Kongens Enghave og Kalvebod Strand.

c) Grænsen mod 2den Grundkreds, en Linie fra det sydligste Punkt af Grænsen mellem Amagerbro og Eksercerpladsen til Hjørnet af Hegningen og Digevej, Hegningen, Røde Mellemvej, Kalvedamsvej, Tingvej, det sydlige Skel for Matr.-Nr. 795 Sundbyvester, Englandsvej, Peder Lykkes Vej, det vestlige Skel for Matr.-Nr. 1731 og 820 Sundbyvester, Ulrik Birchs Allé, det vestlige Skel for Matr.-Nr. 828, 965, 984 og 9 n Sundbyvester, Thingvalla Allé, det vestlige Skel for Matr.-Nr. 9 bb, 9 bd, 1726, 1725, 9 cz og 1881 Sundbyvester, Hyacintvej, Gyldenlakvej, Vejlands Allé, Greisvej, Grækenlandsvej, Rodosvej, Kasturpevej, Italiensvej, Backersvej, Veronavej, Sorrentovej, Lodivej, Messinavej, Palermovej, det nordlige Skel for Matr.-Nr. 848 Sundbyøster, den vestlige Side af Amagerbanen, Øresundsvej og Øresund.

Stk. 4. 4de Grundkreds omfatter Resten af Stadens Grund.

Grundkredsinddelingen bygger principielt paa den tidligere Ret, for saa vidt som Loven af 1889 (§§ 10 og 22) i Henseende til den tilfældige Gadebredde og Bebyggelsestæthed gjorde Forskel paa Grundene inden for og uden for de tidligere Volde (i det væsentlige svarende til Grænsen mellem 1. og 2. Grundkreds), og Bygningsreglementet af 29. April 1930 for de indlemmede Landdistrikter (væsentlig svarende til 3. og 4. Grundkreds) yderligere indskrænkede Byggeretten i disse Distrikter. Nyt er det, at man, navnlig

med Hensyntagen til Grundpriserne, har oprettet en selvstændig 3. Grundkreds, og at Grundkredsinddelingen fremtidig faar en langt mere omfattende Karakter, ikke blot med Hensyn til den tilladelige Bygningshøjde (§ 52), men ogsaa paa en Række andre Punkter, jfr. nedenanførte Oversigt.

For saa vidt Grundkredsgrænserne delvis er sammenfaldende med private Matrikulsskel, bemærkes, at der herved formentlig maa gaas ud fra de ved Lovens Stadfæstelse foreliggende Grænseskel. Herved er man formentlig i god Overensstemmelse med Princippet i § 74, Stk. 2.

Et Kort over Grundkredsinddelingen findes bag i Bogen.

Oversigt over Bestemmelser, der har Tilknytning til Grundkredsinddelingen.

Byggeloven. § 19¹ (Gadebredde), § 20² (Hjørneafskæring), § 21¹⁻⁴ (Gadeudvidelse), § 22 (Byggelinie), § 49 (Udnyttelsesgrad), § 50⁴ (Opholdsareal), § 52 (Bebyggelsens Højde).

Bygningsvedtægten. § 15⁷ (Bygningsafstand ved Erhvervsbebyggelse), § 19² (Fremspring paa Sokler), § 19⁴ (do. Tagnedløb), § 19⁶ (do. udvendige Trapper), § 19⁷ b (do. Lyskasser).

Afgiftsvedtægten. § 14¹⁻² (Takster for Udstykning, Maalebrev m. m.), § 22 (do. Situationsplan).

Gaderegulativet. § 5 (Afgifter for Udhængstag, Indgangsparti m. m.), § 6 (do. Udhængsskab), § 13² (Fremspring paa Udhængsskab, Automat, Skilt m. m.).

§ 12.

Byggeomraader.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan bestemme, at nærmere angivne Omraader skal være forbeholdt henholdsvis Boligbebyggelse, Forretningsbebyggelse eller Industribyggelse. For Bebyggelse inden for saadanne Omraader, bortset fra de i § 41, Stk. 1 i. f., omhandlede Institutioner, Virksomheder og Anlæg, gælder Reglerne i §§ 44—45.

Stk. 2. Saafremt et Omraade har en saadan Beskaffenhed eller Beliggenhed, at Bebyggelse paa samme kan udsættes for Sammenstyrtning, Oversvømmelse eller anden Skade, der kan medføre Fare for Brugernes eller andres Liv, Helbred eller Ejendom, og saadan Fare ikke ved passende Foranstaltninger kan afværges, kan Kommunalbestyrelsen bestemme, at det paagældende Omraade skal holdes fri for Bebyggelse.

Stk. 3. Om den nærmere Afgrænsning af de i Stk. 1 og 2 nævnte Omraader udfærdiges offentlig Bekendtgørelse.

Stk. 4. Magistraten kan foretage saadanne Ændringer i Afgrænsningen af fastlagte Byggeomraader, som enten er af mindre væsentlig Art, eller hvorom Enighed er opnaaet med Ejerne af de Grunde, som omfattes af Ændringen. Andre Ændringer i et ved offentlig Bekendtgørelse fastlagt Byggeomraade kan ske ved Kommunalbestyrelsens Beslutning, naar Forudsætningerne for den oprindelige Inddeling findes at være i væsentlig Grad ændrede, og naar Forandringen kan ske uden Ulempe for de af Forandringen omfattede eller berørte Grunde, samt i Forbindelse med Regulering i Henhold til §§ 31—39.

Stk. 5. De i Henhold til Stk. 1 og 2 og i Henhold til Stk. 4 truffne Afgørelser kan — bortset fra de af ovennævnte Reguleringsbestemmelser omfattede Tilfælde — indankes for Indenrigsministeren.

Stk. 1. Spørgsmaalet om en Regulering af Byens Bebyggelse efter dennes forskellige Art (høj, lav, sluttet og aaben Boligbebyggelse, Forretnings- og Industribyggelse) har som bekendt i mange Aar beskæftiget Københavns Kommunalbestyrelse. Oprindeligt har man været henvist til Servitutpaalæg i Henhold til privatretlige Overenskomster med de byggende. Med Loven af 16. Maj 1934 kom man for saa vidt et betydningsfuldt Skridt videre, som der ved denne Lov blev givet Hjemmel til at ekspropriere ikke blot, som tidligere, til Forbedring af uheldige Gadeforhold, men ogsaa til Tilvejebringelse af tilfredsstillende Bebyggelsesforhold. Først med de nu indførte Bestemmelser er der imidlertid, bortset fra Reglerne i Byplanlovens § 2, Nr. 5, givet Kommunalbestyrelsen den Myndighed, som er nødvendig, hvis der, uden urimelige økonomiske Ofre fra Samfundets Side, skal naas frem til en rationel Løsning af Spørgsmaalet. Jfr. iøvrigt Bemærkningerne ad §§ 44 og 45.

Stk. 2. Hermed maa sammenholdes Bestemmelserne i BV § 2¹.

Stk. 3. Det er en Selvfølge, at de i Sundhedsvedtægtens Afsnit V, jfr. Lov af 10. Marts 1852, indeholdte Bestemmelser om visse for Sundheden skadelige Virksomheder og Anlæg har selvstændig Gyldighed ved Siden af de i nærværende Paragraf givne Regler.

Stk. 4. Sager angaaende Ændring i fastlagte Byggeomraader skal forelægges Bygningskommissionen til Udtalelse i Henhold til § 62³.

Stk. 5. Jfr. § 18⁵ i. f.

KAPITEL 4.

Matrikulering.

§ 13.

Stadskonduktørens Myndighedsomraade.

Stk. 1. Stadens Matrikulsvæsen henhører under Københavns Magistrat og bestyres af Stadskonduktøren.

Stk. 2. Stadskonduktøren er eneberettiget til at foretage Bestemmelse og Afsætning af Matrikulsskel samt Gade- og Byggelinier, derunder Gademidlinier; hans Afgørelser i saa Henseende er endeligt bindende for alle i Sagen interesserede Parter. Det samme gælder Afgørelse af ethvert ved Anvendelsen af nærværende Lov opstaaende Tvilsspørgsmaal angaaende Linie-, Flade- og Rummaal.

Stk. 3. Regler for Udøvelsen af Stadskonduktørens Myndighed fastsættes i den i § 6, Stk. 3, omhandlede Administrationsvedtægt, medens Gebyrer for de af Stadskonduktøren foretagne Embedsforretninger fastsættes i den i § 66 omhandlede Afgiftsvedtægt.

Medens Stadsbygmesterembedet som Følge af Bygningsmyndighedens Overgang til Magistraten har mistet sin lovmæssigt tilsikrede selvstændige Karakter, er Bestyrelsen af Stadens Matrikulsvæsen stadig forbeholdt Stadskonduktøren som saadan, og det tilmed saaledes, at han baade er eneberettiget til at udføre de i Stk. 2 omhandlede matrikulære Forretninger, og at hans Afgørelse i disse Sager er endeligt bindende for alle interesserede Parter,

altsaa uden at der er Mulighed for Paaankning. Men naturligvis er han som Tjenestemand underkastet Bestemmelserne i den almindelige kommunale Bestyrelsesvedtægt. Og efter at der (jfr. Stk. 3), bl. a. i Administrationsvedtægtens §§ 13¹, 16, 17, 20³ og 25³⁻⁴ og i Afgiftsvedtægtens §§ 14—27, er givet nye Regler for hans Embedsførelse, maa den for ham senest under 25. September 1923 udfærdigede, med kongelig Stadfæstelse forsynede Instruks og Reglement betragtes som bortfaldet.

Om Stadskonduktørembedets Oprettelse (1690) og dets Stilling igennem Tiderne henvises dels til Mot. til Kb.F. (Till. A Sp. 3207), dels til Oplysningerne i den aarligt udkommende Københavns Kommunalkalender (1939, S 225).

§ 14.

Ændringer i Stadens Matrikul.

Stk. 1. Ved Udstykning skal det iagttages, at enhver Parcel paa en af Magistraten godkendt Maade støder op til en i Gadefortegnelsen optaget Gade, der for bebyggede Parcellers Vedkommende tillige skal være anlagt i Overensstemmelse med Reglerne i § 15. Beliggenhed for Enden af en Gade regnes ikke for fyldestgørende, medmindre dette Forhold er godkendt af Magistraten.

Stk. 2. Matrikulære Ændringer, hvorved der vil fremkomme noget mod denne Lov stridende Forhold, eller som efter Magistratens Skøn vil være til Hinder for en hensigtsmæssig Bebyggelse af de paagældende Grunde, maa ikke foretages. Magistraten kan tillade, at der under Udførelsen af et Byggeforetagende midlertidig ses bort herfra.

Stk. 3. Naar en Gade er opført paa Gadefortegnelsen som anlagt Gade, jfr. § 16, Stk. 2, skal Anlægsarealerne saavel som saadanne til Gadens Udvidelse udlagte Arealer, der ikke ejes af de enkelte Ejere af de til Gaden stødende Grunde, udgaa af Matrikelen og dermed af Tingbogen.

Stk. 4. De til Besiddelsen af de paagældende Arealer knyttede privatretlige Rettigheder og Forpligtelser berøres ikke af foranstaaende. Reguleringskommissionen kan paa Begæring af en af Parterne i et

saadant Retsforhold træffe Bestemmelse om Afløsning af Forpligtelsen mod Erstatning til de berettigede af den anslaaede, kapitaliserede Værdi af Forpligtelsen med Fradrag af den tilsvarende Værdi af mulige Modydelser.

Stk. 5. Magistraten er bemyndiget til at lade særskilt matrikulerede Udvidelsesarealer, der ejes i Forbindelse med de tilstødende Grunde, matrikulært henlægge til disse samt til at tilskøde og lade umatrikulerede Gadearealer henlægge til tilstødende Grunde, hvorunder de efter Magistratens Bestemmelse midlertidigt skal holdes hegnet. Tilskødningen og de til den matrikulære Henlæggelse og Overdragelse knyttede Bestemmelser skal ved Magistratens Foranstaltning tinglyses paa vedkommende Grundejers Bekostning.

Stk. 1. Den tidligere eksisterende Tvivl angaaende Forstaaelsen af Udtrykket, at en Grund for at kunne bebygges skulde »ligge ved« en anerkendt Gade (Lov 1889 § 6, jfr. Sivertsen, S. 47) bortfalder, idet Spørgsmaalet om fyldestgørende Facadelængde (t. Eks. ved de saakaldte »Koteletgrunde«) nu udtrykkeligt er henlagt til Magistratens Afgørelse. Det samme gælder Beliggenhed for Enden af en Vej (lukket Vej), der under Hensyn til Vanskelighederne baade ved Vejens eventuelle Forlængelse og ved Fordeling af Udgifter i Medfør af Vejloven formentlig kun kan forventes godkendt i ganske særlige Tilfælde, t. Eks. i Villakvarterer, hvor en saadan lukket Vej kan godkendes som et naturligt Led i den samlede Vejplan (jfr. Götzsche S. 55, Note 1).

Stk. 2. Reglen er i Overensstemmelse med Lov 1889 § 2 dog med den betydningsfulde Udvidelse, som følger af den Magistraten tillagte vidtgaaende Beføjelse til at godkende navnlig en Bebyggelse som Helhed (§ 17, Stk. 3) eller dens Beliggenhed paa den enkelte Grund (§ 51). Om tvungent Magelæg jfr. § 37.

Stk. 3 indfører (jfr. Till. A Sp. 3209—10) »en ny ordensmæssig Bestemmelse, væsentligst fordi Forholdet med en særskilt Vejejer er uden Betydning i Relation til, hvem Pligterne m. H. t. Vedligeholdelse, Belysning etc. paahviler, og der derfor ingen Grund er til matrikulært at gøre Forskel paa private og offentlige Veje, hvilke sidste altid ved Overtagelsen er blevet afskrevet i Matrikulen.«

Stk. 4. De omtalte Rettigheder angaar især (Till. A Sp. 3095) »de Aftaler, ifølge hvilke den oprindelige Ejer af en Ejendom i Forbindelse med dennes Udstykning i Smaaparceller, betinger sig visse Vejafgifter mod at sørge for Vejenes Vedligeholdelse. Saadanne Aftaler viser sig ofte at være højst upraktiske, især naar den oprindelige Ejer efter Bortsalg af samtlige Byggegrunde kun har selve Vejparcellen tilbage, og efterhaanden som de betingede Vejafgifters Størrelse ikke mere staar i rimeligt Forhold til de faktiske Omkostninger ved Vedligeholdelsen. Særlig ved Boopgørelser vil slige Forhold kunne fremkalde betydelige Vanskeligheder i Henseende til at opnaa samtlige Parcelejeres Tilslutning til en rimelig Afløsning af Forholdet, og det er derfor fundet rimeligt at aabne en Adgang til saadan Afløsning ved det offentliges Medvirkning.«

Stk. 5 er indført af rent ordensmæssige Hensyn som en i sig selv naturlig Foranstaltning, hvorved man opnaar at gøre de Arealer, der er naturligt sammenhørende, til et matrikulært Hele.

KAPITEL 5.

Gader.

§ 15.

Gadeanlæg m. v. som Betingelse for Bebyggelse.

Stk. 1. Naar intet andet udtrykkeligt anføres, forstaas ved Gade i nærværende Lov og de i Medfør af denne udfærdigede Forskrifter saavel offentlig som privat Gade, Vej eller Plads. Paa Stier kommer Lovens Bestemmelser til Anvendelse i det Omfang, de Hensyn, som ligger til Grund for Lovens Bestemmelser om Gader, efter Magistratens Skøn gør dem anvendelige.

Stk. 2. Ved en Gades Midtlinie forstaas i denne Lov, for saa vidt angaar Gader uden fastlagte Retningslinier, den anlagte Gades Midtlinie og for Gader med fastlagte Retningslinier den fastlagte Gades Midtlinie. En Gadeudvidelse, der kun er delvis, ensidig eller paa anden Maade uensartet, medfører ikke Forskydning af Gadens Midtlinie, og dette gælder, uanset om Udvidelsen maatte være sket inden

nærværende Lovs Ikrafttræden. Alle Tvivlsspørgsmaal om Anvendelsen af foranstaaende Regler afgøres endeligt af Magistraten, der, naar Forholdene taler derfor, kan indrømme Afbølgelser fra disse.

Stk. 3. Ingen Bebyggelse maa udføres paa et Grundstykke, medmindre dette grænser op til godkendt og behørig anlagt Gade i den Udstrækning, Magistraten skønner det passende under Hensyntagen til Grundstykkets Størrelse og Benyttelse. Paa samme Maade er det en Betingelse for, at Bebyggelse kan finde Sted, at Magistraten forinden har approberet Ejendommens Vandafledning som tilfredsstillende saavel for den paagældende Ejendom som i Forhold til de omliggende Arealer, samt har meddelt Bestemmelse om, i hvilken Højde Bebyggelsen og Terrænet ved denne skal lægges. Magistraten afgør, i hvilket Omfang og til hvilke Tidspunkter de Gader, til hvilke et Grundstykke grænser op, skal bringes til Udførelse, og paaser, at der skabes Sikkerhed for, at det samlede Gadenet med de i Gadeprojektet indbefattede Pladser og Stier og det samlede Afløbssystem for det paagældende Omraade efterhaanden kan blive fuldført.

Stk. 4. Byggetilladelse kan betinges af, at der foreligger en efter Brandvæsenets Skøn tilstrækkelig Adgang til Brandslukning. Ved Boligbebyggelse er Byggetilladelse betinget af, at der er sikret en af Magistraten godkendt Drikkevandsforsyning.

Stk. 5. Hvis Bebyggelsen paa en Del af en Grund under Hensyn til dennes Størrelse og Beliggenhed efter Magistratens Skøn bør ske i Henhold til en Gade- eller Bebyggelsesplan for hele Grunden, kan Byggetilladelse nægtes, indtil en Retningsplan for Gader over Grunden — indeholdende de efter Magistratens Skøn fornødne Bestemmelser om Bebyggelsen — er godkendt og behørig sikret.

Stk. 1. For saa vidt »Stier« er særligt nævnt, bemærkes (Till. A Sp. 3211), at »den indskrænkende Tilføjelse er sket for at præcisere, at Stier ikke skal sidestilles med Gader etc. saaledes, at der t. Eks. skulde kunne bygges med Facade udelukkende til en Sti, eller at der ved en saadan skulde kunne forlanges Tilbagerykning o. lign.«

Stk. 2. Bestemmelsen i andet Punktum tilsigter at forbeholde Udnyttelsen af en Gadeudvidelse — for saa vidt denne har Relation

til Gadens Midtlinie — for den Ejendom, fra hvilken Arealafgivelse har fundet Sted. Dette er Tilfældet ved Beregning af Tillægsarealet i Henhold til § 49², jfr. BV § 8². Ved senere Tilbagerykning af Bebyggelse ved den modstaaende Gadeside maa denne ligeledes ske i Forhold til den oprindelige Midtlinie (§§ 21¹ og 22). Derimod maa man, som § 52²⁻³ er affattet, gaa ud fra, at lovlige Bygningshøjde bestemmes af den rent faktiske Gadebredde. — Med Bestemmelsen maa sammenholdes § 21³, hvorefter der ved ensidig Gadeudvidelse kan regnes med en fastlagt, men endnu ikke gennemført Udvidelse paa den modstaaende Gadeside.

Naar der tales om Gadeudvidelse, der har fundet Sted »inden nærværende Lovs Ikrafttræden«, er det af praktiske Hensyn formentlig nødvendigt at sætte en Tidsgrænse. I saa Henseende bemærkes, at Bestemmelser om Gadeudvidelse findes saa langt tilbage som 1683, Fdg. af 27. Februar § 8, jfr. særlig det som Note til Forordningen trykte Reskript af 26. April 1754. Ved Plakat af 14. September 1785 gives særlig Regel om Overholdelse af Byggetilbud ved »den uden Kiøbenhavns Vesterport nye broelagte Vej eller Gade med de ved Siderne anlagte Trottoirs«. Det er dog først ved Byggeloven af 21. November 1871 § 19, at der gives en almindelig Regel om Tilbagerykning af Bebyggelse ved »en ikke eller kun tildels bebygget Vej eller Gade«. Det kan iøvrigt i denne Forbindelse bemærkes, at det ligeledes først er ved denne Lov, at man har forladt det gamle Ekspropriations-Synspunkt for en saadan Bebyggelses-Indskrænkning, med den Motivering (Rigsdagstid. 1871, Till. A Sp. 991), at »den Byrde, som ved en slig Bestemmelse paalægges de byggende, ikke er for noget at regne ved Siden af de Byrder, som eventuelle Ekspropriationer paaføre Byen«. — Det kunde herefter synes rimeligt, om man valgte ved Fastlæggelse af foromhandlede Tidsgrænse ikke at gaa længere tilbage end til Loven af 21. November 1871, der traadte i Kraft den 1. Juli 1872. I alt Fald maa det findes rimeligt, at en ensidig Gadeudvidelse, der er bekostet af det offentlige, kommer alle Grundejere ved Gaden lige til Nytte.

Stk. 3. Disse Bestemmelser svarer i det væsentlige til Lov 1889 § 6, dog at det tidligere tvivlsomme Spørgsmaal om den nødven-

dige Facadelængde for en Grund (jfr. ovfr. ad § 14¹) nu er henvist til Magistratens Afgørelse, og at Magistraten er sat i Stand til at sikre en tilfredsstillende Helhedsordning, hvor et Grundstykke grænser op til flere Gader, jfr. herved ogsaa Stk. 5 og § 19⁵. Om Andragender vedrørende Anlæg af nye Gader jfr. AV § 12.

Stk. 4. Om Drikkevandsforsyning ved Brønd maa jævnføres Boligtilsynslovens § 2, Stk. 1, Nr. 5.

§ 16.

Gadefortegnelse.

Stk. 1. Godkendelse af Gader sker ved Optagelse i Magistratens Gadefortegnelse med Angivelse af, om Gaden er offentlig eller privat.

Stk. 2. Nye Gader skal for at kunne optages i Gadefortegnelsen opfylde de for saadanne i denne Lov fastsatte Bestemmelser. De ved Lovens Ikrafttræden eksisterende Gader optages i Gadefortegnelsen. Magistraten skal dog herved kunne bortse fra Arealer, som vel danner Adgang til flere særskilte Ejendomme, men ikke er godkendte som Gade i Henhold til tidligere Bygningslovgivning, naar de under Hensyn til deres Bredde, Anlægsmaade, Afløbsforhold eller Tilslutning til det øvrige Gadenet maa anses for uegnede til at tjene som Gade for bebyggede Ejendomme. Med Hensyn til Gader, som vel maa anses for godkendte, men alene eller overvejende for at tjene en Bebyggelse af en vis Højde, Tæthed eller Benyttelse, kan Magistraten derhos til Gadens Optagelse i Gadefortegnelsen knytte et tilsvarende begrænsende Forbehold med Hensyn til yderligere Bebyggelse m. v. ved kommende Gade. Magistratens Afgørelser i Henhold til dette Stykke kan indankes for Indenrigsministeren.

Stk. 3. Ikke anlagte Gadestrækninger, hvis Udlæg er godkendt af Magistraten, optages i et særligt Afsnit af Gadefortegnelsen.

Stk. 4. Bestemmelser, der af private maatte være truffet med Hensyn til en Grunds Forhold til en Gade, eller med Hensyn til Adgang fra Grunden til Gaden, er kun bindende for det offentlige, naar de er optaget i Gadefortegnelsen. Magistraten afgør, hvorvidt saadanne Bestemmelser kan optages i Gadefortegnelsen, samt hvilke Lempelser

eller Fritagelser der i den Anledning kan tilstaaes Grundens Ejer med Hensyn til hans Deltagelse i Gadens Vedligeholdelse, Belysning, Renholdelse m. v.

Stk. 5. Gadefortegnelsen bringes til Offentlighedens Kundskab ved en af Magistraten udfærdiget offentlig Bekendtgørelse. Efter Udløbet af hvert Kalenderaar udfærdiges en ny offentlig Bekendtgørelse om de i det forløbne Aar stedfundne Ændringer i eller Tilføjelser til Gadefortegnelsen.

Stk. 1. Bestemmelsen er for saa vidt ny, som saavel Gaders Godkendelse i bebyggelsesmæssig Henseende (jfr. § 15⁸) som deres Klassificering i vejsmæssig Henseende (jfr. Lov af 14. Decbr. 1857 med Ændringer i Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926) nu knyttes til en bestemt officiel Tilkendegivelse, Optagelse i Gadefortegnelsen.

Stk. 2. Det m. H. t. eksisterende (godkendte eller ikke-godkendte) Gaders Optagelse i Gadefortegnelsen tagne Forbehold skyldes i første Række de lidet rationelle Gade- og Bebyggelsesforhold i de indlemmede tidligere Landdistrikter, hvor det er fundet paakrævet at indrømme den nuværende Administration Ret til over for eksisterende — godkendte eller ikke-godkendte — Gader at øve et selvstændigt Skøn over Gadens Egnethed til Optagelse i Gadefortegnelsen med den deraf flydende Byggeret. Bestemmelsen maa findes særdeles rimelig, naar Hensyn tages til de ofte tilfældige Omstændigheder, der her har gjort sig gældende, og som ikke bør kunne stille sig hindrende i Vejen for en Ordning efter Principper, der nu er baade almindeligt anerkendte og lovfæstede. Og dette maa gælde saavel i positiv Retning m. H. t. at fastholde den hidtidige Karakter af Bebyggelsen som i negativ Retning m. H. t. at nægte yderligere Bebyggelse. I Mot. til Rg.F. (Till. A Sp. 3096) hedder det i al Almindelighed, at der ved Gadefortegnelsen »tilvejebringes en let tilgængelig, samlet Oversigt over Byggemulighederne i Forhold til saavel allerede anlagte som projekterede Gader«.

Stk. 3. Jfr. § 187.

Stk. 4. Bestemmelsen er ikke nærmere motiveret hverken i Kb.F. eller i Rg.F. Den kan faa Betydning m. H. t. visse Gadeforpligtel-

ser (jfr. andet Pkt.) t. Eks. ved en Grund, der støder op til flere Gader, men kun udnytter »Facaderetten« til en enkelt af disse.

§ 17.

Retningsplan.

Stk. 1. Anlæg af nye Gader skal ske i Overensstemmelse med en af Magistraten godkendt Retningsplan, ved hvilken de paagældende Gaders Beliggenhed og Retning samt deres Tilslutning til tidligere godkendte Gader fastlægges. I Retningsplanen kan optages Bestemmelser om Beliggenhed, Omfang og Udformning af Bebyggelsen ved de paagældende Gader.

Stk. 2. En Retningsplans Godkendelse er betinget af, at Gaderne paa hensigtsmæssig Maade indgaar i det øvrige System af godkendte Gader, og at Vandafledning og Vandtilførsel kan ordnes paa hensigtsmæssig Maade. Alle Spørgsmaal herom afgøres endeligt af Magistraten.

Stk. 3. Godkendelse af en Retningsplan for større sammenhængende, i det væsentlige ubebyggede Omraader kan betinges af, at der i Planen optages de i Iste Stykke, sidste Punktum, omhandlede Bestemmelser om Bebyggelsen paa Omraadet. Magistraten skal kunne nægte Tilladelse til, at nogen Del af et saadant Omraade udstykkes eller bygges, inden en saadan Retningsplan er sikret og godkendt.

Stk. 4. Naar det af Retningsplanen omfattede Omraade er over 1 ha, kan det forlanges, at der ud over de nødvendige Gader udlægges indtil 5 pCt. af det samlede Areal som Plads.

Bestemmelserne saavel i denne som i den efterfølgende Paragraf har en central Plads i hele Lovsystemet, for saa vidt som Godkendelse af en Gade-Retningsplan er den første Forudsætning for, at et større Grundareal (jfr. § 15^b) kan udnyttes til Udstykning med efterfølgende Bebyggelse. Som konkret formulerede Lovbestemmelser er Reglerne nye; indholdsmæssigt er de i alt væsentligt i Overensstemmelse med den Praksis, som, med Hjælp i Lov 1889 §§ 6 og 10 og de tilsvarende Bestemmelser i Bygningsreglementerne i de indlemmede Landdistrikter, er udbygget gennem en længere Aarrække. Under Hensyn til Lovens Regler om hen-

sigtsmæssig Udstykning (§ 14^a), stærkt variable Gadebredder (§ 19^a), særskilte Byggeomraader (§§ 12 og 44—45) maa der allerede ved Retningsplanens Udarbejdelse være Klarhed over og derfor kunne tages Forbehold m. H. t. den kommende Bebyggelse paa det af Planen omfattede Areal (jfr. Stk. 1 og Stk. 3). Ved Bebyggelsens »Omfang« i Stk. 1 er tænkt baade paa det arealmæssige og det højdemæssige Omfang; for at tydeliggøre dette indsattes det citerede Ord i Stedet for »Udstrækning« (Till. B S. 907). Stk. 2 er i alt væsentligt i Overensstemmelse med Lov 1889 §§ 6 og 10 samt Lov af 14. December 1857 § 11, kun at der nu er Hjælp til ogsaa at kræve tilfredsstillende Vandtilførsel, saaledes at t. Eks. Brøndanlæg efter Omstændighederne kan forbydes, jfr. herved Sundhedsvedtægt af 1918 §§ 63 og 64; om Magistratens Afgørelse i Forhold til Reguleringskommissionen jfr. § 18^a i. f. — Helt ny er Bestemmelsen i Stk. 4, der i Forbindelse med og ud over, hvad der kan kræves i Medfør af § 19^a i. f., giver Mulighed for en i byplanmæssig Henseende heldig Ordning af en Bebyggelse, jfr. Byplanlovens § 2, Nr. 4.

Om Andragender vedrørende Retningsplaner henvises til AV § 11 og § 13^a, om Afgift for Godkendelse til AfgV § 11.

§ 18.

Retningsplaners Fastlæggelse.

Stk. 1. Retningsplaner udarbejdes sædvanligvis ved Foranstaltning af den paagældende Grunds Ejer.

Stk. 2. Magistraten kan bestemme, at en af en Grundejer paatænkt Retningsplan for hans Ejendom tillige skal omfatte andre, tilstødende eller nærliggende Ejendomme, hvorhos Magistraten selv kan lade udarbejde Retningsplaner over private Ejendomme.

Stk. 3. Magistraten tilstiller vedkommende Ejere Meddelelse om de af Magistraten foranledigede eller tilladte Planer. De paagældende Ejere er pligtige at taale, at de til Planens Udarbejdelse fornødne Forarbejder efter derom givet skriftligt Varsel udføres paa deres Ejendomme, for saa vidt det kan ske uden væsentlig Ulempe. De herom opstaaende Spørgsmaal afgøres af Magistraten.

Stk. 4. Den af Magistraten godkendte Retningsplan med de deri indeholdte Byggebestemmelser skal ved Ejernes Foranstaltning være tinglyst anmærkningsfrit paa de paagældende Ejendomme, forinden Anlæg af de af Planen omfattede Gadestrækninger kan finde Sted.

Stk. 5. Kan den fornødne Tilslutning fra samtlige Ejere, Panthavere og andre berettigede ikke opnaas, kan Reguleringskommissionen efter Magistratens Begæring og med forbindende Virkning for alle vedkommende træffe endelig Bestemmelse om, hvorvidt Planen vil kunne godkendes. Anser Reguleringskommissionen det i denne Anledning nødvendigt at foretage Ændringer i Planen eller fastsætte særlige Vilkaar angaaende Fordelingen af de med Planens Gennemførelse forbundne Byrder og Omkostninger, er Kommissionen berettiget hertil, idet disse Ændringer dog ikke kan omfatte Magistratens Bestemmelser i Henhold til § 17, 2det Stykke, og § 12.

Stk. 6. Magistraten foranstatter den af Reguleringskommissionen godkendte Retningsplan tinglyst paa de af Planen omfattede Ejendomme.

Stk. 7. De i Retningsplanen omhandlede Gader optages i Gadefortegnelsen, indtil videre med de fornødne Bemærkninger og Forbehold, som følger af, at de endnu ikke er anlagt og navngivne.

Stk. 8. Ved Retningsplanens Godkendelse og Tinglysning eller ved Gadernes Optagelse i Gadefortegnelsen foregribes i øvrigt intet med Hensyn til Tidspunktet for Anlægget af de paagældende Gader.

Stk. 9. Ændringer i tidligere godkendte Retningsplaner sker efter foranstaaende Regler. Omfatter Ændringen Nedlæggelse af privat Gade, forholdes efter Reglerne i § 28.

Stk. 5. Bestemmelsen om Forelæggelse for Reguleringskommissionen hidrører fra Regeringsforslaget (Till. A Sp. 3097, cfr. Sp. 3131), hvorefter det ikke er skønnet »stridende mod nogen offentlig Interesse, men tværtimod egnet til at afsvække enhver Formodning om Vilkaarlighed at foreskrive, at Sagen straks maa indstilles til Reguleringskommissionen. Herfor taler ogsaa, at de Spørgsmaal, der skal kunne paakendes af Reguleringskommissionen, er dem, der vedrører de i Retningsplanen optagne Bebyggelsesplaner samt Fordelingen af Omkostninger og Byrder ved Planens Gennem-

førelse, hvilke Emner er nær beslægtede med de Forhold, som ifølge andre af Lovforslagets Bestemmelser, særlig Reguleringsbestemmelserne i §§ 32—39, tænkes henlagt til Kommissionens umiddelbare Afgørelse».

Med Bestemmelsen maa sammenholdes § 19⁵ angaaende Reguleringskommissionens Myndighed m. H. t. Gennemførelsen af et Gadeanlæg.

Stk. 6. Tinglysningen maa formentlig ske paa vedkommende Grundejeres Bekostning, jfr. Stk. 5: »de med Planens Gennemførelse forbundne Byrder og Omkostninger«, ligesom det maa være en Forudsætning for Planens Godkendelse som retlig Basis for en kommende Bebyggelse, at saadan Tinglysning sker med Prioritet forud for alle Rettigheder over Ejendommen uanset disses Stiftelsestid, jfr. herved Princippet i § 64¹.

§ 19.

Nye private Gaders Anlæg.

Stk. 1. Forinden nye private Gader anlægges, skal de være udlagt ved anmærkningsfrit lyst Retningsplan. De skal i 1ste Grundkreds have mindst 15 m Bredde og uden for denne mindst 20 m Bredde.

Stk. 2. Magistraten kan bestemme, at en Gade skal udlægges med større Bredde end ovenfor fastsat mod Erstatning for det hertil fornødne Grundareal, medmindre dette udlægges i Medfør af en i Henhold til Stk. 3 eller ved særlig Aftale truffen Ordning. Kommunen skal derhos deltage i de samlede Udgifter til Gadens Anlæg i Forhold til Størrelsen af det Areal, hvormed Gaden udvides ud over de i Stk. 1 angivne Bredder. Saafremt der ikke opnaas Enighed om Størrelsen af Erstatningen for nævnte Gadeareal, fastsættes denne af Taksationskommissionen, jfr. § 42.

Stk. 3. Naar Bebyggelsesforholdene ved en Gade sikres paa en af Magistraten godkendt Maade, der gør en nedsat Gadebredde forsvarlig, kan Gadebredden tillades nedsat enten midlertidig eller endelig. Naar Tilladelsen meddeles som midlertidig, skal der mellem Bebyggelsen og den anlagte Del af Gaden forblive et ubebygget Areal af en saadan Udstrækning, at der senere kan gives Gaden den fulde Bredde i Hen-

hold til Stk. 1. Naar Gadens Udvidelse besluttes af Magistraten, skal de paagældende Arealer af vedkommende Ejere anlægges som Gade. Tilladelser til Nedsættelse af Gadebredden kan derhos betinges af, at et Areal, svarende til det, med hvilket Gadebredden er nedsat, udlægges og anlægges enten som Pladsareal eller som Gade til Udvidelse af andre Gader ud over de i Stk. 1 foreskrevne Bredder.

Stk. 4. Anlæg af en Gade skal omfatte dens Forsyning med de til en tilfredsstillende Afvanding saavel af Gaden som af de tilstødende eller omliggende Grunde fornødne Afløbsledninger og dissers betryggende Sikring i det Omfang, de ikke anbringes i selve Gadens Grund, og skal i øvrigt ske i Overensstemmelse med en af Magistraten godkendt Arbejds- og Detailplan, indeholdende Angivelse af Profiler, Tilslutning til andre Gader og Afvanding samt nærmere Bestemmelser om den tekniske Udførelse af Anlægsarbejdet og de Materialer, som skal anvendes derved.

Stk. 5. Naar et Gadeanlæg omfatter flere Grunde og der ikke mellem dissers Ejere kan opnaas Enighed om Udførelsen af Anlægget, kan Spørgsmaalene om Tidspunktet for Anlæggets Udførelse, og om dette skal udføres i sin Helhed eller foreløbig kun for en eller flere Deles Vedkommende, samt om Fordelingen paa Grundejerne af Arbejdet eller de med dette forbundne Omkostninger af Magistraten indstilles til Reguleringskommissionens Afgørelse.

Stk. 6. Ved Anlæg af en Gade kan Magistraten ligeledes til Reguleringskommissionens Afgørelse indstille Planer til Nedlægning af Forsynings- og Afløbsledninger, ligesom Magistraten kan forelægge Reguleringskommissionen til Afgørelse Planer til Nedlægning af nye Ledninger i allerede bestaaende Gader, Veje og Pladser.

Efter den tidligere Lovgivning skulde enhver Gade udlægges med en Bredde af 18,83 m (30 Al.), dog med Adgang til Nedsættelse til 12,55 m (20 Al.) inden for de gamle Volde og 15,69 m (25 Al.) uden for disse; for de indlemmede Distrikters Vedkommende gaves der dog kun Adgang til en midlertidig Anlægsbredde af 12,55 m, saaledes at Arealet indtil den forlangte Bredde ikke kunde medregnes ved Opgørelsen af det pligtige ubebyggede Areal og ved Paakrav skulde afgives uden Erstatning. I Overensstemmelse med

hele Lovens Tendens er der nu paa Forhaand aabnet Mulighed for en fornøftmæssig Nuancering, saaledes at den i Stk. 1 angivne Bredde kun er at betragte som den normale, idet der i Stk. 2 og 3 aabnes Mulighed baade for henholdsvis at kræve en større Bredde (ved Hovedfærdselsaarer) og at tillade — endeligt eller midlertidigt — en mindre Bredde (ved lidet trafikerede Adgangsveje), efter Omstændighederne mod Udvidelse af andre Gader ud over den normale Bredde. Bestemmelserne i Stk. 5 og 6 tilsigter at binde Grundejerne ved en Gade til et vist Fællesskab m. H. t. Gadens Anlæg og Forsyning med fornødne Ledninger uanset den enkelte Grundejers manglende aktuelle Interesse i Anlæggene (Till. A Sp. 3213). Stk. 6 blev indsat ved Udvalgsbehandlingen i Folketinget (Till. B Sp. 907), hvorved det iøvrigt er blevet overset, at der skulde være sket en Tilføjelse i § 39¹ c angaaende Reguleringskommissionens Myndighed.

M. H. t. Andragende om Anlæg af nye private Gader henvises til AV § 12.

§ 20.

Hjørneafskæring.

Stk. 1. Naar en Grunds Grænselinier mod Gade skærer hinanden under en Vinkel, der er mindre end 135 Grader, skal det saaledes fremkommende Hjørne afskæres ved en Linie, der danner lige store Vinkler med de to Gadelinier. Arealet uden for Hjørneafskæringen skal udlægges til og anlægges som Gadeareal.

Stk. 2. Hjørneafskæringen skal, saafremt andet ikke fastsættes ved Reguleringsplan, i 1ste og 2den Grundkreds have en Længde af mindst 3 m, i 3die og 4de Grundkreds af mindst 5 m.

Stk. 3. Foranstaende Bestemmelser kan bringes i Anvendelse ogsaa paa tidligere udstykkede Grunde, for saa vidt bestaaende Bebyggelse ikke er til Hinder derfor. Saafremt Afskæringen ikke finder Sted i Forbindelse med Opførelse af en ny Hjørnebygning, afholdes de med Skelforandring, Hegnsflytning m. v. samt Arealets Anlæg som Gade forbundne Omkostninger i disse Tilfælde af Kommunen.

Stk. 4. De af Magistraten i Medfør af Stk. 3 truffne Beslutninger

kan indankes for Indenrigsministeren i de Tilfælde, hvor der ikke er Tale om ny Bebyggelse.

Stk. 1. I Overensstemmelse med den ved Hjørneafskæring hidtil fulgte Praksis (Sivertsen, S. 67) er Maksimum for Hjørnegrundsvinkelen nu fastsat til 135°. Ligeledes er Lejligheden benyttet til at faa fjernet den tidligere herskende Tvivl m. H. t. den nærmere Karakter af det afskaarne Areal (smstds., S. 69). Den herom trufne Bestemmelse kan som Følge af Reglerne om Tillægsareal (§ 49², jfr. BV § 8) ikke frembyde Betænkelighed.

Stk. 2. Ved Folketingets Behandling af Lovforslaget (F.F. Sp. 2364, 2375, 4789 og 4793, Till. B Sp. 907) udgik en saavel i Kb.F. som i Rg.F. indeholdt Bestemmelse om Adgang til at kræve indtil 10 m Hjørneafskæring ved Hovedfærdselsaarer i 3. og 4. Grundkreds.

Stk. 3. Naar Rg.F. har rettet Kb.F. »Hjørnebygning« til »ny Hjørnebygning«, maa Rettelsen betragtes som rent redaktionel (Till. A Sp. 3098) og altsaa uden Betydning m. H. t. Anvendelsen af Lovens § 2¹ i Tilfælde af Ombygning af eller Tilbygning til en ældre Hjørnebygning.

Ud over de særlige Regler i nærværende Paragraf maa mærkes, at det ifølge *Lov Nr. 28 om Sikring af Færdselen ved Vejkrydsninger m. v. af 1. Februar 1930 § 7* paahviler de kommunale Myndigheder, hvor der paa offentlige Veje (Gader) eller Pladser findes farlige Vejkryds eller Vejsving, at foranledige, at Gærder, Hegn, Beplantning samt Skure, Lysthuse og deslige, der hindrer den frie Oversigt, fjernes eller holdes i en passende Højde. I dette Øjemed kan de paagældende Myndigheder ved Ekspropriation under Iagttagelse af de i de gældende Vejlove bestemte Fremgangsmaader for Jords Afgivelse til Vejes Anlæg og Udvidelse paalægge de fornødne Servitutter, eventuelt erhverve de fornødne Arealer. Hvor det maatte anses fornødent, er de kommunale Myndigheder derhos berettigede til ved Ekspropriation efter samme Regler at paalægge Servitutter ogsaa mod Bebyggelse og at erhverve saavel bebygget som ubebygget Grund til Sikring af den frie Oversigt paa de her omhandlede Steder.

Endvidere maa mærkes de for alle Gader almindelige men for Hjørneafskæringer særlig betydningsfulde Bestemmelser i *Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932 § 34*, hvorefter: 1. Træer og levende Hegn paa eller ved Gade, Vej eller Plads skal holdes saaledes studsede, at de ikke er til Ulempe for Færdselen eller hindrer Udsynet for vejfarende. Skønnes dette at være Tilfældet, kan Politiet lade Studsning eller Bortfjernelse foretage for vedkommendes Regning. 2. Plakatsøjler, Skilte, Reklameindretninger, Skure, Boder og lignende Genstande maa paa Gade eller Plads ikke anbringes saaledes, at de er til Ulempe for Færdselen eller hindrer Udsynet for vejfarende. 3. Politiet kan forbyde, at Markiser, Skilte o. l. rager saa langt ud fra Husene, at de er til Ulempe for Færdselen paa Kørebanen.

I *Cirk. Nr. 45 af 24. Marts 1937* udtaler Justitsministeriet, at Benzintanke kun undtagelsesvis bør tillades anbragte, hvor to Veje støder sammen, og kun paa Vilkaar, at Benzinstanderen, hvis Vejhjørnet er bebygget, anbringes mindst 5 m fra Hjørnet og saaledes, at Standeren og Vogne, der holder ved Tanken til Paafyldning, ikke generer Udsigtsforholdene. Hvis Hjørnegrunden er ubebygget, bør Standeren anbringes uden for Vejarealet og saaledes, at Motorkøretøjer, der skal paafylde Benzin, ligeledes kan holde uden for Vejarealet.

§ 21.

Udvidelse af bestaaende Gader.

Stk. 1. For efterhaanden at kunne udvide de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Gader til den for nye Gader fastsatte Bredde kan det fordres, at enhver Bebyggelse ved en Gade i 2den, 3die og 4de Grundkreds holdes i indtil 10 m Afstand fra Gadens Midtlinie. For de i 1ste Grundkreds beliggende Gader kan Kommunalbestyrelsen ved særlige Planer træffe Bestemmelse om deres Udvidelse indtil 15 m Bredde. Hjørneafskæring i Henhold til § 20 finder i disse Tilfælde Sted i Forhold til Gadens Udvidelseslinie.

Stk. 2. Naar der i Henhold til *Stk. 1* kræves Tilbagerykning til en fastlagt Udvidelseslinie, kan Arealet mellem denne og den tidligere

Gadelinie til enhver Tid fordres afgivet til Gadens Udvidelse uden Vederlag. Magistraten bestemmer, om Udvidelsesarealet ved tinglyst Dokument skal udlægges som Gadeareal, eller om det straks skal afskrives i Matrikullen og anlægges som Gade — hvilket i saa Fald ved private Gader sker paa vedkommende Ejers Bekostning og Foranstaltning efter Magistratens Anvisning — eller midlertidig kan overlades Ejeren af Grunden til Bebyggelse, Forhøve el. lign. paa de af Magistraten i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar. Den i Henhold til ovenstaaende fornødne Tinglysning eller Afskrivning skal respekteres ikke alene af Ejere, men ogsaa af andre Indehavere af Rettigheder over de paagældende Arealer, uanset naar saadan Ret er erhvervet.

Stk. 3. Naar der er krævet Tilbagerykning til en Udvidelseslinie, kan der ved Bebyggelse af den paagældende Grund regnes med den fordrede Gadebredde, selv om denne ikke er gennemført ud for de øvrige Grunde ved Gaden. Tilstødende Ejendomme kan ikke uden Magistratens Samtykke paa nogen som helst Maade, saa som ved Anbringelse af Vindues- eller Døraabninger, Skiltning eller Reklamering, udnytte en saadan Tilbagerykning.

Stk. 4. De af Kommunalbestyrelsen i Henhold til Stk. 1 truffne Bestemmelser om Udvidelseslinier for Gader i 1ste Grundkreds kan indankes for Indenrigsministeren.

Da tilladelig Bygningshøjde nu altid — uden den tidligere Maximalbegrænsning, jfr. Lov 1889 § 15 — øges i Forhold til øget Gadebredde, jfr. § 52², og da Tillægsarealet kan have indtil 10 m Bredde, kan der næppe (jfr. Till. A Sp. 3098), uanset at Tillægsarealet undrages Ejers direkte Raaden, rejses Indvendinger af afgørende Betydning mod den ubetingede Tilbagerykningspligt, selvom det maa erkendes, at den gaar ud over hidtil gældende Ret ikke blot her i Byen (Lov 1889 § 11), men ogsaa i al Almindelighed i det øvrige Land (Fdg. 13. December 1793 § 14). Færdselsmæssige Hensyn er ved moderne Bybygning af saa stor almen Betydning, at den enkelte Grundejers manglende konkrete Interesse i eller maaske endog Gene ved en Gadeudvidelse ikke kan være afgørende. Reglen i Stk. 3, andet Pkt., afgør et hidtil tvivlsomt Spørgsmaal derhen, at Ejeren af en til et Udvidelsesareal stødende Ejendom

ikke uden Magistratens Samtykke kan udnytte en blotlagt Del af sin Gavl som almindelig Gadefacade, hvilket maa gælde uanset den ham i Henhold til §§ 60 og 61, jfr. BV § 17², paahvilende Pligt til Vedligeholdelse m. m. af den blotlagte Gavl; om det naboretlige Forhold ved en saadan Gavl jfr. UfR 1940 A S. 8.

Naar det i Mot. til Rg.F. hedder, at Paragraffen bortset fra et Par uvæsentlige sproglige Ændringer er enslydende med Kb.F., maa det være overset, at Stk. 4 i sidstnævnte Forslag er udeladt. Herefter skulde Pligt til vederlagsfri Afgivelse omfatte »allerede udlagte Gadearealer, Arealer, som i Henhold til tidligere Bygningslovgivning har skullet holdes ubebyggede, samt Arealer, der henligger uindhegnede som Del af Gadearealet«, hvilken Bestemmelse skulde give »en hidtil savnet Beføjelse til effektivt at udnytte i Overensstemmelse med Formaalet Arealer, der under den hidtidige Retstilstand er forbeholdt til eller faktisk anlagt som Gade« (Till. A Sp. 3098, 3135, 3215). Klart er det dog, at Reglen i det ældre Bygningsreglement af 29. April 1930 § 10, om Afgivelse uden Erstatning i det der omhandlede Tilfælde, stadig maa staa ved Magt; de i sin Tid til en Gades Anlæg i under lovbehalet Bredde udtrykkeligt knyttede Vilkaar om Arealafgivelse til en fremtidig Udvidelse maa naturligvis fremdeles overholdes. Klart er det endvidere, at hvor Tilbagerykning af en Bebyggelse har fundet Sted i Henhold til Lov 1889 § 11, eller det citerede Reglements §§ 11 eller 13, uden at den byggende har udnyttet den derved vundne Ret til højere Bebyggelse, kan Udvidelsesarealet ikke, i Medfør af nærværende Bestemmelse, forlanges afgivet uden Erstatning. Men forlanges Udvidelsen effektueret i Forbindelse med et nyt Byggeforetagende mod Gaden, maa Afstaaelsespligten i Henhold til Stk. 1 komme til Anvendelse, da der jo her er Tale om en ny under Byggeloven henhørende Handling fra Grundejerens Side. For saa vidt Talen er om Arealer, der alt er indgaaede som Led i den anlagte Gade, bemærkes, at disse ved Gadens Optagelse i Gadefortegnelsen fremdeles maa betragtes som anlagte Gadearealer og derfor i Medfør af § 14³ udgaa af Matrikullen.

M. H. t. Anlæg af det ved en Gadeudvidelse fremkommende nye Gadeareal (F.F. Sp. 2386) bemærkes, at i den indre By, hvor alle

Gader er offentlige og forsynede med endelig Belægning, og hvor derfor Vedligeholdelse m. m. bekostes af Kommunen, har denne ud fra Billighedshensyn istandsat det afgivne Areal og afholdt Bekostningen herved. Ved offentlige Gader, der endnu ikke er forsynede med endelig Belægning, kan der før eller senere opstaa Spørgsmaal om saadan Belægning og Paaligning paa Grundejerne af den hertil medgaaede Udgift i Medfør af Gadelovens § 3. Selvfølgelig bør ogsaa i dette Tilfælde rimelige Synspunkter lægges til Grund. Istandsætter Kommunen det afgivne Areal i Lighed med det tilstødende Gadeareal, berøves Kommunen naturligvis ikke derved Muligheden for ved den endelige Befæstelse af hele Gaden at medtage det afgivne Areal og medindtage Udgiften herved blandt alle de Udgifter, som er Genstand for Paaligning paa Grundejerne. Det samme gælder, dersom en privat Gade samtidig med Udvidelsen overtages som offentlig, saaledes at det i dette Tilfælde altsaa ikke bliver den enkelte Grundejer, der istandsætter det fra hans Ejendom afgivne Areal og afholder Bekostningen herved. Grundejeren indgaar her i det i Vejlovens § 2 omhandlede Fællesskab.

§ 22.

Byggelinie.

Naar Kommunalbestyrelsen anser det for nødvendigt, at der sikres en Gade uden for Iste Grundkreds Mulighed for Udvidelse til en større Bredder end i § 21 angivet, kan den beslutte, at Bebyggelse ved Gaden skal holdes inden for en Byggelinie, der kan bestemmes paa Grundlag af en Afstand fra Gadens Midtlinie af indtil 12,5 m i 2den Grundkreds og indtil 15 m i 3die og 4de Grundkreds, efter Omstændighederne med Hjørneafskæring i Forhold til den saaledes fastlagte Byggelinie. Videregaaende Byggeliniepaalæg kan ske ved Reguleringsplan.

Bestemmelsen tilsigter, foruden paa Forhaand at sikre det offentlige Ret til at kræve Gadeudvidelse ud over de i § 21 fastsatte Maal, at formindske Udgifterne herved, idet Bebyggelse af Udvidelsesarealet kan hindres. Der er ikke som i Lov Nr. 275 af 28. November 1928 § 4, jfr. Cirkulære Nr. 15 af 16. Februar 1929, paalagt

Kommunalbestyrelsen nogen Pligt til at kundgøre end sige foranstalte tinglyst Beslutningen om Paalæg af Byggelinie; sml. ogsaa modsætningsvis § 21² om Tinglysning af Pligten til vederlagsfri Afgivelse af normalt Udvidelsesareal. Ønsker Grundejeren at undlade Hegning i Gadelinien, maa der forholdes i Overensstemmelse med § 26¹.

§ 23.

Udnyttelse af Grunde efter Paalæg af Udvidelseslinie eller Byggelinie.

Stk. 1. Opførelse af Tilbygning, Side- eller Bagbygning eller anden Bebyggelse, der vil være til Hinder for eller i væsentlig Grad vanskeliggøre en senere Bebyggelse paa samme Grund i en for denne fastsat Udvidelses- eller Byggelinie, maa ikke finde Sted.

Stk. 2. Naar de for en Grund trufne Bestemmelser om Udvidelseslinie, Byggelinie eller Hjørneafskæring medfører, at en hidtil ubebygget Grund ikke kan anvendes til selvstændig Bebyggelse i Forhold til den for det paagældende Omraade forudsatte Udnyttelsesgrad og Bebyggelsesart og under Overholdelse af de for samme gældende Bestemmelser om Bygningsafstande, kan Ejeren fordre Ejendommen som Helhed overtaget af Kommunen mod Erstatning, medmindre de paagældende Ulemper fuldstændig kan afhjælpes ved Regulering i Henhold til Reglerne i §§ 31—39. Samme Ret tilkommer en Ejer af en hidtil bebygget Grund efter stedfunden Nedbrydning af Bebyggelsen.

Stk. 3. Tvivlsspørgsmaal angaaende Berettigelsen af de i Henhold til Stk. 1 trufne Beslutninger eller af de i Henhold til Stk. 2 fremsatte Krav afgøres af Reguleringskommissionen.

Stk. 1. Bestemmelsen maa læses i Forbindelse med § 51¹, hvorefter Bygninger paa enhver Grund skal anbringes saaledes, at der ikke alene paa selve Grunden, men ogsaa i Forhold til de tilstødende Grunde opnaas de bedst mulige samlede Bebyggelsesforhold, og § 51³, hvorefter Magistraten afgør, om en Bebyggelse skal lægges i en fastsat Gadeudvidelses- eller Byggelinie eller kan rykkes tilbage fra denne.

Stk. 2. Den Ejeren tillagte Ret kommer efter Ordene kun til Anvendelse ved »en hidtil ubebygget Grund« eller (jfr. sidste Pkt.) ved »en hidtil bebygget Grund efter stedfunden Nedbrydning af Bebyggelsen«. Denne Restriktion fandtes ganske vist ikke i den tilsvarende Bestemmelse i Lovforslaget af 1915, hvortil der i Motiverne ad Stk. 1 i Kb.F. henvises (Till. A Sp. 3217). Medfører en tilstedeværende Bebyggelse, at yderligere Bebyggelse som Følge af Paalæg af Udvidelses- eller Byggelinie ikke kan gennemføres paa rationel Maade, t. Eks. fordi Reglerne om Bygningsafstand ikke kan overholdes, kan Ejeren vel ikke have nogen almindelig Ret til at kræve Ejendommen som Helhed overtaget. Dette vilde gøre Reglen i Stk. 1 illusorisk, i alt Fald hvis den tilstedeværende Bebyggelse hidrører fra Tiden efter Lovens Ikrafttræden. Er dette ikke Tilfældet, maa der formentlig i hvert enkelt Tilfælde af Magistraten udøves et Skøn. Uanset Formuleringen af Stk. 3 i Forhold til Stk. 2 maa det naturligste vel være, at der søges en Afgørelse ved Reguleringskommissionen, saafremt Enighed ikke kan opnaas ved Forhandling med Ejeren, hvorved særlig bemærkes, at det i en saadan Sag altid vil staa Magistraten aabent at indhente en Erklæring fra Bygningskommissionen i Medfør af § 62⁴.

§ 24.

Anvisning af Gadelinie, Terrænhøjder og Overkørsler.

Stk. 1. Forinden nogen Bebyggelse eller væsentlig Terrænregulering paabegyndes, kan Magistraten forlange en i Henhold til foranstaaende Bestemmelser fastsat Udvidelses- eller Byggelinies Bølgelighed paa Grunden saavel som dennes hidtidige Skel mod Gaden, Gadelinien, afsat af Stadskonduktøren. Magistraten kan derhos forlange, at Bebyggelse og Terræn i eller ved nævnte Linier holdes i nærmere angivne Koter.

Stk. 2. Det kan ved allerede bebyggede Grunde kræves, at Terrænet i fornødent Omfang hæves op over den højeste paaregnede Vandregningskote i Afvandingssystemet.

Stk. 3. Magistraten bestemmer, hvorvidt og paa hvilke Betingelser der kan indrettes Overkørsel fra Gadens Kørebane til en Ejendom.

Vedligeholdelse og eventuel Omlægning — alt efter Magistratens nærmere Bestemmelse — af saadanne Overkørsler paahviler Ejendommens Ejer. Denne Bestemmelse gælder ogsaa for bestaaende Overkørsler. Med Hensyn til Haandhævelse af denne Forpligtelse gælder Vejlovgivningens almindelige Bestemmelser.

Stk. 1. Jfr. § 52² om Fastsættelse af Terrænhøjder ved Bebyggelse og BV § 2² om Terrænregulering.

Stk. 2. En tidligere tilladt Bebyggelse berettiger ikke Grundejeren til at modsætte sig en af Faren for Oversvømmelse nødvendiggjort Terrænregulering med dermed i Forbindelse staaende Forhøjelse af Nedløbsbrønde, jfr. BV § 2².

Stk. 3. Bestemmelsen gælder saavel private som offentlige Gader. M. H. t. Vedligeholdelsespligten i begge Arter af Gader kommer de i Vejloven af 14. December 1857 (jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926), navnlig § 8, indeholdte Regler til Anvendelse.

§ 25.

Sikring af Gade ved Byggeforetagende.

Stk. 1. Ved ethvert Byggeforetagende paahviler det den byggende at træffe alle i Forhold til Arbejdets Art og Omfang fornødne Foranstaltninger saavel til Afbjergelse af Fare eller Ulempe for forbigasserende som til Sikring mod Udskriden eller anden Beskadigelse af Gadeterræn med de i dette værende Ledninger, Kabler, Standere m.v.

Stk. 2. Dersom der ved Kørsel i Anledning af et Byggeforetagende i kendelig Grad foraarsages Slid paa private Gader, bestemmer Magistraten, hvilke særlige Bidrag til Istandsættelse og Vedligeholdelse der bliver at paalægge den Ejendom, paa hvilken Byggeforetagendet udføres.

Stk. 3. Nærmere Forskrifter til Fyldestgørelse af de i Stykkerne 1 og 2 omhandlede Bestemmelser kan optages i Bygningsvedtægten, derunder om Kommunens Ret til at udføre de fornødne Arbejder mod Refusion efter Regning af de hermed forbundne Omkostninger.

Stk. 1. Den byggendes Ansvar, efter Omstændighederne Erstatningspligt, m. H. t. at sikre saa vel forbigasserende paa Gade-

areal som selve dette mod Skade som Følge af Byggearbejdet har hidtil været at bedømme efter almindelige Retsgrundsætninger i Forbindelse med eventuelle særlige Bestemmelser i Politiets »Plankeværkstilladelse« (Politivedtægt af 1. Marts 1913 § 23). Naar Ansvarret nu fikseres som sket, maa herved mærkes, at den byggendes Pligt ikke kan gaa ud over, hvad der efter »Arbejdets Art og Omfang« har været paakrævet. Det maa herved være forudsat, at eventuel Skade ikke skyldes Forhold ved Gaden og de i eller paa denne anbragte Indretninger, som den byggende enten ikke har kunnet være vidende om eller ikke kan være ansvarlig for. Efter BV § 4² skal han da ogsaa kun træffe alle »efter Magistratens Skøn fornødne Foranstaltninger o. s. v.« Den byggendes Pligt skønnes herefter at maatte være indskrænket til — bortset naturligvis fra forsvarlig Udførelse af selve Sikringsarbejdet — at indhente den fornødne Tilladelse og følge de deri givne Anvisninger.

Stk. 2. Med denne Bestemmelse bør sammenholdes Vejlovens § 8, Stk. 2—4, saaledes som disse er affattede ved Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926. Medens det ved disse Regler, hvor det drejer sig om Kørsel af permanent Art, er Kommunalbestyrelsen, der træffer Afgørelsen, har man ved den midlertidige Kørsel i Forbindelse med et Byggearbejde af praktisk-administrative Grunde henlagt Afgørelsen til Magistraten (Till. A Sp. 3217). Reglen gælder efter sin Ordlyd og maa efter sin Begrundelse gælde ogsaa den private Gade, i hvilken selve Byggearbejdet foregaar (jfr. ovenciterede § 8⁴, Pkt. 2).

Stk. 3. Jfr. BV § 4 og AfgV § 13³.

§ 26.

Hegn mod Gade.

Stk. 1. Ethvert Grundstykke skal indhegnes mod tilstødende Gade i det Omfang, i hvilket det ikke er bebygget umiddelbart i Gadelinien. Magistraten kan, naar Forholdene skønnes at tale derfor, fritage for denne Hegnspligt, efter Omstændighederne paa nærmere fastsatte Vilkaar, hvis Overholdelse kan kræves sikret ved et paa Ejendommen tinglyst Dokument, der skal respekteres ikke alene af Ejere, men ogsaa af

andre Indehavere af Rettigheder over vedkommende Ejendom, uanset naar saadan Ret er erhvervet.

Stk. 2. Med Hensyn til Istandsættelse, Vedligeholdelse og Belysning af uindhegnede Arealer kan Vejlovgivningens Bestemmelser bringes til Anvendelse. Dele af saadanne Arealer, der har Karakter af Færdselsareal, skal, naar Magistraten forlanger det, holdes aabne for almindelig Færdsel, hvorhos Magistraten bestemmer, i hvilket Omfang de for Gader i øvrigt gældende Bestemmelser skal finde Anvendelse. De i dette Stykke indeholdte Bestemmelser kan bringes til Anvendelse ogsaa paa de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Færdselsarealer af denne Art.

Stk. 3. Nærmere Bestemmelser angaaende Hegnspligten — derunder om Hegnets Art og Højde — fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 1. Hovedreglen er i Overensstemmelse med gældende Ret. Men den Tvivl, som det uheldige Udtryk »aabne Pladser« i Lov 1889 § 5 har afstedkommet (Sivertsen, S. 41), er nu fjernet. M. H. t. den Adgang, der er aabnet til Fritagelse for Anbringelse af Hegn, hedder det i Mot. til Kb.F. (Till. A Sp. 3219): »Naar t. Eks. henses til det amerikanske System med Gader og Bebyggelse gaaende i eet som et fælles Anlæg uden Hegn, er der i saadanne Tilfælde Spørgsmaal om en byplanmæssig Form for Bebyggelse, der, naar den er fastlagt, ikke bør ændres hverken i Hovedsagen eller paa de enkelte Grunde, og det vil være naturligt ud fra dette Synspunkt, at der skabes Sikkerhed for Ordningens Overholdelse gennem anmærkningsfri Lysning af de med Ordningen forbundne Bestemmelser«.

Stk. 2. Ifølge Mot. (jfr. ovfr.) skyldes Bestemmelsen de Vanskeligheder, der ved Stokbebyggelse med mellemliggende aabne Færdsels- og Havearealer eller med stort fælles Gaardanlæg har vist sig m. H. t. Opretholdelse af Orden, Inddeling af Færdslen, Vedligeholdelse, Belysning m. m. Naar Bestemmelsen er gjort anvendelig paa bestaaende Ejendomme, skyldes det Ønskeligheden af, uanset en tidligere truffen Ordning, at have et klart Retsgrundlag for Indskriden imod og en Mulighed for effektiv Afhjælpning af Mangler, f. Eks. ved Vandafledningen, som senere maatte vise sig. Sml.

U. f. R. 1939 S. 393, angaaende en med Bomme afspærret privat Vej, der betragtedes som aaben for almindelig Færdsel.

Stk. 3. Jfr. BV § 18 og AfgV § 8⁶.

§ 27.

Forvaltningsmyndigheden med Hensyn til Gader.

Stk. 1. Den almindelige Forvaltningsmyndighed over anlagte Gader udøves af Magistraten, der, naar Omstændighederne taler derfor, kan tillade en Raaden over en Gades Grund, der gaar ud over, men dog ikke maa komme i Strid med dens Bestemmelse at tjene som Adgangs- og Lysningsareal. Kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere Vilkaar for en saadan særlig Raaden, derunder hvorvidt der for samme skal erlægges Afgift. Naar saadan Afgift betinges med Hensyn til private Gader, skal den efter Magistratens nærmere Bestemmelse anvendes til delvis Dækning af Grundejernens Udgifter til Gadens Istandsættelse, Belysning og Renholdelse.

Stk. 2. Nærmere Bestemmelser vedrørende fremspringende Bygningsdele, der tillades i Henhold til Stk. 1, optages i Bygningsvedtægten. Regler for Anbringelse af Udhængsskabe, Skilte, Markiser m. v. samt anden lignende Raaden over Gadeareal kan optages i et af Magistraten udfærdiget Regulativ.

Stk. 3. Magistraten kan lade foretage saadanne Forandringer ved Gaders Indretning eller Anlæg, som skønnes nødvendige eller tilraadelige af færdselsmæssige eller andre almene Hensyn, derunder hel eller delvis Afspærring af en Gade for gennemgaaende Færdsel. Foretages der i saa Henseende Foranstaltninger, for hvilke der ikke er forudsat Bidragspligt for Grundejerne i den almindelige Vejlovgivning, skal de udføres uden Udgift for disse.

Stk. 4. Magistraten kan lade de til Gadebelysning nødvendige Belysningslegemer med tilhørende Ledninger anbringe paa Bygninger tilhørende private, saavel som de til Ophængning af Lufilledninger i Forbindelse med offentlige Samfærdsels- eller Forsyningsanlæg fornødne Bæretreder samt Færdselsskilte, Mærker for Nivellement, Ledningsanlæg o. lign., alt for saa vidt det kan ske uden væsentlig Ulempe for Ejendommens Ejer eller Brugere.

Stk. 5. I ethvert Gadeareal kan der, selv om det kun er udlagt og endnu ikke anlagt som Gade, nedlægges Ledninger og Kabler og anbringes lignende efter Magistratens Skøn nødvendige eller hensigtsmæssige Anlæg, ligesom Ejere af uanlagte Gader er pligtige at tilstede Adgang til disse i det Omfang, som er fornødent til Foretagelse af Eftersyn og Istandsættelse af de paagældende Anlæg. Saafremt der ikke foreligger Overenskomst med Hensyn til mulig Erstatning for Skade, der maatte forvoldes i saadan Anledning, afgøres Spørgsmaalet desangaaende, for saa vidt det ikke henhører under Vandløbslovgivningen, af Taksationskommissionen. Nødvendiggør Nedlægning af Ledninger eller Kabler, at Stikledninger til andre i Gaden anbragte Ledninger omlægges, kan Ejerne af de paagældende Ejendomme ikke modsætte sig dette.

Stk. 6. Tvivlsspørgsmaal, der opstaar ved Anvendelsen af Bestemmelsen i Stk. 4, afgøres endeligt af Indenrigsministeren, for hvem ligeledes Magistratens Afgørelser i Henhold til Stk. 3 kan indankes.

Stk. 1. De alt for casuistiske og som Følge deraf juridisk set utilstrækkelige og bygningsmæssigt set stærkt forældede Regler i Lov 1889 §§ 8 og 9 er nu afløst af en principiel Regel i Stk. 1, hvorefter den almindelige Forvaltningsmyndighed over anlagte Gader, offentlige saavel som private, Kørebane saavel som Fortov, udøves af Magistraten. Yderligere er den tidligere rejste Tvivl om Berettigelsen af at kræve offentlig Afgift for visse Fremspring (jfr. t. Eks. H. D. i U. f. R. 1934 S. 527) nu positivt afskaaret.

Reglerne for Raaden over Gadeareal findes i det nedenfor S. 243 aftrykte Regulativ af 14. September 1939.

Stk. 2. Ud fra det Synspunkt, at Gaderne samtidig tjener almene Interesser og har en særlig Tilknytning til den tilstødende Bebyggelse, er der ved Bestemmelserne i BV § 19 (Almindelige Bygningsfremspring, saa som Fundamenter, Sokler, Gesimser, udvendige Trapper og Lyskasser) og § 20 (Særlige Bygningsfremspring, saa som Altaner, Karnapper og Udhængstage) givet Mulighed for en vis Raaden over Gadeareal i Forbindelse med Bebyggelse ved Gaden. Idet der i øvrigt henvises til de citerede Bestemmelser, skal her bemærkes, at den naturlige Begrænsning for en saadan Raaden

maa ligge til den ene Side i almene, delvis hævdvundne bygningsmæssige Hensyn, til den anden Side i Hensynet til saavel færdselsmæssigt som lys- og luftmæssigt at gøre en saadan privat Raaden over Gadeareal saa lidet generende som muligt. Gade- og Fortovsbredde maa derfor herved komme i afgørende Betragtning, ligesom Gadebeplantning naturligvis ikke kan forlanges ændret eller fjernet, fordi den maatte gøre Fordelen ved et i og for sig tilstedeligt Fremspring mer eller mindre illusorisk, t. Eks. Udsigt fra eller Lystilførsel gennem Karnapvinduer. — De regulativmæssige Forskrifter findes i det ad Stk. 1 nævnte Regulativ for Raaden over Gadeareal.

Stk. 3. Der er herved givet det offentlige en, hidtil savnet, udtrykkelig Ret til bl. a. af Hensyn til de stigende Krav til Færdselsregulering, Ordning af Parkering m. v. at foretage Ændringer i Gaders, ogsaa private Gaders, Indretning og Anlæg. Uafhængig heraf forbliver naturligvis bestaaende Reglerne i Færdselslov Nr. 129 af 14. April 1932 § 3 og det herpaa opbyggede Samarbejde mellem Politi og Magistrat.

Ved Afspærring af Gader ses der (Till. A Sp. 3219) at være tænkt særlig paa, at »medens de almindelige Færdselsforhold nødvendiggør, at Børnene holdes helt borte fra Færdselsgader, er det ubilligt at forbyde deres Leg og Færden paa visse Gader, der uden Ulempe vil kunne spærres for Gennemkørsel«. Med Hensyn til det anførte, for den hidtidige Vejlovgivning ganske ukendte Synspunkt henvises yderligere til § 50¹ om Opholdssted og Legeplads for Børn paa Ejendommenes egen Grund.

Om Magistratens Ret til Omlægning af Gader samt til Udnyttelse af Gadeareal i offentlige Formaals Tjeneste jfr. Sivertsen, S. 103—104 og Vinding Kruse, I S. 225—226 med »Noter« 1939 S. 64, samt U. f. R. 1939 S. 647. Her maa ogsaa mærkes den, ligeledes nye, Regel i Stk. 4, jfr. AV § 17.

Stk. 5. Bestemmelsen skyldes, at »det hidtidige urimelige Forhold, at et til Gade udlagt men endnu ikke som Gade anlagt Areal ikke har været væsensforskelligt fra Grundarealet, hvorfra det er udlagt, har dels kunnet hindre Føring af Ledninger ind over Arealet,

dels kunnet medføre, at saadanne Ledningers Bestaaen, Adgang til Revision af dem m. m. ikke har været helt betrygget, hvor dette Forhold ikke har været ordnet ved særlig Deklaration. Saadanne Foranstaltningers Gennemførelse kan være nødvendig for at gøre bagved liggende Arealer, der har deres Vejforhold i Orden, byggeomodne. . . . At der i Tilfælde af Skade maa betales Erstatning er i Overensstemmelse med Praksis i Kloaksager, naar en Ejer lyser Deklaration til Sikring af en i hans Areal nedlagt Kloak« (Till. A Sp. 3221).

§ 28.

Gaders Nedlæggelse.

Stk. 1. Nedlæggelse af privat Gadeareal sker ved Retningsplan i Henhold til §§ 17 og 18. Retningsplanen skal angive, hvorledes der vil være at forholde med det frigjorte Areal, derunder dets Matrikulering, saafremt det helt eller delvis skal henlægges til private Grunde, jfr. Stk. 3, i hvilket Tilfælde det gaar ind under de for det paagældende Omraade fastsatte Byggebestemmelser. Ved Retningsplanen bestemmes tillige, hvorledes der skal forholdes med mulige i Gadearealet anbragte Ledninger, Kabler etc. samt med de i Gaden anvendte Materialer.

Stk. 2. Nedlæggelse af offentligt Gadeareal kræver Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen, som ligeledes bestemmer, hvorledes der skal forholdes med det derved frigjorte Areal, jfr. Stk. 1.

Stk. 3. Magistraten er bemyndiget til at foretage Tilskødning af Arealer, der maatte fremkomme ved Nedlægning af Gader i Henhold til denne Paragraf. Bekostningen herved kan paalægges den, der faar Grundareal tillagt.

Stk. 4. Bestemmelserne i denne Paragraf kan bringes i Anvendelse paa gammel, ved Udskiftning udlagt Gadejord og paa faktisk i Brug værende Gadearealer, der ikke maatte være optaget i Gadefortegnelsen.

Stk. 5. Sker Nedlæggelse af Gadeareal som Led i en Regulering, forholdes der efter Bestemmelserne i §§ 31—39.

Stk. 6. Kommunalbestyrelsens Beslutning i Medfør af Stk. 2 kan indankes for Indenrigsministeren.

Stk. 1 og 2. Hverken i den tidligere Bygningslovgivning eller i den gældende Vejlovgivning findes Regler om Nedlæggelse af Gadeareal; angaaende Retspraksis i saa Henseende henvises til Sivertsen, S. 103 f., samt Vinding Kruse, I S. 226, Noten.

Private Gader kan nu nedlægges paa samme Maade, som de oprettes, altsaa ved Retningsplan, godkendt af Magistraten, efter Omstændighederne i Forbindelse med Regulering (§ 18^o). Er den nedlagte Gade Grænsegade for et Bygge- eller Servitutomraade eller for en Grundkreds, maa der træffes en særlig Bestemmelse m. H. t. den fremtidige Græselinie. Til Nedlæggelse af offentligt Gadeareal kræves Vedtagelse af Kommunalbestyrelsen, efter Omstændighederne (Stk. 6) Godkendelse af Indenrigsministeriet.

§ 29.

Gadenavne og Husnumre.

Stk. 1. Navngivning af Gader sker i Overensstemmelse med Vejlovgivningens Regler herom. Disse kan ogsaa bringes til Anvendelse paa Færdselsarealer, der danner Adgang til Bebyggelse.

Stk. 2. Nærmere Forskrifter angaaende Navngivning af Gader, Tildeling af Husnumre samt Udførelse, Anbringelse og Belysning af Skilte med Gadenavne, Husnumre og Matrikulsnumre fastsættes i et af Kommunalbestyrelsen udfærdiget Regulativ. Anbringelse og Vedligeholdelse af Gadenavneskilte og Paaligning af de hermed forbundne Udgifter kan ske efter Vejlovgivningens Regler om Gaders Istandsættelse.

Stk. 1. I Medfør af Vejlovens § 9, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926, træffer Kommunalbestyrelsen Bestemmelse m. H. t. Benævnelse af alle saavel private som offentlige Gader, derunder ogsaa Ændring af bestaaende Navne; Sagerne afgøres af et Fællesudvalg, jfr. Københavns Kommunal Kalender 1939 S. 35. Om nye Gadenavne udfærdiger Magistraten offentlig Bekendtgørelse.

Stk. 2. Jfr. det nedenfor aftrykte Regulativ af 14. September om Gadenavne, Husnumre og Matrikulsnumre, S. 256, Vejlov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926, §§ 2 og 4—8 samt AV § 25.

§ 30.

Grænsegader m. v.

Stk. 1. Ved Gader, som er beliggende ved eller over Grænsen mod en anden Kommune, eller som fortsættes ind i denne, kan efter Overenskomst med paagældende Kommunes Styrelse og med Indenrigsministerens Godkendelse følgende af de i nærværende Afsnit indeholdte Bestemmelser bringes til Anvendelse ogsaa for de under den anden Kommune hørende Gadestrækninger:

- a) Bestemmelserne i §§ 21 og 22 om Gadeudvidelse og Paalæg af Byggelinie. I Forbindelse hermed kan der tillige fastsættes Bestemmelser om ensartet Bygningshøjde og Bebyggelsesform.
- b) Bestemmelserne i §§ 18 og 19, for saa vidt angaar Gennemførelse af Anlægget af en privat Gade.
- c) Bestemmelserne i § 27 om Forvaltningsmyndighed med Hensyn til Gader.

Ved Overenskomsten skal Begrænsningen for de paagældende Kommuners Raadighedsomraade bestemmes og en Ordning træffes angaaende de i Lovgivningen uden for Byggeloven omhandlede Forhold vedrørende Renholdelse, Snekastning, Belysning, Istandsættelse m. m. samt angaaende Fordeling paa Grundejerne i de paagældende Kommuner af de hermed forbundne Udgifter.

Stk. 2. Naar Overenskomst angaaende de i Stk. 1 omhandlede Forhold ikke kan opnaas, kan enhver af de paagældende Kommuner indbringe Sagen for Indenrigsministeren, som da kan træffe en for Kommunerne bindende Ordning.

Stk. 3. Med Indenrigsministerens Samtykke kan en Ekspropriation eller en Regulering i Forbindelse med Grænsegader gennemføres efter denne Lovs Bestemmelser, ogsaa for saa vidt angaar Grunde, der er beliggende i en anden Kommune. Indenrigsministeren kan bestemme, at Sager, der vedrører Grænsegader, og som falder ind under Reguleringskommissionens Myndighed, skal forelægges den i § 40, Stk. 6, omhandlede udvidede Reguleringskommission, selv om de ikke angaar nogen Grund i en anden Kommune.

Stk. 1. Med den baade i vej- og bebyggelsesmæssig Henseende intime Forbindelse mellem København og de tilgrænsende Kom-

muner er det fundet naturligt at aabne Mulighed for en Fællesordning paa forskellige Punkter. Det havde maaske været rimeligt at medtage Bestemmelserne om Byggeomraader. Vanskeligt kan det maaske blive at etablere et Fællesskab i Henseende til Forvaltningsmyndigheden m. H. t. Gader (§ 27), da det næppe kan være Meningen, at de for København gældende vedtægts- og regulativmæssige Bestemmelser i deres fulde Omfang skal komme til Anvendelse uden for Byomraadet.

Stk. 2. Med Bestemmelsen kan sammenholdes Byplanlovens § 3, Stk. 2, hvorved bemærkes, at man ikke har fundet Anledning til her, hvor det kun drejer sig om en Fællesordning ved en enkelt Gade, at kræve Tilslutning til Indenrigsministerens Afgørelse fra Byplannævnet, en Myndighed, som i det hele taget maa findes lidet egnet til at bedømme københavnske Forhold.

KAPITEL 6.

Regulering.

Om Reguleringssystemet i dets Almindelighed skal anføres følgende (jfr. Mot. til Kb.F., Till. A Sp. 3189 f.). Byens Styre staar i Dag, med sit Ansvar for at skaffe sunde og gode Bebyggelsesforhold i Byen som Helhed, over for den Kendsgerning, at store Dele af Byen, i Ly af en ufyldstgørende Lovgivning, henligger udbyggede paa en i bebyggelsesmæssig Henseende uforvarlig Maade. Skal der for Bysamfundet knytte sig nogen virkelig Interesse til en ny Byggelov, er det simpelt hen en Nødvendighed, at der aabnes en Mulighed for at naa til en Ændring af disse Forhold. Naturligvis maa der vises skyldigt Hensyn til de privatøkonomiske Interesser, som er bundne til den saaledes tilstedeværende, om end i sig selv slette Bebyggelse, og Borgerne maa have Krav paa, at en saadan Regulering sikres gennemført ud fra saglige, i det almene Vel grundede Hensyn. Hele det Reguleringsinstitut, som maa siges at være en væsentlig Nydannelse i Loven, er derfor henlagt under en selvstændig Myndighed, Reguleringskommissionen. Angaaende Detaillerne i denne Ordning maa henvises

til Bemærkningerne til de enkelte Paragraffer. Her skal endnu kun gøres enkelte Bemærkninger til mere almindelig Belysning af dette Forhold.

Først dette, at naar det maa erkendes, at delvis saa slette Bebyggelsesforhold kun har kunnet opstaa som Følge af en ganske utilstrækkelig Lovgivning og altsaa navnlig ikke i Kraft af en de byggede naturligt tilkommende Ret, maa de Indgreb, som der her bliver Tale om over for den private Ejendom, ikke ses ud fra et snævert, traditionelt Ekspropriations-Synspunkt, men derimod ud fra et Synspunkt, der har sin Begrundelse i saadanne naturlige Grænser for Ejendomsretten, der gør det til en Selvfølge, at en Grund bebyggelsesmæssigt kun kan udnyttes paa en Maade, der efter Bygningsmyndighedens Skøn harmonerer med Bebyggelsen af tilstødende eller omliggende Grunde.

Dernæst dette, at naar der har kunnet opstaa en samfundsmæssigt set saa slet Bebyggelse som den, der her tales om, fordi baade Udstykning og Bebyggelse af den enkelte Grund stort set er sket som et isoleret, rent individuelt bestemt Foretagende uden Hensyn til en rationel, planmæssig Udnyttelse af et større sammenhængende Areal, maa det blive et nødvendigt Led i en Regulering, at Erstatningsspørgsmaalet i første Række finder sin Afgørelse ved Udligning mellem de i Reguleringsplanen interesserede Grundejere og ikke som nu alene ved Overvæltning paa Bysamfundet som Helhed.

Endelig maa det fremhæves, at det er en naturlig, ja vel egentlig en logisk nødvendig Konsekvens af Reguleringssystemet, at Byggetilladelser fremtidig kun meddeles for et forud fastlagt Aaremaal, idet man kun paa denne Maade kan bevare Indseendet med, dels at en Bebyggelse ikke udnyttes ud over Grænsen for det i sig selv forvarlige, dels at den ikke engang i Fremtiden kommer i Strid med byplanmæssige Hensyn, som det er umuligt i Øjeblikket at have Overblik over.

Smstds. (Till. A Sp. 3223) hedder det, med Henblik paa de i Kloakloven af 28. April 1906 indeholdte, til Byggelovens Reguleringbestemmelser i nogen Maade svarende Regler: »§ 1 i denne Lov udtaler: »Saafremt Københavns Kommunalbestyrelse anser

det for ønskeligt at tilvejebringe en samlet Vandafledning for et større Distrikt, kan den beslutte, at Foretagendet, hvis det efter det følgende nyder Fremme, iværksættes ved Kommunens Foranstaltning, saaledes at Udgifterne forskudsvis udredes af Kommunens Kasse«. Udgifterne kan saaledes lægges ud af Kommunen; men som det udtales i næste Punktum: »De Spørgsmaal, der maatte opstaa om Betimeligheden af Planen og dens Enkeltheder, om Erstatningskrav i Anledning af Afstaaelse til Ejendom eller til Brug af Arealer til saadanne Vandafledningsanlæg eller af andre Grunde, om Fordelingen af de hermed og med Anlæggenes Udførelse forbundne Udgifter, afgøres efter de i Lov af 30. November 1857 om Afstaaelse af Grunde til Vandafledningsanlæg givne Regler med de Ændringer og Tilføjelser, der følger af Bestemmelserne i de følgende Paragraffer«. § 2 indeholder nærmere Bestemmelser om den i Lov af 30. November 1857 § 2 ommeldte Kommission, almindeligvis kaldet Vandafledningskommissionen. Slutelig skal i denne Forbindelse citeres § 3 i Loven af 1906: »Har Anlægget efter Kommissionens Skøn en mere almen Interesse, kan Kommissionen for sit Vedkommende gøre Sagens Fremme afhængig af, at Kommunen — ud over hvad der kan paalignes den som Grundejer — yder et af Kommissionen fastsat Bidrag til Anlægget; Kommunalbestyrelsens Samtykke bliver da at indhente«.

Efter de citerede Bestemmelser kan Kloakanlæg gennemføres som Fælles-Foretagende. Kommunen stiller i Almindelighed Midlerne til Raadighed for Gennemførelsen, men endeligt skal Kommunen som saadan ikke participere i Udgiften, medmindre der efter den citerede § 3 knytter sig en mere almen Interesse til Anlægget, eller det drejer sig om Bidrag, paalignede offentligt Gadeareal eller dermed ligestillede Arealer. Udgiftens endelige Fordeling mellem de lodtagne afgøres af Vandafledningskommissionen. Om denne Fordeling skal det i korte Træk oplyses, at almindeligvis saavel bebyggede som ubebyggede Grunde inddrages under Kloakforlaget. For bebyggede Grundes Vedkommende er det Hovedreglen, at Kloakbidraget forfalder straks, medens det for ubebyggedes Vedkommende stiller sig enten saaledes, at Bidraget straks forfalder, eller saaledes, at det først forfalder, naar den aktuelle, individuelle

Interesse i Brugen af Kloaken er til Stede, nemlig ved Bebyggelse, idet der dog i saa Fald straks for den ubebyggede Grund betales et mindre Kloakbidrag, som ved Bebyggelse suppleres til den fulde almindelige Størrelse.

Af det om Kloaklovgivningen anførte fremgaar, at de til Grund for Reguleringsbestemmelserne liggende Hovedtanker er kendt fra og anerkendt for et Komplex af Forhold, der har nøje Tilknytning til Bebyggelse, hvorfor det ved Reguleringsbestemmelsernes Anvendelse i Praksis kan være af Betydning at have det Grundlag, der har afgivet Forbillede for disse Bestemmelser, præsent.

Et vigtigt Led i de i Kb.F. indeholdte Reguleringsbestemmelser var Reglerne i Forslagets § 34 (Till. A Sp. 3147 og 3229) om »Kondemnering« af bestaaende Bebyggelse, naar der var forløbet 75 Aar efter Bebyggelsens Opførelse, og naar den var i saa daarlig Stand eller i saa væsentlig Grad afveg fra Bestemmelserne i Lovens Afsnit II og III om henholdsvis Bebyggelsens Ordning og Bygningers Opførelse samt de i Henhold hertil i Bygningsvedtægten fastsatte Forskrifter, at Bebyggelsens Bibeholdelse frembød alvorlig Betænkelighed, navnlig i sundhedsmæssig eller brandmæssig Henseende. Uanset det stærke Værn om Grundejernes Interesser, der maatte ligge i Kravet om Bygningskommissionens Indstilling, Sundhedskommissionens Adgang til at udtale sig og, navnlig, den af Kommunalbestyrelsen ganske uafhængige Reguleringskommissions endegyldige Myndighed til at afgøre en Kondemneringssag, stødte Forslaget paa betydelig Modstand allerede ved Behandlingen i Borgerrepræsentationen. Bestemmelsen udgik da af Rg.F., forøvrigt uden nærmere principiel Begrundelse og væsentlig, fordi Ministeriet fandt, at Bestemmelsens Genstand, Behandlingen af den gamle, utidssvarende og daarlige Bebyggelse, i saa høj Grad berørte de Forhold, der skulde undersøges af det af Ministeriet nedsatte Udvalg vedrørende Sanering af usunde Bydele, at det i sin Helhed maatte inddrages under dette Arbejde og søges løst paa den bredere Basis, der herved blev Mulighed for (F.F. Sp. 1758). Bestemmelserne genopstod derefter, omend i ændret Skikkelse, i Loven om Boligtilsyn Kap. VI »Om Sanering af usunde Omraader«, hvortil henvises. Ved denne Ordning har man ganske vist i Reali-

teten bevaret Muligheden for at »kondemnere« en ubrugelig Ejendom. Men ved at udskille en Sag herom fra dens naturlige Sammenhæng med en Regulering har man besværliggjort Opnaaelsen af det samfundsnyttige Formaal, der her er Tale om. Kondemnabile Ejendomme er her i Byen ikke isolerede Fænomener, men praktisk talt altid Led i en saadan sammenhængende, ensartet Bebyggelse, paa hvilken Reguleringsbestemmelserne netop tager Sigte.

§ 31.

Reguleringsplan.

Stk. 1. Er den bestaaende Grundudformning, Bebyggelses- eller Gadeforholdene paa et Omraade af en saadan Beskaffenhed, at Lovens Forskrifter vedrørende disse Forhold ved fremtidige Bebyggelser inden for Omraadet kun vil kunne overholdes paa tilfredsstillende Maade ved en samlet Planlægning for dette, kan der i en af Kommunalbestyrelsen vedtagen Reguleringsplan fastsættes Bestemmelser om Ordningen i Hovedtræk af de fremtidige Bebyggelses- og Gadeforhold paa Omraadet i Henhold til Lovens Forskrifter. I en Reguleringsplan kan endvidere optages Bestemmelser til Sikring af Adgangen til Opnaaelse af de i § 41, Stk. 1, omhandlede offentlige Formaal.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsens Vedtagelse af en Reguleringsplan medfører ingen Indskrænkning i dens Adgang til Ekspropriation til hel eller delvis Opnaaelse af de ved Planen tilsigtede Formaal.

Stk. 3. Naar der om Reguleringsplanens Vedtagelse efter Magistratens nærmere Bestemmelser er udfærdiget offentlig Bekendtgørelse, medfører Planen den Retsvirkning, at fremtidige Nybygninger eller Ombygninger inden for Omraadet skal finde Sted i Overensstemmelse med den paagældende Plan, og at de af Planen omfattede Grunde og Bygninger kan fordres afstaaet eller forandret efter Reglerne i de følgende Paragraffer. Samtidig med Bekendtgørelsen skal der tilstilles de Ejere af Grunde inden for Omraadet, hvis Adresser er Magistraten bekendt, skriftlig Meddelelse. Enhver i Planen interesseret skal da have Adgang til at gøre sig bekendt med dens Indhold.

Stk. 4. En Reguleringsplan kan med Indenrigsministerens Samtykke udstrækkes til ogsaa at omfatte Omraader i andre Kommuner.

Stk. 1. Ved det »Omraade«, hvorom der gentagende tales, skal næppe tænkes alene paa ældre »Kvarterer« (Till. A Sp. 3099 og 3225). En enkelt Bygningskarré, ja vel endog en Del af en saadan, blot der er Tale om mere end en enkelt Ejendom, bør kunne falde ind under Begrebet og saaledes kunne blive Genstand for en Regulering. Det fremgaar da ogsaa af § 37, at tvungent Magelæg kan gennemføres ved Regulering, uanset hvor mange Ejendomme det er nødvendigt at inddrage under Omlægningen.

Stk. 2. Bestemmelsen er vel egentlig selvfølgelig, eftersom Rettighedsindehaver, der ikke deltager i en Regulering (jfr. § 34⁴), naturligvis ikke derved kan hindre dens Gennemførelse iøvrigt, lige saa lidt som det offentlige, hvis en Regulerings- eller Udredningssag helt eller delvis strander, kan være afskaaret fra at benytte den almindelige Ekspropriationsret, jfr. § 36².

Stk. 3. En af Kommunalbestyrelsen vedtaget, ved Magistratens Foranstaltning offentlig bekendtgjort Reguleringsplan er foreløbig bindende ved al af Planen omfattet Raaden inden for det paagældende Omraade. Mener en Grundejer sig derved hindret i en ellers lovlig Raaden, maa Reglen i § 36² komme til Anvendelse.

Stk. 4. I Mot. til Kb.F. (Till. A Sp. 3227) henvises til Kloaklovgivningen som Forbillede, »idet Lov Nr. 63 af 28. Maj 1880 om Vands Afledning og Afbenyttelse § 52, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 128 af 19. April 1907, bestemmer, at den københavnske Lov af 1906 med Indenrigsministerens Samtykke kan udstrækkes til andre Kommuner, en Bestemmelse, der i de senere Aar flere Gange er kommet til Anvendelse«; jfr. ogsaa Lov Nr. 314 af 10. Juli 1922, hvorefter de i den ændrede § 52, sidste Stk., indeholdte Bestemmelser ogsaa kommer til Anvendelse i Tilfælde af, at et Vandafledningsanlæg berører saavel Københavns som Frederiksberg Kommune. I Kb.F. (Till. A Sp. 3145) var tilføjet en Bestemmelse om, at en saadan »udvidet« Regulerings- og Udredningssag iøvrigt skulde behandles »efter Reglerne i nærværende Lov og saaledes, at den paagældende Kommune under Sagen indtager en Retsstilling, der svarer til Københavns Kommunes«. Udeladelsen af denne Bestemmelse i Rg.F. maa skyldes, at den er betragtet som selvfølgelig.

M. H. t. den »udvidede« Reguleringskommission henvises til § 40^o.
I Medfør af AV § 15² er det Stadsingeniørens Direktorat, der til Brug for Magistraten foretager Tilrettelæggelsen af de under Reguleringskommissionens Afgørelse henhørende Sager.

§ 32.

Udredning.

Stk. 1. Naar der ikke mellem de paagældende Grundejere, Pant-havere og andre Indehavere af Rettigheder i Ejendomme, der omfattes af en Reguleringsplan, kan opnaas Enighed om Gennemførelsen af en Bebyggelse, der af Magistraten kan godkendes som stemmende med Reguleringsplanen, kan der om Ordningen af de paagældende Retsforhold træffes Bestemmelse i en ved Magistratens Medvirkning til-vejbragt Udredningsplan. Magistraten bestemmer, hvilke Ejendomme et Forslag til Udredningsplan skal omfatte, og optager Forhandling med de interesserede Grundejere og andre berettigede om Planens Gennemførelse.

Stk. 2. Opnaas der ikke Enighed mellem alle berettigede om de i et Forslag til Udredningsplan indeholdte Bestemmelser, kan Forslaget, ledsaget af de fremkomne Indsigelser og Ændringsforslag, af Magistraten indstilles til Reguleringskommissionens Afgørelse.

Regulering i Overensstemmelse med en af Kommunalbestyrelsen vedtagen Plan kan iværksættes enten derved, at de paagældende Grundejere og andre indbyrdes ordner sig i Overensstemmelse med Planen, eller, hvis denne Vej ikke er farbar, derved at der ved Magistratens Medvirkning søges gennemført en »Udredning« af de af Planen omfattede tekniske og juridiske Forhold. Endelig aabnes der Magistraten Adgang til, saafremt der heller ikke paa denne Maade opnaas Enighed mellem alle berettigede, at indbringe Sagen for Reguleringskommissionen.

Under den tidligere Retstilstand var det offentlige henvist til, naar en bedre Ordning af Byens Gade- og Bebyggelsesforhold var paakrævet, at være Enepart i Sagen, for saa vidt som Grundejerne, i Ly af Ekspropriationsreglerne, kunde indtage en fuldkommen

passiv Holdning og unddrage sig enhver Risiko, uanset om der ved Nyordningen skabtes Værdier, som kom dem til Gode. Formaålet med Reguleringsinstituttet er dels at drage Grundejerne og andre berettigede ind i Nyordningen som aktive Deltagere, dels at aabne det offentlige Adgang til en Konvertering af den ved Ekspropriation nødvendige direkte og umiddelbare Pengeerstatning. Om Formaålet skal naas, vil i væsentlig Grad komme til at bero paa Grundejernenes forstaaende Indstilling over for det nye Retsinstitut. Thi selvom de nye Byggeregler som vanskeliggørende, efter Omstændighederne umuliggørende en rationel Nyudnyttelse af de Grunde, hvorom der netop ved en Regulering vil blive Tale, maa komme til at virke som en stærk Tilskyndelse i saa Henseende, er Forholdet dog stadig det, at, bortset fra tvungent Magelæg (§ 37), kan ingen tilpligtes at afstaa sin Ejendom uden i Henhold til de almindelige Ekspropriationsregler. Klart er det naturligvis, at Saneringsreglerne i Boligtilsynslovens Kap. VI kan blive af stor Betydning til Fremme af en Regulering af slet Bebyggelse. Men i al Almindelighed staar det fast, at, ser en Grundejer sin Regning ved at holde sig uden for det ved Reguleringen tilsigtede Fællesskab, og er det nødvendigt at have Raadighed over hans Grund, maa den eksproprieres, hvilken Mulighed paa den anden Side ogsaa altid staar det offentlige aaben i Medfør af § 31². Den i Kb.F. § 36³ a (Till. A Sp. 3149) indeholdte Bestemmelse, hvorefter Reguleringskommissionen med endeligt bindende Virkning afgjorde, hvilke Indskrænkninger i den almindelige Raadighedsret Ejere eller Indehavere af andre Rettigheder var pligtige at finde sig i til Gennemførelse af en Regulering, findes ikke i den vedtagne Lov. — Om Grundejernenes Bundethed af Byplanloven jfr. § 36².

§ 33.

Udredningsplaners Indhold.

Ved en Udredningsplan kan træffes Bestemmelse om:

- a) *Gaders Retning og Bredde, de enkelte Byggegrundes Beliggenhed, Form og Størrelse, Bebyggelsens Anvendelse og dens Beliggenhed og Omfang paa de enkelte Grunde samt andre Enkeltheder i den*

tilsigtede Regulering, som ikke maatte være bestemt i Reguleringsplanen, men som er nødvendige eller ønskelige af Hensyn til dennes tilfredsstillende Gennemførelse;

- b) Afstaaelse eller Omlægning af de til Tilvejebringelse af de regulerede Byggegrunde og Gader nødvendige Arealer samt Afstaaelse, ændret Anvendelse, Nedbrydning eller Ombygning af Bygninger i det til Reguleringens Gennemførelse fornødne Omfang;*
- c) de fremtidige Ejendomsforhold med Hensyn til de regulerede Byggegrunde og Bebyggelser;*
- d) de Erstatningsbeløb, som tilkommer Ejere, Panthavere og andre Indhavere af Rettigheder i de afstaaede Grunde og i de afstaaede, nedrevne eller forandrede Bygninger;*
- e) Paaligningen af de paagældende Beløb saavel som af de med Reguleringen i øvrigt forbundne Udgifter paa de i Bebyggelsens Tilvejebringelse og i Reguleringen i øvrigt interesserede Grundejere;*
- f) det offentliges Deltagelse i Udgifterne, for saa vidt angaar dels dettes Erhvervelse af Arealer og Bygninger, som medgaar til Anlæg, Udvidelse eller Regulering af Gader, og som ikke efter Reglerne i denne Lov kan fordres afstaaet vederlagsfrit i Forbindelse med Bebyggelsen, eller som medgaar til andre ved Reguleringen tilsigtede offentlige Formaal, dels det offentliges Interesse i Reguleringen i øvrigt;*
- g) hvorvidt og paa hvilken Maade det kan tillades Ejere af de afstaaede Grunde og Bygninger at deltage i Udredningen i Henhold til § 34, Stk. 3;*
- h) Indholdet, Arten og Omfanget af de Rettigheder i de regulerede Grunde og Bebyggelser, som skal tillægges de paagældende beretigede som hel eller delvis Erstatning for Afstaaelserne;*
- j) Tidspunkterne for Gennemførelsen af Planens Bestemmelser og for Berigtigelsen af de tilkendte Erstatningsbeløb;*
- k) Vilkaarene for Berigtigelsen af de til Planens Gennemførelse paalignede Ydelser, derunder hvorvidt afdragsvis Betaling indrømmes og Betingelserne for denne i Henseende til Afdragstid, Forfaldstider og Forrentning.*

Denne Paragraf giver en skematisk Oversigt over de i hinanden stærkt »indfildrede« Interesser, som det gælder ved »Udredningen«

at faa saaledes opgjort og saaledes omfordelt, at der ved Reguleringen fremkommer et Slutresultat, der arealmæssigt, bebyggelsesmæssigt og udnyttelsesmæssigt bliver tilfredsstillende for de to Parter, som ved en Regulering vel udadtil staar som Modparter, men som i Virkeligheden og i det lange Løb har samme Interesser, nemlig det Bysamfund, der repræsenterer samtlige Byens Borgere, og den Kreds af disse selvsamme Borgere, hvis aktuelle, navnlig økonomiske Interesser paa særlig Maade er knyttede til det Omraade, om hvis formaalstjenlige Regulering der er Tale. Lovens § 33 maa herefter betragtes som en Slags programmatisk »Ønskeseddel« m. H. t. Ordningen af de paagældende Forhold. Forskellen mellem den tidligere Retstilstand og den ved Loven indførte bliver herefter væsentlig den, at medens Magistraten tidligere for Tilvejebringelse af en Ordning var henvist til private Forhandlinger med de enkelte Grundejere, efter Omstændighederne paa Basis af hemmeligholdte Reguleringsplaner vedtagne af Kommunalbestyrelsen, drages nu hele Sagen ind i Offentlighedens fulde Dagslys og det saaledes, at Fællesskabet mellem Grundejerne faar en helt ny Betoning og Understregning, og at der paa den anden Side til Grundejernets Betyggelse oprettes en af Bystyret uafhængig, autoritativ Kommission, udstyret med al fornøden Sagkundskab, i hvis Haand disse Grundejere med Tryghed tør betro Varetagelsen af deres Interesser.

Om de enkelte Bestemmelser i § 33 er der næppe Grund til at tale nærmere og kan der næppe med Udbytte tales nærmere paa nærværende Tidspunkt, hvor man er uden Erfaring for, hvorledes de mangfoldige Detailspørgsmaal vil faa deres konkrete Løsning i det praktiske Retsliv. Mot. til Rg.F. (Till. A Sp. 3102) yder da heller ikke nogen særlig Vejledning i saa Henseende. Af Mot. til Kb.F. kan der være Grund til — med Henblik paa § 33 f og k, jfr. § 35² — at anføre følgende (Till. A Sp. 3225): »Med Bestemmelsen . . . maa jævnføres den ovenfor*) citerede § 1, første Pkt., i Kloakloven og den ved Lovens Anvendelse gennem Aarene fastlagte Praksis m. H. t. Tilskud fra Kommunens Side. Ligesom det har

*) Se Indledningen til nærværende Lovafsnit.

vist sig af Betydning ved Gennemførelse af Anlæg af private Veje i en Række Tilfælde at kunne benytte den i Vejlovens § 8 hjemlede Fremgangsmaade med dertil knyttet Forskudshjælp fra Kommunens Side, er de her omhandlede Reguleringsplaner og Udredningsforslag tænkt fremmet paa lignende Maade ved, at Kommunen skulde kunne staa i Forskud ikke alene som nu med Udlæg til Veje og Kloaker, men eventuelt tillige for Forsyningsanlæg, Sporanlæg og den med Planen eventuelt forbundne Erhvervelse af saadanne Arealer, der skal indgaa i de nye Veje eller fordeles mellem de lodtagne Grundejere. For samtlige disse Forskudsydelser og deres Refusion af de lodtagne Grundejere maa Loven skaffe den fornødne fortrinsvise Pantesikkerhed« (jfr. § 67).

§ 34.

Grundejernes Stilling ved Udredning.

Stk. 1. De til Tilvejebringelsen af de regulerede Byggegrunde og de til Reguleringens Gennemførelse i øvrigt fornødne Arealer og Bygninger med dertil knyttede Rettigheder kan fordres afstaaet eller forandret mod Erstatning.

Stk. 2. Naar den fordrede Afstaaelse kun angaar en Del af en Ejendom og den øvrige Del af denne efter Afstaaelsen vil faa en saadan Størrelse, Form, Beliggenhed eller Beskaffenhed i øvrigt, at den ikke hensigtsmæssigt kan anvendes til Bebyggelse eller udnyttes som hidtil, og ej heller skal afstaaes til andre regulerede Grunde, kan Ejeren forlange denne Del af Ejendommen overtaget af Kommunen mod Erstatning af dennes Kasse.

Stk. 3. For saa vidt det er foreneligt med en hensigtsmæssig og tilfredsstillende Gennemførelse af den tilsigtede Regulering, skal der gives Ejerne af de ifølge denne afstaaede Ejendomme Adgang til at deltage i Udredningen, t. Eks. ved at der som hel eller delvis Erstatning tillægges dem Ejendomsret, Medejendomsret, Brugsret eller Panteret i de regulerede Grunde eller Bebyggelser. Naar ingen af de paagældende ønsker at overtage en saadan Grund eller Bebyggelse eller skønnes at byde tilfredsstillende Sikkerhed for Opfyldelse af de derfor ved Ud-

redningen fastsatte Vilkaar, kan Ejendommen overlades andre, som frembyder saadan Sikkerhed.

Stk. 4. Ejere, Panthavere og andre Rettighedsindehavere, der ikke deltager i Udredningen, har Ret til Erstatning for de afstaaede Grunde og Bygninger.

Af Mot. til Rg.F. til denne for Grundejerne særdeles vigtige Paragraf skal anføres følgende, der ganske falder sammen med, hvad ovenfor er udtalt om Reguleringssystemet som Helhed (Till. A Sp. 3103):

». . . Principperne for det foreslaaede Reguleringsinstitut er:

Det offentlige kan paabyde de nødvendige Ejendomsafstaaelser og andre Indgreb,

der sikres de paagældende Ejere Adgang til saa vidt muligt at fortsætte deres hidtidige Virksomhed i eller anden Udnyttelse af den hidtidige Bebyggelse ved Overtagelse af Ejendomsret eller anden Ret i den nye Bebyggelse*),

saadanne Rettigheder kan dog, bortset fra de Tilfælde, hvor det drejer sig om tvungent Magelæg, ikke tillægges nogen mod deres Vilje,

iøvrigt tilsikres der alle berettigede fuld grundlovmæssig Erstatning for Afstaaelse af Ejendoms- og andre Rettigheder,

ingen kan tilpligtes at bidrage mere til Foranstaltningerne, end der ved disse tilføres ham, og

der sikres en rimelig Fordeling mellem det offentlige og private af Byrderne ved Foranstaltningerne.

Det vil altsaa ses, at det offentliges bestemmende Myndighed ikke gaar ud over, hvad der følger af den almindelige Ekspropriationsret, og at det offentliges Virksomhed iøvrigt er af mæglende og formidlende Art, saaledes at Reguleringsinstituttet i det hele tilsigter at være et Middel til Bysamfundets nødvendige Ombygning paa forsvarlig og rimelig Maade ogsaa i økonomisk Henseende, naar baade det offentlige og private er interesserede i de paagældende Reguleringer«.

*) aabenbart altsaa uden Hensyn til, om der har været anvendt Ekspropriation i Forbindelse med Reguleringen.

En Bestemmelse i Kb.F. § 36, Stk. 3 f (Till. A Sp. 3149), hvorefter Reguleringskommissionen afgjorde, hvorvidt og paa hvilken Maade Ejendomme, der ikke direkte omfattedes af Reguleringsplanen, men for hvilke dens Gennemførelse betød en paaviselig økonomisk Værdiforøgelse, skulde yde Bidrag til Gennemførelsen, udgik af Rg.F. med den Begrundelse, at der snarere var Tale om et almindeligt Beskatningssynspunkt end om det til Grund for en Regulering liggende særlige Udligningssynspunkt, og at en saadan Bestemmelse i alt Fald maatte suppleres med en allerede af Hensyn til dens Konsekvenser utilraadelig Bestemmelse om Erstatning til saadanne Ejendomme inden for Reguleringen, der maatte forringes som Følge af denne. Men det maa herved fastholdes, at denne Bestemmelse ikke vedrører Ejendomme, der indbefattes i en Reguleringsplan, jfr. § 39¹ f og Stk. 2 a. — Med Bestemmelsen i Stk. 3 kan jævnføres § 23².

§ 35.

Reguleringsfond.

Stk. 1. Naar der indrømmes afdragsvis Betaling af de til en Regulering paalignede Ydelser eller til Finansiering af en i Henhold til § 33, Litra j, fremtidig bestemt Regulering, kan der i Udredningsplanen træffes Bestemmelse om, at de paagældende Ydelser skal indtages under en under Magistratens Bestyrelse henlagt Reguleringsfond, hvis Midler anvendes til Afholdelse af de med Reguleringens Gennemførelse forbundne Udgifter, og som, for saa vidt de overstiger de af Kommunen i denne Anledning muligt afholdte Forskud, skal holdes adskilt fra Kommunens egne Midler.

Stk. 2. Kommunalbestyrelsen bestemmer, hvorvidt og paa hvilken Maade de med en Reguleringens Gennemførelse forbundne Udgifter, som ikke endeligt skal afholdes af Kommunen, forskudsvis kan udredes af dennes Kasse, men Reguleringskommissionen kan for sit Vedkommende, naar Omstændighederne taler derfor, betinge sin Godkendelse af, at de paagældende Udgifter i et nærmere bestemt Omfang forskudsvis udredes paa denne Maade.

Stk. 1. Naar Kommunen staar i Forskud med Udgifterne til Kloakanlæg (Lov Nr. 123 af 28. April 1906 § 1) eller til Anlæg af private Veje (Vejlovens § 8), er det klart, at de Afdrag, som efterhaanden betales af de private Grundejere, paa sædvanlig Maade indgaar i Kommunens Kasse; her kan kun blive Spørgsmaal om et noget forskelligt Tidspunkt for Betalingspligtens Indtræden. Ved Regulering vil Oprettelse af et særligt Fond i Almindelighed være rimeligt i Forbindelse med Fastsættelsen af Tidspunktet for Gennemførelsen af de paagældende Foranstaltninger. De Ydelser, der her vil være at erlægge til Forslagets Gennemførelse, være sig af det offentlige eller private, og den Fordeling, der skal finde Sted af Erstatning til de tablidende, vil almindeligvis strække sig over et vist Tidsrum, og hele Foretagendets Gennemførelse derfor kræve en vis økonomisk Fællesadministration. Særlig bemærkes, at der ved eventuelle Erstatningskrav maa tages Hensyn til det Tidspunkt, paa hvilket et Indgreb tænkes foretaget, eller en Ulempe kan forventes at indtræde, idet der, hvis der t. Eks. paa et vist Tidspunkt udbetales fuld Erstatning for et Indgreb, der først vil ske 15 Aar senere, i Virkeligheden vil være udbetalt dobbelt Erstatning (Till. A Sp. 3233). Jfr. iøvrigt § 39² c og d og § 42² c.

Om Reguleringsfondens Administration udtales intet nærmere. Men som Bestemmelserne er affattede, maa man gaa ud fra, at den ikke blot skal holdes adskilt fra Kommunens øvrige Midler, men ogsaa, og navnlig, til enhver Tid skal være til Raadighed til Iværksættelse af de paagældende Reguleringsforanstaltninger.

Stk. 2. Jfr. Bemærkningerne ad § 33, S. 67.

§ 36.

Udredningsplaners Affattelse.

Stk. 1. Forslag til Udredningsplan i Henhold til §§ 32—35 udarbejdes sædvanligvis ved Foranstaltning af Magistraten, der tillige træffer Beslutning om, hvornaar og i hvilket Omfang en af Kommunalbestyrelsen besluttet Regulering skal søges gennemført ved Udredning, ligesom Magistraten kan begære en allerede paabegyndt Udredning

standset, saaledes at den dermed bortfalder, dog mod Erstatning af Kommunens Kasse efter Reguleringskommissionens Bestemmelse af de Udgifter, som ved den allerede stedfundne Behandling maatte være paaført de under denne inddragne Ejere og andre berettigede.

Stk. 2. Dog kan enhver Grundejer, der som Følge af Bestemmelser i en Reguleringsplan, der gaar ud over, hvad der vilde kunne bestemmes i Medfør af § 2, Nr. 1, 6 og 7, i Lov Nr. 181 af 29. April 1938 om Byplaner, hindres i at udføre Bebyggelse eller udøve nogen anden Raaden over sin Grund, inden 3 Maaneder, efter at Nægtelsen er meddelt ham, forlange, at den hans Ejendom vedrørende Regulering inden et Aar søges gennemført ved Udredning, alt for saa vidt Kommunalbestyrelsen ikke maatte beslutte at erhverve Ejendommen ved Ekspropriation. Reguleringskommissionen afgør, om Udredningen skal gennemføres. Skønner Kommissionen, at Udredningen ikke skal eller for Tiden ikke kan gennemføres, medfører dette ingen Ret for den paagældende over for det offentlige.

Paragraffens Overskrift er lidet heldig, navnlig efter at der i Henhold til Forslag fra Folketingsudvalget (Till. B Sp. 908) er sket en Tilføjelse til Stk. 1 i. f. (»ligesom Magistraten o. s. v.«) saaledes, at der saavel her som i Stk. 2 fortrinsvis er Tale ikke om Affattelsen men om Retsvirkningen af Vedtagelsen af henholdsvis en Udredningsplan og en Reguleringsplan. Der tales i Stk. 2 kun om Grundejerens ubetingede Bundethed af saadanne Bestemmelser i en Reguleringsplan, der kunde fastsættes i Medfør af Byplanloven, jfr. herved særlig Udtalelserne ad § 2, Nr. 7, i Jm. Cirk. Nr. 186 af 21. Oktober 1939 (Min. Tid. A S. 255), hvorefter der til en Byplan kan knyttes Byggebestemmelser, der i Forhold til Byggelovgivningingen er af saavel skærpene som lempende Art. Hensigten maa dog være at betone, at saafremt der i en Reguleringsplan findes Bestemmelser, der har Hjemmel i den øvrige Lovgivning i det hele taget, er saadanne bindende uden Hensyn til Regulerings- eller Udredningsforslagets andre Bestemmelser, jfr. hvad ovfr. S. 65 er anført om Byggelovens egne Byggebestemmelser saavel som om Boligtilsynsloven. Med Stk. 2 kan jævnføres § 37⁴ samt Byplanlovens § 9 og Boligtilsynslovens § 24, Stk. 3.

§ 37.

Magelæg.

Stk. 1. Naar den matrikulære Udformning af Grundarealer er til Hinder for en tilfredsstillende Gennemførelse af Bebyggelsen paa en eller flere Grunde, kan Magistraten udarbejde et Magelægsforslag til Omlægning af de paagældende Matrikulsskel og til Udligning af de af den tilsigtede Omlægning berørte Rettigheder.

Stk. 2. Ved Udarbejdelsen af et Magelægsforslag foregribes intet med Hensyn til Tidspunktet for dets Gennemførelse, men Magistraten kan modsætte sig, at nogen af de af Forslaget omfattede Grunde, efter at Forslaget er meddelt disses Ejere af Magistraten, bebygges eller udnyttes paa en Maade, der efter Magistratens Skøn vil være til Hinder for den tilsigtede Omlægning.

Stk. 3. Et Magelægsforslag bliver endeligt bindende for alle vedkommende enten ved en af Magistraten godkendt Overenskomst mellem de paagældende Ejere og øvrige berettigede eller ved dets Godkendelse af Reguleringskommissionen, til hvilken Forslaget kan indstilles af Magistraten. Ved saadan Godkendelse kan Magelæg enten i eller uden Forbindelse med en nærmere fastsat Godtgørelse i Penge paabydes mellem Grundstykker, som i Henseende til Beliggenhed, Udstrækning og øvrige Beskaffenhed efter Reguleringskommissionens Skøn er af ensartet Værdi, naar Omlægningen skønnes nødvendig af det i Stk. 1 anførte Hensyn.

Stk. 4. Et Magelægsforslag skal indstilles til Reguleringskommissionen, naar dette forlanges af nogen Ejer, der som Følge af Forslaget hindres i en ellers tilladelig Bebyggelse eller Udnyttelse af sin Grund.

Allerede i det af Københavns Kommunalbestyrelse i 1908 vedtagne, af Justitsministeren i 1911 i Landstinget forelagte Forslag til en ny Byggelov (Rigsdagstid. 1911/12, Till. A Sp. 2457 og 2536) fandtes en Bestemmelse om, at en Grundejer ved Arealafstaaelse ikke kunde modsætte sig som hel eller delvis Ekspropriationsgodtgørelse at faa tillagt sin Ejendom et andet Areal, der paa hensigtsmæssig Maade grænsede op til den. Den nu vedtagne Bestemmelse er for saa vidt mere vidtgaaende, som den er

skilt ud fra Ekspropriationsreglerne og giver Hjemmel for en af disse uafhængig Indskriden over for en tilstedeværende uheldig Grundudformning; den er derved blevet det naturlige Supplement til Udstykningsreglen i § 14². I Mot. til Rg.F. (Till. A Sp. 3105) henvises iøvrigt til, at »lignende Bestemmelser om tvungen Afstaaelse af Grund mod Erstatning ligeledes i Grund*) findes i Byplanlovens § 18 og iøvrigt i Vandløbsloven af 28. Maj 1880 § 19, Stk. 3, i § 2 i Lov Nr. 197 af 26. Juni 1934 om Jordfordeling mellem Ejendomme i Sønderjylland, samt i Forhold til Panthaverne i Tinglysningslovens § 23, Stk. 2«.

Sammesteds bemærkes yderligere, at »Reglen maa forudsættes anvendt alene m. H. t. ubebyggede Grundstykker eller i hvert Fald Grundstykker med mindre betydende Bebyggelse, saasom Skure, Udhuse eller lignende, der kan nedrives eller flyttes — mod Erstatning — uden at der derved sker videregaaende Indgrib i mere omfattende Bebyggelse«. Naar der her tales om »ubebyggede Grundstykker«, maa de citerede Ord sikkert alene sigte til selve den Del af en Grund, som agtes magelagt; rejses der Spørgsmaal om Erstatning, og lader Sagen sig ikke ordne i Mindelighed, maa den afgøres af Reguleringskommissionen, jfr. Stk. 3, andet Punktum. Det maa dog herved mærkes, at naar Magelæget sker i de byggenes Interesse for at muliggøre »en tilfredsstillende Gennemførelse af Bebyggelsen« (Stk. 1), maa det være de byggende, og ikke det offentlige, hvem Erstatningspligten paahviler. Derimod maa det bero paa en Misforstaaelse, naar det under Rigsdagsforhandlingerne udtaltes (F.F. Sp. 2366), at »det fremgaar heller ikke tydeligt af denne Paragraf, at der kan foretages tvungent Magelæg, naar en Ejendom nedrives og opføres igen sammen med (?) eller op ad en uregelmæssigt bebygget Nabogrund«; naturligvis maa Paragraffen komme til Anvendelse uden Hensyn til, om det paagældende Grundstykke allerede er eller først ved Nedrivning af tilstedeværende Bebyggelse bliver ubebygget, jfr. det i Lovens § 2¹ indeholdte almindelige Princip. Men hvis Grundejeren derved hindres i en efter Lovens almindelige Regler tilladelig Bebyggelse, kan han i Medfør

*) Jfr. herved Vinding Kruse: Noter til Ejendomsretten, 1939, S. 77 flg.

af Stk. 4 forlange Sagen om Magelæg forelagt Reguleringskommissionen.

Bestemmelserne kommer, jfr. Stk. 1, kun til Anvendelse, naar det er paakrævet af Hensyn til Gennemførelse af en tilfredsstillende Bebyggelse. Men de kan naturligvis meget vel kombineres med andre Regler i Byggeloven, t. Eks. § 50⁷ om Gaardregulering.

§ 38.

Ændring af bestaaende Byggeservitutter.

Stk. 1. Naar Magistraten af Hensyn til Bebyggelsens forsvarlige Ordning efter denne Lovs Regler anser det for nødvendigt, at en Byggeservitut, jfr. § 4, der ikke kan anses for umiddelbart bortfaldet som uforenelig med de i Henhold til Loven trufne Bestemmelser om et Omraades Bebyggelse eller Benyttelse, ophæves eller ændres med Hensyn til Indhold, Tidsbegrænsning, Gyldighedsomraade, Paataleret eller paa anden Maade, og der ikke derom kan opnaas Enighed med de paataleberettigede, kan Spørgsmaalet herom indstilles til Reguleringskommissionens Afgørelse.

Stk. 2. Skønner Reguleringskommissionen, at Lovgivningens Bestemmelser for Mortifikation af Servituttens foreligger, kan den tillægge Magistraten samme Ret, som ellers tilkommer en Ejer eller andre, til at anlægge Sag til Mortifikation.

Stk. 3. I andre Tilfælde kan Reguleringskommissionen bestemme, at Servituttens skal ophæves eller ændres, naar det offentlige Interesser i Bebyggelsens forsvarlige Ordning findes at opveje den berettigedes Interesse i Servituttens Opretholdelse.

Stk. 4. Reguleringskommissionen afgør endvidere Spørgsmaalet om, hvorvidt Servituttens er af et saadant Indhold, at dens Ophævelse eller Forandring begrunder et Tab af økonomisk Indhold. I saa Fald tilkommer der den berettigede en Erstatning, der efter Reguleringskommissionens Bestemmelse helt eller delvis kan paalignes de Ejendomme, som derved maatte opnaa Mulighed for øget Udnyttelse, og i øvrigt udredes af Kommunen.

Stk. 5. Ophævelse eller Forandring af Servitutter, der alene gaar

ud paa Opretholdelse af en vis Tilstand paa en Grund, berettiger sædvanligvis ikke til Erstatning.

Stk. 6. Opstaar Spørgsmaalet om en Byggeservituts Ændring eller Ophævelse i Forbindelse med en Byggesags Behandling, kan denne stilles i Bero, indtil Servitutspørgsmaalet er afgjort. Bliver de i saa Henseende fornødne Skridt ikke at foretage af Andrageren, skal Magistraten uden unødigt Ophold forelægge Sagen for Reguleringskommissionen.

Stk. 1 og 3. Bestemmelserne om Ændring af bestaaende Byggeservitutter forholder sig paa samme Maade til § 4² om Stiftelse af saadanne Servitutter, som Bestemmelserne i § 37 om Magelæg forholder sig til § 14² om Udstykning. I begge Tilfælde er der Tale om et af almene bebyggelsesmæssige Hensyn nødvendiggjort Indgreb i allerede etablerede og for saa vidt lovlige men i sig selv urimelige Tilstande. Det hedder herom i Mot. til Kb.F. (Till. A Sp. 3229), at »Udviklingen kan bevirke, at en Servitut ikke længere er tidssvarende eller for private Servitutters Vedkommende endog direkte modvirker den byplanmæssige Ordning af det paa-gældende Omraade. Til Eksempel paa det første tjener Bebyggelsen ved den med Nutidens Trafik for Øje skete Udvidelse af Hovedvejene. Et lignende Forhold kan bl. a. gøre sig gældende ved lokale Forstadscentre, hvor ældre Villaservitutter ofte kan være til Hinder for en rationel Udformning af Bebyggelse. Paa den anden Side bør der være Adgang til at forlænge og fastholde Servitutter, der fortsat er stemmende med Byplanen, og som det af Hensyn til de ved den særlige Bebyggelse skabte Værdier er baade i Bysamfundets og de private Grundejeres Interesse at bevare«.

Stk. 2. I Kb.F. (Till. A Sp. 3149) henvises udtrykkeligt til Lov Nr. 67 af 14. April 1905 og Tinglysningslov Nr. 111 af 31. Marts 1926 § 20, hvorved bemærkes, at, medens førstnævnte Lov gør Mortifikation afhængig af forskellige Betingelser, derunder navnlig Begæring fra vedkommende Ejer, er det efter sidstnævnte Lovbestemmelse alene Dommerens Skøn, som er afgørende. Større praktisk Betydning kan den nu aabnede Adgang til Mortifikation ved Reguleringskommissionens Mellekomst derfor ikke antages at faa. Jfr. herved Vinding Kruse, II S. 579.

Stk. 4 og 5. I Mot. til Rg.F. (Till. A Sp. 3106) hedder det, at Sondringen mellem Stk. 4 og Stk. 5, for saa vidt angaar Retten til Erstatning, »svarer til den i Byplanloven*) indeholdte Skelnen mellem Servitutter, hvis Bortfald forudsætter Ekspropriation, og saadanne, som umiddelbart bortfalder uden Erstatning som stridende mod Byplanens Bestemmelser om Anvendelse af en Ejendom«. Naar der i Stk. 5 tales om Servitutter, der alene gaar ud paa Opretholdelse af en vis Tilstand paa en Grund, maa der herved (jfr. Vinding Kruse, I S. 177—78) være tænkt paa de tidligere som negative betegnede Servitutter (t. Eks. en Villaservitut) i Modsætning til Servitutter, der giver Adgang til en umiddelbar Raaden over en Ejendom. I Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 186 af 21. Oktober 1939 angaaende Byplanloven hedder det da ogsaa klart, at »Lovens Erstatningsbestemmelser gaar altsaa ud paa, at der skal ydes Erstatning for egentlige Ejendomsafstaaelser, men ikke for Bestemmelser om de forskellige Arealers Udnyttelse eller Anvendelse, selvom Bestemmelserne har Karakter af Raadighedsindskrænkninger«. Jfr. ogsaa Motiverne til Forslaget til Byplanloven (Rigsdagstid. 1937/38, Till. A Sp. 3854), hvorefter Ekspropriation antagelig sjældnere vil »være nødvendig m. H. t. Servitutter om en Grunds Bebyggelse, men snarere m. H. t. Vejrettigheder eller Lejemaal«. Hertil er intet at sige, for saa vidt som en Byggeservitut ikke kan have Krav paa Retsbeskyttelse ud over de for en Ejerraaden fastsatte almene Grænser. Knytter der sig umiddelbart til en Tilstands-Servitut en Ret til positiv Raaden, f. Eks. Færdselsret over en Naboejendom, maa der naturligvis betales Erstatning for dennes Bortfald, jfr. Udtrykkene »alene« og »sædvanligvis«. Det samme maa vistnok gælde selvom det drejer sig om en — ellers ikke tilladt — Raaden over egen Ejendom, f. Eks. Vinduesruders Anbringelse i Skelmur.

Har Magistraten som Bygningsmyndighed godkendt en Bebyggelsesservitut og derved givet den Karakter af en offentligretlig Byggeforskrift, kan den formentlig ikke senere kræve Servituttens forandret eller ophævet uden at betale Erstatning for derved paa-

*) § 12, Stk. 2, sammenholdt med § 10, Stk. 2.

ført, paa viseligt Tab af økonomisk Art. Skal dette kunne undgaa, bør der i alt Fald ved Godkendelsen gives Udtryk for dennes betingede og derfor midlertidige Karakter. Jfr. herved Bemærkningerne ad § 51².

Stk. 6. Jfr. Sivertsen, S. 113, og Poul Andersen: Dansk Forvaltningsret, S. 287.

§ 39.

Reguleringskommissionens Myndighed.

Stk. 1. Under Reguleringskommissionens Myndighed hører:

- a) Spørgsmaal om Ordning af de til private Gadearealer, der udgaar af Matrikullen, knyttede privatretlige, økonomiske Forhold, jfr. § 14, Stk. 4.
- b) Paakendelse af Retningsplaner og Fordeling af de med deres Gennemførelse forbundne Udgifter, jfr. § 18, Stk. 5.
- c) Bestemmelse af Tidspunkterne for Udførelse af Gadeanlæg over forskellige private Grunde og Fordeling af de dermed forbundne Udgifter, jfr. § 19, Stk. 5 og 6.
- d) Spørgsmaal om Tilladeligheden af Tilbygning eller anden Bebyggelse under Hensyn til fastsat Udvidelses- eller Byggelinie, jfr. § 23, Stk. 1.
- e) Paakendelse af Krav om en Ejendoms tvungne Overtagelse af det offentlige som Følge af Fastsættelse af Udvidelses- eller Byggelinie, jfr. § 23, Stk. 2.
- f) Paakendelse af Udredningsplaner og Fordeling af de med deres Gennemførelse forbundne Udgifter, jfr. §§ 32—36, sammenholdt med § 12, Stk. 4, § 22, § 28, Stk. 5, og § 45, Stk. 4.
- g) Paakendelse af Magelægsforslag, jfr. § 37.
- h) Ophævelse eller Forandring af Byggeservitutter, jfr. § 38.

Stk. 2. For Kommissionens Paakendelse og Fordeling af Udgifter ved en Plan eller et Anlægs Gennemførelse gælder:

- a) Et paalignet Bidrag kan i intet Tilfælde overstige Værdien af Foranstaltningens Betydning for den bidragspligtige.
- b) Har Foranstaltningen efter Kommissionens Skøn en mere almen Interesse, kan Kommissionen betinge Sagens Fremme af, at Kom-

munen yder et af Kommissionen under Hensyn til denne Interesse fastsat Bidrag til Foranstaltningen.

- c) Hvis Foranstaltningens Fordel for en Ejendom først vil kunne udnyttes til et senere Tidspunkt, skal dette ved Paaligningen tages i Betragtning.
- d) Ved Paakendelse af Erstatningsbeløb, der indgaar i Fordelingen, skal tages Hensyn til de med Foranstaltningens Gennemførelse forbundne Fordele for vedkommende Ejendomme, saavel som til det muligt senere Tidspunkt for de med Foranstaltningernes Gennemførelse forbundne Ulempers Indtræden.

Stk. 3. I øvrigt finder Bestemmelserne i § 33, Litra d—k, angaaende Udredningsplaners Gennemførelse tilsvarende Anvendelse ogsaa i andre Tilfælde af Paakendelse og Fordeling af de med en Foranstaltningens Gennemførelse forbundne Udgifter, for saa vidt de derpaa er anvendelige.

Stk. 4. Indehavere af Rettigheder, der berøres af en Reguleringskommissionen til Afgørelse forelagt Sag, skal af Kommissionen ved offentlig Bekendtgørelse indkaldes til at give Møde for Kommissionen til Varetagelse af deres Interesser. Udeblivelse medfører Fortabelse af de paagældende Rettigheder, for saa vidt disse ikke er tinglyste eller lovbestemte. Der gives personlig Underretning ved anbefalet Brev til Indehavere af tinglyste Rettigheder i de berørte Ejendomme, for saa vidt disse Indehaveres Bopæle kendes.

Stk. 5. I Mangel af mindelig Overenskomst om Størrelsen af en Erstatning, der skal lægges til Grund ved Reguleringskommissionens Afgørelse, foretages alle til Erstatningens Beregning fornødne Værdiansættelser af Taksationskommissionen, medens den endelige Fastsættelse af Erstatningen foretages af Reguleringskommissionen, der kan afkræve Taksationskommissionen Meddelelse om de til Grund for Værdiansættelsen liggende Oplysninger, Hensyn og Synspunkter og i øvrigt selvstændigt kan skønne over Værdiansættelsens Rigtighed og Forsvarlighed. Naar en Sag angaar en i en anden Kommune beliggende Ejendom, foretages Værdiansættelser af den Myndighed, som i vedkommende Kommune foretager Vurderinger ved Afstaaelser til Gader og Veje.

Stk. 6. De af Reguleringskommissionen truffne Afgørelser skal re-

spekteres af alle Indehavere af Rettigheder i de vedkommende Ejendomme uden Hensyn til, hvornaar saadan Ret er stiftet. Magistraten lader Afgørelserne tinglyse paa Ejendommene med denne Retsvirkning og foretager de i samme hjemlede Tilskødninger, Prioriteringer eller Stiftelse af andre Rettigheder over fast Ejendom eller Udsejelse af saadanne.

Stk. 7. Ydelser, der i Medfør af Reguleringskommissionens Afgørelse skal erlægges enten til private eller til Kommissionen, kan ved Kommunens Foranstaltning inddrives ved Udpantning efter Reglerne i § 67. For Ydelser, der erlægges afdragsvis eller forfalder til senere Tidspunkter, have samme Udpantningsret.

Stk. 8. Alle Spørgsmaal om Afholdelse af de med en Sags Behandling af eller Førelse for Reguleringskommissionen forbundne Udgifter afgøres af Kommissionen.

Stk. 9. Reguleringskommissionens Afgørelser træffes med almindelig Stemmeafstemning og skal i alle Tilfælde træffes inden $\frac{3}{4}$ Aar efter Sagens Indstilling til Kommissionen.

Stk. 1. Efter Indføjelse af nyt Stk. 6 i § 19 (Till. B Sp. 907) mangler der under c en Henvisning til Reguleringskommissionens Myndighed i de paagældende Sager. For saa vidt der under f tales om »Paakendelse« af en Udredningsplan, henvises til Bemærkningerne ad § 32, S. 65 og ad § 34, S. 69.

Stk. 5. Efter Kb.F. (Till. A Sp. 3151) skulde Reguleringskommissionen være berettiget til at lade Taksation foretage som Prøvetaksation, »idet det til Brug for Kommissionens Overvejelser maa kunne oplyses klart, hvilke Værdier det i den foreliggende Sag vil komme til at dreje sig om, saaledes at Kommissionen, hvis Virksomhed er formidlende, kan indrette sin Virksomhed og sine Bestræbelser i den foreliggende Sag med visse fastslaaede Udgiftsbeløb for Øje og eventuelt ved at søge Planen modificeret formindskede Omkostningerne ved dens Gennemførelse« (smstds. Sp. 3233). Denne Ret er bibeholdt for Reguleringskommissionen og forøvrigt ogsaa tillagt Magistraten ved Lovens § 42^b; men Rg.F. er gaaet et Skridt videre, saaledes at Taksationskommissionens Værdiansættelser kun bliver vejledende, men ikke bindende for Reguleringskommissionen,

hvorved dennes Stilling til disse Vurderinger »ganske kommer til at svare til Domstolens Stilling til de af udmeldte Syn og Skøn under Retssager foretagne Værdiansættelser« (smstds. Sp. 3106).

Stk. 9. Tidsfristen blev indsat ved Lovforslagets Behandling i Folketinget (Till. B Sp. 908).

§ 40.

Reguleringskommissionens Sammensætning.

Stk. 1. Reguleringskommissionen bestaar af 5 Medlemmer:

- a) En af Højesteret udpeget Formand, der opfylder de i Retsplejeloven foreskrevne Betingelser for at beskikkes til Højesteretsdommer;
- b) et ligeledes af Højesteret efter Indstilling af under offentligt Tilsyn staaende Institutioner, som yder Prioritetslaan i faste Ejendomme inden for Lovens Omraade, udpeget Medlem, der opfylder de i Retsplejeloven foreskrevne Betingelser for at beskikkes til Landsdommer;
samt 3 af Indenrigsministeren udpegede Medlemmer med Indsigt i Bygnings- og Byplanforhold, nemlig:
- c) et Medlem efter Indstilling af Københavns Kommunalbestyrelse,
- d) et Medlem efter Indstilling af større københavnske Grundejersammenslutninger, og
- e) et Medlem efter Indstilling af Institutioner, der repræsenterer bygningsmæssig og byplanmæssig Sagkundskab.

Stk. 2. For de under b), d) og e) nævnte Medlemmers Vedkommende fastsætter Indenrigsministeren Fremgangsmaaden ved Indstillingen. Hver af de nævnte Indstillinger skal omfatte mindst 4 Personer. Samtidig med Valget af Kommissionens 5 Medlemmer udpeges en Suppleant for hvert af disse til i vedkommendes midlertidige eller varige Forfald at træde i hans Sted i Kommissionen. Valget af Medlemmer og Suppleanter gælder for 6 Aar. Genvalg kan finde Sted. Intet Medlem af Københavns Kommunalbestyrelse, ingen, som staar i Tjenesteforhold til Københavns Kommune, og ingen, som er knyttet til de i Stk. 1, Litra b, omhandlede Institutioners Styrelser eller Funktionærstabe, kan være Medlem af Kommissionen eller Suppleant.

Stk. 3. Formanden for Reguleringskommissionen kan beskikkes til

Formand for den i § 43 omhandlede Taksationskommission, hvorimod Medlemsskab i øvrigt ikke kan være fælles for de to Kommissioner.

Stk. 4. Indenrigsministeren udfærdiger en Instruktion indeholdende de nærmere Bestemmelser angaaende Kommissionens Forretningsgang og Beslutningsdygtighed, derunder Suppleanternes Funktion, dens Beføjelse til at antage fornøden Medhjælp og tilkalde specielt sagkyndige m. v. samt de fornødne Honorarregler.

Stk. 5. De med Kommissionens Virksomhed forbundne Udgifter afholdes af Kommunen, for saa vidt de ikke dækkes efter Reglen i § 39, Stk. 8.

Stk. 6. Saafremt et Forslag, der foreligger til Behandling for Reguleringskommissionen, tillige omfatter Grunde i andre Kommuner, jfr. § 30, Stk. 3, og § 31, Stk. 4, tiltrædes Reguleringskommissionen af 2 af Indenrigsministeren efter Indstilling fra vedkommende Kommunalbestyrelse udpegede sagkyndige Medlemmer.

Stk. 1 og 2. Om de principielle Retningslinier for Reguleringskommissionens Sammensætning gælder i al Almindelighed, at man har tilstræbt den størst mulige Sagkundskab og Upartiskhed. I førstnævnte Henseende bemærkes, at medens det ikke volder Vanskelighed at udpege den juridiske Sagkundskab (Højesteret), har man, for saa vidt angaar Varetagelsen af de privatøkonomiske Interesser — Realkreditten (1 b) og Grundejerne (1 d) — samt de bygnings- og byplanmæssige Samfundsinteresser (1 e), været henvist til en noget mere kompliceret Fremgangsmaade, eftersom disse Interesser varetages af en Række forskellige Institutioner og Sammenslutninger. Ved Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen fik Hensynet til at sikre Kommissionens Sagkundskab en yderligere Understregning, idet der ved de 3 af Indenrigsministeriet udpegede Medlemmer tilføjedes: »med Indsigt i Bygnings- og Byplanforhold« (Till. B Sp. 908; F.F. Sp. 4789), et Forbehold der dog kun har naturlig Tilknytning til de under 1 c og d nævnte Medlemmer.

Kommissionens Upartiskhed er der værnet om ved Bestemmelsen i Stk. 2, sidste Pkt., hvorved særlig bemærkes, at medens det er fundet naturligt, at Københavns Kommunalbestyrelse som repræ-

senterende Byen i dens Almindelighed sikres en Talsmand i Kommissionen, har man afskaaret Kommunalbestyrelsen fra til dette Hverv at vælge noget Medlem af Borgerrepræsentationen eller nogen kommunal Tjenestemand*), uanset hvor betydelig en Sagkundskab paagældende end maatte sidde inde med. I denne Henseende er der altsaa en meget afgørende Forskel mellem Reguleringskommissionen og Bygningskommissionen (§ 63), i hvilken der endog paa Forhaand er tilsikret Repræsentanter for den kommunale Sagkundskab en afgørende Indflydelse.

Bestemmelsen om Valg af Suppleanter har sit Forbillede i Kloakloven af 1906 § 2, hvor der dog kun vælges en Suppleant for hver to Medlemmer.

Stk. 4. Instruktionen findes aftrykt nedenfor S. 267 flg.

KAPITEL 7.

Ekspropriation og Taksation.

§ 41.

Ekspropriation.

Stk. 1. Kommunalbestyrelsen kan beslutte, at private tilhørende Grunde, Bygninger, Vandarealer, Bolværker m. m. eller dertil knyttede Rettigheder saavel som private Rettigheder, der er knyttede til i Kommunens Eje værende Grunde, Bygninger, Vandarealer, Bolværker m. m., helt eller delvis skal afstaaes mod Erstatning, naar det er nødvendigt at kunne raade over dem til Opnaelse af tilfredsstillende Bebyggelses- eller Gadeforhold eller til Tilvejebringelse eller Udvidelse af kommunale Institutioner eller Virksomheder eller af Anlæg, der tjener et for Staden almennyttigt Formaal.

Stk. 2. Spørgsmaal om Nødvendigheden af en i Henhold hertil fordret Afstaaelse kan indstilles til Indenrigsministerens Afgørelse.

Stk. 3. Hvis Kommunalbestyrelsen kun gør Fordring paa Afstaaelse af en Del af en Ejendom eller paa Afstaaelse af Rettigheder knyttede til denne, kan Ejeren over for Magistraten, naar denne giver

*) sml. herved Kloakloven Nr. 123 af 28. April 1906 § 2.

Ejeren Meddelelse om Ekspropriationen, eller senest over for Taksationskommissionen ved Sagens Forelæggelse for denne, kræve hele sin Ejendom med dertil knyttede Rettigheder eksproprieret af Kommunen, saafremt Ejendommen efter den fordrede Afstaaelse vil faa en saadan Størrelse, Form eller Beliggenhed eller paa anden Maade blive saaledes beskaffen, at den ikke hensigtsmæssigt kan anvendes til selvstændig Bebyggelse eller udnyttes som forhen. Om et saadant Krav er berettiget, afgøres af Taksationskommissionen, medmindre Afgørelsen i saa Henseende i Loven udtrykkeligt er henlagt under Reguleringskommissionen.

Stk. 4. Naar der er givet Ejeren af en Ejendom Meddelelse om Ekspropriation, kan denne ikke modsætte sig, at Magistraten med 8 Dages skriftligt Varsel foretager herved nødvendiggjorte Afmærkninger, Opmaalinge eller andre Undersøgelser vedrørende Ejendommen.

Stk. 5. I Tilfælde af Ekspropriation finder Reglerne i §§ 32—36 om Udredning kun Anvendelse, naar og i det Omfang det besluttes af Kommunalbestyrelsen.

Stk. 1. De tidligere Ekspropriationsregler indeholdtes) i Bygningsloven af 12. April 1889 § 14, med senere Ændringer og Tilføjelser i Lovene Nr. 144 af 13. April 1923 § 1 og Nr. 173 af 16. Maj 1934 §§ 1 og 2 samt Bygningsreglement af 29. April 1930 § 14, hvilke Bestemmelser alle er bortfaldet ved nærværende Lovs Ikrafttræden, jfr. § 76. Ekspropriationsretten omfatter, i Modsætning til Kb.F. (Till. A Sp. 3153), men i Overensstemmelse med hidtil gældende Ret (jfr. ogsaa Kloakekspropriationsloven af 30. Novbr. 1857 § 13) kun Grunde m. v., som tilhører private, eller Rettigheder, knyttede til saadanne Grunde, dog med en enkelt, fra Lovforslagets Behandling i Folketinget (Till. B Sp. 908) hidrørende, Undtagelse for private Rettigheder knyttede til kommunale Ejendomme. Denne Undtagelse burde rettelig have omfattet alle offentlige Ejendomme. Motiverne til Rg.F. (Till. A Sp. 3107)*

*) bortset fra de specielle, tidsbegrænsede Saneringslove Nr. 41 af 29. Marts 1887, Nr. 21 af 26. Februar 1898 og Nr. 160 af 27. Maj 1908.

gaar endda et betydeligt Skridt videre, idet det om Indskrænkningen af selve Ekspropriationsretten til alene at gælde private Grunde m. v. hedder, at den i Praxis antages at udelukke Ekspropriation af offentlig Ejendom, »der anvendes til offentlige Formaalk«, hvilket sidste stemmer ganske med, at det jo maa være disse, der er Genstand for Beskyttelse over for de andre offentlige Formaal, der iøvrigt berettiger til Ekspropriation. — Til foranstaaende kan jævnføres Knud Berlin: Den danske Statsforfatningsret II S. 385—86 med Note om Konflikt mellem flere Eksproprianter, f. Eks. Stat og Kommune (U. f. R. 1895, S. 1001, 1266 og 1278). — I Medfør af AV § 15² er det Stadsingeniørens Direktorat, der til Brug for Magistraten foretager Tilrettelæggelsen af de under Taksationskommissionens Afgørelse henhørende Sager.

Stk. 2. Heller ikke denne Bestemmelse fandtes i Kb.F., men er, ligesom Tilføjelsen i Stk. 1, i Overensstemmelse med hidtil gældende Ret. Jfr. ogsaa Nødvendigheden af Indenrigsministeriets Godkendelse af Byplaner med dertil knyttede Ekspropriationer (Byplanlovens § 1, Stk. 1; § 7, Stk. 3; § 12, Stk. 3).

Stk. 3. Fristen for Fremsættelse af Krav om en Ejendoms Overtagelse som Helhed er ændret fra et Fiksum (3 Uger fra Meddelelse om Ekspropriationen) til Tidsrummet til og med Sagens Forelæggelse for Taksationskommissionen. Efter Kb.F. (Till. A Sp. 3155) kunde paaklagede Ulemper kompenseres ved passende Foranstaltninger, t. Eks. udvidet Byggeret eller Arealtillæg som hel eller delvis Erstatning. Rg.F. (smstds. Sp. 3107) fandt det betænkeligt at aabne en almindelig Adgang til gennem en formel Disposition som f. Eks. en Dispensation, der muligt ikke ønskes af den paagældende Ejer, at paabyde denne at finde sig i en Løsning, der i og for sig vilde begrunde et Krav om Ejendommens Overtagelse. Adgangen til tvungent Magelæg er derimod udtrykkeligt holdt aaben ved den af Folketinget i § 42, Stk. 3, indsatte Bestemmelse (Till. B Sp. 909; F.F. Sp. 4789); kun kunde det ved første Øjekast synes noget mærkeligt, at Myndigheden til at dekretere et saadant Magelæg er overført fra Reguleringskommissionen (§ 37) til Taksationskommissionen, blot fordi Magelæget staar i Forbindelse med en Ekspropriation. Meningen kan selvfølgelig ikke

have været, at en Regulering ikke skulde kunne benyttes i Forbindelse med en Ekspropriation, saa vist som en Adgang til det modsatte er udtrykkeligt hjemlet i § 31, Stk. 2. Bestemmelsen hidrører øjensynlig fra Byplanlovens § 18, hvor den havde sin naturlige Begrundelse i, at der ikke andet Sted fandtes Hjemmel for tvungent Magelæg. Indføjet i Byggelovens Komplex af Reguleringsbestemmelser maa den være tænkt alene som en praktisk Foranstaltning, der muliggør en mere enkel Fremgangsmaade. Men ud herover kan der ikke, som antydet i Folketinget (F.F. Sp. 2365), blive Tale om noget tvungent Fællesskab med en Naboejendom til Afbødning af et Overtagelseskrav.

Med Bestemmelserne om Ejerens Ret til at kræve Overtagelse af en Ejendom som Helhed kan sammenholdes Byplanlovens §§ 13—15.

Stk. 4. En mulig Tvivl om, hvornaar en Beslutning om Ekspropriation bliver bindende over for Grundejeren, er i alt Fald nu afskaaret.

Stk. 5. Meningen med Bestemmelsen, der indsattes ved Lovforslagets Behandling i Folketinget (Till. B Sp. 909; F.F. Sp. 2365 og 4789; L.F. Sp. 1298), er formentlig at pointere, at Ekspropriationen kun kan deltage i Udredningen, for saa vidt dette besluttes af Kommunalbestyrelsen.

§ 42.

Taksation.

Stk. 1. Taksationskommissionen skal ved sine Erstatningsansættelser vurdere det eksproprierede Retsgode til dets Værdi i Handel og Vandel for en kyndig og forstandig Erhverver.

Stk. 2. Ved Vurderingen skal tages Hensyn til:

- a) Den Værdiforøgelse, som den ved en Arealafgivelse tilsigtede Foranstaltning vil medføre for den øvrige Del af Ejendommen, saaledes at Erstatning ganske kan bortfalde, naar Foranstaltningen skønnes at medføre større Fordel for Ejeren, end Værdien af del afstaaede udgør;

- b) de Begrænsninger, Forbehold eller Vilkaar, som maatte gælde for Godkendelsen af Bebyggelsen paa Ejendommen;
- c) om Afstaaelsen omfatter en Adgang til Udnyttelse, som først vil indtræde senere eller under visse Betingelser;
- d) om et til Gadeudvidelse afstaaet Areal har skullet holdes ubebygget i Henhold til denne Lov, eller allerede maatte være udnyttet som Gade;
- e) om en Arealafgivelse ikke vil forringe en Ejendoms Beliggenhed i Forhold til Gade eller Mulighederne for Udnyttelse af den ikke afstaaede Del af Ejendommen, i hvilke Tilfælde Arealet skal vurderes som Baggrundsareal;
- f) om den i § 61 omhandlede Vedligeholdelsespligt er behørigt overholdt;
- g) om de af en Ejendom gaaende Lejeindtægter staar i rimeligt Forhold til det lejedes Brugsværdi.

Stk. 3. I det i § 41, Stk. 3, omhandlede Tilfælde skal Kommissionen søge tilvejebragt hensigtsmæssige Omdelinger enten ved Overdragelser mod Vederlag i Penge eller ved Magelæg. I Mangel af mindelig Overenskomst kan Kommissionen, naar Omstændighederne i væsentlig Grad taler derfor, paabyde Magelæg mellem Jordstykker af samme Værdi efter Kommissionens Ansættelse.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 39, Stk. 4, om Indkaldelse af Indehavere af Rettigheder og om Meddelelser til saadanne finder tilsvarende Anvendelse i de Taksationskommissionens endelige Afgørelse undergivne Sager.

Stk. 5. Erstatning vedrørende en pantebehæftet Ejendom udbetales i Mangel af anden Aftale mellem Panthaverne til disse i den Orden, hvori de efter Tingbogen er panteberegtigede. Dog kan Erstatningssummen udbetales Ejeren, naar Erstatningsbeløbet ikke overstiger 2 pCt. af Ejendommens Ejendomsskyldværdi og Panthaverne ikke over for Kommissionen har krævet ogsaa Beløb af denne Størrelse udbetalt.

Stk. 6. Magistraten fastsætter Tidspunktet for Kommunens Overtagelse af det eksproprierede. Kommissionen udfærdiger paa Magistratens Anmodning et Protokollat, der i Forbindelse med Dokumentation for Erstatningsbeløbets Berigtigelse tjener Magistraten som Legi-

timation med Hensyn til Overtagelsen af det eksproprierede til den fastsatte Dato.

Stk. 7. Magistraten eller Reguleringskommissionen kan til Brug ved Udarbejdelse eller Prøvelse af Projekter eller Overslag kræve foretaget Prøvetaksation. For saa vidt Kommissionen finder det fornødent til saadan Forretning at indkalde Ejere eller andre, bliver det udtrykkeligt at tilkendegive disse, at Prøvetaksationen intet foregriber med Hensyn til Gennemførelsen af Ekspropriationen, men de paagældende er pligtige til — med bindende Virkning i Tilfælde af Sagens videre Behandling — at give alle nødvendige Oplysninger.

Stk. 1. Udtrykket: Værdi i Handel og Vandel »for en kyndig og forstandig Erhverver« maa antages kun at tilsigte en praktisk Omskrivning af det tidligere »sand« Værdi i Handel og Vandel (Lov 14. Decbr. 1857 § 10). En »opskruet« Værdi kan altsaa ingensinde komme i Betragtning, selv om man med Boligtilsynslovens § 25 vil tage Hensyn til »særlige Tab, som maatte opstaa, hvor Ejeren selv beboer den hele eller den væsentlige Del af Ejendommen« (Till. B Sp. 1680 og F.F. Sp. 4908). Lidet heldigt synes det i øvrigt, at Taksationsbestemmelserne i saa parallelt løbende Love, som det her drejer sig om, ikke har faaet en ligelydende Affattelse.

Stk. 2 a. Tilføjjelsen om Bortfald af Erstatning er uden nærmere Begrundelse, formentlig ex tuto, indsat under Behandlingen i Folketinget (Till. B Sp. 909; F.F. Sp. 4789), jfr. Vejlovens nu ophævede § 10 og Byplanlovens § 17. Noget mærkeligt maa det forekomme, at den gamle Udtryksmaade »større Fordel« er bibeholdt, da det dog vel maa være tilstrækkeligt, at den opnaaede Fordel svarer til Værdien af det afstaaede.

b. Naturligvis maa der ved den konkrete Værdiansættelse tages Hensyn ikke blot til de i Lovgivningen i Almindelighed fastsatte Grænser for Ejendommens frie Udnyttelse, men ogsaa til specielle Indskrænkninger i denne, være sig af privatretlig eller offentligretlig Art, t. Eks. Villaservitut, Forbud mod Natophold, Fællesskab med tilstødende Ejendom i Henseende til Gaardudnyttelse, Lysforhold, Brandmur o. lign. Særlig Betydning vil vel den nye

Regel om tidsbegrænset Byggetilladelse (§ 57) faa. Jfr. ogsaa Særingslovens § 16 om Nedskrivning af Ejendomsskylden som Følge af Benyttelsesforbud i Medfør af Lovens §§ 10 og 13.

d. Naar der kun tales om Arealer, der har skullet holdes ubegygede i Henhold til »denne« Lov, i Modsætning til Kb.F. (Till. A Sp. 3155), der i § 40, Stk. 2 b, nævner »gældende eller tidligere Bygningslovgivning«, har det under Hensyn til det almindelige Forbehold under b næppe nogen reel Betydning.

e. Sml. Vejlovens nu ophævede § 10, Stk. 1 i. f.

g. En Ejendoms sande Værdi i Handel og Vandel lader sig ikke bestemme som et simpelt Multiplum af Aarslejen. Der kan — jfr. Kb.F. § 40, Stk. 1 (Till. A Sp. 3155) — herved særligt blive at tage Hensyn til Lov Nr. 54 om Husleje af 23. Marts 1937 §§ 27 og 30. En opskruet Leje kan derhos staa i Forbindelse med saadanne Forhold som Overbefolkning eller Udlejning til ulovlige Formaal (Smugkro, Spillelokale o. lign.). En Ejendoms »Brugsværdi« maa med andre Ord bestemmes ud fra lignende almenanerkendte Hensyn som dens Handelsværdi (Stk. 1).

Stk. 3. Jfr. Bemærkningerne ad § 41³ angaaende tvungent Mangelæg. Hvad angaar »Omdeling« mod Vederlag, bemærkes, at det utvivlsomt kan være af Betydning (jfr. F.F. Sp. 4789) til Undgaaelse af Forpligtelsen til at overtage en Ejendom, at dennes Ejer kan tilpligtes at modtage som hel eller delvis Erstatning et Grundstykke, som Kommunen, ved Ekspropriation, kan forskaaffe sig fra en tilstødende Ejendom uden her at komme ud for et Overtagelseskrav. Om Kilden til Bestemmelsen, Byplanlovens § 18, udtaler Indenrigsministeriets Cirkulære Nr. 186 af 21. Oktober 1939 angaaende Anvendelsen af nævnte Lov sig ikke.

Stk. 5. Jfr. Byplanlovens § 23 og Boligtilsynslovens § 32. Bestemmelsen om Udbetaling til Ejeren, naar Erstatningsbeløbet ikke naar en vis Størrelse, hidrører fra Kb.F.; men Forbeholdet om Panthavernes Ret til at protestere blev indsat i Rg.F.

Stk. 6. Manglen af nærmere Bestemmelser herom har ved forskellige Lejligheder i Praksis vist sig uheldig, idet Kommunen er uden Indflydelse paa Tidspunktet for Kommissionens Afsigelse af

Kendelse (Till. A Sp. 3237). M. H. t. Dokumentation for Erstatningsbeløbets Berigtigelse kan mærkes Reglerne i Lov Nr. 29 af 16. Februar 1932 om Skyldneres Ret til at frigøre sig ved Deponering.
Stk. 7. Jfr. Bemærkningerne ad § 39⁵.

§ 43.

Taksationskommissionen.

Stk. 1. Taksationskommissionen bestaar af 2 af Indenrigsministeren og 2 af Københavns Byret udnævnte Medlemmer, der er i Besiddelse af fornøden bygningsmæssig Sagkundskab, samt en af Indenrigsministeren udnævnt Formand. Samtidig med Udnævnelse af Medlemmer og Formand udpeges en Suppleant for hver af de paagældende.

Stk. 2. Indenrigsministeren udfærdiger en Instruktion indeholdende de nærmere Bestemmelser angaaende Kommissionens Forretningsgang og Beslutningsdygtighed, derunder Suppleanternes Funktion, dens Beføjelse til at antage fornøden Medhjælp og tilkalde specielt sagkyndige m. v. samt de fornødne Honorarregler.

Stk. 3. Alle med Kommissionens Arbejde forbundne Udgifter udredes af Kommunen.

Stk. 1. Med disse Reglers Optagelse i Byggeloven er Bestemmelserne i Vejlovens § 10 sat ud af Kraft og Paragraffen er derfor ophævet ved Byggelovens § 76. Efter Kb.F. (Till. A Sp. 3237) var det fundet praktisk at nedsætte Medlemsantallet til 3 (tidligere 4) for at undgaa Vanskeligheder ved Stemmelighed. Ved Behandlingen i Folketinget (Till. B Sp. 909; F.F. Sp. 4789) øgedes Antallet uden nærmere Motivering til 5. Det præciseredes, at de 4 Medlemmer skulde være i Besiddelse af fornøden bygningsmæssig Sagkundskab, hvorimod det udtrykkelige Krav (efter Rg.F.) om juridisk Uddannelse for de af Byretten udnævnte Medlemmer udgik.

Stk. 2. Instruktionen er aftrykt nedenfor S. 271.

Afsnit III.

Bygningers Opførelse.

KAPITEL 8.

Bebyggelsesarter.

§ 44.

Særskilte Byggeomraader.

Stk. 1. Boligbebyggelse. Paa Omraader, som i Medfør af § 12 er forbeholdt Boligbebyggelse, maa kun opføres Beboelsesbygninger med de dertil hørende nødvendige Udhuse, Garager og lignende Bygninger samt Forretningslokaler og Værksteder, som efter Magistratens Skøn har naturlig Tilknytning til Boligbebyggelsen. Paa dertil egnede Grunde kan tillades Bebyggelse af anden Art, naar denne under Hensyn til Bebyggelsens forsvarlige Ordning naturligt finder Plads inden for Omraadet og ikke er til Ulempe.

Stk. 2. Forretningsbebyggelse. Paa Omraader, som i Medfør af § 12 er forbeholdt Forretningsbebyggelse, maa ud over denne kun indrettes nødvendige Boliger for Driftsleder, Opsyn og andre Personer, der paa lignende Maade er knyttet til den paagældende Virksomhed. Virksomheder af de under Stk. 3 nævnte Arter kan ligeledes tillades, naar de har Tilknytning til Forretningsbebyggelsen eller naturligt finder Plads i Forretningskvarteret og ikke er til Ulempe.

Stk. 3. Industribebyggelse. Paa Omraader, som i Medfør af § 12 er forbeholdt Industribebyggelse, maa kun opføres Bygninger til industrielt Brug, saa som Fabrikker og Værkstedbygninger. Det kan dog tillades at indrette Forretningslokaler, der har Tilknytning til de paagældende industrielle Virksomheder eller naturligt finder Plads i Industri-kvarteret, samt, hvor det findes forsvarligt, enkelte Boliger for Driftsleder, Opsyn og lignende Personer, der er knyttet til Industri-virksomhederne.

Stk. 4. Naar der inden for et Byggeomraade tillades Bebyggelse af anden Art end den, for hvilken Omraadet ifølge foranstaaende Stykker særlig er bestemt, fastsættes Vilkaarene herfor i hvert enkelt Tilfælde af Magistraten, der kan gore sin Tilladelse tidsbegrænset.

Stk. 5. Tvivlsspørgsmaal, der maatte opstaa ved Anvendelsen af foranstaaende Bestemmelser, afgøres endeligt af Indenrigsministeren.

Næst at henvise til de ad § 12 fremsatte almindelige Bemærkninger kan om de enkelte Bebyggelsesarter udtales, at medens Boligbebyggelsen naturligt viser Tendens til at spredes og derfor søge udefter mod Byens Yderkvarterer og Forretningsbebyggelsen omvendt til at samles og derfor søge indefter mod de gamle Bydele, vil Industribebyggelsen med størst Fordel søge til Strandkvartererne. Medens Tendensen for Boligbebyggelsen i væsentlig Grad bestemmes af sanitære og økonomiske Hensyn (fri Beliggenhed og relativt lav Grundpris), bliver for Industribebyggelsen trafikale Hensyn (Havne- og Baneanlæg) af særlig Betydning i Forbindelse med Hensynet til en passende Isolering i Forhold til Boligbebyggelsen. Da Kommunalbestyrelsen i 1934 (B.F. 1934/35 S. 518 flg.) med Støtte i Lov Nr. 173 af 16. Maj 1934 besluttede Fastlæggelse af fire Industriomraader (1. Areal ved Gl. Køgevej, 2. Areal omkring Rentemestervej, 3. Areal omkring Strandlodsvej, 4. Sydhavnsarealerne) var nævnte Hensyn af særlig Betydning; det samme var Tilfældet ved de tidligere væsentlig paa privat Initiativ opstaaede Industri-kvarterer (Frihavnen, Islands Brygge). Naar man ikke fandt Anledning til at inddrage sidstnævnte under den systematiske Planlægning, skyldtes det væsentlig Hensynet til de for de indlemmede Distrikter gældende særlige Regler om Størrelsen af det ubebyggede Areal, der her bestemtes efter Bebyggelsens Etageantal, en Regel der vel for Boligbebyggelse med dens langt intensivere Udnyttelse (Natophold) kunde være rimelig, men som uden Skade kunde lempes ved Industribebyggelse, hvilket da ogsaa ved Samarbejde med Bygningskommissionen blev tilsikret Ejerne af Arealerne (65 pCt. Bebyggelse).

Med de nu indførte Lovregler er man naaet et væsentligt Skridt fremad mod en rationel Ordning ud fra Princippet *sum quique*, d. v. s. ikke blot en Pligt for de byggende til at holde Bebyggelse af en vis Art inden for et bestemt Omraade, men ogsaa en Ret for de byggende til at forskaanes for Bebyggelse af anden Art inden for det paagældende Omraade. Et væsentligt Fremskridt for

Administrationen er det derhos, at Kommunalbestyrelsens Beslutning nu er afgørende for en Ordning af disse Forhold, medens man tidligere var henvist til bekostelig Ekspropriation, af privat Samtykke afhængige Servitutpaalæg eller den ved Byplanloven hjemlede, i alt Fald besværligere, Fremgangsmaade.

I Forbindelse med Bebyggelsesforbehold kan der blive Spørgsmaal om Fravigelse af de almindelige Byggeregler, jfr. saaledes § 49⁵ (Udnyttelsesgrad) og § 52²⁻³ (Bygningshøjde). I øvrigt maa henvises til de i Sagregisteret anførte Paragraffer.

§ 45.

Blandet Bebyggelse.

Stk. 1. Ved blandet Bebyggelse skal Bygningernes Placering og Udformningen af de frie Arealer ske saaledes, at gensidig Ulempe undgaas. Om fornødent kan Boligbebyggelse og Bebyggelse af den i § 44, Stk. 2 og 3, omhandlede Art (Erhvervsbebyggelse) kræves adskilt ved et beplantet Bælte. Den for Boligbebyggelse foreskrevne Opholds- og Legeplads skal holdes adskilt fra de til Erhvervsvirksomheder, Garager o. lign. knyttede Gaardarealer og fri for Trafikken til og fra disse.

Stk. 2. Tilladelse til Erhvervsbebyggelse, der kan medføre særlige Ulemper eller virke skæmmende, kan nægtes, naar der i Kvarteret forefindes eller forventes opført Boligbebyggelse.

Stk. 3. Naar der allerede forefindes Erhvervsbebyggelse i et saadant Omfang eller af en saadan Art, at en ny tilkommende Boligbebyggelse vil blive udsat for væsentlige Ulemper, kan Kommunalbestyrelsen efter forudgaaende Erklæring fra Sundhedskommissionen nægte Tilladelse til Indretning af anden Boligbebyggelse end enkelte Boliger for Driftsleder, Opsyn og andre Personer, der paa lignende Maade er knyttet til Erhvervsbebyggelsen.

Stk. 4. Naar bestaaende Boligbebyggelse og Erhvervsbebyggelse er saaledes beliggende i Forhold til hinanden, at det giver Anledning til Ulempe, kan Kommunalbestyrelsen træffe Beslutning om Regulering af Forholdene, eventuelt ved, at den ene Art af Bebyggelse søges helt eller delvis fjernet, hvorved Bestemmelserne i §§ 31—39 kan bringes til Anvendelse.

Stk. 5. Tvivlsspørgsmaal, der maatte opstaa ved Anvendelse af foranstaaende Bestemmelser afgøres endeligt af Indenrigsministeren.

Stk. 1. Hermed maa sammenholdes § 50, der indeholder de almindelige Regler om formaalstjenlig Ordning og Indretning af det ubebyggede Areal, samt § 52 om Bebyggelsens Placering paa en Grund.

Stk. 2 og 3. Medens Reglerne i Sundhedsvedtægt af 4. November 1918 § 24 giver — og kun giver — Mulighed for at skride ind over for Ulemper fra bestaaende Industriebeyggelse, kan der nu hindres Opstaaen af saadan Bebyggelse i et Kvarter, hvor der er eller forventes opført Boligbebyggelse. Paa den anden Side viser en Sag som Blaakilde Mølle, hvor vanskeligt stillet en Industriebeyggelse kan blive, dersom der ikke vises denne et vist Hensyn ved Forbud mod Boligbebyggelse i dens Nærhed; hertil sigter Reglen i Stk. 3. Jfr. herved H. Halberg; Nødvendigheden af Industrikvarterer og Følgerne deraf, i Beretning for 1934—36 afgivet af Dansk Byplanlaboratorium (Kbh. 1938). Med Reglen i Stk. 2 om skæmmende Erhvervsbebyggelse maa sammenholdes § 60².

KAPITEL 9.

Afløb.

§ 46.

Afløb.

Stk. 1. Enhver Ejendom skal være forsynet med forsvarligt Afløb for saavel Spildevand som Regnvand, Overflade- og Grundvand.

Stk. 2. Magistraten kan til enhver Tid kræve de til Fyldestgørelse heraf fornødne Foranstaltninger bragt til Udførelse. Nødvendiggør dette, at Afløb føres over anden Mands Grund, kan Reglerne i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København §§ 13—16 eller senere fremkommende Bestemmelser herom bringes til Anvendelse.

Stk. 3. Naar Undersøgelser, derunder Bløllæggelse af Ledninger o. lign., skønnes nødvendige til Konstatering af Aarsagen til Mangler ved en Ejendoms Afløb, kan det i saa Henseende fornødne foretages ved Magistratens Foranstaltning saavel paa den paagældende Ejen-

dom som paa tilslødende Ejendom. Konstateres der herved Fejl eller Mangler, der skønnes helt eller delvis at være Aarsag til Ulemper, skal Ejeren af den paagældende Ejendom godtgøre Kommunen de med de foretagne Undersøgelser og Arbejder forbundne Udgifter efter Regning.

Stk. 1. I Henhold til § 15³ er det en Betingelse for Bebyggelse af et Grundstykke, at Magistraten har godkendt Vandafledningen fra Ejendommen som tilfredsstillende, jfr. ogsaa § 17² (Retningsplan) og § 19⁴ (Gadeanlæg) samt BV § 2²⁻³.

Stk. 2. Man har fundet Anledning til at bibeholde denne gamle Regel. Herved er afskaaret enhver Tvivl om dens mulige Bortfald ved den senere Vandløbslovgivning. Den kan faa praktisk Betydning som hjemlende en lettere Fremgangsmaade i mindre betydende Tilfælde.

Stk. 3. Jfr. Sundhedsvedtægt af 4. November 1918 § 11³.

§ 47.

Afløbsregulativ.

Stk. 1. Indretning og Benyttelse af Afløb fra Ejendomme med dertil knyttede Afløbsinstallationer skal fyldestgøre de Forskrifter, som Magistraten fastsætter efter Forhandling med Sundhedskommissionen.

Stk. 2. I Afløbsregulativet kan der fastsættes Bestemmelser, der sikrer, at en Kloak ikke udnyttes paa en Maade, som ligger uden for Forudsætningerne for dens Indretning, saa som ved Tilledning af skadelige Stoffer eller Vædsker. Denne Bestemmelse gælder ogsaa bestaaende Afløb.

Stk. 1. Under 30. December 1939 er af Magistraten udfærdiget »Afløbsregulativ for Staden København«. Med Iagttagelse af de i dette Regulativ anførte Ændringer skal Afløb fra Ejendomme indrettes og benyttes i Overensstemmelse med de hidtil gældende Bestemmelser i det af Dansk Ingeniørforening i 1924 udgivne »Afløbsregulativ«, der er beregnet paa Anvendelse over hele Landet.

Om Autorisation som Kloakmester henvises til Lov Nr. 151 af 7. Maj 1937.

Jfr. tillige AV § 10, AfgV § 12.

Stk. 2. Reglen tilsigter at sikre — uanset Tidspunktet for Afløbets Indretning — Overholdelse af den tilsvarende Bestemmelse i Ingeniørforeningens Afløbsregulativ § 7, hvorefter

- a) Aflødning af Stoffer, der efter Myndighedernes Skøn kan virke skadeligt paa Afløbsanlægene eller disses Drift, er forbudt. Saaledes maa der ikke til Ledningerne ledes Fedt eller Slam i større Mængder, stærkt sure Vædsker eller Vædsker, hvis Temperatur er over 35 Gr. Celsius, ej heller Benzin — selv ikke i smaa Mængder.
- b) Afløb fra Fabrikker eller Virksomheder, hvis Afløbsvand kan indeholde saadanne Stoffer, kan ikke tillades, med mindre der i hvert enkelt Tilfælde paa en af Myndighederne godkendt Maade og efter Andragerens Forslag træffes Foranstaltninger til at tilbageholde eller neutralisere alle Stoffer, der kan virke skadeligt paa Afløbsanlægene eller disses Drift.

§ 48.

Ændring af bestaaende Afløb.

Stk. 1. Bestaaende Afløb og Afløbsinstallationer kan inden for en nærmere af Magistraten fastsat Tidsfrist kræves bragt i Overensstemmelse med Bestemmelserne i Magistratens Afløbsregulativ. Der vil dog inden for en 5 Aars Periode ikke kunne stilles Krav om Nyanlæg eller Omlægning til en Bekostning, der sammen med de Ejendommen i Henhold til § 50, Stk. 7, paalignede Omkostninger overstiger 10 pCt. af Ejendommens Brutto-Aarsleje eller dennes anslaaede Værdi i det senest afsluttede Regnskabsaar (heri ikke medregnet Varmebidrag og lignende Ydelser).

Stk. 2. Ovenstaaende Bestemmelser begrænser ikke den Sundhedskommissionen i Henhold til Sundhedsvedtægt tilkommende Ret til af sanitære Hensyn at kræve bestaaende Afløb ændret.

Stk. 1. At give Bestemmelser i en ny Lov tilbagevirkende Kraft kræver utvivlsomt altid en vis Varsomhed, og Betæneligheden maa øges i Forhold til de Vanskeligheder, efter Omstændighederne direkte

Udgifter, som derved paaføres Grundejerne. I § 20³ er man slaaget ind paa en Mellemvej, hvorefter Grundejeren maa tage de eventuelle Ulemper, men fritages for direkte Udgifter. I § 24² har man, til Afværgelse af uforsvarlige Forhold, paalagt en ubetinget Pligt, der maa være uafhængig af de i nærværende Paragraf indeholdte Regler, der vel paalægger en Pligt, men samtidig giver Grundejeren en Ret til at kræve de ham derved paaførte Udgifter fordelte over et passende Tidsrum. — I Henhold til AV § 21² er det Stadsingeniøren, der foretager Eftersyn af bestaaende Afløb og gør Indstilling til Magistraten.

Stk. 2. I Sundhedsvedtægt af 4. November 1918 findes Bestemmelser om Afløb i §§ 10—13. I Henhold til Boligtilsynslovens § 2, Stk. 1, Nr. 6, skal enhver, ogsaa bestaaende, Beboelseslejlighed have behørigt Afløb for Spildevand.

KAPITEL 10.

Bebyggelsens Omfang og Indretning.

§ 49.

Udnyttelsesgrad.

Stk. 1. Ingen Grund maa ved Bebyggelse udnyttes til en saadan Grad (Udnyttelsesgrad), at der derved kan opstaa en for tæt Sammenhobning af Boliger, Værksteder eller andre Rum, der tjener til Ophold for Mennesker. Ved Udnyttelsesgrad forstaaes Forholdet mellem Bebyggelsens Brutto-Etageareal og Grundens Areal med Tillæg af en Del af det tilgrænsende Gadeareal: Tillægsareal.

Stk. 2. Som Tillægsareal medregnes Gadeareal ud for Grunden indtil Gadens Midtlinie, dog ikke ud over 10 m fra Grundens Grænse. Magistraten kan saavel ved de ved Lovens Ikrafttræden bestaaende Gader, der har større Bredde end den i Loven for nye Gader foreskrevne, som ved Gader, hvortil afgives Areal ud over det i Loven forudsatte, tillade, at Tillægsarealet endeligt eller midlertidigt beregnes efter en større Bredde end 10 m. Arealer, der under den tidligere Byggelovgivning er afgivet til Gade, men uanset dette er tilladt medregnet til Grund-

arealet, skal medregnes til dette i Overensstemmelse med de for Tilladelsen fastsatte Vilkaar.

Stk. 3. Udnyttelsesgraden maa ikke overstige følgende Tal:

| | |
|----------------------|-----|
| 1ste Grundkreds..... | 2,5 |
| 2den Grundkreds..... | 2,0 |
| 3die Grundkreds..... | 1,0 |
| 4de Grundkreds..... | 0,5 |

Stk. 4. Tilladelse til en højere Udnyttelsesgrad end i Stk. 3 angivet kan meddeles med Hensyn til Grunde i 3die Grundkreds, som er udstykket for nærværende Lovs Stadfæstelse, og som ikke under Overholdelse af den foran bestemte Udnyttelsesgrad kan bebygges paa en i Forhold til Bebyggelsen paa omliggende eller tilstødende Grunde tilfredsstillende Maade. Dog kan Udnyttelsesgraden i saadanne Tilfælde ikke overstige 1,25.

Stk. 5. Tilladelse til en højere Udnyttelsesgrad kan endvidere meddeles med Hensyn til Forretningsbebyggelse og Industribebyggelse paa de for disse Bebyggelsesarter forbeholdte Omraader eller paa afgrænsede Omraader, hvor saadanne Bebyggelsesarter er sikret ved særlige af Magistraten godkendte Servitubestemmelser, hvorefter Boliger kun maa indrettes paa Omraadet i det for Driftsleder, Opsyn og lignende Personer nødvendige Omfang. Udnyttelsesgraden for Forretningsbebyggelse og Industribebyggelse maa dog ikke overskride følgende Tal:

| | |
|-----------------------------|-----|
| 1ste Grundkreds..... | 3,5 |
| 2den Grundkreds..... | 3,0 |
| 3die og 4de Grundkreds..... | 2,0 |

Stk. 5.*) Regler for Beregning af Brutto-Etageareal og for Bestemmelse af Tillægsareal fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 1. Naar saavel denne som en Række af de efterfølgende Paragraffer (§§ 50—55) indledes med en principiel Udtalelse angaaende de Formaal, som tilstræbes opnaaet ved de i Paragrafferne indeholdte detaillerede Regler, maa dette nærmest ses under samme Synspunkt som de i ældre Tid almindelige »Grunde«, der indledede en Forordning af noget større Betydning. De bør — som indop-

*) Trykfejl i Lovtidende for Stk. 6.

tagne i selve Loven — være vejledende ved Fortolkningen og den praktiske Anvendelse af de specificerede Forskrifter, maaske ikke mindst, naar Talen maatte blive om Dispensationer, sml. Lov 1889 § 72, der som Forudsætning for Meddelelse af saadanne anførte, at Øjemedet med Lovens Bestemmelser lige fuldt kunde opnaas. Det samme maa naturligvis gælde, saavel hvor det er overladt til Magistraten at godkende Bebyggelsesplaner (§ 51²), som hvor Magistraten, ud fra et Skøn over de konkrete Omstændigheder, kan indrømme Lempelser i Forskrifter i Loven (t. Eks. § 19³) eller i Vedtægten (t. Eks. BV § 15⁵, jfr. § 7⁷). Hvor konkrete Forskrifter maatte vise sig at mangle, maa Formaaalsbestemmelserne træde i Funktion til Forhindring af Omgaelse af Lovens Principper paa det paagældende Omraade. Endelig kan de have Betydning ved Bestemmelsen af det legale Omraade for de mange supplerende Vedtægtsbestemmelser, der netop ved de her omhandlede Paragraffer er af særlig Betydning.

M. H. t. det ganske nye Begreb *Udnyttelsesgrad* bemærkes følgende. Efter hidtil gældende Ret har en Grunds bebyggelsesmæssige Udnyttelse i første Række og i mange Tilfælde udelukkende været bestemt ved et vist Forhold mellem bebygget (med Tag overdækket) og ubebygget Areal. Hensyn til mer eller mindre gunstige Gadeforhold blev kun taget ved Hjørnegrunde, og paa den anden Side i lige Grad ved alle saadanne uden Hensyn til Gadegrænsernes Længde eller indbyrdes Størrelsesforhold saa lidt som til Hjørnevinklens Størrelse, naar blot den holdtes inden for 135°. Bebyggelsens Højde toges der kun Hensyn til i de indlemmede Distrikter, hvor der — som i Frederiksberg Kommune — krævedes Tillæg til normalt ubebygget Areal for en Bebyggelse med mere end to Etager, samt i den ældre By, naar der undtagelsesvis blev tilladt Bebyggelse med mere end de lovhjemlede seks Etager. Manglerne ved disse Regler var navnlig, at der intet Hensyn toges til Gadens større eller mindre Bredde (bortset fra dens Indflydelse paa Bygningshøjden), at Hjørnegrundsreglen ikke var rationel, at Mellemgrunde uanset deres forskellige Dybde, d. v. s. forholdsvis ulige store tilstødende Gadeareal, kunde bebygges i samme Grad, og at Bebyggelsens Etageantal og dermed Hensynet til Beboernes

Behov af baade frit Lys- og Luftareal og tilgængeligt Opholdsareal uden for Huset ikke tillagdes den Betydning, der tilkommer det. Det er disse stive, men ganske vist klare og let anvendelige Regler, man nu har afløst ved den alle afgørende Hensyn omfattende Bestemmelse om Udnyttelsesgraden, hvorefter Bebyggelsens Omfang gøres afhængig af Forholdet mellem udnyttet Etageareal og samlet Gade- og Grundareal. Men naturligvis må det ved den praktiske Udnyttelse af denne i sig selv saa elastiske Bestemmelse stadig have i Erindring, at Bebyggelsesreglerne i §§ 49—53 udgør en Enhed, at med andre Ord Bebyggelsesmulighederne for en Grund kun fremgaar ved en Kombination af Udnyttelsesgrad med Reglerne om Højde, Bygningsafstand, Bebyggelsens Placering paa Grunden og det ubebyggede Areal Indretning og Anlæg. At dette ogsaa maa faa Betydning ved Fastsættelse af Grundværdien tør vel betragtes som givet. Mærkes maa det ogsaa, at netop med den organiske Sammenhæng, der nu er mellem de forskellige Bebyggelsesbestemmelser, maa det være udelukket ved øget Udnyttelse af fra ældre Tid bebyggede Grunde at gøre en isoleret Brug af de nye Regler om Udnyttelsesgrad. Det maa være berettiget at underkaste Andragender herom en alsidig Prøvelse ud fra det samlede Komplex af Bebyggelsesregler. Alt i alt aabner de nye Lovregler, anvendte med fornødent Overblik og Indsigt, betydeligt større Mulighed for en rationel Grundudnyttelse end de tidligere.

Ved Lovens Behandling i Folketinget rejstes inden for vedkommende Udvalg (Till. B Sp. 905) Spørgsmaalet om Grundejernes Ret til at kræve Omvurdering af deres Ejendomme, for saa vidt de maatte mene, at Reglerne for Grundkredsene og disses Udnyttelsesmuligheder skulde medføre en Foringelse af Grundenes Værdi. Der var inden for Udvalget Enighed om, at en saadan Ret efter de allerede gældende Regler forelaa, jfr. § 2, Stk. 1, Nr. 3, i Ejendomsskatteoven af 7. August 1922, og at derfor en Bestemmelse herom maatte anses for overflødig for nærværende Lov. Ifølge den citerede Bestemmelse skal Begæring om at komme med ved den ekstraordinære aarlige Omvurdering indgives inden 1. Januar paa gældende Aar; den skattepligtige skal i et Tilfælde som det her omhandlede selv afholde Omkostningerne ved den nye Ansættelse.

Om Omvurdering, uden Udgift for Ejeren, efter Benyttelsesforbud i Medfør af Boligtilsynslovens §§ 10 og 13 jfr. denne Lovs § 16, Stk. 1.

Reglerne for Beregning af Brutto-Etagearealet og Tillægsarealet findes i Bygningsvedtægten, henholdsvis § 7 og § 8. Bestemmelserne herom administreres, for saa vidt angaar selve Beregningen, af Stadskonduktørens Direktorat, jfr. AV §§ 13¹ og 16¹ samt § 25³ med den vigtige Regel om, at Bygningsattest paa Nybebyggelse ikke udstedes, foruden der foreligger en af Stadskonduktøren udfærdiget Situationsplan med Indmaaling af Bebyggelsen samt Attest om de enkelte Bygningers Grundareal og Ejendommens Grund- og Tillægsareal. Mærkes kan ogsaa i denne Forbindelse AV § 7³ og § 9³ om den byggenes Pligt til at oplyse Udnyttelsesgraden og paa fremsendte Tegninger at angive Benyttelsen af viste Rum. Om Afgift for Stadskonduktørens Arbejder se AfgV §§ 15, 21 og 23.

Stk. 2. Som Følge af Reglen i sidste Pkt. kan et under den tidligere Lovgivning til Gade afgivet Areal efter Omstændighederne være at medregne saavel til Grundarealet som til Gadearealet. Ved »de for Tilladelsen fastsætte Vilkaar« maa antages navnlig at være tænkt paa, om Arealet er afstaaet uden Vederlag, om det er tilladt medregnet til Grundarealet ubetinget eller kun midlertidigt (saa længe den tidligere Bebyggelse forefindes), samt om det i Medfør af den tidligere Lovgivning har været udnyttet til øget Bygningshøjde, jfr. Lov 1889 § 11, saaledes at der kan siges at være opnaaet et Æquivalent for Afstaaelsen.

Stk. 3. En almindelig Angivelse af, hvorledes Udnyttelsestallene svarer til de tidligere Regler om Forholdet mellem bebygget og ubebygget Areal, kan ikke opstilles. Som Bilag til Kb.F. (Till. A Sp. 3269—76) er trykt Tabeller, der i en Række konkrete Tilfælde viser, hvorledes Forholdet stiller sig, og hvorledes en fra noget ældre Tid hidrørende efter Nutidens Begreber alt for tæt Boligbebyggelse fremtidig vil være udelukket, medens de senere Aars mere aabne Bebyggelse med store og luftige Gaardarealer ogsaa fremtidig kan gennemføres. I visse Maader indtager dog 3die Grundkreds her en særlig Stilling. I Kredsen, der bestaar af Dele af de indlemmede Distrikter og servitutbehæftede Dele af Ryvangen m. m., er der i de senere Aar bygget en Del store Boligkomplekser med særlig

billige Boliger for mindre bemidlede, relativt børnerige Familier. Eksempelvis anføres, at der i Karréen Tomsgaardsvej, Ringer-toften, Skoleholdervej og Gravervænget, der har en Udnyttelsesgrad paa 1,13, bor 800 Personer pr. ha, medens man maa regne med, at der i den indre By og paa Broerne kun i de tættest befolkede Roder bor mere end 600 Personer pr. ha. Ud fra saadanne Forhold fandt Kommunalbestyrelsen det rimeligt ikke at sætte Udnyttelsesgraden i 3die Grundkreds højere end til 1.

Udnyttelsesgraden 0,5 for 4de Grundkreds vil tillade en Bebyggelse med Villaer, Rækkehuse eller Etagebebyggelse af en Tæthed, svarende til Ryparkens, en Udnyttelse som er fundet naturlig og — med de eksisterende Grundpriser — økonomisk rimelig for denne den fjernest liggende Del af Stadens Grund.

Stk. 4. Bestemmelserne i dette Stk. indsattes i Rg.F. under Hensyn til, at der i 3die Grundkreds (jfr. ad Stk. 3) før Lovens Vedtagelse kunde være udstykket Grunde af en saadan Størrelse og Beliggenhed, f. Eks. som Led i en i øvrigt bebygget Karré, at Udnyttelsesgraden 1,0 for deres Vedkommende ikke paa rimelig Maade vilde kunne overholdes (Till. A Sp. 3108).

Stk. 5. En Lempelse i Henseende til Kravet om ubebygget Areal for Forretningsbebyggelse og Industribæbyggelse henholdsvis i den indre By og i Industrikvartererne uden om denne har allerede under Loven af 1889 været praktiseret, nemlig en Bebyggelse ved Forretningsejendomme og i Industrikvarterer paa henholdsvis 80 pCt. og 65 pCt. Ud over Hensynet til, at saadan Bebyggelse ikke er beregnet til Natophold for Mennesker, maa det nu yderligere tages i Betragtning, at Kælderetagen ved saadan Bebyggelse i Almindelighed vil blive medregnet til Brutto-Etagearealet, hvilket ikke er Tilfældet ved Boligbebyggelse, jfr. BV § 7¹⁻².

§ 50.

Ubebygget Areal.

Stk. 1. Ved Bebyggelse af en Grund skal en saa stor Del af denne holdes ubebygget, at der kan tilvejebringes tilfredsstillende Lysforhold, Brandsikring, Adgangsforhold, efter Omstændighederne Tilkørsels- og

Parkeringsareal. Ved Beboelsesbygninger skal der sikres Opholdsareal for Beboerne samt et tilstrækkeligt stort og frit Areal, alene til Opholdssted og Legeplads for Børn.

Stk. 2. En Grunds ubebyggede Areal maa ikke benyttes paa en Maade, der kommer i Strid med Formaålet med dets Udlæggelse. Beplantning, som væsentlig forringer Adgangs- eller Lysforholdene, kan forlanges beskaaret eller fjernet. Disse Bestemmelser gælder ogsaa de ved Lovens Ikrafttræden bebyggede Grunde.

Stk. 3. Hvor Bebyggelsens Art eller hvor Færdselsforhold i Gaardene gør det ønskeligt, kan Magistraten i hvert enkelt Tilfælde træffe Bestemmelse om Placering af Adgange til det ubebyggede Areal samt efter Omstændighederne om den tilladelige Kørselsretning over Grunden og om de Arealers Form, Størrelse, Stigningsforhold og Udstyr, der maa sikres paa selve Grundstykket for Tilkørsel til Bebyggelsen.

Stk. 4. Naar det foreskrevne Opholdsareal ikke passende kan anbringes paa selve Grunden, kan der godkendes en Ordning, hvorved Opholdsarealet sikres som et fælles Areal for flere Grunde, naar dette ikke bliver mindre end Summen af de for hver Grund krævede Opholdsarealer, og naar Adgangsforholdene fra de enkelte Grunde bliver tilfredsstillende. I 1ste og 2den Grundkreds kan det, hvor særlige Forhold taler derfor, undtagelsesvis tillades, at Opholdsarealet tilvejebringes paa et overdækket, efter Omstændighederne hævet Gaardareal eller Tagareal.

Stk. 5. Til enhver Bebyggelse kan kræves udlagt Areal for Cykel-parkering. Ved Bygninger, der helt eller delvis er indrettet til Forretningsbrug eller til andre Formaal, der efter Magistratens Skøn nødvendiggør Parkeringsplads for Vogne, kan tillige forlanges sikret et frit Areal til Tilkørsel og Parkering for disse; Magistratens Bestemmelser i saa Henseende kan indbringes for Bygningskommissionen, der endeligt afgør Sagen.

Stk. 6. Nærmere Regler for de ubebyggede Arealers Størrelse, Form, Anlægsmaade og Indretning kan fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 7. Skønner Magistraten, at Bestemmelserne i Stk. 1, 3, 4 og 5 og de i Henhold til Stk. 6 givne Bestemmelser helt eller delvis bør bringes til Anvendelse ved Bebyggelser, som forefindes ved Lovens Ikrafttræden, kan den efter forudgaaende Forhandling med de paagældende Grund-

ejere indstille Sagen til Bygningskommissionen. For saa vidt Kommissionen skønner, at der derved kan opnaas væsentlig forbedrede Forhold, uden at der derved paaføres Ejere eller andre berettigede væsentlige Ulemper, som afgørende taler derimod, kan den paabyde Gaardspladser omlagt, Hegn og Plankeværker i Gaarde og Passager fjernet samt Cykelskure, Retirader og lignende Smaabygninger fjernet eller flyttet. Inden for en 5 Aars Periode kan der dog ikke forlanges udført Arbejder til større samlet Bekostning end 10 pCt. af Ejendommens Brutto-Aarsleje eller dennes anslaaede Værdi i det senest afsluttede Regnskabsaar (Varmebidrag og lignende Ydelser ikke medregnet), og i den paagældende 5 Aars Periode kan der i saa Fald ikke stilles Krav i Henhold til § 48, Stk. 1. Hvis de paabudte Arbejder ikke er gennemført inden en af Bygningskommissionen nærmere fastsat Tidsfrist, skal Magistraten være berettiget til at lade Arbejderne udføre for de paagældende Grundejeres Regning og fordele Udgifterne paa disse. Bestemmelser angaaende Opretholdelse af Orden paa samt Vedligeholdelse og Belysning af fælles Gaardspladser fastsættes med bindende Virkning af Bygningskommissionen samtidig med Ordningens Gennemførelse.

Stk. 8. Bygningskommissionens Krav i Medfør af Stk. 7 kan indankes for Indenrigsministeren, der tillige afgør mulige Tvivlsspørgsmaal, der maatte opstaa ved Anvendelse af de paagældende Bestemmelser.

Stk. 1. Om den almindelige Betydning af Formaalsbestemmelserne henvises til Bemærkningerne ad § 49¹.

De i § 50 indeholdte Regler tilsigter at værne om det til en Bebyggelse hørende »Gaardareal«, som den hidtidige Bygningslovgivning kun har skænket saare liden Opmærksomhed og praktisk talt slet ingen i dets Egenskab af Opholdsareal for en Ejendoms Beboere, navnlig Børnene. De meget slette Forhold i saa Henseende ved den lidt ældre Bebyggelse har afgivet et vigtigt Motiv ved hele Lovrevisionen. Betydningen fremgaar klart saavel af selve Opregningen af de Hensyn, der fremtidig maa tages i Betragtning ved Gaardenes Anlæg og Udnyttelse, som af den særlige Regel i Stk. 7.

Med Bestemmelserne maa nøje sammenholdes de detaillerede Forskrifter, som i Medfør af Stk. 6 er givet i Bygningsvedtægtens §§ 9—13.

Stk. 2. Denne Bestemmelse er ny; den maa sammenholdes med Reglerne i BV §§ 10¹ og 12¹. Den tidligere Lovgivnings primitive Regler om det ubebyggede Areal gjorde det ofte umuligt at værne paa tilbørlig Maade om dets Anvendelse; Reglerne om et mindste Tværmaal (Lov 1889 § 22 c) og om Kørselsadgang, i visse Tilfælde, for Brandvæsenet (§ 12) var ganske utilstrækkelige. Naar Forbudet mod, at dette Areal »benyttes« i Strid med »Formaalet med dets Udlæggelse«, nu har faaet tilbagevirkende Kraft, maa dette formentlig forstaaes saaledes, at Formaalet maa bestemmes i Overensstemmelse med det i Stk. 1 udtalte Princip, og at der ved Krav med Hensyn til Benyttelsen ikke kan gaas videre end til selve denne. Findes en Omlægning af Gaardspladsen paakrævet, maa Reglerne i Stk. 7 komme til Anvendelse. — Om Udgravning af Gaardkælder henvises til BV § 12.

Stk. 3. Denne Bestemmelse maa ses som et vigtigt Led i Bestræbelserne for Gennemførelse af en rationel Færdselsordning, hvortil maa høre at Ordningen af Kørselsforholdene til og paa en Grund inddrages i den almindelige Færdselsregulering. Jfr. BV § 13.

Stk. 4. Det her hjemlede Fællesskab mellem forskellige Ejendomme i Henseende til Opholdsareal vil lette Gennemførelsen af en forsvarlig Bebyggelse paa Grundarealer med en uheldig Udformning. Om en mere omfattende Gennemførelse af et saadant Bebyggelses-Fællesskab henvises til Bemærkningerne ad § 51, Stk. 2. Forudsætningen for det i nærværende Bestemmelse omhandlede Fællesskab maa ifølge Sagens Natur som Regel være, at der ikke anbringes Hegn i Skellinien, jfr. § 59, særlig Stk. 3, og BV § 16. En Legeplads for Børn kan efter Omstændighederne være bedre anbragt paa Taget, t. Eks. af en lav Bygning (Garage, Cykelskur), end paa selve det trafikerede Gaardareal. Med Bestemmelsen maa sammenholdes BV § 9⁶ om midlertidig Lempelse ved Grunde, der er omgivet af høj Bebyggelse.

Stk. 5. Det fremgaar saavel af Motiverne til Kb.F. (Till. A Sp. 3249) som af BV § 11¹, at Parkeringsplads kun kan kræves til

Cykler og Vogne, der har Tilknytning til Bebyggelsen paa Grunden. Det paagældende Areal kan naturligvis medregnes som ubebygget ved Opgørelsen af Udnyttelsesarealet, og det selv om det overdækkes med et Skærmtag, jfr. BV § 7³.

Stk. 6. De nærmere Regler findes i de alt ovenfor nævnte §§ 9—13 i Bygningsvedtægten. Om Oplysninger i Byggeandragende angaaende Gaardforholdene jfr. AV § 9⁵.

Stk. 7. Den her omhandlede Regulering af bestaaende, slette Gaardforhold har man under Hensyn til de mere enkle og overskuelige Forhold ikke ment det nødvendigt at behandle som en almindelig Reguleringssag. En rationel Ordning er i det store og hele i de paagældende Grundejerens egen Interesse, hvorfor det — med den i andet Punktum angivne Restriktion — er fundet forsvareligt at henlægge Afgørelsen til Bygningskommissionen med Adgang til Anke til Indenrigsministeriet (*Stk. 8*). Med Bestemmelsen kan sammenholdes dels § 48¹ om Ændring af bestaaende Afløb dels Byplanlovens § 2, *Stk. 2*, Nr. 6 og 7 og Boligtilsynslovens § 1, *Stk. 2*, og § 2, *Stk. 2*, hvorefter Gaardspladser ved Beboelsesbygninger i hygiejnisk og brandmæssig Henseende kan forlanges bragt i en saadan Stand, at Lovens Krav til Boliger fyldestgøres. — Det er en Selvfølge at Bestemmelserne i *Stk. 7* ikke er til Hinder for at inddrage Ordning af slette Gaardforhold i en almindelig Regulerings-sag, f. Eks. omfattende Side- og Baghusbebyggelse i en Karré, i hvilken Randbebyggelsen kan bibeholdes.

§ 51.

Bebyggelsens Anbringelse paa Grunden.

Stk. 1. Ved Bebyggelse af en Grund maa Bygningerne anbringes saaledes, at der ikke alene paa selve Grunden, men ogsaa i Forhold til de tilstødende Grunde opnaas de bedst mulige samlede Bebyggelsesforhold.

Stk. 2. For saa vidt Bestemmelser derom ikke indeholdes i en godkendt Retnings- eller Bebyggelsesplan eller i godkendte Servitutbestemmelser, skal al Bebyggelse paa en Grund i Henseende til Beliggenhed og Højde i hvert enkelt Tilfælde godkendes af Magistraten i Henhold til de i §§ 50, 52 og 53 indeholdte Bestemmelser.

Stk. 3. Magistraten afgør, om en Bebyggelse i Forhold til Naboskel skal anlægges som frilliggende eller sluttet Bebyggelse, samt om Bebyggelsen skal lægges i den fastsatte Gadeudvidelses- eller Byggelinie eller kan rykkes tilbage fra denne.

Stk. 4. Magistratens Afgørelse i Henhold til nærværende Paragraf kan indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 1. Om den almindelige Betydning af Formaaalsbestemmelserne henvises til Bemærkningerne ad § 49¹.

Bestemmelserne i denne og i de to efterfølgende Paragraffer om henholdsvis Bebyggelsens maximale Højde (§ 52) og om Afstanden mellem Bygninger paa samme Grund (§ 53) maa ses paa Baggrund af de slette Bebyggelsesforhold saavel paa den enkelte Grund som paa flere til hinanden stødende Grunde i deres indbyrdes Forhold, som det har været ugørligt at hindre med de tidligere Regler om disse for Bybygningen som Helhed overmaade betydningsfulde Forhold. Man tænke her særlig paa de baade i hygiejnisk og i almenæstetisk Henseende elendige Gaardforhold, der er opstaaet i Ly af Lovregler, der i alt for høj Grad var bestemt af rent konstruktive Hensyn og alene tog Sigte paa den enkelte Grund og derved gjorde det muligt for dennes Ejer at udnytte den alene efter Hensynet til hans rent personlige Ønsker og Interesser, der alt for ofte udelukkende bestemtes af økonomiske Hensyn. Som positivt Ledemotiv for de nu indførte Bestemmelser har tjent de senere Aars, hvad Arealforhold angaar, gode Boligbyggeri, der betegner en Bebyggelsesstandard, som ved de nu lovfæstede Regler vil kunne fastholdes og videreføres. For saa vidt der maatte næres Betænkelse ved den betydelige Myndighed, der ved disse Regler lægges i Magistratens Haand, maa der mindes dels om de ganske beslægtede Synspunkter, der ligger til Grund for den hele Landet omfattende Byplanlov (jfr. særligt dennes § 2, Nr. 6—8), dels om den i § 51⁴, § 52⁸ og § 53³ indeholdte almindelige Ankeret.

Stk. 2. Naar Paragraffen som Helhed overskrives »Bebyggelsens Anbringelse paa Grunden«, maa dette forstaas i en meget omfattende Betydning. Dette fremgaar ikke blot af Formaaalsbestemmelsen i *Stk. 1*, der i al Almindelighed tager Sigte paa Opnaelse

af de bedst mulige *Bebyggelsesforhold*, men ogsaa af Stk. 3, der øjensynlig kun som noget særligt omhandler Bebyggelsens Placering ud imod og i Forhold til Gade. Bestemmelserne i Stk. 2 tager da ogsaa udtrykkeligt Sigte dels paa Bebyggelsens *Højde* (§ 52), dels paa Udnyttelsen af *det ubebyggede Areal* (§ 50) og dels endelig paa *Bygningsafstanden*, altsaa det indbyrdes Beliggenhedsforhold mellem Bygninger paa samme Grund (§ 53). Dette volder utvivlsomt nogen Vanskelighed ved den Klarlæggelse af de konkrete Retsregler, der i Praksis melder sig som en Nødvendighed straks ved Planlæggelsen af ethvert Nybyggeri, ja ved ethvert Grundkøb med Nybyggeri for Øje. Paa den ene Side giver Loven ved de almindeligt holdte Formaalsbestemmelser i Stk. 1 i samtlige ovenfor nævnte Paragraffer visse generelle Direktiver, der maa iagttages saa vel ved Bygningsmyndighedernes Retsudøvelse som ved de byggenes Retsanvendelse. Paa den anden Side er det klart, at de positive Retsregler — navnlig i § 52²⁻⁴ (Bebyggelsens Højde i Forhold til Gade og Naboskel) og § 53¹, 1ste Pkt. (Afstand mellem frit beliggende, parallelle Bygninger) — ligger fast og kun kan fraviges, hvor der kan paavises en virkelig Hjemmel derfor.

Det er da nødvendigt paa dette Sted at forsøge en samlet Udredning af Hovedpunkterne i de nye Bebyggelsesregler, hvorved i al Almindelighed bemærkes, at for saa vidt Magistratens Afgørelser har en skønsmæssig Karakter, kan de indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig, saaledes at de konkrete Afgørelser er unddraget Domstolenes Prøvelse, jfr. §§ 50⁸, 51⁴, 52⁸ og 53³.

1. *Bebyggelsens Placering paa Grunden*. Magistraten afgør, om en Bebyggelse skal lægges i Gadelinien eller kan rykkes tilbage for denne. I § 51³ tales der ganske vist kun om Gadeudvidelses- eller Byggelinie (jfr. §§ 21 og 22). Reglen maa dog ifølge Sagens Natur ogsaa gælde en almindelig, fastlagt Gadelinie. Ved sluttet Bebyggelse følger dette formentlig af selve Begrebet; her vilde en vilkaarlig Tilbagerykning mod Gaden bryde den Sammenhæng i Gadebebyggelsen, som det ved Kravet om »sluttet« Bebyggelse netop har været Meningen, saa som af færdselsmæssige eller almenæstetiske Hensyn, at værne om.

Reglen i § 51³ tager formentlig kun Sigte paa Forhusbebyggelse, hvorimod Magistratens Godkendelse i Medfør af § 51¹⁻² omfatter Bebyggelsens Beliggenhed i al Almindelighed. Herved maa dog bemærkes, at hvor Bebyggelsens Anbringelse i Forhold til Naboskel ikke er fastlagt ved en særlig Bebyggelsesplan (jfr. nedenfor under 4), kan der bygges umiddelbart i Naboskel, naar Bebyggelsens Højde ikke overskrider 4 m i 1. og 2. Grundkreds og 3 m i 3. og 4. Grundkreds (§ 52³). Af konstruktive Hensyn maa det dog altid være en Forudsætning, at Brandmursbestemmelserne i BV § 27 overholdes inden for en Afstand af 2,5 m fra Naboskel. Ligeledes maa det ved Anbringelse af Vinduer til Opholdsrum iagttages, at Lysforholdene tilfredsstillende herfor stillede Krav. Endelig kan Reglerne i § 50 om det ubebyggede Areals Udformning og Indretning være til Hinder for en ellers lovlig Placering af en Bebyggelse.

2. *Bebyggelsens Højde*. Højden mod Gade er fastlagt ved § 52², mod Naboskel ved § 52³. Disse Regler kan, bortset fra de i § 52⁵ og BV § 14³ omhandlede særlige Tilfælde, normalt kun fraviges ved godkendte Bebyggelsesplaner (jfr. nedenfor under 4) eller Retningsplaner (§ 52⁷, jfr. § 17), i sidstnævnte Tilfælde dog kun, hvor det sker for at sikre en passende Overensstemmelse i Henseende til Gesimshøjder og Højdegrænseplaner. Mærkes maa det ogsaa, at en ellers lovlig Højde muligt kun kan gennemføres mod Kompensation i Henseende til Lysforhold (BV § 15³).

3. *Bygningsafstand*. Reglerne om Afstand mellem forskellige Bygninger paa samme Grund (§ 53) er knyttede saa nøje til Reglerne om Bygningshøjden mod Gade, der altid er afhængig af Afstanden til modstaaende Gadelinie, at de maa faa samme relativt ufravigelige Karakter som disse. De kan dog ifølge Sagens Natur ikke fikseres paa samme Maade som disse, da Bebyggelse inde paa en Grund kun ved parallelle, i deres indbyrdes Forhold fritliggende Bygninger kan sidestilles med normal Gadebebyggelse. Det har derfor ved Bebyggelse med anden Udformning været nødvendigt i Bygningsvedtægten (§ 15) af Hensyn til Tilvejebringelse af Lysforhold, der mest muligt kunde svare til Forholdene mod Gade, at give ret komplicerede Detailforskrifter. Erindres maa det dog ogsaa, at medens Højden mod Gade i og for sig ikke paavirkes

af den lige overfor beliggende Bebyggelses Højde eller Afstand, men kun af Afstanden til modstaaende Gadelinie, maa der naturligvis inde paa Grunden tages Hensyn til Bygningernes konkrete Skyggegivning.

4. *Bebyggelsesplaner.* Om Afvigelse fra de ovenfor fremstillede Regler ved Retnings- eller Bebyggelsesplaner eller Servitutbestemmelser, godkendte af Magistraten, bemærkes følgende, idet der sondres mellem a. servitutbestemt Fællesskab mellem enkelte Ejendomme, hvor Loven tolererer en af de private Grundejere i egen Interesse truffen Ordning, b. almindelige Bebyggelsesplaner, godkendte af Magistraten i Almenhedens Interesse og c. Bebyggelsesplaner udfærdiget i Medfør af Byplanloven. Endelig skal under d. gøres nogle Bemærkninger om Retsvirkningen af Planer og Servitutter, godkendte før Lovens Ikrafttræden.

a. I Medfør af § 50⁴ kan det foreskrevne Opholdsareal tillades udlagt som et fælles Areal for flere Grunde, naar dette ikke bliver mindre end Summen af de for hver Grund krævede Opholdsarealer, og Adgangsforholdene for de enkelte Grunde bliver tilfredsstillende. Der tales her kun om Opholdsarealer, og der er ikke i denne Paragraf saa lidt som i Bygningsvedtægten (§ 9) aabnet Adgang til ved Bebyggelsesplaner i øvrigt at godkende afvigende Regler. Dette gælder navnlig Godkendelse af et mere almindeligt Gaardfællesskab som Grundlag ved Beregning af de enkelte Ejendommers Udnyttelsesgrad.

I denne Forbindelse maa ogsaa nævnes § 52³ (jfr. BV § 15), hvorefter der ved Bestemmelse af Bygningshøjden ved modstaaende Bygninger paa forskellige Grunde kan ses bort fra Afstanden til Naboskel, naar Lysforholdene ikke bliver ringere end i § 53¹ for Bebyggelse paa samme Grund bestemt. Ganske vist tales der i § 52³ om, at Bebyggelsen sker i Henhold til »godkendte og sikrede Planer«. Men det Forhold, hvorom det her drejer sig, vil som Regel kunne ordnes ved et Fællesskab af lignende enkel Art som ved Opholdsarealerne efter § 50⁴.

b. Saavel i § 51² som i § 52³⁻⁷ og i § 53¹ tales der paa en saadan Maade om mere omfattende Bebyggelsesplaner, at det Spørgsmaal

rejser sig, i hvilket Omfang saadanne kan fastlægges uden Hensyn til de konkrete Forskrifter i de paagældende Paragraffer.

Om disse Planer hedder det i Mot. til Kb.F. (Till. A Sp. 3249), at Bestemmelserne herom, »formet i Analogi med Gadebestemmelserne i Loven af 1889 § 10, sidste Punktum, er Nydannelser inden for dansk Bygningslovgivning i Overensstemmelse med Lovforslaget Tendens til at regulere Bebyggelsen betragtet som Helhed . . . hvis man skal sikre, at en Grund ikke ved Bebyggelse af Nabo-grunde kan faa forringede Lysforhold, maa det være i Grundejernes Interesse, at der gennem en Fællesplanlægning sikres dem Mulighed for en videre (bedre?) Udnyttelse af Grunden, uden at de risikerer en forringende Nabobebyggelse . . . denne Paragraf skulde ikke give Magistraten nogen Beføjelse til at hindre en rimelig Udnyttelse af Grunde, men kun til at samstemme Bebyggelsen«. Disse Synspunkter er tiltraadt i Mot. til Rg.F., hvor det (Till. A Sp. 3109) udtales, at »Forslaget tilstræber derimod at muliggøre et friere Skøn ved Bestemmelsen af Bebyggelsens Udformning og Udstrækning paa den enkelte Grund ved at forudsætte, at Bebyggelsen af denne sker i Henhold til en godkendt og samlet Planlægning ikke blot for Grunden selv, men ogsaa for dens Omgivelser, og Lovens Bestemmelser om ubebygget Areal, Bebyggelsens Højde og Bygningsafstand, derunder de for disse Forhold angivne Dimensioner, bliver ved at angive de Hensyn, der skal tages ved Godkendelse af saadanne Bebyggelsesplaner, vejledende saavel for de byggende som for den godkendende Bygningsmyndighed . . . Iøvrigt skal de ikke udelukke ved Planlægningen, at der sker Afvigelser fra de angivne Maal, naar de reale Hensyn fyldestgøres fuldtud, medens de paa den anden Side i Tilfælde af Anke afgiver et Grundlag for Bedømmelsen af Forsvarligheden af dennes (Magistratens) Afgørelser«. I Tilslutning hertil hedder det i Mot. til Rg.F. § 64 (Till. A Sp. 3113) om saadanne Planer, at »de maa i Medfør af den i Loven hjemlede Godkendelse rettelig anses for specielle Tillæg til Loven, indeholdende nærmere Anvendelse af dennes Grundsætninger«.

M. H. t. saadanne Planers Forhold til de konkrete Bestemmelser i Loven om Bebyggelsens Anbringelse paa Grunden, dens Højde

og den indbyrdes Afstand imellem Bygningerne lader der sig næppe paa Forhaand optrække bestemte Retningslinier, endsig fastslaa bestemte Regler. Alt maa her bero paa de konkrete Omstændigheder og den Forstaaelse, der kan paaregnes fra Grundejernes Side m. H. t. Fordelen ved at gaa ind i en fælles Planlægning. Naturligvis kan der ikke berøves en Grundejer en Ret til at bebygge sin Grund uden Hensyn til omliggende Grunde, saafremt dette kan ske med Overholdelse af Lovens konkrete Forskrifter. Bliver det af Hensyn til en forsvarlig Planlægning for det paagældende Omraade nødvendigt at raade over hans Grund, maa der skrives til Regulering, eventuelt Ekspropriation.

c. Ved Byplanlovens § 2 er der under Nr. 6, 7 og 8 aabnet Mulighed for ved Byplan at træffe Bestemmelse ikke blot om Byggegrundens Dybde, Bredde og Arealindhold, men — hvad der i denne Forbindelse har særlig Interesse — om Bebyggelsens Beliggenhed og Udstrækning paa Grundene, om Bygningers indbyrdes Afstand samt om Bebyggelsens ydre Udformning, saa som i Henseende til ensartede Højder og Tagformer. Hertil kommer, at disse Bestemmelser af Indenrigsministeriet (Cirkulære Nr. 186 af 21. Oktober 1939) forstaas saaledes, at de »inden for deres Omraade antages at træde i Stedet for Bygningsvedtægternes almindelige Bestemmelser om samme Forhold, saaledes at der ikke bliver Spørgsmaal om Dispensation fra disse, naar Byplanens særlige Regler overholdes«. Det hedder endvidere sammesteds, at Bestemmelsen om Bebyggelsens ydre Udformning »tilsigter ikke alene at aabne Adgang til rent æstetisk bestemt Facade- og Bygningscensur, men navnlig at sikre en vis ydre Ro og Harmoni, som vil være særlig ønskelig i Beboelseskvarterer«. Som Forholdet herefter foreligger, maa det formentlig siges, at der intet er til Hinder for ved Byplan at træffe en for Byen tilfredsstillende Ordning af samtlige ovenfor under 1—3 omhandlede Forhold og det, stort set, altsaa uden at vær bundet til Lovens konkrete Forskrifter. Dersom det, set fra de byggendes Standpunkt, maatte hævdes, at der herefter intet paa Forhaand kan vides om en Grunds Bebyggelighed, er dette for saa vidt rigtigt. Men dels har de sidste Menneskealdres frie Byggeri, som alt ovenfor (ad § 51¹) fremhævet, bragt Byen ud i et bebyggel-

sesmæssigt Uføre, som man ikke kommer ud af uden kraftige Restriktioner. Og dels har Lovgivningsmagten omgivet Byplaninstituttet med Kauteler i Form af Regler om Byplanens Fremlæggelse og Bekendtgørelse (Lovens § 7), dens Godkendelse af Indenrigsministeriet (§ 1), dens Tinglysning (§ 10) foruden Bestemmelserne om den grundlovmæssige Beskyttelse af Ejendomsretten (§§ 12—15). — Hele Ordningen nærmer sig stærkt den svenske, hvorefter alle de fundamentale Byggebestemmelser i Medfør af den almindelige Landsbygge Lov — Byggnadsstadgan af 20. November 1931 § 16 — optages i de stedlige Byplaner, saaledes at t. Eks. Stockholms lokale »Byggelov«, den administrativt udfærdigede Byggnadsordning, væsentlig kun indeholder konstruktive Bestemmelser.

d. Bestemmelserne i § 51² tager i første Række Sigte paa nye Bebyggelsesplaner. Som Bestemmelserne er formulerede, maa der imidlertid spørges, hvorvidt og i bekræftende Fald i hvilket Omfang de er anvendelige paa Planer, godkendte men ikke tilendbragte før Lovens Ikrafttræden, naar Bestemmelser i disse kommer i Strid med Lovens Forudsætninger eller Forskrifter.

Spørgsmaalets endelige Besvarelse maa vistnok bero paa det nærmere Indhold af en saadan Plan saavel som paa de konkrete Omstændigheder ved og Forudsætninger for dens Godkendelse, derunder bl. a. om Godkendelsen er blevet meddelt paa et Tidspunkt, hvor der har kunnet tages Hensyn til den nye Lovs Bestemmelser. I al Almindelighed kan det formentlig siges, at naar Planens Virkeliggørelse er blevet udskudt af Grunde, der ingen Tilknnytning har til Planens reale Indhold, maa den miste sin Retskraft paa samme Maade som en almindelig Byggetilladelse i Henhold til § 74³. Kan dette ikke siges at være Tilfældet, eller er Planens Virkeliggørelse paabegyndt og derefter fortsat paa en efter dens Indhold naturlig Maade, ses der at foreligge en Retstilstand, der i alt Fald maa have Krav paa en vis Hensyntagen fra Bygningsmyndighedernes Side. En ubegrænset Byggeret kan næppe anses for erhvervet, i alt Fald ikke, dersom en rationel Bebyggelse kan gennemføres med Overholdelse af den nye Lovs Regler. Er dette derimod ikke Tilfældet, og anser Magistraten det for paa krævet, at Planen ændres, maa der formentlig, hvis Sagen ikke

lader sig ordne ad Forhandlingens Vej, eventuelt i Forbindelse med Dispensation, gaas ind i en Regulering.

For Servitutter, godkendte inden Lovens Ikrafttræden, maa formentlig principielt gælde det samme som for Bebyggelsesplaner.

Stk. 3. Bestemmelsen tager formentlig kun Sigte paa almindelig Forhusbebyggelse. Reglen om Bebyggelsens Placering i Forhold til Naboskel iøvrigt (inde paa Grunden) findes i § 52³, der m. H. t. Afvigelse ved Bebyggelsesplan kun henviser til § 51². Der paa-hviler ikke Magistraten nogen Pligt til i her omhandlede Henseende at udarbejde en Bebyggelsesplan. I Almindelighed maa det være den byggendes Sag at fremsætte et Forslag i saa Henseende (jfr. herved AV § 3²) og derefter Magistratens Sag at skønne over dettes Tjenlighed. Det maa i hvert enkelt Tilfælde blive en Projekteringsopgave, og Magistratens Bedømmelse maa naturligvis hvile paa et sagligt og alsidigt Skøn, der vel maa kunne indankes for Indenrigsministeriet, men bør undrages Domstolens Prøvelse.

§ 52.

Bebyggelsens Højde.

Stk. 1. Ingen Bygning eller Bygningsdel maa gives større Højde, end at der kan tilvejebringes tilfredsstillende Lysforhold og passende Overensstemmelse mellem Bygningerne saavel paa den paagældende Grund som paa de omgivende Grunde, eller gives større Højde, end brandtekniske Hensyn tillader.

Stk. 2. I Forhold til Gaden maa intet Punkt af en Bygnings Ydermure eller Tagflader have en Højde, der er større end:

i 1ste Grundkreds 1 Gange Afstanden til den modstaaende Gadelinie, i 2den Grundkreds 1 Gange Afstanden til den modstaaende Gadelinie, i 3die Grundkreds $\frac{2}{3}$ Gange Afstanden til den modstaaende Gadelinie, i 4de Grundkreds $\frac{1}{2}$ Gange Afstanden til den modstaaende Gadelinie.

I Forretningskvarterer i 1ste Grundkreds kan det tillades, at Bygninger føres op til en Højde af $\frac{4}{3}$ Gange Afstanden til modstaaende Gadelinie. Magistraten kan tillade, at Afstanden regnes i Forhold til fastsatte Udvidelses- eller Byggelinier. Afstanden er den vandrette Afstand, og Højden maales ud fra et vandret Plan — Niveauplan —

almindeligvis gennem den for Midtpunktet af Grundstykkets Gadegrænse fastsatte Terrænhøjde. Findes der inden for et Grundstykke større Niveauforskelle, eller grænser Grundstykket til flere Gader med forskellig Terrænhøjde, kan Magistraten fastlægge flere Niveauplaner for samme Grundstykke. Nærmere Regler for Beregning af Afstande og Fastlæggelse af Niveauplaner kan fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 3. Naar Bebyggelsens Anbringelse og Højde ved Naboskel ikke er fastsat ved en godkendt Plan i Henhold til § 51, Stk. 2, maa intet Punkt af en Bygnings Ydermure eller Tagflader have en Højde, der er større end:

i 1ste Grundkreds 4 m + 1 Gange Afstanden til nærmeste Naboskel, i 2den Grundkreds 4 m + 1 Gange Afstanden til nærmeste Naboskel, i 3die Grundkreds 3 m + $\frac{2}{3}$ Gange Afstanden til nærmeste Naboskel, i 4de Grundkreds 3 m + $\frac{1}{2}$ Gange Afstanden til nærmeste Naboskel.

Tilladelse til større Højder i Forhold til Afstanden til Naboskel kan gives, naar Bebyggelsen sker i Henhold til godkendte og sikrede Planer, hvorefter Lysforholdene ikke bliver ringere end i § 53, Stk. 1, bestemt. Endvidere kan saadan Tilladelse gives ved Forretningsbebyggelse og Industribeyggelse paa de for disse Bebyggelsesarter forbeholdte Omraader eller paa afgrænsede Omraader, hvor saadanne Bebyggelsesarter er sikret ved særlige af Magistraten godkendte Servitutbestemmelser, hvorefter Boliger kun maa indrettes paa Omraadet i det for Driftsleder, Opsyn og lignende Personer nødvendige Omfang, idet nærmere Regler herom kan fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 4. Over lovligt Bygningsprofil kan opføres:

- a) Brandkamme, Skorstene og Tagkviste, naar de herom i Bygningsvedtægten fastsatte Forskrifter overholdes.
- b) Trappehuse, Elevatorskakter, Ventilationsanlæg o. lign., naar Magistraten efter den paagældende Bygnings Indretning finder det paakrævet.
- c) Taarn- og Gavlpartier, Frontoner, Spir o. lign., naar Magistraten finder, at den paagældende Bygnings arkitektoniske Udformning, Beliggenhed og Omgivelser taler derfor.
- d) Skilte, Lysreklamer o. lign., saafremt Magistraten efter samtlige foreliggende Omstændigheder finder Anledning til at meddele Tilladelse hertil.

Nærmere Regler herom kan fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 5. For Grunde beliggende ved flere Gader med forskellig Brede bestemmer Magistraten, om og i hvilken Udstrækning Bebyggelsen imod den smalleste Gade vil kunne overskride de efter Stk. 2 tilladelige Højder.

Stk. 6. Ved ny Bebyggelse paa Steder, hvor der efter Magistratens Skøn bør tages Hensyn til bestaaende Bebyggelse, kan der i Overensstemmelse med dennes Karakter fastsættes Gesimshøjder og Højdegrænseplaner, der dog ikke maa gaa op over de Højdegrænser, der er fastsat efter Stk. 2.

Stk. 7. Ved Godkendelse af Retningsplaner eller af Bebyggelsesplaner for samlede Omraader kan Magistraten for at sikre en passende Overensstemmelse mellem Bygninger indbyrdes fastsætte Gesimshøjder og Højdegrænseplaner for alle Grunde inden for de paagældende Omraader.

Stk. 8. Magistratens Afgørelser i Henhold til Stk. 5, 6 og 7 kan, for saa vidt de ikke indeholdes i Planer, der er undergivet Reguleringskommissionens Afgørelse, indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 1. Om den almindelige Betydning af Formaaalsbestemmelserne henvises til Bemærkningerne ad § 49¹.

Stk. 2. Paa tre Punkter adskiller disse Bestemmelser sig væsentligt fra de tidligere for København gældende Regler. En Bygnings lovlige Højde har vel stadig Relation til Bredden af den tilstødende Gade (jfr. ad § 15² om Maalingen af denne); men — paa lignende Maade som forøvrigt sket ved den stadig gældende Bygningslov for Købstæderne af 30. December 1858 § 10 — er Vægten lagt ikke paa selve Gadebredden, men paa Afstanden fra Bebyggelsen til den modstaaende Gadelinie, saaledes at altsaa en større Højde i og for sig vil kunne naas ved en Tilbagerykning fra Gadelinien. For saa vidt kan man ikke mere tale om en maksimal Bygningshøjde, som der kan bygges uindskrænket i Højden (Skyskrabere), saafremt dette ikke umuliggøres ved andre Bestemmelser i Loven, navnlig om Udnyttelsesgrad og Afstand til Naboskel eller anden Bebyggelse paa Grunden, eller i Bygningsvedtægten, saaledes § 45¹

om Beboelsesrums Højde over Terræn. I denne Forbindelse bemærkes, at, naar det hedder, at Magistraten *kan* tillade, at Afstanden til modstaaende Gadelinie beregnes i Forhold til fastsatte Udvidelses- eller Byggelinier, er dette for saa vidt mindre korrekt, som den byggende efter Paalæg af Udvidelseslinie i Henhold til § 21, Stk. 3, er frit stillet i saa Henseende. Fremdeles bemærkes, at da Grundkredsene er bestemt ved Gadegrænser, kan lovlig Bygningshøjde af denne Grund blive forskellig paa to Sider af samme Gade.

Den anden Nydannelse bestaar i, at det tidligere, legale men lidet rationelle, Begreb af Bygningshøjde (Lov 1889 § 17 = Afstanden mellem Fortovsterræn og Overkant af øverste Bjælkelag) er forladt og Vægten i Stedet for lagt paa det samlede Bygningsprofil (Højdegrænseplan), saaledes at ethvert Punkt af en Bygnings Ydermure eller Tagflade (med de i Stk. 4 angivne Undtagelser) skal holdes inden for dette. Afstanden maales fra ethvert Punkt til nærmest liggende modstaaende Gadeside, projiceret paa samme vandrette Plan — Niveauplanet — almindeligvis lagt gennem den for Midtpunktet af Grundstykkets Gadegrænse fastsatte Terrænhøjde, efter Omstændighederne som nærmere angivet i Loven og Bygningsvedtægten (§ 14).

Endelig maa nævnes, at medens tidligere overalt i Byen et *Tag* kunde afsættes under en Vinkel paa 45°, er dette, med maksimal Bygningshøjde, nu kun muligt, hvor Bygningshøjden er lig Gadebredden, altsaa i 1. og 2. Grundkreds, medens Tagvinkelen i 3. og 4. Grundkreds formindskes proportionalt med Bygningshøjden. I 3. Grundkreds bliver Tagvinkelen med maksimal Bygningshøjde op imod 34° og i 4. Grundkreds op imod 27°.

Om større Højde for den i § 62 omhandlede Bebyggelse jfr. BV § 14³.

Stk. 3. Højden i Forhold til Naboskel lader sig ikke paa Forhaand bestemme paa samme Maade som til Gade. Her maa man gaa ud fra et Fastmaal, dog med Adgang til, saafremt en fælles Bebyggelsesplan sikres, at anvende Reglen i § 53¹ om Afstand mellem Bygninger paa samme Grund, en Ordning svarende til det tidligere »fælles Lys- og Tværmaal« (Lov 1889 § 22 f). Jfr. ogsaa BV § 14³.

Stk. 4. Bestemmelserne er udformet saa detailleret, at der ikke

paa nærværende Tidspunkt er fundet Anledning til i Bygningsvedtægten at optage Forskrifter ud over de konkrete Maalangivelser ad a og b, jfr. Bygningsvedtægten § 27³ (Brandkam), § 55⁶ (Skorstenspipe), § 41²⁻³ (Tagkviste), § 54⁴ (Ventilationsskorsten fra Elevatorskakt), § 62⁶ (Aftræksrør). Det vil ses, at Rækkefølgen mellem de fire Grupper a—d og dermed Arten af de til de respektive Tilladelser knyttede Betingelser er bestemt af det bygningsmæssigt set mer eller mindre paakrævede ved de forskellige Overskridelser af Bygningsprofilen.

Stk. 5. De tidligere gældende Regler (Lov 1889 § 17), hvorefter hver Facade kunde gives Højde efter den tilstødende Gades Bredde og Højden af den længste Facade altid kunde gennemføres for hele Bygningen, gav Anledning til saa megen baade Tvivl og Urimelighed, at man har anset det for paakrævet helt at lægge Afgørelsen i Magistratens Haand, dog efter Omstændighederne med Adgang til Indankning for Indenrigsministeriet.

Stk. 6. Der gives her Magistraten en diskretionær Beføjelse til — f. Eks. ved »Hul« i en Husrække ved en ubebygget Grund eller efter Nedbrydning af Bygning — at forlange gennemført Gesimshøjde og Højdegrænseplaner paa tilstødende Bebyggelse. Sammenholdt med § 50² vil Bestemmelsen under Hensyn til Vanskelighederne ved at øve en egentlig æstetisk Censur muligvis i Praksis faa større Betydning end »Ordensbestemmelserne«.

Stk. 7. Bestemmelserne maa læses i Forbindelse med § 51². Der henvises til Bemærkningerne herom ovenfor.

§ 53.

Bygningsafstand.

Stk. 1. Ved Fastlæggelse af Retnings- eller Bebyggelsesplaner eller ved Godkendelse af Bygningers Anbringelse i Henhold til § 51, Stk. 2, skal det, naar Bebyggelsen alene bestaar af parallelliggende Bygninger, iagttages, at disse faar saadan Højde og indbyrdes Afstand, at Lysforholdene ikke bliver ringere end forlangt mod Gade i Henhold til § 52. Er Bebyggelsen anbragt paa anden Maade, kan Forholdet mellem Afstand og Højde kræves forøget saaledes, at der saa vidt muligt

tilvejebringes tilsvarende Lysforhold. Lempelser i Reglerne kan gives med Hensyn til indadgaaende Hjørner, naar disse ligger gunstigt i Forhold til Sydretningen, og naar en særlig lav Bebyggelse, en særlig ringe Bygningsbredde, en Bygnings Benyttelse til særlige Formaal eller lignende Forhold skønnes at tale derfor.

Stk. 2. Nærmere Regler for Bestemmelse af Bygningsafstanden kan fastsættes i Bygningsvedtægten, herunder Regler om midlertidige Lempelser for ny Bebyggelse i Forhold til bestaaende Bebyggelse.

Stk. 3. Magistratens Afgørelse i Henhold til Stk. 1 kan indankes for Indenrigsministeren, hvis Afgørelse er endelig.

Det er rigtigt, naar det i Motiverne til Kb.F. (Till. A Sp. 3251) hedder, at den tidligere Lovs Bestemmelser om Lysafstand (Lov 1889 § 22 d) var bygget op ud fra Forudsætninger og Krav ganske forskellige fra dem, der nu fra et hygiejnisk Synspunkt anses for rigtige. De forudsatte Tilstedeligheden af ringere Lysforhold mod Gaard end mod Gade og fristede derved til en uforsvarlig Sammenhobning af Bebyggelse paa Baggrunde. En 16,59 m (25 Al.) høj Bygning krævede saaledes mod Gaden en Afstand til modstaaende Bebyggelse af 12,55 m (20 Al.), men til en modstaaende Bygning af samme Højde mod Gaarden en Afstand af ikkun 9,73 m (15½ Al.), hvilken Afstand endda kunde gaa ned til 5,80 m (9¼ Al.), hvis der i den modstaaende Mur ikke fandtes Vinduer til Beboelses- eller Opholdsrum, et Forhold der jo i sig selv er ganske uden Betydning i Henseende til den paagældende Murs Virken som Skyggeliver. Hertil kom saa yderligere, at Afstanden kun kunde kræves ud for selve Vinduerne, og at der intet Hensyn toges til mellem Bygningerne indskudte Sidehuse, bortset fra, at en Gaard, der saaledes omsluttedes af Bebyggelse, ikke maatte have under 9,9 m³ (25 Kv. Al.) Arealindhold. Det er i Ly af disse aldeles utilstrækkelige Regler, at der i de sidste Menneskealder har kunnet finde en Bebyggelse Sted ikke blot paa Baggrunde i den gamle Bys Forretningskvarterer, men ogsaa, og navnlig, i de udenbys Beboelseskvarterer, der ikke blot hygiejnisk er uforsvarlig, men som det vil komme til at koste store økonomiske Ofre at faa raadet blot nogenlunde Bod paa. Det er paa en saadan Baggrund, at de nye Regler

med deres kraftige Restriktioner maa ses for at forstaas ret og bedømmes retfærdigt.

Hovedsynspunktet ved de nu indførte Regler er, at det er »anset for rimeligt primært at gaa ud fra Forholdene ved parallelt liggende Bygninger uden Tværfloje og forlange, at Lysforholdene mellem dem skal være som krævet ved Gader, medens en Bebyggelse med Tværfloje, der forringer Belysningen, maa forudsætte en tilsvarende Forøgelse af Afstanden mellem modstaaende Bygninger« (Till. A Sp. 3251). Med Hensyn til Lysforholdene bemærkes iøvrigt, at der — i Modsætning til Lov 1889 — hverken i Byggeloven eller i Bygningsvedtægten findes Regler, der positivt fastlægger Afstanden ud for Vinduer til Opholdsrum. Overalt hvor der i Lov eller Vedtægt tales om »Lysforhold« eller »Lysafstandsforhold«, er disse set som Bibestemmelser — om end naturligvis af væsentlig Betydning — ved »Bygningsafstanden«.

Ved »indadgaaende« Hjørner, ved hvilke Lempelser efter Stk. 1 kan indrømmes, maa i Almindelighed forstaas enkle Hjørner med en Sammenskæringsvinkel af under 90°, da der ellers næppe kan blive Tale om nogen nødvendig Hensyntagen til »modstaaende« Bygning. Om den paagældende Dispensationsbeføjelse blev det af Indenrigsministeren ved Lovens Behandling i Rigsdagen (F.F. Sp. 4801) udtalt, at den giver »en nødvendig og naturlig Adgang til at tage praktiske Hensyn til eksisterende Grundformer, eksisterende Gadeføringer, selvom dette i visse Tilfælde maatte medføre, at man gaar en Boligbygning nærmere end efter de almindelige Regler. Men det kan naturligvis ikke være Tanken med denne Dispensationsbeføjelse, at man skulde kunne gaa til Lempelser, der medfører daarligere Lysforhold for Beboelsesejendomme end de almindeligt gældende«. Hvad der her er sagt om eksisterende Grundformer og Gadeføringer, har for eksisterende Bebyggelse faaet Udtryk i Stk. 2 med et Forbehold om, at Lempelser her kun kan forventes som midlertidige.

De nærmere Regler om Bygningsafstanden findes i Bygningsvedtægtens § 15. En Del af dennes Bestemmelser er at betragte som en Udformning af de i Lovens § 53² nævnte almindelige »nærmere Regler«. Dette gælder § 15, Stk. 1, om fælles Bygningsafstand mel-

lem Bebyggelser paa forskellige Grunde; Stk. 5 om Lempelser ved Mure med Vinduer, der efter Omstændighederne skønnes at faa tilstrækkeligt Lys; Stk. 7 om Lempelser ved Erhvervsbebyggelse, hvor Kravet til Lys er skønnet at kunne afsvækkes noget i Forhold til Boligbebyggelse; Stk. 8 om lempet Beregningsmaade for Bygningshøjden ved Mure med mer eller mindre højtsiddende Vinduer. § 15²⁻⁴, der alle omhandler Lysforholdene ved sammenstødende Ydermure, har Tilknytning til Lovens § 53¹, Pkt. 2 og 3. Endelig er § 15⁶ et Supplement til den særlige Regel i Lovens § 53² om midlertidige Lempelser ved bestaaende Bebyggelse.

§ 54.

Opholds- og Arbejdsrum.

Stk. 1. Rum bestemte til Ophold for Mennesker skal saavel med Hensyn til Beliggenhed som Indretning, derunder Størrelse, Adgang for Lys og Luft, Trappeadgang, Udgang til det fri, Tørhed, Lunhed og Opvarmning, fyldestgøre saadanne Krav, som navnlig sundhedsmæssige og brandmæssige Hensyn begrunder.

Stk. 2. Intet Rum bestemt til Ophold for Mennesker maa indrettes saa højt over Terræn, at man ikke fra Brandvæsenets Stiger er i Stand til at redde Mennesker, der maatte opholde sig i Rummet. Nærmere Bestemmelser om Højden samt om Indretning af Vinduer og Kviste fra Rum i maksimal Højde kan fastsættes i Bygningsvedtægten.

Stk. 3. For saa vidt Bestemmelser desangaaende ikke indeholdes i den øvrige Lovgivning, fastsættes der i Bygningsvedtægten de til Fyldestgørelse af de i Stk. 1 omhandlede Hensyn fornødne Regler for Indretning af:

- a) Rum bestemte til varigt Dag- eller Natophold for Mennesker (egentlige Opholds- eller Arbejdsrum),*
- b) de til egentlige Opholds- eller Arbejdsrum knyttede Birum, saasom Entré og Anretterrum, Vaske-, Stryge og Tørrerum, Toilet- og Bade- rum, der kun er bestemt til kortvarigt Ophold,*
- c) Rum, der efter deres Indretning og Benyttelse, saasom til Lager- eller Arkivbrug, ikke kan sidestilles med egentlige Opholds- eller Arbejdsrum.*

Stk. 1. Om Forstaaelsen af Formaaalsbestemmelsen henvises til Bemærkningerne ad § 49¹.

Efter Lov 1889 § 40 var Kriteriet for et Beboelsesrum og dermed Rummets Inddragen under de for saadanne Rum fastsatte Bestemmelser dets rent udvortes Indretning, »nemlig dets Forsyning med Ildsted eller anden til selve Bygningen knyttet Opvarmningsindretning. Vægten lægges nu paa Rummets Benyttelse, hvilket i og for sig er rationelt, men paa den anden Side medfører betydeligt større Vanskelighed ved Retsanvendelsen, da en ændret Benyttelse langt lettere unddrager sig Bygningsvæsenets Kontrol. Den tidligere Nødvendighed for Bestemmelser i Sundhedsvedtægten til Forhindring af visse Arter af Benyttelse navnlig til Natophold af Rum, der ikke fyldestgjorde Bygningslovens Forskrifter for Beboelsesrum, er hermed bortfaldet. Men samtidig er ganske vist Forholdet til den øvrige Lovgivning for saa vidt blevet adskilligt mere kompliceret end tidligere (jfr. navnlig Sundhedsvedtægt af 4. November 1918 §§ 65—67), som der i Lov Nr. 212 af 31. Maj 1939 om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele (aftrykt S. 311) er givet et selvstændigt og omfattende Sæt af Retsregler, henhørende under særlige Myndigheder (Boligkommission og Boligtilsynsraad), til Sikring af alle — ogsaa bestaaende — Boligers eller Opholdsrumms Indrettelse og Opretholdelse i en saadan Stand, at deres Benyttelse ikke frembyder Fare for Sundheden eller for Menneskers Sikkerhed i Tilfælde af Ildebrand. Om Forholdet mellem de to Lovomraader jfr. Bemærkningerne ad § 55.

I Henhold til Administrationsvedtægtens § 9³ skal Etageplaner forsynes med Oplysning om hvert enkelt af de paa Planen angivne Rums Benyttelse. For Ændring af Benyttelse vil efter Omstændighederne være at erlægge Afgift (AfgV § 8⁴).

Stk. 2. Medens den maksimale Højde over Terræn tidligere (Lov 1889 § 42) var bundet til et fast Maal (15,69 m = 25°), er der nu ved Bygningsvedtægtens § 45¹, samtidig med Ansættelsen af et fast Maal (20,5 m), aabnet Mulighed for Hensyntagen til konkrete Omstændigheder, derunder Kapaciteten til enhver Tid af Brandvæsenets Redningsmateriel. Smstds. i Stk. 8—10 er der givet Forskrifter for Vinduesanbringelse.

Stk. 3. Reglerne for de tre Arter af Rum findes i BV § 45 (a), § 47 (b) og § 48 (c), jfr. m. H. t. b og c § 15⁵.

§ 55.

Beboelseslejlighed.

Stk. 1. En Beboelseslejlighed skal have en saadan Størrelse og skal indrettes og til enhver Tid holdes i en saadan Stand, at den frembyder et i enhver Henseende fuldt forsvarligt Opholdssted for Mennesker.

Stk. 2. En Beboelseslejlighed skal have mindst eet Opholdsrum, der kan faa Sollys i et efter Magistratens Skøn forsvarligt Omfang, og skal være forsynet med Vinduer til modstaaende Sider, hvilket sidst dog skal kunne fraviges ved Lejligheder med særlig god Beliggenhed, naar der tilvejebringes Mulighed for effektiv Gennemluftning.

Stk. 3. Beboelseslejligheder skal saavel indbyrdes som i Forhold til andre tilstødende Lokalteter være isolerede paa en i enhver Henseende forsvarlig Maade, saasom med Hensyn til Lyd, Luft og Varme.

Stk. 4. En Beboelseslejlighed skal have en indvendig Højde af mindst 2,5 m. Den skal indeholde mindst eet Opholdsrum med et Gulvareal af ikke under 15 m². Ethvert Opholdsrum, derunder Køkken, skal have mindst 6 m² Gulvareal og skal være forsynet med mindst eet velbelyst Vindue, indrettet til at aabnes til det fri og med et Lysningsareal svarende til mindst 10 pCt. af Gulvarealet.

Stk. 5. Ingen Beboelseslejlighed maa have Gulvet liggende under det omgivende Terræn.

Stk. 6. Til enhver Beboelseslejlighed skal der høre Køkken, Klosetrum samt de fornødne Udenomsrum, Kravet om Køkken til hver Beboelseslejlighed kan, naar Forholdene i øvrigt taler derfor, enten frafalde, naar der paa en af Magistraten godkendt Maade indrettes Fælleskøkken for flere Beboelseslejligheder, eller lempes, saaledes at de enkelte Lejligheder tillades forsynet med mindre Kogerum (Tekøkken).

Stk. 7. Der kan i Bygningsvedtægten gives yderligere Forskrifter angaaende Beboelseslejligheder til nærmere Bestemmelse og Supplering af ovenstaaende almindelige Regler efter den til enhver Tid indvundne Erfaring med Hensyn til Materialer og Byggemaader.

Stk. 8. Bestemmelserne i nærværende og foregaaende Paragraf be-

rører ikke Sundhedsmyndighedernes Ret til Indskriden over for sundhedsmæssigt utilfredsstillende Opholds- eller Arbejdsrum og Beboelseslejligheder.

Stk. 1. Idet der med Hensyn til Formaalsbestemmelsens almindelige Betydning henvises til Bemærkningerne ad § 49¹, skal tilføjes, at Indførelsen i Loven af Begrebet »Beboelseslejlighed« er en Nydannelse med Indførelse af en Række Bestemmelser, der fremtidig bliver en afgørende Faktor ved den interne Udformning af Beboelsesbygninger, yderligere paa betydningsfuld Maade understreget ved Kravet om en Lejligheds Opretholdelse til enhver Tid i en passende Stand. Byggelovens Regler om Opholdsrum faar herved en bred Berøringsflade med de omfattende og vidtgaaende Bestemmelser i Loven af 31. Maj 1939 om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele, der findes aftrykt S. 311 flg. Det i denne Lov omhandlede Boligtilsyn og det til Bygningsvæsenets Administration knyttede Bygningstilsyn (AV § 20) vil delvis faa samme Opgave, et Forhold der mulig til sin Tid vil føre til en administrativ Enhedsordning, og som for nærværende formentlig rettest ordnes saaledes, at Boligtilsynet, som Specialmyndigheden, i videst muligt Omfang tager sig af Lejlighedens rent bolig-mæssige Tilstand. Det maa herved mærkes, at vel tager Boligtilsynets Virksomhed i første Række Sigte paa ældre Ejendomme, medens § 55 kun omhandler Nyindretning af Lejligheder. Men af § 61⁴ fremgaar det, at det Krav om Vedligeholdelse i »forsvarlig og sømmelig Stand« af enhver Bebyggelse »i alle dens Dele og med alt Tilbehør i eller uden for samme«, der omhandles i Paragraffens 1ste Stk., gælder, »uanset hvornaar Bebyggelsen maatte være opført«. Hvor derfor en slet bolig-mæssig Vedligeholdelse — hvad ofte vil være Tilfældet — staar i Forbindelse med Forhold, der falder ind under Boligtilsynsloven, turde det være lidet rimeligt, om to Myndigheder skulde tage sig af praktisk talt samme Sag, hvis dette da ikke bliver nødvendigt af formelle Grunde, saa som naar et Paalæg ikke efterkommes og retslig Tiltale derfor bliver nødvendig. — Om Ejers civilretlige Forpligtelse til Vedligeholdelse jfr. Lov af 23. Marts 1937 §§ 23 og 24.

Begrebet Beboelseslejlighed er ikke defineret i Loven. Det maa,

ud over hvad der sprogligt ligger i Begrebet Beboelse (Natophold) forudsætte en selvstændig Udnyttelse (Lejlighed), hvorimod det i Almindelighed maa være uden Betydning, hvor mange Rum, maaske endda kun et enkelt, eller hvor mange Beboere, maaske kun en enkelt, der i det konkrete Tilfælde er Tale om. Naar Loven giver særlige Forskrifter for en Beboelseslejlighed som noget andet og øjensynligt noget mere end et Beboelsesrum, kan Tanken kun være den at værne om de Menneskers Helbredstilstand (taget i Ordets videre Betydning), der er henvist til en saadan Lejlighed i alt Fald for den væsentlige Del af deres samlede indendørs Eksistens, i Mod-sætning navnlig til Rum, der t. Eks. som Arbejdsrum kun er Genstand for en delvis Udnyttelse til Ophold. Jfr. nærmere Sivertsen, S. 227 flg. og Gøtzsche, S. 72—74.

De i Kb.F. indeholdte Bestemmelser om Beboelseslejligheder undergik ret betydelige Ændringer ved Lovforslagets Behandling paa Rigsdagen (F.F. Sp. 2366, 2377, 2396, 2412, 4790, 4793, 4796; L.F. Sp. 1302; Till. B Sp. 910). Dels udgik en Bestemmelse, hvorefter en Beboelseslejlighed under visse Forudsætninger kunde tillades med under 2,5 m indvendig Højde; dels indsattes en Bestemmelse, hvorefter ethvert Opholdsrum skulde have mindst 6 m² Gulvareal. Ved disse Ændringer berøvede man Lovreglerne den Elasticitet, som ellers er et Grundtræk ved Loven. Idet man vendte tilbage til den gamle Stivhed fra Loven af 1889, afskar man en Bevægelsesfrihed, hvorved der til en iøvrigt fuldt forsvarlig Lejlighed kunde være knyttet særdeles nyttige Opholdsrum med under normale Dimensioner. Bestemmelserne i Bygningsvedtægten, der omgærdede denne Frihed med Kauteler af forskellig Art, maatte herved efter udgaa.

Af nye Bestemmelser i § 55 er der Grund til at pege paa Kravet om et vist Maal af Sollys (Stk. 2), om behørig Isolering (Stk. 3, jfr. BV § 46² og § 45⁵), om mindst eet Opholdsrum med 15 m² Gulvareal og om Mindstemaal for Vinduer (Stk. 4, jfr. BV § 45⁸), om Forbud mod Kælderbeboelse (Stk. 5, jfr. BV § 45⁹), om Nødvendigheden af Køkken, Klosetrum og Udenomsrum (Stk. 6). Ved en Tilføjelse til Stk. 7 har man ønsket at indskrænke Adgangen til ved Bygningsvedtægt at supplere Lovreglerne til kun at om-

fatte indvundne Erfaringer med Hensyn til »Materialer og Bygge-
maader, idet man ikke mente det formaalstjenligt at gaa videre
med Hensyn til Dispensation fra Lovens Bestemmelser om Boliger
iøvrigt; det fastslaas aldeles bestemt, hvordan disse skal være, saa
at en saa vidtgaaende Dispensationsmyndighed ikke er fornøden«
(F.F. Sp. 4790).

M. H. t. det i Stk. 8 tagne Forbehold bemærkes, at efter Ved-
tagelsen af den ovenfor nævnte Lov af 31. Maj 1939 om Boligtilsyn
m. m. bliver det Bestemmelserne i denne Lov, der faar selvstændig
Betydning ved Siden af Byggelovens Regler. Bestemmelserne om
Boliger i Sundhedsvedtægt af 1918 §§ 65—67 maa antages at falde
bort.

§ 56.

Bygningers Opførelse, Konstruktion, Indretning og Benyttelse.

*Alle med Hensyn til Bygningers forsvarlige Opførelse, Konstruktion,
Indretning og Benyttelse fornødne Forskrifter gives i Bygningsved-
tægten, for saa vidt udtrykkelige Regler desangaaende ikke indeholdes
i nærværende Lov.*

Med Henviisning til Bemærkningerne i Indledningen S. 8 samt
ad § 5 tilføjes, at Bygningsvedtægten i sig optager Hovedmængden
af det tidligere Lovstof. I dens 65 delvis meget omfattende Para-
graffer med dertil yderligere knyttede mangfoldige Regulatorer er
nedfældet den Sum af Erfaringer paa det praktiske Byggeris Om-
raade, som, ikke mindst i Efterkrigstiden, er indvundet af Byg-
ningsvæsenets Administration. Naar der i Administrationsvedtæg-
tens § 6² aabnes Borgmesteren Adgang til ved »Udførelse af mindre
Bygningsarbejder« at delegere sin Myndighed til at meddele Bygge-
tilladelse, tager dette utvivlsomt for de egentlige Byggesagers Ved-
kommende i væsentlig Grad Sigte paa de mange Sager om Byg-
ningsforandringer, der vil kunne afgøres i Henhold til Bygnings-
vedtægten.

Med Hjemmel i Byggeloven eller Bygningsvedtægten er der eller
kan der forventes udstedt af Magistraten *Regulatorer* vedrørende:

Aaben og lav Bebyggelse (BV § 64).
Afløbsregulativ (BL § 47¹).
Afrækskanaler og Ventilationsanlæg (BV §§ 56¹, 59¹², 62⁶).
Baderum (BV § 47⁸).
Betonstrapper med indspændte Trin (BV § 36¹ jfr. § 30⁶).
Brandsikring, Arealer for (BV § 10¹).
Centralvarmeanlæg, Skorstene og Røgkanaler (BV §§ 55¹¹, 56²,
59¹², 61).
Facadebeklædninger (BV § 20⁵, Gaderegulativ § 11).
Fundamenter (BV § 34¹¹).
Gasildsteder (BV § 60¹).
Garager (BV § 63¹).
Husaffald (BV § 50¹⁻⁴).
Installationer, tekniske (BV § 44¹).
Ildsteder af særlig Konstruktion (ikke Centralvarmeanlæg) (BV § 61).
Jernbetonkonstruktioner (BV § 36¹).
Jernkonstruktioner, Isolering og Rustbeskyttelse af (BV § 37¹).
Murværks Udførelse (BV § 21³).
Nødtørftsrum (BV §§ 3³, 47⁸, 49¹⁻³).
Parkeringsarealer (BV § 11³).
Stalde (BV § 63²).
Stilladser og Afstivninger (BV § 5¹).

§ 57.

Godkendelsers Tidsbegrænsning.

*Stk. 1. De i Medfør af denne Lov meddelte Godkendelser, derunder
Dispensationer og andre Lempelser, er efter Forløbet af 100 Aar fra
Godkendelsens Dato ikke til Hinder for, at Bebyggelsen i Henseende til
dens Udførelse, Indretning, Benyttelse, Omfang, Beliggenhed og
i øvrigt kan forlanges bragt i Overensstemmelse med den til den Tid
gældende Lovgivning og de i Henhold til denne truffne Beslutninger.
Samme Krav kan efter Forløbet af 100 Aar fra nærværende Lovs Ikraft-
træden gøres gældende over for Bebyggelser, der er opført før Lovens
Ikrafttræden, uanset om de er godkendt i Henhold til tidligere Lovgivning.*

Stk. 2. Naar et Byggeforetagendes særegne Art, Udførelsesmaade,

Beliggenhed eller andre særlige Omstændigheder gør det paakrævet, eller naar et Byggeforetagende udføres i Tilslutning til en Bebyggelse, hvis Godkendelse er tidsbegrænset i Henhold til denne Paragraf; kan Godkendelsen meddeles som midlertidig eller for et nærmere angivet kortere Tidsrum.

Stk. 3. Efter Forløbet af tre Fjerdedele af den for Godkendelsen af en Bebyggelse i Henhold til denne Paragraf gældende Tidsbegrænsning kan Magistraten efter Forhandling med Bygningskommissionen tilstaa Forlængelse af samme, naar Bebyggelsen skønnes forsvarlig under Hensyn til Forskrifterne i den til den Tid gældende Lovgivning.

Stk. 4. Magistratens Beslutninger i Henhold til denne Paragraf kan indankes for Indenrigsministeren.

Disse fra Grundejerside til at begynde med stærkt bekæmpede Bestemmelser blev, efter Foretagelse af forskellige Ændringer, slutelig enstemmigt vedtaget af begge Rigsdagens Ting. Medens Kb.F. i Stk. 1 havde en Frist paa 75 Aar, men derimod ingen Frist i Stk. 3, indsattes i Rg.F. Fristerne 100 Aar og tre Fjerdedele af denne Tid (75 Aar); altsaa henholdsvis en Lempelse og en Skærpelse i Forhold til Kb.F. Samtidig indsattes i Stk. 1 i. f. Bestemmelsen om, at Forældelsesfristen ogsaa skulde gælde for Bebyggelse godkendt i Henhold til den tidligere Lovgivning; det maa betragtes som en Selvfølge, at der ikke herved gøres noget Indgreb i den særlige Lovgivning om Bygningsfredning (f. T. Lov Nr. 137 af 12. Marts 1918).

Disse for Bygningslovgivningen ganske nye Regler finder deres naturlige Begrundelse i, at »under Hensyn til Bebyggelsens gennemgribende Betydning for det almene som for den enkeltes Sundhed, Sikkerhed og Velfærd maa det forekomme irrationelt, at en Bygning skal kunne anvendes til Beboelse eller Arbejdsplads for Mennesker, uanset om den maaske i flere væsentlige Henseender ikke mere opfylder de Fordringer, som Nutiden ud fra en rigtigere Erkendelse af de i Betragtning kommende Forholds Betydning og i Kraft af en højere udviklet Teknik mener at burde stille som endog ufravigelige, naar det drejer sig om ny Bebyggelse« (Till. A Sp. 3110). Videre hedder det (smstds. Sp. 3111), at »man er opmærk-

som paa, at Reglens Gennemførelse maa medføre, at man for Realkreditens Vedkommende maa blive tilbageholdende i Henseende til Ydelse af Tillægslaan i Bebyggelser, hvis Godkendelsesfrist er forløbet saa vidt, at den resterende Del af Fristen er kortere end de paagældende Laans normale Afdragstid. Men hertil kan anføres, at der ikke ses at være nogen samfundsmæssig Interesse forbunden med Adgangen til saadanne Tillægslaan, for saa vidt de ikke skal anvendes til Finansiering af Moderniseringer eller Ombygninger af Bebyggelsen. Og selv naar Finansieringen af saadanne Foranstaltninger er Formaålet med Tillægsbelaningen, ses der ikke at være noget urimeligt i, at ogsaa Bygningsmyndighedens Skøn om Foranstaltningens Forsvarlighed under Hensyn til Bebyggelsens Tilstand og Forhold i øvrigt indgaar i Overvejelserne og Afgørelsen om dens Foretagelse; men dette synes tværtimod at maatte frembyde en øget Garanti over for Laangiveren med Hensyn til Forsvarligheden af Belaaningens Formaal. — Den Retsstilling, som maa blive Følgen af den foreslaaede Formulering af Paragraffen, er den, at alle Forandringer, Ombygninger og Nedbrydninger, som vil være nødvendige for at bringe Bebyggelsen i Overensstemmelse med alle ved Godkendelsesfristens Udløb gældende Forskrifter vedrørende Bebyggelsens Konstruktion, Indretning, Højde og Beliggenhed i Forhold til anden Bebyggelse, kan fordres iværksat paa Ejerens Bekostning, medens alle egentlige Afstaaelser, det være sig af Grund eller Bygning, som ikke i øvrigt kan fordres ombygget eller nedrevet, maa ske mod fuld Erstatning. — I øvrigt skal Bestemmelsen ikke kunne være til Hinder for, at ny Lovgivning som hidtil giver visse Bestemmelser i større eller mindre Omfang Anvendelse ogsaa paa de af nærværende Regler omfattede Bebyggelser.

I sidst anførte Henseende bemærkes, at Reglerne i Loven om Boligtilsyn og Sanering af 31. Maj 1939, navnlig §§ 10 og 13 samt § 25, for saa vidt angaar den ved Byggelovens Ikrafttræden bestaaende Bebyggelse, efter Omstændighederne i Praksis vil kunne modificere Reglen om 100 Aars Fristen i betydelig Grad.

KAPITEL 11.

Forholdet til Andenmands Grund eller Bygning.

§ 58.

Grundudgravning og Byggearbejde.

Stk. 1. Den, som paa sin Grund lader foretage Fundering, Udgravning eller Terrænændring, skal, uanset om Lovens Bestemmelser i øvrigt kommer til Anvendelse ved det paagældende Arbejde, træffe enhver Foranstaltning, der udkræves for i den Anledning at sikre Andenmands Grund eller Bygning.

Stk. 2. I det Omfang, i hvilket saadan Sikring af Andenmands Grund eller Bygning nødvendiggøres ved uforsvarligt Forhold paa denne i Henseende til Udførelse, Vedligeholdelse m. v., saavel som naar Fundering af en Bygning, uanset hvornaar denne er opført, ikke er i Overensstemmelse med de i Bygningsvedtægten indeholdte Regler, paahviler det Ejeren af den tilstødende Ejendom at godtgøre en forholdsmæssig Del af, efter Omstændighederne hele den til Sikring af hans Grund eller Bygning medgaaede Udgift, alt i Henhold til nærmere Afgørelse af Magistraten.

Stk. 3. Hvis Nedrivning af en Bygning nødvendiggør Afstivning af tilstødende Bygning paa Nabogrund, paahviler det dennes Ejer at foretage det i saa Henseende fornødne. Fjernes der i Forbindelse med Nedrivningen Mur under Terrænet, forholdes der i saa Henseende efter Reglerne i Stykkerne 1 og 2.

Stk. 4. Den, hvem Udførelsen af de i Stykkerne 1—3 omhandlede Sikringsforanstaltninger paahviler, kan, hvis det skønnes fornødent, kræve Adgang til den tilstødende Ejendom for der at udføre det paakrævede Sikringsarbejde, dog at der derved voldes mindst mulig Ulempe.

Stk. 5. Den, der agter at foretage et Arbejde, en Grundudgravning eller Nedrivning af Bygning, ved hvilket ovenstaaende Regler kan komme til Anvendelse, skal mindst 14 Dage forud give vedkommende Ejer Meddelelse om Arbejdets Art og Omfang samt om Tidspunktet for dets Paabegyndelse.

Stk. 6. Medfører tilstedeværende eller ny Bebyggelse i Naboskel eller Fjernelse af Bebyggelse i Naboskel, at en Skorsten paa en tilstødende Ejendom maa forhøjes, ombygges eller fjernes, kan Naboen

ikke modsætte sig, at dette sker i umiddelbar Tilslutning til det Arbejde, som udføres paa hans Grund. Ej heller kan han modsætte sig, at en Skorsten forankres til hans Bygning, naar dette skønnes paakrævet af konstruktive Grunde; men Naboen hindres ikke herved i at ombygge eller nedrive den Mur, til hvilken Forankringen sker.

Stk. 7. Skønnes det uden for de i Stk. 1—3 omhandlede Tilfælde paakrævet, at der ved et Byggearbejde, derunder nødvendigt Reparations- eller Vedligeholdelsesarbejde eller i Anledning af foreskrevet Rensning af en i Medfør af Regelen i Stk. 6 forhøjet Skorsten, midlertidigt gives Adgang til Andenmands Grund eller til paa denne at anbringe Afstivning, Stige, Stillads, Skærmtag el. lign. paa eller ind over denne eller den paa samme værende Bebyggelse, kan Magistraten meddele Tilladelse til med passende Varsel og i paakrævet Omfang at udøve den i saa Henseende fornødne Raaden over Andenmands Ejendom. Den paagældende Ejendom skal, naar saadan Raaden ophører, snarest gørligt bringes i samme Stand som forud.

Stk. 8. Har en Mur eller andet Bygværk forskudt sig saaledes i Forhold til Skellinie mod Andenmands Ejendom, at der derved paaføres denne Ulempe, kan Magistraten meddele Paalæg om Foretagelse af de i saa Henseende fornødne bygningsmæssige Foranstaltninger.

Stk. 9. Bestemmelserne i Stk. 1, 2 og 4 kommer ogsaa til Anvendelse paa Arbejder, der udføres i Gade.

Stk. 10. Alle Tvivlsspørgsmaal vedrørende Anvendelsen af ovenstaaende Regler afgøres endeligt af Magistraten.

Stk. 1—5. De tidligere Regler om det indbyrdes Forhold mellem Naboen i Anledning af et Byggearbejde (Lov 1889 § 3) tog deres Udgangspunkt i den byggendes Ret til uden Hensyn til Bebyggelse paa en tilstødende Grund at nedrive sit Hus eller udgrave sin Grund, kun med det Forbehold, at, saafremt Fundamenter eller andre Anlæg førtes ned under en vis Dybde, gik Pligten til at sikre Naboen Hus og Grund over til den byggende. De nu indførte Regler gaar for saa vidt ud fra et modsat Synspunkt, som de paalægger den byggende som den, der gør Indgreb i en bestaaende Tilstand, at sikre Naboen. Men skyldes de paagældende Sikringsforanstaltninger bygningsmæssigt uforsvarlige Forhold ved Na-

boens Hus eller Grund, faar den byggende Ret til Refusion af de dertil medgaaede Udgifter efter de i Stk. 2 angivne Regler. Nødvendiggør Nedrivning af en Bygning Afstivning af tilstødende Bygning paa Nabogrund, maa dennes Ejer dog selv foretage det i saa Henseende fornødne; man er herved gaaet ud fra det naturlige Princip, at ethvert Hus saa at sige skal kunne staa paa egne Ben. Men bliver der i et saadant Tilfælde Spørgsmaal om Undermuring, maa der herved forholdes efter Reglen i Stk. 1.

Af Betydning er det, at Forskrifterne i Stk. 1 udtrykkeligt er gjort anvendelige, »uanset om Lovens Bestemmelser i øvrigt kommer til Anvendelse ved det paagældende Arbejde«. En tidligere noget usikker Retspraksis har herved faaet legal Sanktion; det samme gælder Stk. 9, hvorefter Bestemmelserne i Stk. 1, 2 og 4 kommer til Anvendelse paa Arbejder, der udføres i Gade. Jfr. Sivertsen, S. 29—31.

Med Forskrifterne maa sammenholdes BV § 3⁶.

Bestemmelserne i Stk. 4 og 5 svarer til de tidligere gældende.

Stk. 6. Den her hjemlede Ret, en Slags udvidet »Nødbugsret«, er en Nydannelse, motiveret ved den betydelige baade arbejds- og tidsbesparende Lettelse til den ene Side og den i Forhold hertil meget ringe Ulempe til den anden Side, en saadan Adgang til Raaden over fremmed Ejendom medfører; den maa selvfølgelig ikke blive af en saadan Art, at Naboen derved positivt hindres i fri Raaden over sin Ejendom. Reglen har et Sidestykke i Bestemmelserne i BV § 17³ om Anbringelse ud over Naboskel af Gesims med eventuelt dertil hørende Tagrende paa en i Skellet opført Bygning og i § 59², jfr. BV § 16⁵, om Befæstelse paa Plankeværk, Hegnsmur el. lign. af Espalier m. v., eventuelt Halvtage, mindre Skure o. lign.

Stk. 7. Ud fra det samme Princip, der ligger til Grund for Bestemmelserne i Stk. 6, er der her hjemlet en noget mere almindelig Ret til en forbigaaende Raaden over Andenmands Grund; med Bestemmelsen maa sammenholdes BV § 16⁴, jfr. Sivertsen, S. 30—31. En af rent praktiske Hensyn i Slutningen indsat Bestemmelse — med Forbillede i den norske Byggelov af 22. Februar 1924 § 64 — om Magistratens Ret til at afgøre Erstatningsspørgsmaal, opstaaede i Anledning af en saadan forbigaaende Raaden, udgik uden

nærmere Motivering ved Lovforslagets Behandling i Folketinget (Till. B Sp. 910), sagtens paa Grund af rent principielle Betæneligheder (jfr. U. f. R. 1939 B S. 13 og 39).

Stk. 8. Et Forhold, som det, navnlig ved gamle, mindre vel byggede Ejendomme, ikke sjældent har voldet Vanskelighed at klare, er her blevet ordnet ved en positiv Retsregel.

Stk. 10. Da opstaaende Tvivlsspørgsmaal ved Anvendelsen af Bestemmelserne i Paragraffen kræver en hurtig og som Regel ud fra Selvsyn og paa rent praktisk-tekniske Overvejelser hvilende Afgørelse, er det fundet forsvarligt at overlade en saadan Afgørelse endeligt til Magistraten, der her i afgørende Grad maa støtte sig til det stedlige Bygningstilsyn (vedkommende Bygningsinspektør, eventuelt Stadsbygmesteren).

§ 59.

Hegn.

Stk. 1. Magistraten bestemmer, hvorvidt der skal anbringes Hegn i Skellinien mellem Grundstykker.

Stk. 2. Nærmere Regler angaaende Hegnspligt saavel som angaaende Hegns Art, Højde og Vedligeholdelse samt Fordeling mellem Grundejerne af en af Magistraten paalagt Hegnspligt fastsættes ved Bygningsvedtægten. Det samme gælder Regler for Udnyttelse af Andenmands Hegn eller Mur beliggende i Skel.

Stk. 3. Forbud mod Anbringelse af Hegn kan indankes for Indenrigsministeren.

Der er, siden København fik sin særlige Hegnslov af 27. Januar 1872, som Følge af Byomraadets vidt fremskredne Bebyggelse sket en saadan Forandring med Hensyn til den tidligere landlige Karakter af store Dele af Byområdet, at det er fundet mindre naturligt at opretholde en særlig Hegnslovgivning. Bebyggelsen med dertil hørende ubebyggede Arealer er vel i Anlæg og Udførelse af ret forskellig Type i de forskellige Bydele, men har dog i det hele og store, ikke mindst med Hensyn til Indhegning af Grundene, et saa ensartet og regelmæssigt Præg, at Afgørelsen af Hegnsspørgs-

maal, der maatte fremstaa, ikke længere kan siges at kræve anden Sagkundskab end den, der nu staar til Magistratens Raadighed, dels, i første Række, i selve Bygningstilsynet og dels, hvor Talen bliver om levende Hegn i Yderdistrikterne, i Stadsgartner-Embedet. En saadan Ordning anbefaler sig saa meget mere, som det ved større, samlede Bebyggelser i de senere Aar er blevet almindeligt at udelade de gammeldags, i saa mange Maader hindrende og skæmmende Gaardplankeværker til Gunst for de store, aabne Fællesanlæg, der er traadt i Stedet for tidligere Tidens mer eller mindre uhygiejniske Gaardspladser. At fremme en saa vidt muligt lignende Ordning ogsaa ved den nuværende Bebyggelse er tilstræbt ved Bestemmelsen i § 50⁷.

Angaaende de nærmere Forskrifter henvises til BV § 16. I Henhold til AV § 9⁵ skal den for en Byggesags Behandling nødvendige Situationsplan (jfr. AV § 7² og § 25³) give Oplysning om Haveanlæg, Beplantninger og Hegn.

KAPITEL 12.

Ordens- og Vedligeholdelsesbestemmelser.

§ 60.

Ordensbestemmelser.

Stk. 1. Enhver Grund tillige med dens Bebyggelse, Hegning, Skiltning m. v. skal fremtræde paa en efter Magistratens Skøn sømmelig Maade.

Stk. 2. Magistraten kan kræve, at en Bebyggelses Ydre faar den arkitektoniske Form og den Farve, som Gade- og Gaardbilledet kræver, for at der kan opnaas en god Helhedsvirkning.

Stk. 3. Hvor arkitektoniske Hensyn kræver det, kan det forlanges, at en Bebyggelses ydre Fremtræden bevares i samme Skikkelse, i hvilken den forefindes.

Stk. 4. Skiltning, Lysinstallationer o. lign. maa ikke ved Blænding eller paa anden Maade efter Magistratens Skøn være til abortlig Ulempe i færdselsmæssig, brandmæssig eller anden Henseende.

Stk. 5. Nærmere Forskrifter angaaende de i Stk. 1—4 nævnte Forhold kan optages i Bygningsvedtægten.

Stk. 6. Magistratens Afgørelser i Henhold til Stk. 2 og 3 kan indankes for Bygningskommissionen, hvis Afgørelse er endelig.

Stk. 1. Jfr. BV § 17¹⁻². Bestemmelserne omfatter ogsaa ubebyggede Arealer. Med Hensyn til Hegning og Skiltning henvises til de almindelige Bestemmelser herom, for Hegnings Vedkommende i Lovens §§ 26 og 59 (BV §§ 18 og 16) og for Skiltnings Vedkommende i Lovens § 27² med dertil knyttet Regulativ for Raaden over Gadeareal m. m. af 14. September 1939 §§ 8 og 13 (ndfr. S. 243).

Stk. 2 og 3. Selvom æstetiske Hensyn ingenlunde var fremmede for Byggeloven af 1889 (jfr. §§ 9, 15, 16, 21, 34), havde de dog en rent sporadisk Karakter og var efter Omstændighederne vanskelige at udnytte (Sivertsen, S. 126, 316—17; Götzsche, S. 34). Medens kraftige Censurbestemmelser er indført i andre Lande ikke blot i Tyskland og Italien, men ogsaa i Norge (Byggelov af 22. Februar 1924 § 124) og i Sverige (Byggnadsstadga af 20. November 1931 § 42), skal vi i dansk Lovgivning helt tilbage til Enevælden med dens patriarkalske Administration for at finde blot nogenlunde tilsvarende Bestemmelser, jfr. t. Eks. Plakat 12. April 1809 om Stadsbygmesterens Godkendelse af malede Husfacader.

De nu indførte Bestemmelser tilsigter ikke nogen Slags detaljeret Censur af det enkelte Bygværk, men kun — under Overskriften »Ordensbestemmelser« — Muliggørelsen af en »Bedømmelse af Bygningens Forhold til de omgivende Bygninger og dens Virkning paa Gade- og Gaardbilledet i dets Helhed« (Till. A Sp. 3259), jfr. herved de delvis beslægtede Regler i § 52⁶⁻⁷ og Bestemmelsernes nærmere Udformning i Bygningsvedtægtens § 17⁴ (»den arkitektoniske Tilslutning til den eksisterende Bebyggelse«).

Der har været ret almindelig Enighed, paa den ene Side om disse Bestemmelers Formaalstjenlighed, paa den anden Side om Vanskeligheden ved deres rette Haandhævelse (F.F. Sp. 1763, 2382, 2399). Ved Bestemmelsen i Stk. 6 om Adgang til Anke til Bygningskommissionen er der i alt Fald draget Omsorg for, at Enkeltmands Skøn ikke bliver det eneafgørende.

Stk. 4. Med den overhaandtagende Skiltning og Lysreklamerer er det fundet naturligt at give Bystyret Beføjelse til en vis Indskriden over for alvorligere Ulemper hidrørende herfra i færdselsmæssig (F.F. Sp. 2399) eller anden Henseende, t. Eks. ved særlig generende Lyseffekter eller Blinklys, jfr. Højesterets Dom i U. f. R. 1930 S. 81. For saa vidt der fra Lysskiltning kan opstaa Ulemper for Luftfarten, haves der i Lov om Luftfart, jfr. Bekendtgørelse Nr. 251 af 6. August 1937 § 44, Hjemmel til Indskriden.

§ 61.

Vedligeholdelse.

Stk. 1. Enhver Bebyggelse skal i alle dens Dele og med alt Tilbehør i eller uden for samme til enhver Tid holdes i forsvarlig og sømmelig Stand.

Stk. 2. Foreligger der Forhold, som skønnes at medføre øjeblikkelig Fare for Ejendommens Beboere eller andre, kan Magistraten kræve Afspærring, eventuelt Rømning i fornødent Omfang af den paagældende eller anden Grund og Bebyggelse.

Stk. 3. Saafremt Paalæg, der meddeles i Medfør af Stk. 1 og 2, ikke efterkommes inden for en af Magistraten fastsat Frist, er denne berettiget til at lade de paagældende Arbejder udføre paa Ejerens Bekostning.

Stk. 4. Bestemmelserne i nærværende Paragraf gælder, uanset hvornaar Bebyggelsen maatte være opført.

Stk. 5. Nærmere Forskrifter angaaende de i nærværende Paragraf omhandlede Forhold kan optages i Bygningsvedtægten.

Stk. 1. Bestemmelserne afhjælper en, ganske urimelig, Mangel i Byggeloven af 1889, hvis § 24 var affattet paa en saadan Maade, at Domstolene ansaa sig forpligtede til at frifinde, hvor der ikke var Tale om et Byggearbejdes uforsvarlige Udførelse fra først af, men om et som Følge af manglende Vedligeholdelse senere opstaaet uforsvarligt Forhold, med mindre Forholdet maaske kunde bringes ind under særlige Bestemmelser i Loven (jfr. Sivertsen, S. 147 og 224).

Om Vedligeholdelse af Beboelseslejlighed henvises til Bemærkningerne ad § 55¹, af det ubebyggede Areal til BV § 9⁵, om Tilsynet med Bestemmelsernes Overholdelse til AV § 21, om Gennemførelse af Paalæg til § 72³.

Stk. 2. Jfr. § 72² om Politiets Bistand til umiddelbar Gennemførelse af Foranstaltninger til Afværgelse af Fare.

Stk. 3. Forholdet mellem denne Bestemmelse og § 70² er ikke helt klart. For saa vidt angaar et i Medfør af § 61² meddelt Forbud, kan Politiets Bistand til umiddelbar Gennemførelse af dette kræves i Henhold til § 72². Men da der i § 61¹ ikke er Tale om noget faretruende Forhold, og da Skønnet over, hvad der skal forstaaes ved »forsvarlig og sømmelig Stand« ikke er forbeholdt Magistraten, kunde det synes, at lige saavel som Straf for Tilsidesættelse af et »lovligt meddelt« Paalæg (§ 68²) kun kan ikendes ved almindelig Retsfølgning (§ 71), saaledes maatte der til Paalæggets Gennemførelse altid kræves en Dom (§ 70²). I saa Fald vilde imidlertid den Magistraten tillagte Ret efter § 61³ ikke tjene det øjensynligt tilsigtede Formaal, umiddelbar Gennemførelse af Paalægget, og der er da ogsaa i § 72³ i. f., omend i begrænset Omfang, tilvejebragt Mulighed for en saadan ved Politiets Bistand. Lader denne Bestemmelse sig ikke anvende, er der næppe anden Vej at gaa end almindelig Retsfølgning.

De andensteds i Lovgivningen, saaledes i Boligtilsynslovens § 19 og i Lov om Brandvæsenet i København § 41, saavel som i Politivedtægten af 1913 (§ 106) og Sundhedsvedtægten af 1918 (§ 8), om Gennemførelsen af Paalæg af en med Bestemmelserne i § 61 beslægtet Art har naturligvis selvstændig Gyldighed ved Siden af disse. — Jfr. ogsaa Vejlovens § 13, Stk. 2.

Om Udpantningsret for Udgifter, der er afholdt i Medfør af § 61³, jfr. § 67.

Stk. 4. Med denne Bestemmelse er det ad Stk. 1 omtalte urimelige Forhold afhjulpet ikke blot for ny, men ogsaa for bestaaende Bebyggelse, uanset hvornaar den er opført.

Stk. 5. Saadanne Bestemmelser er ikke optaget i Bygningsvedtægten.

KAPITEL 13.

Bygningskommissionens Medvirken til Ordning af
Bebyggelse af særegen Art m. v.

§ 62.

Bygningskommissionens Virkeomraade.

Stk. 1. I Sager vedrørende Bebyggelse af nedennævnte Art skal Bygningskommissionens Godkendelse foreligge, forinden Byggetilladelse kan meddeles:

- a) Bygninger saavel som større Lokaler til Brug for Industri-, Lager-, Værksted- eller Forretningsvirksomhed.*
- b) Kirker, Teatre, Hoteller, Sygehuse, Fængsler, Kaserner, Bygninger for Undervisnings-, Udstillings- eller Forlystelsesformaal samt i det hele Bygninger eller større Lokaler, hvori mange Mennesker samles.*

Stk. 2. I de i Stk. 1 nævnte Sager kan Bygningskommissionen uden Hensyn til Lovens Bestemmelser i øvrigt som Vilkaar for sin Godkendelse stille ethvert Krav, der begrundes i konstruktive, sundhedsmæssige eller brandmæssige Hensyn, derunder ogsaa Ordning af Tilførsels- og Gaardforhold, eventuelt med Sikring af Plads for holdende Vogne og Cykler. Bygningskommissionen kan kræve sig meddelt enhver til en alsidig Bedømmelse af et forelagt Byggeprojekt nødvendig Oplysning, derunder efter Omstændighederne en samlet Byggeplan for den paagældende Virksomhed eller Institution.

Stk. 3. Foruden at afgive Erklæringer og træffe Afgørelser m. v. i de Sager, som i Henhold til Loven henhører under Bygningskommissionens Myndighedsomraade, er denne endvidere berettiget til at udtale sig, inden endelig Afgørelse træffes i Sager vedrørende Ændringer i eller Tilføjelser til Bygningsvedtægten, Ændring i fastlagte Byggeomraader eller Anvendelse af nye Materialer eller Konstruktioner, og saadanne Sager vil derfor være at forelægge Kommissionen til Udtalelse.

Stk. 4. Magistraten kan indhente Bygningskommissionens Erklæring i enhver Sag, hvis Afgørelse skønnes at være af særegen eller principiel Betydning.

Stk. 5. Tvivlsspørgsmaal om Omfanget af Bestemmelserne i Stk. 1—3 afgøres endeligt af Indenrigsministeren.

Medens den ved Lov af 17. Marts 1856 oprettede og siden da opretholdte Bygningskommission var den egentlige Bygningsmyndighed, omend med Magistraten som sideordnet, selvstændig Myndighed i visse Spørgsmaal (Gader og Vandafledning), er Forholdet nu det omvendte, idet den egentlige Bygningsmyndighed er henlagt til Magistraten, hvorimod der er tillagt den nu oprettede Bygningskommission en Medbestemmelsesret i visse Sager, saaledes at Kommissionens Godkendelse skal foreligge, forinden Magistraten kan meddele Byggetilladelse (Stk. 1, jfr. Lov 1889 §§ 64 og 65). Ved Siden heraf er der dog tillagt Kommissionen en selvstændig Myndighed, delvis som Ankeinstans, i en Række i Lovens øvrige Paragraffer nævnte Sager. Disse sidste er angivet i den for Kommissionen under 6. December 1939 udfærdigede Instruktion § 3 (ndfr. S. 262). I Henhold til BV § 14³ kan Bygningskommissionen ved den i Lovens § 62 omhandlede Bebyggelse i særlige Tilfælde tillade en større Højde end iøvrigt lovhjemlet. Nødtørftsrum i Bebyggelse af denne Art skal i Henhold til BV § 49⁶ godkendes af Sundhedskommissionen.

§ 63.

Bygningskommissionens Sammensætning
og Forretningsgang.

Stk. 1. Bygningskommissionen bestaar ordinært af 9 Medlemmer, nemlig Borgmesteren for den Magistratsafdeling, hvorunder Sager vedrørende Bygningsvæsenet henlægges, som Formand, Stadsbygmesteren, Stadsingeniøren, Brandchefen, Stadslægen, et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem samt tre af Indenrigsministeren valgte Medlemmer, de to efter Indstilling fra Institutioner, der repræsenterer den fornødne bygningsmæssige Sagkundskab. Sidsnævnte Indstillinger, der foregaar efter nærmere af Indenrigsministeren truffen Bestemmelse, skal omfatte hver tre Personer. Samtidig med Kommunalbestyrelsens og Indenrigsministerens Valg af Medlemmer udpeges en Suppleant for hver af disse. Valg af Medlemmer og Suppleanter sker for et Tidsrum af 4 Aar. Genvalg kan finde Sted.

Stk. 2. Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet kan efter nær-

mere af Indenrigsministeren fastsatte Regler tiltræde Kommissionen som stemmeberettiget Medlem.

Stk. 3. Indenrigsministeren udfærdiger i Henhold til Indstilling fra Kommunalbestyrelsen en Instruktion, indeholdende de nærmere Bestemmelser angaaende Kommissionens Forretningsgang og Beslutningsdygtighed, derunder Suppleanternes Funktion.

Stk. 4. De med Kommissionens Virksomhed forbundne Udgifter afholdes af Kommunens Kasse.

Stk. 2. De paagældende Regler er aftrykt S. 265 i Forbindelse med den i Stk. 3 omhandlede Instruktion.

Stk. 3. Den for Bygningskommissionen af Indenrigsministeriet under 6. December 1939 udfærdigede Instruktion findes aftrykt nedenfor S. 262 flg. — I Henhold til AV § 15¹ foretager Stadsbygmesteren til Brug for Magistraten Tilrettelæggelsen af de under Bygningskommissionens Afgørelse henhørende Sager.

Afsnit IV.

Forskellige Bestemmelser.

KAPITEL 14.

§ 64.

Tinglysning.

Stk. 1. De til en meddelt Byggetilladelse eller Dispensation knyttede Betingelser er bindende for Ejere og Indehavere af andre Rettigheder over den paagældende Ejendom, uden Hensyn til, hvornaar saadan Ret maatte være stiftet.

Stk. 2. For saa vidt Betingelserne angaar Benyttelse af eller anden Raadighed over Bebyggelsen eller Dele af denne, lader Magistraten paa den byggenes Bekostning tinglyse en kort Meddelelse paa Ejendommen om, at saadanne Betingelser er fastsat. Tilsvarende Meddelelse skal tinglyses, naar der paahviler Ejendommen Ydelser eller Refusioner, der i Medfør af § 67 kan inddrives ved Udpantning.

Stk. 3. Paa Begæring og mod Gebyr i Henhold til Afgiftsvedtægten

skal der meddeles enhver en fuldstændig Udskrift af de for en Ejendom gældende Betingelser af fornævnte Art.

Stk. 1. Der voldtes under den tidligere Retstilstand meget ofte saavel Administrationen som de byggende urimelige Vanskeligheder som Følge af Kravet om Tinglysning med eventuelle Prioritets-haveres Samtykke af alle Deklarationer angaaende de til en Byggetilladelse eller Dispensation knyttede Vilkaar med Hensyn til Indskrænkninger i en Ejendoms normale Benyttelse. Herpaa er der nu raadet Bod ud fra den Betragtning, at saadanne Vilkaar, naar de paalægges med Hjemmel i Loven, i Virkeligheden er at betragte som integrerende Bestanddele af denne og derfor lige saa bindende som selve Lovens Forskrifter. Ved Vilkaar knyttede til Dispensationer fra disse Forskrifter er dette saa meget mere naturligt, som der her i Almindelighed er Tale om en Værdiforøgelse af den paagældende Ejendom.

Stk. 2. Efter Kb.F. (Till. A Sp. 3179) skulde Offentliggørelse (Tinglysning) af de til en Byggetilladelse eller Dispensation knyttede Vilkaar ikke være nødvendig ud fra den Betragtning, at der her ikke var Tale om at »tolerere Andenmands ekstraordinære Raaden, men om det ganske normale og naturlige, at de til en Byggetilladelse knyttede Betingelser selvfølgelig skal efterkommes«. Rg.F. fandt det imidlertid »stemmende med Tinglysningens Formaal, at Tingbogen indeholder Oplysning om saadanne Betingelsers Eksistens« (Till. A Sp. 3113). Formen for Tinglysningen er dog blevet en Del forenklet.

Stk. 3. Jfr. AfgV § 29.

§ 65.

Erklæring angaaende en Bebyggelses Lovmæssighed.

Stk. 1. I Tilfælde af Ejerskifte eller Belaaning af en fast Ejendom kan der over for Magistraten fremsættes Krav om Foretagelse af et Eftersyn til Konstatering af, hvorvidt den paa Grunden værende Bebyggelse fyldestgør de i denne Lov indeholdte eller i Medfør af samme givne Bestemmelser. Naar Eftersyn er foretaget, udsteder Magistraten til Rekvirenten en Erklæring angaaende nævnte Forhold.

Stk. 2. Ud over det i Stk. 1 nævnte Tilfælde kan Magistraten, naar en derom fremsat Anmodning skønnes at burde imødekomes, foretage lignende Eftersyn og derom udstede Erklæring.

Stk. 3. For de i Stk. 1 og 2 omhandlede Erklæringer erlægges Gebyr i Henhold til Afgiftsvedtægten.

I Mot. til Kb.F. er fremhævet det i og for sig rigtige i, »om man ved vigtigere Transaktioner vedrørende en fast Ejendom krævede forevist for Tinglysningsmyndigheden en Erklæring fra Bygningsmyndighederne om, at Ejendommen bygningsmæssigt var i lovlig Stand« (Till. A Sp. 3265). Af praktiske Grunde mente man det dog rigtigst at foreslaa en fakultativ Ordning.

Gebyret for de omhandlede Erklæringer er ved AfgV § 10 fastsat til Halvdelen af den for Nyopførelse gældende Afgift, dog ikke under 15 Kr. og ikke over 500 Kr.

§ 66.

Afgifter.

For saa vidt ikke andet er bestemt, bliver de Gebyrer, der vil være at erlægge til Kommunens Kasse i Anledning af de af Magistraten i Medfør af denne Lov med tilhørende Vedtægter samt de af Stads-konduktøren i Henhold til §§ 13 og 14 foretagne Embedsforretninger, at fastsætte ved en af Kommunalbestyrelsen vedtaget, af Indenrigsministeren stadfæstet Afgiftsvedtægt.

Jfr. Afgiftsvedtægt af 29. December 1939 (ndfr. S. 231).

Om Pligten til at betale Afgift og om dennes Indbetaling henvises til AV §§ 3 og 4.

§ 67.

Udpantningsret.

De i Loven og Afgiftsvedtægten hjemlede Gebyrer, de i Medfør af Loven paalignede Ydelser til Reguleringsforanstaltninger og andre Anlæg samt de af Kommunen i Henhold til Loven forskudsvis afholdte Beløb kan inddrives ved Udpantning i den paagældende Ejendom,

for saa vidt angaar Gebyrer og de af Kommunen i Henhold til § 61, Stk. 3, og § 72, Stk. 3, afholdte Beløb med Fortrinsret som for kommunale Ejendomsskatter og i øvrigt med Prioritet efter Laan af Overformynderiet, Sparekasser og Kredit- og Hypotekforeninger, men forud for andre Hæftelser og Byrder.

Naar man har gjort den i Paragraffen nærmere angivne Sondring med Hensyn til Fortrinsret, hvorefter Ydelser til Reguleringsforanstaltninger o. lign. tillægges Prioritet efter offentlige Midler, er dette i Følge Mot. til Rg.F. (Till. A Sp. 3114) begrundet »dels i Hensynet til Realkreditens Sikkerhed dels i, at de paagældende Ydelser, der efter deres Forudsætninger ikke omfattes af det offentlige Interesser i Foranstaltningerne, men angaar Udligning af de privates indbyrdes Interesser, ikke synes at kunne sammenstilles med Skatter, Gebyrer og lignende til egentlige offentlige Formaal paalignede Ydelser«.

I BV § 4⁶⁻⁸ er sket udtrykkelig Henvisning til § 67.

KAPITEL 15.

§ 68.

Tilsidesættelse af Anmeldelsespligt m. v.

Stk. 1. Den, som paabegynder noget under Lovens Bestemmelser hørende Arbejde uden foreskreven Tilladelse eller undlader at foretage nogen foreskreven Anmeldelse til Magistraten, anses med Bøde fra 25 Kr. Er Overtrædelsen af særlig ringe Beskaffenhed, kan Bødens Minimum nedsættes til 10 Kr. Ansaret paahviler den, som forestaar, efter Omstændighederne den, som har paataget sig Arbejdets Udførelse, medmindre det godtgøres, at udtrykkeligt Forbehold mod Pligten til Anmeldelse er taget over for den, der lader Arbejdet udføre, i hvilket Tilfælde denne selv er ansvarlig.

Stk. 2. Den, som tager et Byggearbejde i Brug uden foreskreven Attest eller midlertidig Tilladelse, anses med Bøde fra 50 Kr. Med samme Straf anses den, der lægger Hindringer i Vejen for et lovhjemlet Eftersyn eller sidder et lovligt meddelt Paalæg overhørig. Er Over-

trædelsen af særlig ringe Beskaffenhed, kan Bødens Minimum nedsættes til 20 Kr.

Stk. 1. Bestemmelserne svarer i det væsentlige til de tidligere gældende Regler (Lov 1889 § 75), kun at det tidligere noget tvivlsomme Spørgsmaal om den byggendes selvstændige Anmeldelsespligt (jfr. Sivertsen, S. 443—45) nu er udtrykkeligt afgjort derhen, at saadan Pligt kun paahviler ham, saafremt den, der leder eller udfører Byggearbejdet, har reserveret sig over for ham med Hensyn til at paatage sig Pligten. Med Bestemmelsen maa sammenholdes bl. a. AV §§ 18 og 23 (Arbejdets Paabegyndelse), § 19 (fornyset Tilladelse), § 24 (Færdigmelding).

Stk. 2. Jfr. AV § 17 (Adgang til privat Grund) og §§ 25—28 (Ibrugtagen af et udført Byggearbejde).

§ 69.

Andre Overtrædelser.

Stk. 1. Overtrædelse af Lovens Bestemmelser, som ikke kan henføres under Reglerne i § 68, derunder Tilsidesættelse af særlige Betingelser, knyttede til meddelt Byggetilladelse eller udfærdiget Bygningsattest, anses med Bøde fra 75 Kr. Er Overtrædelsen af særlig ringe Beskaffenhed, kan Bødens Minimum nedsættes til 30 Kr.

Stk. 2. Er Overtrædelsen begaaet ved Udførelsen af et Byggearbejde, paahviler Ansvar et den, som har forestaaet Arbejdets Udførelse, eller den, som har udført det, efter Omstændighederne dem begge. Kan den, der har ladet Arbejdet udføre, ikke opgive nogen Person, hvem Ansvar et herefter kommer til at paahvile, eller godtgøres det, at Arbejdet er udført efter hans Anvisning, drages han selv til Ansvar, efter Omstændighederne tillige de ovennævnte Personer, dersom de har eller burde have været vidende om den ved Udførelsen begaaede Lovovertrædelse.

Stk. 3. Bestaar Overtrædelsen i Tilsidesættelse af nogen til en Byggetilladelse knyttet Betingelse vedrørende Benyttelsen af en Ejendom, paahviler Ansvar et Ejeren af Ejendommen, selv om den er overladt andre til Brug, saafremt han har undladt at meddele Brugeren fornøden Underretning i saa Henseende, t. Eks. ved et i Lejekontrakten

optaget Forbehold, eller han har undladt, efter at være blevet vidende om Overtrædelsen, at drage Omsorg for fornøden Berigtigelse.

Bestemmelserne svarer i det væsentlige til de tidligere Regler (Lov 1889 § 76), supplerede paa Punkter (Stk. 2, andet Punktum, og Stk. 3), hvor det erfaringsmæssigt har vist sig paakrævet.

§ 70.

Berigtigelse af lovstridigt Forhold.

Stk. 1. Det paahviler den til enhver Tid værende Ejer af en Ejendom at berigtige lovstridige Forhold i Ejendommen, medmindre Indenrigsministeren efter Indstilling af Magistraten godkender, at Sagen afgøres paa anden Maade, efter Omstændighederne mod Erlæggelse af en passende Bod.

Stk. 2. Efterkommer Ejeren ikke et ham derom meddelt Paalæg, kan det ved Dom paalægges ham inden en fastsat Tidsfrist under Tvang af en tilstrækkelig, fortløbende Bøde at berigtige Forholdet, jfr. § 72, Stk. 3.

§ 71.

Sagernes Behandling.

Stk. 1. Sager angaaende Overtrædelse af Loven behandles som Politisager.

Stk. 2. Afgørelse af en Sag uden Dom kan ikke finde Sted uden Magistratens Samtykke.

Stk. 3. Bøder, som ikendes eller vedtages i Henhold til denne Lov, tilfalder Statskassen.

§ 72.

Politiets Bistand.

Stk. 1. Ingen kan nægte Magistratens Tjenestemænd Adgang, naar de, forsynede med behørig Legitimation, indfinder sig i en Ejendom for der at anstille paakrævet Undersøgelse til Konstatering af, om Lovens Bestemmelser maatte være overtraadt. Politiets Bistand kan kræves til at opnaa saadan Adgang.

Stk. 2. Politiets Bistand kan kræves til umiddelbar Gennemførelse af Forbud i Medfør af denne Lov samt til Udførelse af de i § 61, Stk. 2, omhandlede Foranstaltninger.

Stk. 3. Naar en ved Dom paalagt Forpligtelse til at rette et lovstridigt Forhold ikke efterkommes inden den herfor fastsatte Tidsfrist, og naar Inddrivelse af Bøder ikendte i Henhold til § 70, Stk. 2, maa antages ikke at føre til det tilsigtede Resultat, kan Magistraten med Indenrigsministerens Godkendelse kræve Politiets Bistand til i fornødent Omfang at erholde Adgang til at foretage det efter dens Skøn fornødne til Forholdets Lovliggørelse. Det samme gælder Arbejder til Fyldestgørelse af Forskriften i § 61, Stk. 1, naar Hensynet til Offentligheden efter Politiets Skøn gør det paakrævet.

Stk. 1. Jfr. AV § 17¹ (Adgang til privat Grund) og § 20 (Tilsyn med Arbejders Udførelse). — Stk. 2. Jfr. Byplanlovens § 27.

§ 73.

Forskrifter i Bygningsvedtægt m. v.

Forskrifter, udfærdigede i Medfør af nærværende Lov, er undergivet ganske samme Haandhævelse som Lovens Bestemmelser uden Hensyn til, om de indeholdes i Vedtægt eller Regulativ, udfærdiget i Henhold til Loven, eller i almindelige eller til den enkelte Byggetilladelse knyttede Bestemmelser.

Jfr. AV §§ 17⁵ og 29, Gaderegulativet § 26¹ og Regulativ om Gadenavne m. m. § 14.

KAPITEL 16.

§ 74.

Lovens Ikrafttræden.

Stk. 1. Indenrigsministeren fastsætter Tidspunktet for denne Lovs Ikrafttræden ved en i Lovtidende derom indrykket Bekendtgørelse. Ikrafttrædelsestidspunktet kan ikke fastsættes tidligere end 3 Maaneder

fra Bekendtgørelsens Dato. Loven træder dog i alle Tilfælde i Kraft senest den 1. April 1940.

Stk. 2. Magistraten kan dog indtil Lovens Ikrafttræden modsætte sig Byggeføretagender, som i væsentlig Grad vil stride mod Lovens Bestemmelser, og som ikke er godkendt inden Lovens Stadfæstelse. Magistratens Beslutninger herom kan indankes for Indenrigsministeren.

Stk. 3. For saa vidt Approbation allerede maatte være meddelt paa noget under Lovens Bestemmelser henhørende Arbejde, der strider imod Lovens Bestemmelser, taber saadan Approbation sin Gyldighed, hvis det paagældende Arbejde ikke paabegyndes inden 3 Maaneder efter Lovens Stadfæstelse) og derefter fortsættes uden ugrundet Ophold.*

Stk. 4. Beføjelser, der tilkommer, og Forpligtelser, der paahviler de ved Loven ophævede Bygningsmyndigheder, overtages af Københavns Magistrat.

I Henhold til Indenrigsministeriets Bekendtgørelse Nr. 352 af 30. September 1939 er Loven traadt i Kraft den 1. Januar 1940. Som Følge af en i Rg.F. (Stk. 3) foretaget Ændring i Kb.F. (Till. A Sp. 3185) har det været nødvendigt at tage Stilling til Approbationer, der kommer i Strid med Lovens Bestemmelser, og som er meddelte i Tiden mellem Lovens Stadfæstelse (29. Marts 1939) og dens Ikrafttræden. Magistraten har ved Bekendtgørelse af 27. December 1939 bestemt, at saadanne Approbationer bevarer deres Gyldighed, saafremt Arbejdet paabegyndes inden 1 Aar fra Approbationens Dato og derefter fortsættes uden ugrundet Ophold. Man er herved gaaet ud fra, dels at de paagældende Approbationer ikke i væsentlig Grad er stridende imod Lovens Bestemmelser (jfr. § 74²), dels at 1 Aars-Fristen maatte findes naturlig under Hensyn til den almindelige Bestemmelse i AV § 19. I naturlig Konsekvens af den saaledes trufne Afgørelse fandt man det rimeligt ved samme Bekendtgørelse at aabne Adgang til en Fornyelse af eksstingverede Approbationer, meddelt inden Lovens Stadfæstelse, naar Begøring herom fremsattes inden 1. Februar 1940, og Approbationen ikke i væsentlig Grad stred imod Lovens Bestemmelser.

*) 29. Marts 1939.

§ 75.

Lovens Udvidelse til andre Kommuner.

Indenrigsministeren bemyndiges til efter Indstilling af vedkommende Kommunalbestyrelse at stadfæste kommunale Vedtægter, hvorved Bestemmelserne i denne Lov helt eller delvis og med de Forandringer, som det paagældende Steds særegne kommunale og stedlige Forhold gør tilraadelige, gøres anvendelige i de paagældende Kommuner.

§ 76.

Ældre Bestemmelers Ophævelse.

Samtidig med denne Lovs Ikrafttræden ophæves følgende Bestemmelser:

§§ 10 og 11 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb i København, Bygningslov for Staden København Nr. 77 af 12. April 1889 som kundgjort ved Justitsministeriets Bekendtgørelse Nr. 211 af 1. August 1912 med dertil knyttet Bygningsreglement af 29. April 1930 for de i Staden indlemmede Distrikter, Lov Nr. 14 af 27. Januar 1872, for saa vidt angaar de deri indeholdte Hegnsbestemmelser, samt, for saa vidt angaar Gyldighed for København, følgende Love: Danske Lov 5—10—56, Lov Nr. 77 af 30. Marts 1895 om Køkkenvaske, Lov Nr. 144 af 13. April 1923 om en forandret Affattelse af Bygningslovens § 14 og § 73 samt Lov Nr. 173 af 16. Maj 1934 om en Ændring i sidstnævnte Lov.

Oversigt over Lovens Indhold.

Afsnit I.

Lovens Omraade og Myndigheder.

KAPITEL 1.

| | |
|------------------------------|-----|
| Lovens stedlige Omraade..... | § 1 |
| Lovens saglige Omraade..... | § 2 |
| Militære Anlæg..... | § 3 |
| Byggeservitutter..... | § 4 |
| Bygningsvedtægt..... | § 5 |

KAPITEL 2.

| | |
|--|------|
| Københavns Magistrat..... | § 6 |
| Bygningskommissionen..... | § 7 |
| Reguleringskommissionen og Taksationskommissionen..... | § 8 |
| Anke..... | § 9 |
| Dispensation..... | § 10 |

Afsnit II.

Bebyggelsens Ordning.

KAPITEL 3.

Grundkredse og Bygeomraader.

| | |
|-------------------|------|
| Grundkredse..... | § 11 |
| Bygeomraader..... | § 12 |

KAPITEL 4.

Matrikulering.

| | |
|--|------|
| Stadskonduktørens Myndighedsomraade..... | § 13 |
| Ændringer i Stadens Matrikul..... | § 14 |

KAPITEL 5.

Gader.

| | |
|--|------|
| Gadeanlæg m. v. som Betingelse for Bebyggelse..... | § 15 |
| Gadefortegnelse..... | § 16 |

| | |
|---|------|
| Retningsplan..... | § 17 |
| Retningsplaners Fastlæggelse..... | § 18 |
| Nye private Gaders Anlæg..... | § 19 |
| Hjørneafskæring..... | § 20 |
| Udvidelse af bestaaende Gader..... | § 21 |
| Byggelinie..... | § 22 |
| Udnyttelse af Grunde efter Paalæg af Udvidelseslinie eller Byggelinie.... | § 23 |
| Anvisning af Gadelinie, Terrænhøjder og Overkørsler..... | § 24 |
| Sikring af Gade ved Byggeforetagende..... | § 25 |
| Hegn mod Gade..... | § 26 |
| Forvaltningsmyndigheden med Hensyn til Gader..... | § 27 |
| Gaders Nedlæggelse..... | § 28 |
| Gadenavne og Husnumre..... | § 29 |
| Grænsegader m. v..... | § 30 |

KAPITEL 6.

Regulering.

| | |
|---|------|
| Reguleringsplan..... | § 31 |
| Udredning..... | § 32 |
| Udredningsplaners Indhold..... | § 33 |
| Grundejernes Stilling..... | § 34 |
| Reguleringsfond..... | § 35 |
| Udredningsplaners Affattelse..... | § 36 |
| Magelæg..... | § 37 |
| Ændring af bestaaende Byggeservitutter..... | § 38 |
| Reguleringskommissionens Myndighed..... | § 39 |
| Reguleringskommissionens Sammensætning..... | § 40 |

KAPITEL 7.

Ekspropriation og Taksation.

| | |
|-----------------------------|------|
| Ekspropriation..... | § 41 |
| Taksation..... | § 42 |
| Taksationskommissionen..... | § 43 |

Afsnit III.

Bygningers Opførelse.

KAPITEL 8.

Bebyggelsesarter.

| | |
|------------------------------|------|
| Særskilte Byggeomraader..... | § 44 |
| Blandet Bebyggelse..... | § 45 |

KAPITEL 9.

Afløb.

| | |
|----------------------------------|------|
| Afløb..... | § 46 |
| Afløbsregulativ..... | § 47 |
| Ændring af bestaaende Afløb..... | § 48 |

KAPITEL 10.

Bebyggelsens Omfang og Indretning.

| | |
|---|------|
| Udnyttelsesgrad..... | § 49 |
| Ubebygget Areal..... | § 50 |
| Bebyggelsens Anbringelse paa Grunden..... | § 51 |
| Bebyggelsens Højde..... | § 52 |
| Bygningsafstand..... | § 53 |
| Opholds- og Arbejdsrum..... | § 54 |
| Beboelseslejlighed..... | § 55 |
| Bygningers Opførelse, Konstruktion, Indretning og Benyttelse..... | § 56 |
| Godkendelsers Tidsbegrænsning..... | § 57 |

KAPITEL 11.

Forholdet til Andenmands Grund eller Bygning.

| | |
|--------------------------------------|------|
| Grundudgravning og Byggearbejde..... | § 58 |
| Hegn..... | § 59 |

KAPITEL 12.

Ordens- og Vedligeholdelsesbestemmelser.

| | |
|-------------------------|------|
| Ordensbestemmelser..... | § 60 |
| Vedligeholdelse..... | § 61 |

KAPITEL 13.

*Bygningskommissionens Medvirken til Ordning af
Bebyggelse af særegen Art m. v.*

| | |
|---|------|
| Bygningskommissionens Virkeomraade..... | § 62 |
| Bygningskommissionens Sammensætning og Forretningsgang..... | § 63 |

Afsnit IV.

Forskellige Bestemmelser.

KAPITEL 14.

| | |
|--|------|
| Tinglysning..... | § 64 |
| Erklæring angaaende en Bebyggelses Lovmæssighed..... | § 65 |
| Afgifter..... | § 66 |
| Udpantningsret..... | § 67 |

KAPITEL 15.

| | |
|---|------|
| Tilsidesættelse af Anmeldelsespligt m. v..... | § 68 |
| Andre Overtrædelser..... | § 69 |
| Berigtigelse af lovstridigt Forhold..... | § 70 |
| Sagernes Behandling..... | § 71 |
| Politiets Bistand..... | § 72 |
| Forskrifter i Bygningsvedtægt m. v..... | § 73 |

KAPITEL 16.

| | |
|--|------|
| Lovens Ikrafttræden..... | § 74 |
| Lovens Udvidelse til andre Kommuner..... | § 75 |
| Ældre Bestemmelers Ophævelse..... | § 76 |

Bygningsvedtægt

for

Staden København.

Vedtægt af Københavns Kommunalbestyrelse
den 14. December 1939 og stadfæstet af
Indenrigsministeriet den 18. December 1939.

KAPITEL 1.

Almindelige Bestemmelser.

§ 1.

Byggearbejders Udførelse.

1. Ethvert Byggearbejde skal i saavel teknisk som haandværksmæssig Henseende udføres paa forsvarlig Maade af gode og for Øjemedet velegnede Materialer.

2. Tilladelse til at anvende andre Materialer eller Konstruktioner end de i Byggeloven eller denne Vedtægt omtalte eller forudsatte kan ikke nægtes, naar det i Henhold til Erklæring fra Bygningskommissionen findes godtgjort, at deres Anvendelse i enhver Henseende er forsvarlig.

§ 2.

Byggegrund.

1. Hvis Bebyggelse af en Grund som Følge af dennes Beliggenhed eller Jordbundsforhold giver Anledning til Betænelighed af sundhedsmæssig Art, kan Magistraten, efter at Sundhedskommissionens Erklæring er indhentet, stille Krav om Grundens Forbedring, efter Omstændighederne bringe Bestemmelsen i Byggelovens § 12, Stk. 2, til Anvendelse.

2. I Medfør af Byggelovens § 24, Stk.rne 1 og 2, kan der stilles Krav om Foretagelse af Terrænregulering, der nødvendigøres som Følge af Grundens Beliggenhed i Forhold til Gade eller Tilvejebringelse af forsvarlig Vandafledning.

3. Hvor Tilvejebringelse af forsvarlige Bebyggelsesforhold skønnes

at nødvendiggøre det, kan der kræves foretaget Foranstaltninger til Sænkning af Grundvandspejlet, jfr. Byggelovens § 46, Stk. 1 og 2.

4. Jordbundsundersøgelser, som findes påkrævet til Konstatning af en Grunds Beskaffenhed, derunder dens Bæreevne, skal den byggende foretage efter nærmere Anvisning og paa egen Bekostning.

§ 3.

Byggeplads.

1. Ved enhver Byggeplads skal der, forinden et Byggearbejde, derunder saavel Grundudgravning som Nedrivningsarbejde, paabegyndes, være truffet fornøden Foranstaltning til Hindring af Adgang for uvedkommende.

2. Paa eller i umiddelbar Nærhed af en Byggeplads, hvor et større Bygningsarbejde udføres, skal der findes fyldestgørende Rum til Brug for Arbejderne til Opbevaring af Klæder og Værktøj samt til Ophold i Arbejdspauser, hvorved i øvrigt henvises til Bestemmelserne i § 63, Stk. 3 f.

3. Ligeledes skal der til Brug for Arbejderne tilvejebringes fornødne Nødtørftsrums, saaledes beliggende og indrettede, at de ikke medfører Gæne for forbipasserende eller omboende. I et af Magistraten udfærdiget Regulativ kan fastsættes nærmere Forskrifter i saa Henseende.

4. Kalkbænke skal overdækkes, og Mørtelen paa forsvarlig Maade beskyttes mod Frost.

5. Indkørsel til og Kørebane paa en Byggeplads skal være befæstet paa hensigtsmæssig Maade, saa som ved Svellebro, og stedse holdes i forsvarlig Stand.

6. Ved Udgravning skal der ud over de i Byggelovens § 58 omhandlede Foranstaltninger til Sikring af Andenmands Grund eller Bygning træffes alle fornødne Sikringsforanstaltninger til Afværgelse af Fare eller Skade. Den byggende maa skaffe sig Underretning om eventuelle i Grunden anbragte Ledninger eller Kabler og træffe fornøden Aftale med Ejeren af disse angaaende deres Beskyttelse eller Flytning, i hvilken Henseende iøvrigt forholdes i Overensstemmelse med Reglen i § 4, Stk. 5.

7. Henligger en Udgravning i længere Tid end normalt paakrævet for et Arbejde af paagældende Art, kan den forlanges forsvarligt indhegnet, efter Omstændighederne tilkastet.

§ 4.

Forholdet til Gade under Byggearbejder.

1. Foregaar et Byggearbejde saa nær Gade, at der derved kan forårsages Fare eller Ulempe for forbipasserende, skal der anbringes forsvarligt Plankeværk, eventuelt tillige Skærmtag ud over Fortovet.

2. Det paahviler den byggende at træffe alle i Forhold til Arbejdets Art og Omfang efter Magistratens Skøn fornødne Foranstaltninger til Sikring mod Udskriden eller anden Beskadigelse af Gadeterræn med de i Gaden anbragte Ledninger, Kabler, Standere m. v.

3. Ønskes ved et Byggeforetagende midlertidigt udøvet en ellers ikke tilladt Raaden over Gadeareal, herunder Indkørsel til Byggeplads over Fortov, Cyklesti eller Rigesti, maa Andragende herom senest 3 Dage forinden indsendes til Magistraten. Findes der inden for et Areal, som ønskes indhegnet, Ledninger, Kabler, Standere el. lign., maa Andragendet ledsages af de fornødne særlige Tilladelser fra vedkommende Institutioner. Magistraten afgør, hvorvidt og paa hvilke Vilkaar en saaledes ansøgt Raaden kan tillades.

4. En af Magistraten i Henhold til Stk. 3 meddelt Tilladelse til særlig Raaden over Gadeareal skal, forinden Arbejdet paabegyndes, forevises for vedkommende Politimyndighed.

5. Skønnes Flytning af de i Stk. 3 omhandlede Ledninger, Kabler, Standere m. v. nødvendig i Anledning af et Byggeforetagende, eller sker der Skade paa disse, skal den byggende godtgøre Kommunen eller anden vedkommende Institution Udgiften herved efter Regning. Det samme gælder alle andre ved Byggeforetagendet nødvendigjorte ekstraordinære Gadearbejder, som udføres ved Magistratens Foranstaltning. Viser noget af de her omhandlede Arbejder sig senere nødvendigt som Følge af Byggeforetagendet, paahviler Refusionspligten den, der paa det paagældende Tidspunkt er Ejer af Ejendommen. Kommunens Krav i Henhold til ovenstaaende Bestemmelser nyder Retsbeskyttelse i Overensstemmelse med Reglerne i Byggelovens § 67.

6. Naar:

- a) den af Magistraten for Tilladelse til en særlig Raaden over Gadeareal fastsatte Frist er udløbet, eller
- b) Byggeforetagendet er afsluttet, eller
- c) Byggeforetagendet standses paa en saadan Maade, at Forudsætningen for den under a nævnte Tilladelse skønnes bortfaldet,

er den byggende forpligtet til uopholdelig at ryddeliggøre og efter Magistratens nærmere Anvisning at istandsætte Gadeareal, hvorover der har været raadet i Anledning af Byggeforetagendet.

7. Ønskes Arbejdskørsel til eller fra en Byggeplads foretaget af private Gader, forholdes der i Henhold til Byggelovens § 25, Stk. 2 og 3, efter følgende Regler:

- a) Anmeldelse skal, senest 8 Dage forinden Kørslen agtes paabegyndt, ske til Magistraten, hvis Anvisninger i enhver Henseende nøje maa følges.
- b) Anser den byggende de paagældende Gaders vejrmæssige Tilstand for utilfredsstillende, kan han samtidig med den under a omhandlede Anmeldelse anmode Magistraten om at lade foretage et Skøn i saa Henseende.
- c) Den i Byggelovens § 25, Stk. 2, omhandlede Istandsættelse og Vedligeholdelse af de paagældende private Gader kan efter Magistratens nærmere Bestemmelse paalægges den byggende saaledes, at denne straks skal foretage enhver fornøden Istandsættelse efter nærmere Anvisning.
- d) Hvis en Istandsættelse efter Magistratens Skøn kun delvis bør paalægges den byggende, bestemmer Magistraten, hvilke særlige Bidrag der skal paalægges denne, medens Arbejdet iøvrigt gennemføres og Bidrag paalignes efter Vejlovens Bestemmelser.

8. Undlader den byggende at udføre et ham i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf paahvilende Arbejde, kan Magistraten lade Arbejdet udføre for vedkommendes Regning med Retsvirkning som i Byggelovens § 67 fastsat.

§ 5.

Stilladser og Afstivninger.

1. Alle Arter af Stilladser, Ophejsningstaarne samt Afstivninger, Overdækninger, Afdækninger o. lign. skal udføres paa forsvarlig Maade af fuldt tjenlige Materialer og i øvrigt i Henhold til herom af Magistraten til enhver Tid fastsatte særlige Bestemmelser.

2. Stilladser m. v. skal udføres, benyttes og til sin Tid nedtages paa forsvarlig Maade af kyndige og paalidelige Folk, og til Betjening af Hejseværk, Kran, Rambuk o. lign. kræves mindst een Mand med fornødent Kendskab til disses Konstruktion og Benyttelse.

3. Et Eksemplar af de i Stk. 1 omtalte Bestemmelser skal være opslaaet paa enhver Byggeplads, hvor de finder Anvendelse.

4. Ved Anvendelse af de saakaldte »Patent-Stilladser« eller Stigestilladser saavel som af andre »lette« Stilladskonstruktioner af lignende Art paahviler Ansvar for Materialets Forsvarlighed Leverandøren af Stilladset.

§ 6.

Nedrivning og Flytning af Bygninger.

1. Agtes en Bygning nedrevet eller flyttet, skal skriftlig Anmeldelse derom ske senest 8 Dage før Arbejdets Paabegyndelse med Angivelse af Bygningens omtrentlige Højde og Grundflade samt Oplysning om, hvem der som Ansvarshavende leder Arbejdet. Er Bygningen forsynet med Installationer for Afløb, Vand, Gas, Elektricitet, Telefon el. lign., maa Arbejdet først finde Sted efter skriftlig Anmeldelse til vedkommende Myndighed eller Selskab. Findes der Anledning dertil, afgives der Meddelelse til Sundhedskommissionen, som kan stille Krav om Udryddelse af Skadedyr, forinden Arbejdet paabegyndes.

2. Arbejdet skal udføres paa en i enhver Henseende forsvarlig Maade og i Overensstemmelse med de Forskrifter, som i det enkelte Tilfælde maatte blive givet, derunder med Hensyn til Fjernelse af Fundamenter m. v. i Gadeareal. Det skal særlig iagttages:

- a) at Vindues- og udvendige Døraabninger holdes tildækkede længst muligt,
- b) at Støvulempe undgaas mest muligt enten ved Byggematerialernes Oversprøjtning med Vand eller ved særlig Foranstaltning ved deres Fjernelse, saa som gennem tæt Skakt til lukket Rum, hvorfra Bortkørsel direkte kan foregaa,
- c) at der til Beskyttelse af saavel Arbejdere som omboende og forbi-passerende udvises særlig Agtpaagivenhed og navnlig iagttages den største Forsigtighed ved Omstyrning af samlede Murpartier.

3. Undtaget fra ovenstaaende Regler er Nedrivning af Udhuse, Skure og lignende mindre Bygninger.

4. Iøvrigt maa Forskrifterne i Byggeloven og nærværende Vedtægt efterkommes, for saa vidt de i det enkelte Tilfælde findes anvendelige.

KAPITEL 2.

Grundens Udnyttelse til Bebyggelse.

§ 7.

Beregning af Brutto-Etageareal.

1. Det i Byggelovens § 49, Stk. 1, omhandlede Brutto-Etageareal for en Bebyggelse beregnes, hvor andet ikke fremgaar af nedenstaaende Bestemmelser, ved Sammenlægning af Arealerne af samtlige Etager, der har en saadan indvendig Højde og en saadan Beliggenhed i Forhold til Terræn, at de mindst fyldestgør de i saa Henseende i denne Vedtægts § 45 for Dagopholdsrum fastsatte Bestemmelser.

2. For Bebyggelse, der kan gennemføres med den i Byggelovens § 49, Stk. 5, angivne højere Udnyttelsesgrad, beregnes Brutto-Etagearealet ved Sammenlægning af Arealerne af samtlige Etager, der har en indvendig Højde af mindst 2 m. Hvor Omstændighederne taler derfor, kan tillades undtagne herfra Tunneler og lignende til Bebyggelsen hørende Anlæg samt sekundære Kælderetager med særlig dyb Beliggenhed.

3. De af Udhuse, Garager, Skure og lignende Bygninger saavel som Tagoverdækninger, udvendige Trappeanlæg og lignende overdækkede eller indtagne Arealer medregnes til Brutto-Etagearealet. Undtagne herfra er Altaner, anbragt i mindst 2,8 m Højde over Terræn og med højst 1,25 m Fremspring, samt saadanne Bygninger og saadan Arealudnyttelse, som efter Magistratens Skøn i det foreliggende Tilfælde har en naturlig Tilknytning til en Grunds frie Arealer, saa som Læskure o. lign. ved Opholdsareal, Skærmtage ved foreskrevne Parkeringsplads o. lign. Yderligere Fritagelse kan indrømmes af Magistraten, hvor særlige Omstændigheder i det enkelte Tilfælde skønnes at tale derfor.

4. Arealet af de enkelte Etager i en Bygning regnes til Ydersiden af de begrænsende rene Murflader, indbefattende Bygningsfremspring, der omgiver lukkede Rum, saa som Karnapper eller Lyskasser i aaben Forbindelse med tilstødende Kælderrum. Arealet af en Etage, der begrænses af ikke lodrette Yderflader (Tagetager og lignende Etager), beregnes som den nærmest underliggende Etages, med mindre Magistraten, hvor særlige Omstændigheder taler derfor, maatte indrømme Undtagelse herfra. Ved Skillevægge, der er fælles for to Beregningsomraader, regnes der for hvert af disse til Skillevæggens Midte.

5. Rum, der gaar igennem flere Etager i en Bygning, regnes som

hørende alene til den Etage, i hvilken Gulvet er beliggende. Dette gælder dog ikke Trapper, Elevatorer o. lign., der medregnes ved hver af de Etager, som de betjener.

6. Indskudte Etager, indvendige Balkoner, Gallerier o. lign. beregnes som selvstændige Etager.

7. Arealet af Lysgaarde eller Lysskakter, der er helt omgivet af Bebyggelse, og hvortil kun tillades anbragt Vinduer i Henhold til Reglen i § 15, Stk. 5, medregnes til Brutto-Etagearealet. Undtagelse herfra kan indrømmes af Magistraten, hvor Forholdene taler derfor, navnlig ved allerede bebyggede Grunde.

8. Magistratens Afgørelser i Henhold til Bestemmelserne i nærværende Paragraf kan indankes for Bygningskommissionen efter Reglen i Byggelovens § 9, Stk. 2.

§ 8.

Bestemmelse af Gade-Tillægsareal.

1. Tillægsarealet til en Grund er det Gadeareal, der ved Beregningen af Udnyttelsesgraden skal tillægges Grundens Areal. Ved Grundens Areal forstaaes i denne Forbindelse dens Nettoareal efter Fradrag af udlagt Gadeareal, jfr. dog Byggelovens § 49, Stk. 2, 3. Pkt. Som Tillægsareal kan kun medregnes Areal af Gader, der er optagne paa Gadefortegnelsen, og i Overensstemmelse med de Forbehold, som derved maatte være taget. Et Tillægsareal kan ingensinde være fælles for flere Grunde.

2. Tillægsarealet bestaar af:

- a) Det Gadeareal ud for Grunden, der ved Gadens Optagelse paa Gadefortegnelsen er beliggende mellem Gadens Anlægslinie og dens Midtlinie (jfr. dog Stk. 3), og som iøvrigt begrænses af de vinkelrette Linier paa Gademidtlinien gennem Sideskellenes Endepunkter.
- b) Det til Gadens Udvidelse udlagte eller efter Gadens Optagelse paa Gadefortegnelsen afgivne Areal.

3. Som Tillægsareal i Henhold til Stk. 2 a og b kan kun medregnes et Gadeareal i indtil 10 m Afstand fra Gadeudlægslinien, med mindre det drejer sig om Gadeareal ud for Hjørneafskæringer, der ikke overskrider de i Byggeloven foreskrevne Størrelser, eller det godtgøres, at andet udtrykkeligt er tilladt af Magistraten i Medfør af Byggelovens § 49, Stk. 2, 2. Pkt.

4. Bestaar et Matrikulsnummer af flere adskilte Lodder, behand-

les hver Lod som en særskilt Grund ved Bestemmelse af Tillægsarealet.

5. Naar foranstaaende Bestemmelser som Følge af særegne Grund- eller Gadeforhold maatte være uanvendelige eller medføre en aabenbar uretmelig Fordeling af Gadearealet, bestemmes Tillægsarealet af Magistraten.

6. Magistratens Afgørelser i Henhold til Stk. 5 kan indankes for Bygningskommissionen efter Reglen i Byggelovens § 9, Stk. 2.

§ 9.

Ubebyggede Arealer. Opholdsarealer.

Ud over de i Byggelovens § 50 indeholdte almindelige Regler gælder følgende:

1. Ved Bebyggelse af enhver Grund skal der til Magistratens Godkendelse fremsendes en særlig Plan over de ubebyggede Arealer med Angivelse af samtlige disses Indretning og Anvendelse, derunder Kørselsarealer, samt af Arealernes Hegning, Beplantning, Overdækning m. v.

2. Det ved Beboelsesbygninger nødvendige Opholdsareal skal have en passende Størrelse og saa vidt muligt være saaledes beliggende, at det i Sommerhalvaaret kan blive bestraalet af Solen. Det skal paa passende Maade holdes adskilt fra eventuelle Færdselsarealer og andre Nyttarealer og forsynes med Bænke i tilstrækkeligt Omfang.

3. Ved Beboelsesbygninger indrettet til mere end 8 Familier kan der paa Opholdsarealet forlanges indrettet en efter Forholdene i hvert enkelt Tilfælde med Hensyn til Størrelse og øvrige Indretning, derunder Legeredskaber, passende Legeplads for Børn.

4. Ved de i Byggelovens § 44, Stk. 2 og 3, omhandlede særlige Erhvervsbebyggelser kan Bygningskommissionen, naar det efter Forholdene findes nødvendigt, kræve indrettet særlig Opholdsplads i det fri for de i Virksomheden beskæftigede.

5. Ubebyggede Arealer, der tjener til almindelig Færdsel for Ejendommens Beboere eller andre, skal til enhver Tid holdes i en saadan Stand, at den paagældende Færdsel kan foregaa let og farefrit. Der kan efter Omstændighederne træffes Overenskomst med Magistraten angaaende Vedligeholdelse af ubebyggede Arealer paa en til Bestemmelsen i § 8 i Lov af 14. December 1857 om Gader, Veje og Vandløb med senere Ændringer svarende Maade. Legepladser, Legeredskaber, Bænke, Hegn og Beplantning samt hele det ubebyggede Areal skal til enhver Tid holdes i forsvarlig, net og sømmelig Stand.

6. Ved Bebyggelse paa en Grund, som er omgivet af ældre Bebyggelse og er af en saadan Form og Størrelse, at der ikke kan skaffes Plads til det nødvendige Opholdsareal paa Grunden, saafremt denne skal kunne bebygges paa en med en Helhedsplan for Øje tilfredsstillende Maade, kan der midlertidig gives Lempelse med Hensyn til Kravet om Opholdsareal, dog at Ejeren ikke derved fritages for ved Ændring af Bebyggelse paa Nabogrunde eller ved Ændring af disses Gaardforhold i Henhold til Byggelovens § 50, Stk. 7, senere at medvirke til en samlet Ordning af de ubebyggede Arealer.

§ 10.

Arealer for Brandsikring.

1. De til Sikring af Brandvæsenets Redningsvirksomhed nødvendige Dele af det ubebyggede Areal kan kræves anlagt og befæstet i Overensstemmelse med derom ved et af Magistraten udfærdiget Regulativ fastsatte nærmere Forskrifter. Saadanne Arealer skal stedse holdes ryddelige og maa ikke anvendes paa nogen Maade, saa som ved Oplagring af Varer, Affald eller andet, der efter Magistratens Skøn kommer i Strid med deres Formaal.

2. Ved den i Byggelovens § 62 omhandlede Bebyggelse skal Anlæg m. v. af de i Stk. 1 omhandlede Arealer i hvert enkelt Tilfælde godkendes af Bygningskommissionen.

§ 11.

Parkeringsareal.

1. Ved Beboelsesbygninger med mere end 4 Lejligheder eller indeholdende Forretningslokaler, Værksteder o. lign. samt ved mindre Forretnings- og Værkstedsbygninger skal der findes et paa passende Maade dertil indrettet, let tilgængeligt Sted, hvor Cykler, Trækvogne o. lign. midlertidigt kan henstilles.

2. Ved større Forretnings- eller Værkstedsbygninger samt ved de øvrige i Byggelovens § 62 omhandlede Bygninger eller Lokaler skal Indretning af Parkeringsplads ogsaa for Automobiler i hvert enkelt Tilfælde godkendes af Bygningskommissionen.

3. Angaaende Anlæg af Parkeringsarealer kan nærmere Forskrifter gives i et af Magistraten udfærdiget Regulativ, hvorved Bestemmelser, som maatte blive udfærdiget i Medfør af Brandloven, bliver at jagttage.

§ 12.

Udgravel Gaardkælder.

1. Kælder kan, hvor Omstændighederne taler derfor, og navnlig Formaalet med Bestemmelserne i §§ 9, 10, 11 og 13 ikke derved til-sidesættes, tillades indrettet under en Ejendoms ubebyggede Areal paa nærmere fastsatte Betingelser, hvorved det i alt Fald bliver at iagttage:

- a) Overdækningen skal med Hensyn til Styrke, Vandtæthed, Brand-sikkerhed og Betryggelse for Færdsel være fyldestgørende.
- b) Der skal tilvejebringes Afløb fra Overfladen og i øvrigt træffes fornøden Foranstaltning til Forhindring af Vands Indtrængen i Kælderen.
- c) Den indvendige Højde skal være mindst 2 m, ligesom der kan kræves tilvejebragt fornøden Ventilation. Kælderen maa ikke uden særlig Tilladelse benyttes til andet end uopvarmede Rum, saa som Lagerrum o. lign., herunder dog ikke til Oplagring, hvorved der udvikles ilde Lugt eller skadelige Luftarter.
- d) Der maa ikke uden særlig Tilladelse indrettes direkte Forbindelse mellem Gaardkælder og Huskælder.

2. Hvor Omstændighederne taler derfor, kan det tillades, at Gaard-kælderens Overdækning hæves indtil 1,5 m over det omgivende Ter-ræn.

§ 13.

Adgang fra Gade til Gaard.

1. Fra Gade til en Ejendoms ubebyggede Areal skal der være en med Hensyn til Bredde, Højde, Retning og Beliggenhed efter Magi-stratens Skøn fyldestgørende Adgang — Port, Indkørsel, Gennemgang eller Passage — efter Omstændighederne saaledes indrettet, at Be-stemmelserne i Byggelovens § 50, Stk. 3, iagttages. Brandvæsenets Redningsmateriel skal til enhver Tid uhindret kunne indføres paa Grunden.

2. Port eller Gennemkørsel skal, hvor særlige Forhold ikke gør sig gældende, have mindst 2,8 m fri Bredde og 3,2 m fri Højde.

3. Gennemgang eller Passage skal overalt have mindst 1,25 m fri Bredde og 2,2 m fri Højde og maa ikke uden særlig Tilladelse have Gulvet beliggende under eller over Terræn.

4. Port eller Gennemgang skal være omgivet af brandsikre Vægge og Loftet mindst være forsynet med Puds med Indlæg af galvaniseret Traadvæv. I Vægge, Loft eller Gulv maa der ikke uden særlig Til-

ladelse anbringes Dør, Vindue eller anden Aabning. Denne Regel gælder ogsaa for Indkørsler og Passager, for saa vidt den derpaa er anvendelig.

5. Fra ovenstaaende Bestemmelser kan der undtagelsesvis med-deles Fritagelse, hvor særlige Forhold gør sig gældende.

6. Den foreskrevne Adgang fra Gade til Gaard skal til enhver Tid være tilstrækkeligt belyst og farbar for fri og uhindret Passage og maa ikke udnyttes paa nogen Maade, saa som til Parkerings- eller Stade-plads, Udsalg, Oplagring el. lign., der kommer i Strid med Formaalet for dens Indretning. Aflaasning af Porte af Jerngitterværk el. lign. maa af brandmæssige Hensyn kun finde Sted efter særlig Tilladelse; Magistratens Afgørelse i saa Henseende kan indankes for Indenrigs-ministeren. Disse Bestemmelser gælder ogsaa de før denne Vedtægts Ikrafttræden indrettede Adgange.

7. De ved denne Vedtægts Ikrafttræden eksisterende Adgange fra Gade til Gaard maa ikke nedlægges uden Tilladelse.

§ 14.

Bygningshøjde og Niveauplaner.

Ud over de i Byggelovens § 52 indeholdte almindelige Regler angaaende Højden af en Bebyggelse gælder følgende:

1. Ved Bestemmelsen af en Bebyggelses lovlige Højde bliver Højden af ethvert Punkt af Bebyggelsens Ydermure eller Tagflade at bestemme i Forhold til Afstanden mellem det paagældende Punkt og den nærmest liggende modstaaende Gadeside projiceret paa samme vandrette Plan.

2. Fastlægges der for en Grund flere Niveauplaner, skal det iagt-tages, at Niveauplaner for to Bygninger, hvis indbyrdes Beliggenhed er af Betydning for deres Lysforhold, ikke faar større indbyrdes Højdeforskelle end 1 m.

3. Ved den i Byggelovens § 62 omhandlede Bebyggelse kan Byg-ningskommissionen i særlige Tilfælde tillade en større Højde end i øvrigt lovhjemlet.

§ 15.

Bygningsafstand.

1. Ved Godkendelse af en flere Ejendomme omfattende fælles Bebyggelsesplan kan der ved Fastsættelsen af den i Byggelovens § 53 omhandlede Bygningsafstand (Lysafstandsforholdet) ses bort fra Be-liggenheden af Skellinier mellem de paagældende Grunde.

2. Hvor sammenstødende Ydermure ved en Bebyggelse danner et indadgaaende Hjørne, skal der ved Bestemmelsen af Lysafstandsforholdet for de paagældende Mure tages Hensyn til, om Hjørnet er nordvendt eller ej. Et Hjørne betragtes som nordvendt, naar Hjørnevinklens Halveringslinje afviger under 60° fra Nordretningen.

3. Ved et nordvendt Hjørne med en Vinkel paa under 120° og dannet af Mure med en Højde af over 4 m kan det normale Lysafstandsforhold for de paagældende Mure, naar Magistraten efter Omstændighederne finder det nødvendigt, kræves forbedret.

4. Ved et ikke nordvendt Hjørne med en Vinkel paa under 90° kan der tilstaa Lempelse i Henhold til Magistratens Skøn med Hensyn til Lysafstandsforholdet, for saa vidt angaar de Hjørnet nærmest liggende Dele af de paagældende Mure.

5. Lempelse med Hensyn til Lysafstandsforholdet kan indrømmes for en Mur eller Del af en saadan, i hvilken der ikke er anbragt Vinduer eller kun Vinduer til Trappe, Køkken, Birum (jfr. Byggelovens § 54, Stk. 3 b), Lager- og Arkivrum (samme Paragraf Stk. 3 c) eller lignende Rum beregnet til Ophold for Mennesker i kortere Tid ad Gangen. Det samme gælder, selv om der i Muren er anbragt Vinduer til andre Rum, naar Lysforholdene i disse dog som Helhed skønnes at blive tilfredsstillende som Følge af Anbringelsen af Vindue andetsteds. Fra Reglerne i Byggelovens § 52, Stk. 3, om Afstand til Naboskel kan der ved en saaledes tilstaaet Lempelse kun bortses under den ovenfor i Stk. 1 angivne Forudsætning.

6. Ved Beregning af Bygningsafstand i Forhold til en ved Vedtægtens Ikrafttræden bestaaende Bebyggelse paa den paagældende eller en tilstødende Grund kan Magistraten tilstaa midlertidig Lempelse, naar tilfredsstillende Lysafstandsforhold i Fremtiden kan forventes tilvejebragt ved godkendt Bebyggelsesplan.

7. Ved den i Byggelovens § 52, Stk. 3, omhandlede Forretnings- og Industribebyggelse er det tilladt at nøjes med en Bygningsafstand:

- a) i 1ste og 2den Grundkreds som for Forretningsbebyggelse i 1ste Grundkreds (svarende til en lovlig Bygningshøjde af $\frac{4}{3} \times$ Gadebredden) gældende,
- b) i 3die og 4de Grundkreds som for almindelig Bebyggelse i 1ste og 2den Grundkreds (svarende til en lovlig Bygningshøjde af $1 \times$ Gadebredden) gældende.

8. Den for Lysafstandsforholdet bestemmende Højde af en Mur

kan, naar Omstændighederne i det foreliggende Tilfælde taler derfor, tillades beregnet,

- a) naar Muren vender imod overbygget Areal, fra et Niveauplan i Overbygningens Højde,
- b) naar der i den underste Del af Muren intet Vindue findes eller kun Vinduer til Rum af den i Stk. 5 omhandlede Art, fra Gulvplanet i de Rum, for hvilke Lysafstandsforholdet kræves overholdt.

9. Magistratens Afgørelser i Henhold til Stk.rne 1—5 kan indankes for Indenrigsministeren, jfr. Byggelovens § 53, Stk. 3.

§ 16.

Hegn i Naboskel.

1. Hvor der i Henhold til Byggelovens § 59, Stk. 1, anbringes Hegn i Skellinien mellem to Grunde, skal dette, saafremt andet ikke i det enkelte Tilfælde bliver bestemt, fyldestgøre nedenstaaende Forskrifter:

- a) Der skal ved Bestemmelsen af Hegnets Art og Højde tages Hensyn til Grundens Bebyggelse og Benyttelse samt efter Omstændighederne tillige til Arten af eksisterende Hegn paa tilstødende Grunde. Hegn mellem Forhavearealer el. lign. kan kræves udført i Overensstemmelse med Gadehegnet.
- b) Træffes der Bestemmelse om fuldstændig Adskillelse af Ejendomme, saa som ved Industri- og Forretningsbebyggelse, kan der i Almindelighed anvendes Hegn af Plankeværk, Murværk, Jernbeton el. lign. af ikke under 2 m og ikke over 3 m Højde. Ved Boligbebyggelse maa Hegn eller Hæk, der i væsentlig Grad kaster Skygge ind over Nabogrund, dog ikke uden Naboens Samtykke være mere end 2 m højt. Hvor lavt Hegn tillades, kan saadant i Almindelighed udføres som Fletværkshegn, Stakit i 60—100 cm Højde eller som Hæk, eventuelt i Forbindelse med et af de nævnte Hegn.
- c) Bliver det nødvendigt at forny et før denne Vedtægts Ikrafttræden anbragt Hegn, afgør Magistraten, om Hegnet kan tillades genopsat i den tidligere Skikkelse, eller om Bestemmelserne i saa Henseende i nærværende Paragraf skal bringes til Anvendelse.
- d) Hegn skal i enhver Henseende, navnlig ogsaa med Hensyn til Befæstelse i Grunden, have den fornødne Stabilitet. Stolper, der ikke udføres af Jern, Beton el. lign., skal behørigt imprægneres. Skal Hegnet som Følge af Niveauforskel mellem Grunde tjene som

Støttemur, maa fornødent Hensyn tager hertil. Hvis et Hegn udføres af Træ, Murværk el. lign., skal det med alle tilhørende Dele anbringes paa den hegnspligtige Grund.

- e) Levende Hegn kan plantes umiddelbart i Skellinien. Det skal, hvor Hegnets Art eller Højde kræver det, klippes mindst een Gang aarlig.
 - f) Der maa ikke i eller i Nærheden af Hegn anbringes Plantning af en saadan Art eller Højde, at den kan være til Skade for Hegnet eller til Hinder for dets Pasning eller medføre væsentlig Ulempe for Naboen.
 - g) Tjener et Hegn som Læbælte for dyrkede Arealer, kan der, hvor Omstændighederne skønnes at gøre det paakrævet, fastsættes Bestemmelser, der afviger fra ovenstaaende.
2. Med Hensyn til Hegnspligtens Fordeling mellem vedkommende Grundejere gælder følgende Regler:
- a) Er der ved Skøde, Overenskomst eller paa anden Maade truffet Bestemmelse i saa Henseende, vil denne være gældende.
 - b) Ved Udstyknings- og Bebyggelsesplaner skal det, saafremt der i Planerne er forudsat Hegning mellem de enkelte Grunde (Parceller), fastlægges, i hvilket Omfang der paahviler de enkelte Grunde (Parceller) Hegnspligt.
 - c) Uden for de under a og b anførte Tilfælde træffer Magistraten Afgørelse med Hensyn til Hegnspligtens Fordeling, derunder hvorvidt og paa hvilken Maade der bliver at tage Hensyn til Bebyggelse i Naboskel.
 - d) Ved Paalægning af Hegnspligt bliver det at iagttage, at der paalægges hver af Grundejerne Hegnspligt for en saa vidt muligt sammenhængende Hegnsstrækning.
 - e) Opstaar der ved Vedligeholdelse, Istandsættelse eller Fornyelse af et bestaaende Hegn Tvilsspørgsmaal med Hensyn til Hegnspligten, træffer Magistraten Afgørelse i saa Henseende.

3. Forinden Hegn opstilles i Naboskel, skal den hegnspligtige meddele vedkommende Nabo, paa hvilken Maade Hegningen agtes foretaget. Finder denne den valgte Hegnsmaade uheldig, kan han inden 8 Dage efter, at Meddelelsen er tilgaaet ham, forelægge Spørgsmaalet for Magistraten; samtidig maa han underrette den hegnspligtige herom, og denne kan da ikke anbringe Hegnet, forinden Magistratens Afgørelse foreligger. Ønsker Naboen en mere bekostelig Hegning, skal han, hvis denne i øvrigt godkendes, afholde den dermed forbundne Merudgift efter Magistratens nærmere Bestemmelse.

4. Der kan ikke formenes den, hvem Hegnspligten paahviler, Adgang til tilstødende Ejendom for at foretage de til Hegnets Anbringelse, Istandsættelse eller Vedligeholdelse nødvendige Arbejder, dog at Naboen derved forulempes mindst muligt.

5. Enhver Ejer har Ret til paa et mod hans Grund vendende Plankeværk, Hegnsmur el. lign. at befæste Espalier m. v., eventuelt Halvtage, mindre Skure o. lign., uanset om han har Hegnspligt med Hensyn til den paagældende Hegnsstrækning; men han maa da deltage i Vedligeholdelsen efter Magistratens nærmere Bestemmelse.

6. Alle Spørgsmaal, der opstaar ved Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Paragraf, afgøres med endeligt bindende Virkning af Magistraten.

§ 17.

Bebyggelsens ydre Fremtræden.

1. Alle frie Ydersider af en Bygning skal udføres af saadant Materiale og behandles saaledes, t. Eks. ved Fugning eller Pudsnings, at de fyldestgør Bestemmelserne i Byggelovens § 60, Stk. 1. Fritagelse herfor kan meddeles, hvor Omstændighederne taler derfor, navnlig naar det drejer sig om et midlertidigt Forhold.

2. Blotlægges en Skelmur som Følge af Fjernelse af en tilstødende Bygning, paahviler den i Stk. 1 omhandlede Pligt Ejeren af den blotlagte Mur.

3. Det kan tillades, at en i Naboskel beliggende Mur ud over Skellinien forsynes med en foroven afsluttende Gesims af brandfrit Materiale med eventuelt dertil hørende Tagrende, men uden Anbringelse af Nedløbsrør, dog at de paagældende Bygningsdele skal fjernes, saafremt Naboen ved disse hindres i noget Byggeforetagende paa egen Grund, eller naar det i særegne Tilfælde iøvrigt skønnes at være til væsentlig Ulempe for Naboen.

4. Ved Opførelse af ny eller ved mere omfattende ydre Forandring af eksisterende Bebyggelse paa Grunde, der er beliggende ved Torve, Pladser, Boulevarder, særlig brede Gader, Kajgader og lignende Steder, samt ved saadanne Gader, hvor Bebyggelsen frembyder særprægede Skønhedsværdier, skal der, i Medfør af Byggelovens § 60, Stk. 2, forinden endeligt Byggeandragende fremsendes, forelægges Magistraten et Skitseforslag, der viser, hvorledes den arkitektoniske Tilslutning til den eksisterende Bebyggelse er tænkt løst, saaledes at det er muligt at skønne over, hvorvidt der er taget behørigt Hensyn i saa Henseende, jfr. herved tillige den almindelige Regel i Bygge-

lovens § 52, Stk. 6. Dette gælder ogsaa Bebyggelse mod Arealer, der efter Loven skal holdes frie. Skønnes det, at ovennævnte Hensyn ikke paa tilfredsstillende Maade er varetaget, kan Magistraten nægte Byggesagen Fremme. Nægtelsen skal gives en Begrundelse, der saa vidt muligt kan være vejledende for den byggende ved Projektets Omarbejdelse.

5. Magistratens Afgørelser i Henhold til Stk. 4 kan indankes for Bygningskommissionen, jfr. Byggelovens § 60, Stk. 6.

KAPITEL 3.

Forholdet til Gade.

§ 18.

Hegn mod Gade.

Hvor der i Henhold til Byggelovens § 26, jfr. § 21, anbringes Hegn mod Gade, skal dette fyldestgøre nedenstaaende Forskrifter:

1. Der skal ved Bestemmelsen af Hegnets Art og Højde i hvert enkelt Tilfælde tages Hensyn til Grundens Bebyggelse og Benyttelse samt efter Omstændighederne tillige til Arten af eksisterende Hegn paa tilstødende Grunde.

2. Ved Boligbebyggelse vil et mindst 1 m højt Fletværkshegn med fast Overligger eller levende Hegn i Almindelighed blive godkendt.

3. Ved Bebyggelse af industriel Art, Oplagspladser o. lign. vil Hegn af Plankeværk, Murværk, Jernbeton el. lign. med en Højde af ikke under 2 m og ikke over 3 m i Almindelighed blive godkendt.

4. Hegn skal udføres af passende svært Materiale og befæstes saaledes i Grunden, at det faar den fornødne Stabilitet. Skal Hegn som Følge af Niveauforskel mellem Gade og Grund tjene som Støttemur, maa det konstrueres med fornøden Hensyntagen hertil.

5. Levende Hegn skal plantes i en saadan Afstand fra Gadelinien, ca. 30 cm, at Hegnet til enhver Tid kan holdes inden for Gadelinien. Nyplantet levende Hegn kan forlanges forsynet med midlertidigt Støttehegn af passende Materiale og Udførelse.

6. Levende Hegn skal, hvor Hegnets Art eller Højde kræver det, klippes mindst een Gang om Aaret. Det skal iøvrigt, ogsaa med Hensyn til Højde, til enhver Tid findes i en saadan Tilstand, at det ikke er til Ulempe for Færdslen eller hindrer Udsynet for Vejfarende; dette gælder i Særdeleshed Hegn i Vejkryds eller Vejsving.

7. Der maa ikke i eller i Nærheden af Hegn anbringes Plantning af en saadan Art eller Højde, at den kan være til Skade for Hegnet eller til Hinder for dets Pasning eller bevirke, at Formaålet med Bestemmelserne i Stk. 6 derved tilsidesættes.

8. Laage eller Port i Hegn maa ikke indrettes til at aabnes ud over Gadeareal.

9. Bliver det nødvendigt at forny et før denne Vedtægts Ikrafttræden anbragt Hegn, afgør Magistraten, om Hegnet kan tillades genopsat i den tidligere Skikkelse, eller om Bestemmelserne i nærværende Paragraf skal bringes til Anvendelse.

10. Alle Spørgsmaal, der opstaar ved Anvendelsen af Bestemmelserne i nærværende Paragraf, afgøres med endeligt bindende Virkning af Magistraten.

§ 19.

Almindelige Bygningsfremspring.

Ud over en Grunds Grænselinie mod Gade eller den i Byggelovens §§ 21 og 22 omhandlede Udvidelses- eller Byggelinie, hvor saadan er paalagt, kan der anbringes de nedenangivne Bygningsdele:

1. Bygningsfundamenter kan gives et Fremspring af indtil:

- a) 25 cm, naar Fundamentets Overkant ligger mindst 50 cm under Fortovets Niveau,
- b) 60 cm, naar Overkanten ligger mindst 1,25 m under Fortovets Niveau,
- c) 80 cm, naar Overkanten ligger mindst 2 m under Fortovets Niveau.

2. Sokler med en Højde af ikke over 1,5 m kan gives indtil 10 cm Fremspring, dog at der i 1ste Grundkreds kan nægtes Tilladelse til saadanne.

3. Hovedgesims og Tagudhæng med Tagrende kan gives et samlet Fremspring af indtil 80 cm, naar de anbringes i en Højde af mindst 2,8 m.

4. Tagedløb kan gives et Fremspring af indtil 20 cm, dog at det i 1ste Grundkreds kan kræves, at Tagedløb anbringes i Nicher i Muren, jfr. § 32, Stk. 2, eller at Tagvandet paa anden Maade bortledes.

5. Baand, Vinduesindfatninger, Saalbænke o. lign. kan gives indtil 15 cm Fremspring.

6. Udvendige Trapper kan under Forudsætning af, at de holdes i en Afstand af mindst 1,25 m fra Fortovets Yderkant, gives følgende Fremspring:

- a) 25 cm i 1ste Grundkreds og i Hovedfærdselsgader i 2den og 3die Grundkreds,
- b) 40 cm i alle øvrige Gader,
- c) nuværende Trapper med større Fremspring end under a og b angivet skal i Tilfælde af Fortovets Omlægning i Henseende til Niveau eller Bredde forandres i Overensstemmelse med foranførte Regler, hvorfra dog, saafremt det vilde medføre en større Bygningsforandring, kan indrømmes Fritagelse.

7. Lyskasser, tjenende til at skaffe Lys til Vinduer, der er ført ned under Fortovet, kan under samme Forudsætning som i Stk. 6 angivet gives et Fremspring af indtil 40 cm, maalt i Lysaabningen. Iøvrigt gælder for deres Anbringelse følgende Regler:

- a) Indfatningsmuren maa højst have 25 cm Tykkelse og skal nøjagtig i Fortovets Niveau og med samme Fald som dette afdækkes med Indfatningssten af slidfast Materiale.
- b) Lysaabningen skal afdækkes nøjagtig i Fortovets Niveau med Rist eller lignende til Formaålet svarende godkendt Konstruktion, efter Omstændighederne forsynet med Værn ind imod Vindueslysningen. Tilsvarende Bestemmelse gælder, hvor Lyskasser anbringes paa Færdselsareal paa privat Grund. Ved Hovedfærdselsaarer saavel som ved alle Gader i 1ste Grundkreds kan der til Afdækningen kræves anvendt Prismeglas.
- c) Lyskassens Bund maa højst føres 1 m ned under Fortovets Niveau og skal være beliggende mindst 1 m over Kældergulvet. Afgivelse herfra kan, naar Omstændighederne taler derfor, indrømmes af Magistraten.
- d) Lyskassen maa ikke uden særlig Tilladelse gives større Udstrækning end den paagældende Vindueslysning.
- e) Ved Butiksruder gennemgaaende fra Stue- til Kælderetage kan foruden det under b nævnte Værn kræves anbragt forsvarligt Værn foran Butiksruden.
- f) Lyskasser kan forlanges forsynet med forsvarligt Afløb og skal til enhver Tid holdes tilbørligt rene.
- g) Naar en Lyskasse ikke længere benyttes efter sin Hensigt, kan den forlanges fjernet og Gaden retableret.
- h) De under b, e, f og g anførte Bestemmelser kan bringes i Anvendelse ved allerede bestaaende Bebyggelse. Det samme gælder Bestemmelsen under a om Indfatningsmurens Afdækning.

8. Porte og Døre samt Skodder, Vinduer, Luger m. v., hvis Under-

kant ikke er holdt i en Højde af mindst 2,2 m over Terrænet, maa ikke indrettes til at aabnes ud over Gade eller Færdselsareal paa privat Grund. Undtagelse herfra kan tillades, naar der træffes Foranstaltning til Betryggelse af uhindret Passage.

§ 20.

Særlige Bygningsfremspring.

Ud over en Grunds Grænselinie mod Gade, jfr. § 19, kan der, hvor Omstændighederne taler derfor, meddeles Tilladelse til Anbringelse af de nedenangivne Bygningsdele:

1. Altaner kan, naar deres Bund holdes i en Højde af mindst 2,8 m over Fortovet, tillades givet et Fremspring af indtil 1 m i Gader med en Bredde af fra 10 m til 18 m og af indtil 1,25 m i Gader med en Bredde af over 18 m. De skal holdes i en Afstand af mindst 1,5 m fra Naboskel. Indretninger eller Genstande, som anvendes til deres Udstyr, Beplantning m. v., maa ikke være til Mispryd eller frembyde Fare.

2. Karnapper kan, naar deres Underkant holdes i en Højde af mindst 2,8 m over Fortovet, tillades givet et Fremspring af indtil 60 cm i Gader med en Bredde af fra 12,5 m til 18 m og af 1 m i Gader med en Bredde af over 18 m. De skal holdes i en Afstand af mindst 1,5 m fra Naboskel, og deres Bredde maa sammenlagt ikke udgøre mere end $\frac{1}{3}$ af den paagældende Facades Længde.

3. Udhængstage kan, naar de holdes i en Højde af mindst 3 m over Fortovet, tillades, hvor Omstændighederne taler derfor, og paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar.

4. Indgangspartier, Søjler, Pilastre o. lign. kan, hvor Omstændighederne, derunder navnlig ogsaa Færdselsforholdene, taler derfor, tillades paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar.

5. Facadebeklædning kan — dog kun paa bestaaende Bebyggelse — tillades givet et Fremspring af indtil 12 cm paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Vilkaar.

6. De i Stk.rne 1, 2 og 3 omhandlede Fremspring skal holdes i en Afstand fra Fortovets Yderkant af mindst 1,25 m, hvis deres Højde over Fortovet ikke er mindst 4 m. I Gader, hvor Sporvogns- eller Omnibilkørsel kræver det, skal sidstnævnte Højde være mindst 6 m.

KAPITEL 4.

Konstruktive Bestemmelser.

§ 21.

Almindelige Bestemmelser vedrørende Murværks Udførelse.

1. Naar der i denne Vedtægt angives Murtykkelser efter Stenmaal, forudsættes det, at en Murstens Dimensioner, med de af de forskellige Brændingsgrader for Teglsten følgende mindre Afvigelser, svarer til det danske Normal-Murstensmaal, nemlig 23 cm × 11 cm × 5,5 cm, dog at Bredden for det saakaldte $\frac{3}{4}$ Stens Format forudsættes at være 15 cm. Til Anvendelse af Mursten af andre Formater kræves Tilladelse i hvert enkelt Tilfælde. Det forudsættes endvidere, at Murværket opmures i forsvarligt Forbandt med fyldte Fuger paa ca. 1 cm Tykkelse og i det mindste berappes og afkøstes.

2. Kalkmørtel skal ved Prøvning med Holmblads Kalkprøveapparat udvise et Kalkhydratindhold af mindst $7\frac{1}{2}$ pCt.

3. Angaaende Udførelse af Murværk og de for dette tilladelige Paa-virkninger gælder de til enhver Tid af Magistraten fastsatte eller godkendte Normer.

4. Murerarbejde maa ikke udføres i Temperatur af under $\div 2^{\circ}$ C. Undtagelse herfra kan dog indrømmes, naar der træffes særlige, godkendte Foranstaltninger.

§ 22.

Almindelige Bestemmelser vedrørende Murtykkelser.

1. I Bygninger, der har indtil 6 Etager foruden Kælder, og som indrettes til almindelig Beboelse eller til andet hermed i statisk Henseende ligestillet Formaal, er det almindeligvis tilladt uden særlig Beregning at udføre Murene af sædvanligt Murværk i Kalkmørtel i Overensstemmelse med de i §§ 23, 24, 25 og 30 indeholdte nærmere Forskrifter, naar i øvrigt:

- a) Etagehøjden (maalt fra Gulv til Gulv) er højst 3,5 m,
- b) Afstanden fra Facademurens Yderside til Midten af Hovedskillerummet er højst 5,5 m,
- c) Afstanden mellem grundmurede Tværskillerum, der forbinder Ydermur og Hovedskillerum, er højst 15 m, eller Bygningen er afstivet paa anden lige saa betryggende Maade,
- d) Muraabningerne i de forskellige Etager i det væsentlige ligger lige over hverandre,

- e) Bredden af bærende Facadepiller er mindst $\frac{1}{3}$ af Afstanden fra Midte til Midte af de tilstødende Muraabninger, for en Hjørnepilles Vedkommende mindst $\frac{1}{3}$ af Afstanden fra Hjørnet til Midten af den tilstødende Muraabning, og Hjørnepillen derhos, saafremt der findes Muraabninger i begge de til et Hjørne stødende Ydermure, tillige tilfredsstiller Reglen for Mellempiller, idet Afstanden, maalt i de to Ydermures Midtlinie, sammenlægges, samt naar i øvrigt ingen bærende Facadepille faar mindre Bredde end $2\frac{1}{2}$ Sten,
- f) Bredden af bærende Murpiller i Hovedskillerum er mindst Halvdelen af Afstanden fra Midte til Midte af tilstødende Muraabninger, og derhos ingen bærende Pille i Hovedskillerum faar mindre Bredde end 2 Sten, med mindre Pillen er forsvarligt afstivet ved tværgaaende Skillerum af Grundmur eller paa anden Maade,
- g) Hovedskillerummene i de forskellige Etager staar centralt over hverandre.

2. Opføres Murværk i mere end 6 Etagers Højde, eller opfylder det ikke Bestemmelserne i Stk. 1, skal Styrken eftervises paa behørig Maade i hvert enkelt Tilfælde, dog at der almindeligvis ikke kan tillades mindre Murtykkelser end de i §§ 23, 24, 25 og 30 angivne. Afvigelser fra de under Stk. 1 e angivne Regler om Pillebredder kan almindeligvis kun forventes tilladt, naar den paagældende Facademur faar en samlet Pillebredde af mindst $\frac{1}{4}$ af Facadens samlede Længde.

§ 23.

Facademure.

For bærende Ydermure med Muraabninger (saakaldte Facademure eller Formure) gælder nedenanførte Forskrifter:

Bygninger med 1 Etage.

1. Facademure kan udføres af 30 cm hul Mur med Staaltraadsbindere i Stueetagen og af 30 cm Beton eller $1\frac{1}{2}$ Stens fuld Mur af haardbrændte Sten i Bastardmørtel i Kælderen.

Bygninger med 2—6 Etager.

2. Facademure kan udføres af $1\frac{1}{2}$ Stens Mur i de tre øverste Etager og 2 Stens Mur i de to følgende Etager, hvorefter der i hver følgende Etage gives $\frac{1}{2}$ Stens Tillæg til Tykkelsen.

3. Har Bygningen ikke over 3 Etager foruden Kælder, kan øverste Etagers Facademure udføres som 35 cm hul Mur med Stenbindere.

4. Har Bygningen kun 2 Etager foruden Kælder, og er Taghøjden ikke over 1,5 m, kan Facademurene udføres af 30 cm hul Mur med Staaltraadsbindere i øverste Etage, 35 cm hul Mur med Stenbindere i Stueetagen og 35 cm Beton i Kælderen.

5. Hyad der skal anses for en Bygnings eller en Bygningsdels øverste Etage, afgøres i Tvivlstilfælde af Magistraten. En Loftsetage vil ved Beregning af Facademurens Tykkelse som Regel ikke blive anset for en Etage, med mindre den paagældende Murs Højde over Loftsetagens Gulvflade, maalt i Murens Yderside til Tagets Overside, overskrider 1 m. Er en Facademur forhøjet som muret Kvist (Frontispice), regnes Loftsetagen som Etage ved Beregningen af Murtykkelserne i de under Kvisten liggende Murdele. En Mansardetage regnes i denne Forbindelse altid som en muret Etage.

6. En Trimpelmur med indtil 1 m Højde, maalt som i Stk. 5 angivet, kan udføres af 1 Stens Mur, naar den formures i Bastardmørtel.

Almindelige Bestemmelser.

7. Facademure i Kælderen kan under Forudsætning af, at Murtykkelsen ikke derved bliver mindre end i den overliggende Etage, gives $\frac{1}{2}$ Stens mindre Tykkelse end ovenfor angivet, saafremt det i § 22, Stk. 1 c, angivne Forholdstal $\frac{1}{3}$ for Facadepillernes Bredde i Kælderen forhøjes til $\frac{2}{5}$, eller Kældermuren i hele Højden udføres af Murværk i Bastardmørtel eller af Beton med Terningstyrke mindst 70 kg/cm².

8. I Facademure kan der i alle Etager undtagen Kælderen anvendes 1 Stens Brystningsmure under Muraabningerne. I Kælderetagen maa der ikke afsættes Blændinger eller Muraabninger i mindre Højde over Fundamentets Underkant end Halvdelen af Muraabningens Bredde, med mindre Fundamentet udføres paa en Maade, der skønnes at tilstede Afvigelse herfra. Murværk mod Jord skal have mindst 35 cm Tykkelse.

9. Modtager Facademure i særlig Grad Belastning fra Tagværk, Karnapper, Altaner el. lign., gælder de i nærværende Paragraf indeholdte Regler for disse Mures Tykkelse ikke.

§ 24.

Bagmure.

Bærende Ydermure uden Muraabninger (saakaldte Bagmure) kan i Etagen over øverste paa Mur hvilende Bjælkelag, for saa vidt denne

ikke har over 3,5 m indvendig Højde, og i de 3 paafølgende Etager udføres af 35 cm hul Mur med Stenbindere eller $1\frac{1}{2}$ Stens Mur med 1 Stens Blændingsmur og i de øvrige Etager af $1\frac{1}{2}$ Stens Mur. Pillerne mellem Blændingerne skal være mindst 2 Sten brede, og selve Blændingerne maa højst være 2 m brede og maa ikke føres højere op end til en Afstand af 50 cm fra den paagældende Etages Loft (Bjælkeunderkant). Under Terræn skal dog anvendes mindst $1\frac{1}{2}$ Stens fuld Mur uden Blændinger af haardbrændte Sten i Bastardmørtel eller 35 cm Beton. Er Murens Højde i Loftsetagen ikke over 2,5 m, kan den i nævnte Etage gives 1 Stens Tykkelse. I 1- og 2-Etages Bygninger kan Bagmuren, naar hverken Bagmurens eller Tagets Højde over Loftsetagens Gulvoverflade overskrider 1,5 m, under nævnte Etage gives de ovenfor henholdsvis i § 23, Stk. 1, for Facademure i 1-Etages Bygninger og i § 23, Stk. 4, for Facademure i særlige 2-Etages Bygninger angivne Dimensioner. Bagmure skal forsvarligt forankres til Tagværket.

§ 25.

Gavlmure.

Ikke-bærende Endemure (saakaldte Gavlmure) kan gives samme Tykkelse som i § 24 for Bagmure angivet, dog uden den i 1. Punktum fastsatte Højdebegrænsning, 3,5 m. Blændingernes Overkant behøver kun at holdes i mindst 30 cm Afstand fra Etagens Loft (Bjælkeunderkant). Ved 1- og 2-Etages Bygninger kan under Loftsetagen i alle Tilfælde anvendes de i § 23, Stk. 1 og 4, henholdsvis for 1-Etages og for særlige 2-Etages Bygningers Facademure angivne Dimensioner. I 1- og 2-Etages Bygninger skal Murpillernes Bredde være mindst en Trediedel og i højere Bygninger mindst Halvdelen af Afstanden fra Midte til Midte af de tilstødende Muraabninger. Gavlmurene skal forsvarligt forankres til Tagværket.

§ 26.

Andre Ydermure.

1. Ydermure, der begrænser Trapperum af almindelig Størrelse, kan udføres af $1\frac{1}{2}$ Stens Mur i alle Etager, idet der dog i intet Tilfælde skal anvendes sværere Dimensioner end for Facademure foreskrevet. Sammenhængen mellem de enkelte Dele af Trappehusets Murværk maa om fornødent sikres paa betryggende Maade.

2. Grundmurede Ydermure af ringe Udstrækning samt korte af

solide Tværmure afstivede Murpartier kan tillades udført med mindre Murtykkelse end foreskrevet.

3. Karnapmure kan, naar de understøttes for hver Etage, udføres af 1 Stens Mur i Bastardmørtel.

§ 27.

Udvendige Brandmure.

1. En Bygnings Ydermur, der vender mod Naboskel og ikke er holdt i en Afstand af mindst 2,5 m fra dette, skal udføres som Brandmur i Overensstemmelse med de nedenfor anførte Forskrifter. Undertagelse herfra kan tilstaa, hvor brandmæssige Hensyn gør det tilstedeligt, saa som naar Bebyggelse af et Omraade sker i Henhold til en samlet godkendt Plan, eller der dog mellem de paagældende mod Skellinien vendende Bygninger paa de to Grunde sikres en indbyrdes Afstand af mindst 5 m.

2. Udvendige Brandmure skal mindst have de i §§ 24 og 25 for Bagmure og Gavlmure angivne Dimensioner, dog at de ikke uden særlig Tilladelse kan udføres som hule Mure. Anvendelsen af anden Konstruktion af tilsvarende Brandsikkerhed kan dog tillades.

3. Opføres Brandmur i Naboskel, skal den føres op over Taget med mindst 1 Sten tyk, forsvarligt afdækket Brandkam, hvis Højde, maalt vinkelret paa Tagfladen, skal være mindst 30 cm. Naar særlige Forhold taler derfor, kan der fritages for Anbringelse af Brandkam, efter Omstændighederne imod at der i en Bredde af mindst 50 cm fra begge Sider af Brandmuren pudses med 2 cm Monierpuds paa Tagkonstruktionen eller udstøbes med Beton mellem Lægterne.

4. Murlægte eller andet Træværk, som anbringes i Brandmur, skal holdes i mindst 1 Stens Afstand fra Murens modsatte Side. Enderne af Dragere, Bjælker eller Tagtømmer kan dog føres $\frac{1}{2}$ Sten længere ind.

5. Ved Indbygning i Brandmur af Skorsten eller Luftkanal medregnes kun disses Yder- og Indervægge til den for den paagældende Brandmur foreskrevne Murtykkelse. Denne Regel kan dog tillades fraveget ved Anbringelse af cementstøbte Luftkanaler, naar saadanne Kanaler ikke indføres dybere i Brandmuren end 1 Sten fra dennes modsatte Side og i øvrigt paa Vilkaar, at hver enkelt Kanal ikke faar større udvendig Bredde end 20 cm, at der ingensinde anbringes mere end højst 2 Kanaler ved Siden af hinanden, og at der holdes en Afstand af mindst 60 cm mellem flere i samme Mur anbragte Kanaler

eller Kanalkolonner. Anbringelse af Rørniche i Brandmur kan, hvor Omstændighederne taler derfor, tillades, naar Nichen ikke føres dybere ind end 1 Sten fra Murens modsatte Side, Bredden ikke overstiger 1 Sten, og den frie Side lukkes paa brandsikker Maade.

6. I Brandmur maa kun anbringes Aabninger efter særlig Tilladelse, saa som:

- a) Ventilationsaabninger, som maaler højst 550 cm², har en indbyrdes Afstand af mindst 1,5 m og dækkes med indmuret Rist, der ikke kan aabnes og ikke tillader Udsigt over Naboens Grund,
- b) Lysaabninger, som maaler højst 0,5 m², dækkes med fast indsat Monierglas og har en indbyrdes Afstand af mindst 60 cm og en samlet Bredde, der ikke overstiger $\frac{1}{3}$ af Bredden af den Mur, hvori de anbringes,
- c) Døraabninger, hvis Bredde og Højde ikke, uden særlig Tilladelse, overstiger henholdsvis 1 m og 2,2 m, og som dækkes med brandsikker Dør efter de herom til enhver Tid gældende Bestemmelser,
- d) Aabninger for Gennemføring af Ledninger o. lign., naar navnlig brandmæssige Hensyn behørig iagttages.

7. Anbringelse af de i Stk. 6 omhandlede Aabninger i en Brandmur berører ikke Naboens Mulighed for at bygge umiddelbart op til Skel. Anbringelse af de under b og c omhandlede Aabninger tillades kun midlertidig og forudsætter, bortset fra Lysaabninger, der fyldestgør Maalbestemmelserne under a, at Naboens skriftlige Samtykke foreligger.

8. Ethvert Arbejde, hvorved bestaaende Brandmur gennembrydes, skal fremmes hurtigst muligt og saaledes, at foreskreven Dækning af Aabninger omgaaende kan finde Sted.

§ 28.

Fælles Brandmur.

1. En Brandmur kan være fælles for to til hinanden stødende Ejendomme, naar Bygningerne opføres samtidig, og Muren anbringes midt over Skellet og forsvarligt forbindes med begge Bygninger. Det er derhos en Forudsætning, at Brandmuren hverken helt eller delvis fjernes af nogen af Ejerne, saa længe en af Bygningerne staar, og at ingen Forhøjelse af eller anden bygningsmæssig Ændring ved den fælles Brandmur finder Sted, uden at de to Ejere er enige herom.

2. Ved Bygninger med ikke over 3 Etager, heri ikke medregnet Kælder og almindelig Tagetage, men derimod Mansardetage, kan til-

lades fælles Brandmur, selv om Bygningerne ikke opføres samtidig, naar den tilstedeværende Gavl skønnes at være i forsvarlig Stand, og der ved Funderingen træffes betryggende Foranstaltninger imod Sætninger. Iøvrigt maa de i Stk. 1 anførte Bestemmelser iagttages.

3. En Brandmur kan, selv om den er beliggende helt paa den ene Grund, efter Omstændighederne godkendes som fælles for to Ejendomme paa de herfor gældende Betingelser, dog at den Ejer, paa hvis Grund Muren staar, er berettiget til ved eventuel Nedrivning af sit Hus at fjerne Brandmuren, naar han, mindst 3 Maaneder før Nedrivningen paabegyndes, underretter Naboen herom; denne er i saa Fald forpligtet til uopholdelig paa egen Bekostning at forsyne sin Bygning med lovlig Brandmur.

4. Ved Rækkehuse eller anden sammenhængende Bebyggelse, der udføres samtidig, kan det tillades, at fælles Brandmur udføres efter Bestemmelserne for indvendige Brandmure paa Vilkaar, at Brandmuren, saafremt nogen Del af den til denne stødende Bebyggelse fjernes, gives de for udvendige Brandmure foreskrevne Dimensioner.

5. Fælles Brandmur skal, bortset fra den i Stk. 4 nævnte Undtagelse, udføres af mindst $1\frac{1}{2}$ Stens Mur og i 1- og 2-Etages Bygninger af mindst 1 Stens Mur, dog at Bæreevnen, saafremt Muren i væsentlig Grad belastes af Etageadskillelser, maa eftervises.

§ 29.

Indvendige Brandmure og Brandskillerum.

1. Har en Beboelsesbygning i nogen Retning større Udstrækning end 40 m eller i nogen Etage større Areal end 500 m², skal der for henholdsvis hver 40 m eller hver 500 m² opføres Brandmur.

2. Indvendig Brandmur skal udføres i Overensstemmelse med Forskrifterne i § 27, Stk.rne 3—8, og § 30, dog af mindst $\frac{3}{4}$ Stens Mur, og, saafremt Træværk føres ind i Muren, af mindst 1 Stens Mur.

3. Hvor Omstændighederne ved en Beboelsesbygningens Benyttelse eller Adgangsforhold skønnes at nødvendiggøre det, kan Kælder- og Tagetage kræves opdelt ved Skillerum af en i hvert enkelt Tilfælde godkendt Konstruktion.

§ 30.

Skillerum.

Skillerum skal udføres i Overensstemmelse med de nedenfor anførte Regler:

Hovedskillerum.

1. Bærende Skillerum, saakaldte Hovedskillerum, kan i øverste Etage udføres af $\frac{3}{4}$ Stens Mur og i de to paafølgende Etager af 1 Stens Mur, hvorefter der for hver to følgende Etager gives $\frac{1}{2}$ Stens Tillæg til Tykkelsen. Er Hovedskillerummet belastet i Loftsetagen, regnes denne for øverste Etage. I modsat Fald kan det med Tværafstivning mindst for hver 5,5 m i Loftsetagen udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur, og den nedenunder følgende Etage regnes da for øverste Etage.

2. Hvor Hovedskillerummet i Henhold til Stk. 1 skal udføres af 2 eller $2\frac{1}{2}$ Stens Mur, kan Tykkelsen reduceres til henholdsvis $1\frac{1}{2}$ og 2 Sten, saafremt Muren opmures i Bastardmørtel.

3. I Bygninger med indtil 2 Etager (foruden Kælder), hvor Etagehøjden (maalt fra Gulv til Gulv) er højst 3,1 m og Taghøjden højst 1,5 m, og hvor Hovedskillerummet for hver højst 5,5 m er solidt afstivet i Tværretning, kan dette udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur i øverste Etage, $\frac{3}{4}$ Stens Mur i den paafølgende Etage og i 2-Etages Bygninger med Kælder af 1 Stens Mur i denne.

Trappeskillerum.

4. Under Forudsætning af, at Trappeløbenes frie Bredde er højst 1,25 m, at Trappeskillerummene kun belastes af Trappeløb og Reposer, og at disse udføres som simpelt understøttede Konstruktioner, kan Trappeskillerum i de tre øverste Etager udføres af $\frac{3}{4}$ Stens Mur og i de nedenunder værende Etager af 1 Stens Mur. Føres Trappeskillerum som ubelastede Skillevægge 1 Etage op over øverste Trin, kan de i denne Etage udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur.

5. I Bygninger, hvor Etagehøjden (maalt fra Gulv til Gulv) er højst 3,1 m, kan Trappeskillerum i den øverste Etage, hvor selve Trappen findes, udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur, i de tre paafølgende Etager af $\frac{3}{4}$ Stens Mur og i de øvrige Etager af 1 Stens Mur. Føres Trappeskillerum som ubelastede Skillevægge 1 Etage op over øverste Trappetrin, kan de tillige i denne Etage udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur.

6. Hvor Trappeløb udføres af indspændte Jernbetontrin, skal Trappeskillerummet udføres af mindst 1 Stens Mur og iøvrigt efter de herom af Magistraten udfærdigede særlige Forskrifter.

Ikke-bærende Skillerum.

7. Ikke-bærende Skillerum (Tværskillerum) kan, saafremt de ikke i væsentlig Grad er gennembrudt af Muraabninger, og den frie Længde

ikke overstiger 5,5 m, udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur gennem to Etager, jfr. dog § 46, Stk. 2 a, af $\frac{3}{4}$ Stens Mur i de fire efterfølgende Etager og i øvrigt af 1 Stens Mur. Føres Skillerummet op i Loftsetagen, regnes denne for øverste Etage.

8. Skillerum, der danner Støttemur for Jordfyld, skal udføres af mindst $1\frac{1}{2}$ Stens Mur i Bastardmørtel eller 30 cm Betonstøbning.

9. Murede Skakter omkring almindelige Personellevatorer kan udføres af $\frac{1}{2}$ Stens Mur i de to øverste Etager og af $\frac{3}{4}$ Stens Mur i de øvrige Etager. Begrænser Skaktmuren Beboelsesrum, skal den udføres som mindst 1 Stens Mur.

10. Ikke-bærende Skillerum af ringe Udstrækning, der er solidt afstivede i Tværetningen, kan tillades udført med ringere Tykkelse end ovenfor angivet.

§ 31.

Lette Skillerum.

Saakaldte lette Skillerum kan anvendes i de nedenfor anførte Typer og paa de ligeledes anførte Vilkaar, naar de iøvrigt udføres, anbringes og fastgøres paa fuldt forsvarlig Maade.

1. Skillerum af mindst 5 cm tykke Slaggeplader, opmuret i Bastardmørtel og forsynet med Puds paa begge Sider. Længden maa ikke overstige 5,5 m og Højden ikke 3,5 m. Der skal anbringes mindst 5 mm Rundjern i alle vandrette Fuger. Ved alle Hjørner samt over Stød skal der anbringes galvaniseret Traadnet i en Bredde af mindst 15 cm til hver Side og udkastes med ren Cementmørtel. Ligeledes skal der, hvor et Skillerum afbrydes af tætsiddende Aabninger, indbyggede Rørkolonner el. lign., i passende Udstrækning anbringes galvaniseret Traadnet paa Skillerummets ene Side og udkastes med ren Cementmørtel.

2. Skillerum af mindst 6,5 cm tykke, hule Molersten, opmuret i Bastardmørtel. Skillerummets frie Længde maa ikke overstige 5,5 m og Højden ikke 3,5 m; der skal i de vandrette Fuger, med en indbyrdes Afstand af højst 60 cm, anbringes 5 mm Rundjern og i alle Hjørner eller over Stød galvaniseret Traadnet i en Bredde af mindst 15 cm til hver Side.

3. Skillerum af lodret opsatte mindst 31 mm ($\frac{5}{4}$ " tykke Brædder, forskallet paa den ene Side med mindst 19 mm ($\frac{3}{4}$ " tykke Brædder og paa begge Sider forsynet med Rørvæv og Puds. Skillerummet skal befæstes til tilstødende Vægge og Loft paa forsvarlig Maade og skal, saafremt det adskiller Beboelseslejligheder, udføres som i § 46, Stk. 2, angivet.

4. Skillerum af et enkelt Lag høvlende og pløjede mindst 25 mm (1") tykke Brædder, naar det udføres, opsættes og befæstes paa en i Forhold til dets Størrelse forsvarlig Maade, og naar i øvrigt:

- de tilstødende Rum ikke opvarmes eller benyttes til Ophold for Mennesker eller til Oplag af letantændelige Genstande, eller
- Skillerummets Højde ikke er over 2,2 m, og dets Overkant holdes i en Afstand af mindst 50 cm fra Loftet (spansk Væg), eller
- Skillerummet alene omgiver Spisekammer i almindelige Beboelseskøkkener og holdes i en Afstand af mindst 1 m fra Ildsted, herunder Gaskogeapparater.

5. Skillerum af sammenstemt Træpanel og Glas, naar den overvejende (øverste) Del udføres af Glas.

6. Hule Skydedørsskillerum. Skillerummet maa kun udføres hult i den Udstrækning, Dørbredden nødvendiggør, og skal bestaa af 2 Lag høvlende og pløjede, mindst 31 mm ($\frac{5}{4}$ " tykke Brædder med indbyrdes Afstand efter Dørens Tykkelse og med Forskalling paa begge de udvendige Sider af mindst 18 mm ($\frac{3}{4}$ " tykke Brædder, forsynet med Rørvæv og Puds.

§ 32.

Forskellige Bestemmelser vedrørende Murværk.

Ved Murværkets Udførelse vil følgende Bestemmelser være at iagttage:

Overdækning af Muraabninger.

1. Muraabninger skal overdækkes paa forsvarlig Maade med muret Stik, Murbue, Træplanke (dog ikke i Ydermure), Jerndrager, Jernbetondrager el. lign. Er Aabningens Bredde større end 1,5 m, eller virker der større Belastninger over denne, skal Overdækningen godkendes i hvert enkelt Tilfælde.

Udsparinger og Udhugninger i Murværk.

2. Udsparinger og Udhugninger i Murværk er ikke tilladt, saafremt de foreskrevne Murværksdimensioner derved formindskes. Afvigelser herfra kan dog tillades, saafremt Forholdene taler derfor, og Bestemmelser svarende til de i § 27, Stk. 5, for Brandmure anførte i øvrigt iagttages.

Udførelse af hule Mure.

3. Ved hul Mur med Stenbindere maa der højst være 2 Stens Afstand mellem Binderkolonnerne. Ved hul Mur med Staaltraads-

bindere skal de to Murhalvdele forbindes ved forsvarlige Bindere af mindst 5 mm tyk, galvaniseret Hegnstraad, anbragt i hvert 4de Skifte og med højst 50 cm indbyrdes Afstand. Ved begge de omhandlede Arter af hule Mure skal der fuldt udmures ud for alle tilstødende, grundmurede Skillevægge, ud for Etageadskillelser og mindst 3 Skifter under Bjælkeunderkanter (Murlægter, hvis saadanne findes) samt omkring alle Muraabninger; ved de sidstnævnte i mindst 1 Stens (3 Skifters) Bredde.

Forankring af Ydermure.

4. Ydermure skal forankres til Etageadskillelser med Ankre, hvis Konstruktion og indbyrdes Afstand, saafremt de i § 38, Stk. 8, indeholdte Forskrifter ikke kommer til Anvendelse, skal godkendes.

Isolering mod Grundfugtighed.

5. I en Bygning Ydermure og Skillerum skal der, saafremt disse paa det paagældende Sted er udført af Murværk, i ca. 15 cm Højde over Jordsmonnet og, hvis der findes Kælder, tillige i ca. 10 cm Højde over Kældergulvet, i Murens fulde Bredde anbringes et for Fugtighed uigennemtrængeligt Isolationslag af et godkendt Materiale. Murværk mellem de to isolerende Lag skal paa den mod Jord vendende Side beskyttes mod Fugtighed ved Asfaltering eller paa anden godkendt Maade. Er Kælderydermure udført af Beton, kan det nederste af de ovennævnte Isolationslag samt Ydersidens Beskyttelse mod Fugtighed bortfalde, og det øverste Isolationslag kan, saafremt Betonmuren føres op over Terræn, anbringes paa dennes Overside.

6. Kældergulve skal udføres af Beton og kan efter Omstændighederne kræves udført i vandtæt Konstruktion eller forsynet med passende Belægning. Hvor Grunden under en Bygning, hvis Stueetage benyttes til Beboelse eller Forretning, ikke udgraves til Kælder, skal Muldjorden fjernes og Grunden belægges med et mindst 10 cm tykt Lag Beton. Rummet mellem dette Betonlag og Stuegulvet skal ventileres paa en efter Magistratens Skøn forsvarlig Maade.

Murlægte.

7. Gennemgaaende Murlægte maa ikke anvendes, hvor der i to paa hinanden følgende Etager er anvendt samme Murtykkelse.

§ 33.

Udmuret Bindingsværk o. lign.

1. Mindre 1-Etages Bygninger saa som Værksteder, Garager, Ud-huse, Stalde o. lign. kan tillades opført med Ydermure af 1 Stens Mur eller $\frac{1}{2}$ Stens udmuret Bindingsværk. Det samme gælder mindre 1-Etages Paabygninger paa ældre Bygninger med ikke over 2 Etager foruden Kælder.

2. Ved mindre 1-Etages Beboelsesbygninger kan Ydermurene tillades opført af $\frac{1}{2}$ Stens udmuret Bindingsværk, naar Bestemmelserne i § 45, Stk. 5, om Isolering efterkommes.

§ 34.

Fundamenter.

1. Enhver ny Bygning skal opføres paa et forsvarligt Fundament.

2. Saafremt Belastningen paa Byggegrunden kan regnes jævnt fordelt og under Forudsætning af god Byggegrund (tilladeligt Tryk paa Grunden 3 kg/cm²), kan Fundamenter for de i § 22, Stk. 1, omhandlede grundmurede Bygninger, naar Fundamentsklodsen udføres af Beton, gives de nedenfor angivne Bredder:

| Bygninger med | Under Facademure | Under Bagmure | Under Gavlmure | Under Hovedskillerum | Under Trappeskillerum |
|---------------------------|------------------|---------------|----------------|----------------------|-----------------------|
| | cm | cm | cm | cm | cm |
| 2 Etager foruden Kælder.. | 45 | 45 | 45 | 35 | 35 |
| 3 » » » .. | 55 | 45 | 45 | 50 | 35 |
| 4 » » » .. | 65 | 55 | 50 | 65 | 50 |
| 5 » » » .. | 75 | 65 | 50 | 80 | 50 |
| 6 » » » .. | 85 | 75 | 60 | 95 | 60 |

3. Under ikke-bærende Skillerum kan, hvor Murtykkelsen er $\frac{1}{2}$ eller $\frac{3}{4}$ Sten, anvendes 25 cm brede Fundamenter, og hvor Murtykkelsen er 1 Sten, 35 cm brede Fundamenter, dog at Skillerum, der kun opføres i Kælderetagen, kan anbringes paa Betongulv.

4. Fundamentsklodsens Højde skal være mindst 1,5 Gange Frem-springet, ved 2-Etages Bygninger dog mindst 30 cm og ved højere Bygninger dog mindst 40 cm.

5. Fundamenter skal føres ned til frostfri Dybde, d. v. s. ca. 90 cm under Terræn, ved udvendige Kældergange, belagt med Beton o. lign., ca. 60 cm under Kældergangens Gulv. Under Muraabninger maa den

Iodrette Afstand fra Fundamentets Underside til Muraabningen ikke være mindre end Halvdelen af Muraabningens Bredde (jfr. nedenfor); et forsænket Fundament skal føres mindst 60 cm til hver Side af den overliggende Muraabning. Undtagelse fra foranstaaende Bestemmelser kan indrømmes, hvor Omstændighederne taler derfor, navnlig ved mindre Bygninger.

6. Ved 1-Etages Bygninger med Kælder kan Fundamentsklods udelades ved Ydermurene, naar disse føres ned til Underkant af Kældergulv.

7. Udføres øverste Etage som Mansardetage, skal denne, ved Bestemmelsen af Fundamentsbredden, regnes som en muret Etage.

8. Som Regel vil Belastninger paa Grunden kunne regnes jævnt fordelt, naar Muren staar centralt over Fundamentet, og Bredden af Bygningens enkelte Muraabninger ikke overskrider det dobbelte af den lodrette Afstand fra Fundamentets Underside til Underkant af de lavest beliggende Muraabninger.

9. Er Forudsætningen for jævnt fordelt Belastning paa Byggegrunden ikke til Stede, d. v. s. naar Murens Belastning ikke overføres centralt til Fundamentet, gælder ovenstaaende Regler for Fundamentsbredden ikke. Dog kan Bagmure ved Bygninger med indtil 3 Etager foruden Kælder og ikke-belastede Gavlmure ved Bygninger med indtil 4 Etager foruden Kælder som Regel opføres paa Fundamenter med Bredde som ovenfor angivet, selvom Muren anbringes ensidigt paa Fundamentet.

10. Er den i Stk. 2 anførte Forudsætning om det tilladelige Tryk paa Grunden ikke til Stede, maa den nødvendige Fundamentsbredde beregnes under Hensyn til Grundens Bæreevne.

11. Nærmere Forskrifter angaaende Fundamenters Udførelse saavel som angaaende deres Sikring ved Udgravning, Ledningsanbringelse o. lign. kan gives i et af Magistraten udfærdiget Regulativ.

§ 35.

Betonstøbning.

1. En Bygnings Fundamenter og Kældermure kan udføres af Beton af Singels eller Naturskærver og da enten:

- a) i Blandingsforhold mindst 1:5:8, eller
- b) med garanteret Terningstyrke (undersøgt ved mindst 20 cm Terninger) efter 28 Døgn's Hærdning mindst 56 kg/cm², jfr. dog § 23,

Stk. 7. Trykstyrken skal paa Forlangende eftervises paa den byggedes Bekostning.

2. Fundamenter kan endvidere udføres af Murstensskærvebeton i Blandingsforhold mindst 1:4:7.

3. Betonstøbning maa ikke foregaa i Temperatur af under \div 2° C. Undtagelse herfra kan dog indrømmes, naar der træffes særlige, godkendte Foranstaltninger.

§ 36.

Jern og Jernbeton.

1. Bygninger eller Bygningsdele af Jern eller Jernbeton skal udføres i Overensstemmelse med derom af Magistraten fastsatte eller godkendte Bestemmelser.

2. Udfyldningsvægge i Skeletbygninger kan udføres af Murværk, Jernbeton eller andre godkendte Materialer. Jernbetonvægge af denne Art skal som Regel være mindst 10 cm tykke, og Vægge af Murværk skal i Bygninger af permanent Karakter som Regel være mindst 1 Sten tykke. En mindre Tykkelse kan tillades, hvor Forholdene taler derfor, og Feltstørrelsen ikke overstiger 4 m². Er Feltstørrelsen over 16 m², men dog ikke over 36 m², vil for almindeligt Murværk som Regel blive forlangt mindst 1½ Stens Tykkelse.

3. Udfyldningsvægge skal forsvarligt forankres til Bygningens Skeletkonstruktion og, hvor særlige Forhold gør sig gældende, isoleres saaledes, at deres Isoleringsevne mindst svarer til en 1½ Stens Mur.

4. Udføres en Bygnings nedre Etager som Jernbetonskeletbygning med Etageadskillelserne af Jernbeton, kan overliggende Etager udføres af Murværk efter de herom gældende almindelige Regler.

§ 37.

Isolering og Rustbeskyttelse af Jernkonstruktioner.

1. Jernkonstruktioner i en Bygning, herunder ogsaa enkelte Dragere og Søjler i denne, skal i det Omfang og paa den Maade, som Magistraten bestemmer, isoleres mod Ildpaavirkning og Rustangreb.

2. Ved Udstøbning af Beton mellem Jernbjælker maa Betonen ikke tilsættes Slagger eller lignende, der indeholder rustbefordrende Stoffer.

§ 38.

Etageadskillelser.

Træbjælkelag.

1. I Beboelsesbygninger eller andre Bygninger, hvor den tilfældige Belastning paa Etageadskillelserne ikke overstiger 200 kg/m^2 , og Bjælkernes maksimale Afstand fra Midte til Midte ikke overstiger 1 m, er det tilladt uden Fremsendelse af Beregninger at anvende Bjælker dimensioneret i Henhold til nedenstaaende Tabel. Langs Gavle eller Skillerum er det tilladt at anvende Halvtømmer, naar Afstanden fra Muren til Midten af nærmeste Bjælke af Fuldtømmer ikke overstiger 60 cm. Det er en Forudsætning, at Etageadskillelsens Egenvægt ikke er større end ved den i Stk. 9 angivne Udførelse med et 5 cm tykt Lerlag.

2. Ønskes der anvendt Bjælker med et andet rektangulært Tværnsnit end det i nedenstaaende Tabel angivne, er dette tilladt, naar for det paagældende Tværnsnit Produktet: $\text{Bredde} \times \text{Højde} \times \text{Højde}$ er

| Dimensioner i | | Største tilladelige Fritliggende (fri Spændvidde) i m | |
|-----------------------|-----------------------|---|---|
| cm | Tommer | Egenvægt + tilfældig Belastning 100 kg/m^2 | Egenvægt + tilfældig Belastning 200 kg/m^2 + eventuelle lette Skillerum*) |
| Bredde \times Højde | Bredde \times Højde | | |
| 12,5 \times 15 | 5 \times 6 | 3,3 | 2,6 |
| 15 \times 15 | 6 \times 6 | 3,6 | 2,8 |
| 15 \times 17,5 | 6 \times 7 | 4,1 | 3,3 |
| 17,5 \times 17,5 | 7 \times 7 | 4,4 | 3,5 |
| 17,5 \times 20 | 7 \times 8 | 5,0 | 3,9 |
| 20 \times 20 | 8 \times 8 | 5,2 | 4,2 |
| 20 \times 22,5 | 8 \times 9 | 5,9 | 4,7 |
| 22,5 \times 22,5 | 9 \times 9 | 6,1 | 4,9 |
| 22,5 \times 25 | 9 \times 10 | 6,8 | 5,4 |
| 25 \times 25 | 10 \times 10 | 7,0 | 5,6 |
| 25 \times 27,5 | 10 \times 11 | 7,8 | 6,1 |
| 27,5 \times 27,5 | 11 \times 11 | 8,0 | 6,3 |
| 27,5 \times 30 | 11 \times 12 | 8,7 | 6,9 |
| 30 \times 30 | 12 \times 12 | 9,0 | 7,1 |

*) Ved lette Skillerum forstaaes i denne Forbindelse Skillerum, hvis Egenvægt højst andrager 100 kg/m^2 .

mindst lige saa stort som det tilsvarende Produkt for det i Tabellen angivne Tværnsnit. Bjælker af andre Dimensioner kan endvidere anvendes, naar det paases, at disses tilladelige Spænding (90 kg/cm^2) og tilladelige Nedbøjning ($\frac{1}{700} \times \text{Spændvidde}$ for den tilfældige Belastning) ikke overskrides. Mindste Dimension er dog $12,5 \text{ cm} \times 15 \text{ cm}$. Ved Udførelsen af Underlag kan Underliggerne udføres af Tømmer af andre Dimensioner end de i Tabellen anførte, naar de paa forsvarlig Maade understøttes og ikke anbringes i større Højde end 1 m over Jordsmonnet.

3. Bjælkerne skal være af sundt og godt Naaletræ (vinterfældet, god Handelsvare). Vandindholdet maa ved Gulvlægningen ikke overstige 28 pCt. af Træets Tørvægt. De plane Sider i Topenderne maa ikke være mindre end Halvdelen af Sidemaalet.

4. Udkæring i Bjælker for Ledninger, gennemgaaende Ankre o. lign. maa ikke finde Sted i større Afstand fra Understøtningspunkterne end en Fjerdedel af Fritliggendet, og Nedskæringen maa ikke være dybere end 2 cm. Gennemboringer og Udkæringer for lodrette Ledninger maa ligeledes kun ske inden for den Fjerdedel af en Bjælkes Spændvidde, som er nærmest Understøtningspunkterne, og der maa i intet Tilfælde borttages mere end en Fjerdedel af Tværnsnittet.

5. Ved Udvekslinger skal der baade for Bjælkens og Veksleres Vedkommende tages forsvarligt Hensyn til Belastninger og til Svækkelse paa Grund af Taphuller.

6. Alle langs Mur liggende Bjælker skal holdes i en Afstand fra Muren af mindst 6 cm, og Mellemrummet mellem Bjælke og Mur forsvarligt lukkes med et udkraget Murskifte.

7. Bjælkeender, der lægges i Mur, skal paa forsvarlig Maade isoleres mod Fugtighed. Bjælkerne skal paa Muren aflastes paa Klodser af haardt Træ, paa gennemgaaende Murlægte, hvor saadan er tilladt (jfr. § 32, Stk. 7), eller paa anden godkendt Maade.

8. Anbringes Bjælkerne paa tværs af en Bygnings Længderetning, saaledes at Ydermurene forbindes, skal mindst hver tredje Bjælke — ligelig fordelt — være gennemgaaende fra Ydermur til Ydermur. Gavlbjælken eller den nærmest denne liggende Bjælke skal altid være gennemgaaende, og denne og de i øvrigt forlangte gennemgaaende Bjælker skal i begge Ender forsynes med Murankre af $8 \text{ mm} \times 38 \text{ mm}$ Fladjern med mindst 30 cm langt Forskudsjern af 16 mm Rundjern og fastgjort til Bjælkerne med 2 svære, smedede Søm og en Krampe. Gavlbjælkerne skal paa samme Maade forankres til Gavlmurene.

Murankre skal være mindst saa lange, som den Mur er tyk, hvori de anbringes, og Gavlankre saa lange, at de gaar ind over 2 Bjælker. Afstanden mellem Ankre maa ingen Steder overstige 3 m. Murankre skal være behandlet med et rustbeskyttende Materiale, de skal gaa mindst 1 Sten ind i det Murværk, hvori de anbringes, og ved Indmuringen skal omkring Ankret anvendes ren Cementmørtel. Anbringes Bjælkerne parallelt med en Bygnings Længderetning, skal lignende Forankringsforanstaltninger som foran angivet udføres, dog at Forankringen til Facademurene skal udføres med gennemgaaende Ankre fra Ydermur til Ydermur. Disse Ankre skal have samme Dimensioner som de foran nævnte og fastgøres til hver enkelt Bjælke med et svært, smedet Søm gennem Hul i Ankret. I øvrigt skal Forslag til Bjælkelags Forankring til Murværket i hvert enkelt Tilfælde forelægges til Godkendelse.

9. I alle Træbjælkelag, herunder Underlag og Hanebjælkelag, skal anbringes Indskud bestaaende af en Flade enten af tæt sammenslaaede mindst 25 mm (1") tykke, kantskaarne Brædder eller af 15 mm ($\frac{5}{8}$ ") Brædder, lagt paa Klink med mindst 2,5 cm Overlæg. Indskudet skal hvile paa Lister, paasømmede Bjælkesiderne eller efter Omstændighederne i Noter, dette sidste dog kun hvis Bjælkerne er mindst 17,5 cm brede. Indskudet skal anbringes i en Afstand af indtil 8 cm fra Bjælkernes Overside. Paa Indskudet skal, naar Bygningen er under Tag, anbringes enten et til Bjælker og Mure tæt sluttende Lag rent Ler, der i faststampet Tilstand skal have en Tykkelse af mindst 5 cm, eller et andet godkendt Materiale. Ved Anvendelse af Ler maa dettes Vandindhold umiddelbart før Gulvlægningen ikke overstige 8 pCt. af Lerets Tørvægt.

10. Ved Beboelsesbygninger for een Familie og med indtil 2 Etagere foruden Kælder og Tagetage kan Indskud udelades, og Lerlaget henlægges paa forsvarligt Underlag paa Forskallingen, naar denne udføres af 25 mm (1") tykke Brædder, fastgjort i hver Bjælke med 2 Stk. 9 cm Søm. Fritagelse for Anbringelse af saavel Indskud som Ler i Bjælkelag kan meddeles, hvor det efter Omstændighederne findes forsvarligt.

11. Gulvbrædder skal være pløjede og mindst 31 mm ($\frac{3}{4}$ ") tykke. Gulvbrædder af særlig haardt Træ kan tillades med mindre Tykkelse, dog ikke under 22 mm i færdig Stand.

12. Undersiden af Træbjælkelag skal forskalles med mindst 19 mm ($\frac{3}{4}$ ") tykke Brædder, der røres og pudses. Anvendelse af andre Forskallingsmaterialer eller Beklædninger, der skønnes at kunne erstatte

almindelig Forskalling, Røring og Pudsning, kan tillades, ligesom der, hvor det findes forsvarligt, helt eller delvis kan fritages for de her nævnte Foranstaltninger.

Jernbjælkelag.

13. Etageskillelser kan efter særlig Tilladelse udføres med Jernbjælker i Stedet for Træbjælker, naar de for Træbjælkelag gældende Bestemmelser overholdes i den Udstrækning, hvori de paa naturlig Maade finder Anvendelse.

14. I øvrigt vil følgende særlige Regler være at iagttage:

- a) Murankre skal fastboltes til Jernbjælkerne med mindst 2 Stk. 13 mm Bolte.
- b) Ender af Jernbjælker, der hviler paa Mur, skal isoleres og anbringes paa forsvarlige Underlagsplader lagt i ren Cementmørtel samt holdes i passende Afstand fra tilstødende Murværk af Hensyn til Udvidelse ved eventuel Ildpaavirkning.
- c) Etageskillelsens Konstruktion, herunder Anbringelse af Flange-træ m. m., og Bjælkernes Styrke skal i hvert enkelt Tilfælde godkendes i Henhold til fremsendt Beregning, eventuelt tillige Konstruktionstegning.

Etageskillelser af Jernbeton.

15. Etageskillelser af Jernbeton kan udføres i Overensstemmelse med derom af Magistraten fastsatte eller godkendte Bestemmelser.

Etageskillelser af anden Konstruktion.

16. Andre Konstruktioner ved Udførelsen af Etageskillelser end de fornævnte tillades, naar de med Hensyn til Styrke og Brandsikkerhed saavel som Varme- og Lydisolering i det foreliggende Tilfælde anses for betryggende.

Særlige Forhold.

17. Hvor der over Kedelrum, Bagerier, Butikker eller Lokaler, der rummer Virksomheder af brandfarlig Karakter, findes Beboelsesrum, skal Etageskillelsen udføres brandfri efter nærmere Godkendelse. Lofter i Vaskerum, særlige Kogerum eller lignende Lokaler, hvis Anvendelse medfører stærk Dampudvikling, skal isoleres efter nærmere Godkendelse.

§ 39.

Tagkonstruktioner.

1. Naar Taget over en Bygning udføres som et almindeligt Sadeltag med Hanebaand (se Fig. 1), skal Spærene, naar deres Afstand fra Midte til Midte er højst 1 m, mindst have de Dimensioner, der er angivet i nedenstaaende Tabel (S. 191).

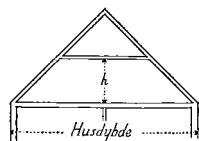


Fig 1

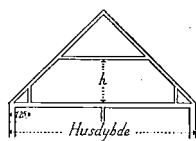


Fig 2

2. Udføres Taget over en Bygning som et Sadeltag med Hanebaand og ved begge Sider forsvarligt understøttet i en Afstand fra Facademurens Yderside af 1,25 m (se Fig. 2), skal Spærene, naar deres Afstand fra Midte til Midte er højst 1 m, mindst have de Dimensioner, der er angivet i nedenstaaende Tabel (S. 192).

3. Ved Husdybden forstaas Afstanden mellem Facademurens Ydersider. For Taghældninger mellem 30° og 45° bestemmes Hanebjælkelagets Højde forholdsmæssigt under Hensyn til de i Tabellen angivne Tal. Det er tilladt at afvige fra de angivne Højder af Hanebjælkelaget over Tagbjælkelaget med ± 20 cm. Hanebjælken skal have samme Dimension som det tilsvarende Spær, men kan dog udføres af to Stykker Halvtømmer. Hanebjælken skal forbindes med Spæret uden unødigt at svække dette. Skal Hanebjælkelaget belastes, maa det understøttes særligt og paa godkendt Maade. Spærets Forankring til Tagbjælkelaget samt Stolens Konstruktion skal godkendes.

4. Er en Husdybde mindre end den for en bestemt Spærdimension i Tabellerne angivne maksimale Husdybde, men større end den for den nærmest lavere Spærdimension angivne, kan der anvendes den mindste af de omhandlede Spærdimensioner, saafremt Afstanden mellem Spærene formindskes med 1 cm for hver paabegyndt 5 cm, som den foreliggende Husdybde overskrider den for den mindste af de to Spærdimensioner angivne.

5. Det er tilladt at anvende Spær med et andet Tværsnit end det efter ovenstaaende Regler tilladte, naar Produktet: Bredde \times Højde \times Højde er mindst lige saa stort som det tilsvarende Produkt for det

| Husdybde indtil | Taghældning | Hanebjælkelagets frie Højde over Tagbjælkelaget | Dimension af Spær | | | |
|-----------------|-----------------|---|--------------------|--------------|--------------------|--------------|
| | | | Tungt Tag*) | | Let Tag*) | |
| m | | m | cm | Tømmer | cm | Tømmer |
| 8 | 1:1,7 (ca. 30°) | 1,80 | 12,5 \times 12,5 | 5 \times 5 | 10 \times 12,5 | 4 \times 5 |
| | 1:1 (45°) | 2,50 | | | | |
| 9 | 1:1,7 | 1,80 | 12,5 \times 15 | 5 \times 6 | 12,5 \times 12,5 | 5 \times 5 |
| | 1:1 | 2,50 | | | | |
| 10 | 1:1,7 | 2,00 | 15 \times 15 | 6 \times 6 | 12,5 \times 15 | 5 \times 6 |
| | 1:1 | 2,60 | | | | |
| 11 | 1:1,7 | 2,00 | 15 \times 15 | 6 \times 6 | 15 \times 15 | 6 \times 6 |
| | 1:1 | 2,75 | | | | |
| 12 | 1:1,7 | 2,00 | 15 \times 17,5 | 6 \times 7 | 15 \times 15 | 6 \times 6 |
| | 1:1 | 3,00 | | | | |
| 13 | 1:1,7 | 2,00 | 15 \times 17,5 | 6 \times 7 | 15 \times 17,5 | 6 \times 7 |
| | 1:1 | 3,25 | | | | |

*) Som *tungt Tag* regnes Teglsten paa Lægter, Teglsten paa Bræddebeklædning og Lister eller Materialer af tilsvarende Vægt.

Som *let Tag* regnes almindelig Skifer og Asbestcement-Skifer paa Lægter eller paa Bræddebeklædning, Asbestcement-Bølgeplader paa Lægter eller Bræddebeklædning, Kobber, Zink, Jernblik eller Tagpap paa Bræddebeklædning eller Materialer af tilsvarende Vægt.

efter nævnte Regler anvendelige Tværsnit. Tværsnittets Bredde maa ikke uden særlig Tilladelse gøres mindre end Halvdelen af Højden.

6. Ved Udvekslinger skal Konstruktionen i hvert enkelt Tilfælde godkendes.

7. Udføres en Tagkonstruktion paa anden Maade end efter ovenstaaende Regler eller af andre Materialer, saa som Jern, Jernbeton el. lign., skal den som Helhed i hvert enkelt Tilfælde godkendes.

| Husdybde indtil | Taghældning | Hænbjælke-lægets Irie Højde over Tagbjælke-laget | Dimension af Spær | | | |
|-----------------|------------------|--|-------------------|--------|-------------|--------|
| | | | Tungt Tag*) | | Let Tag*) | |
| m | | m | cm | Tommer | cm | Tommer |
| 8 | 1: 1,7 (ca. 30°) | 1,80 | 10 × 10 | 4×4 | 10 × 10 | 4×4 |
| | 1: 1 (45°) | 2,50 | | | | |
| 9 | 1: 1,7 | 1,80 | 10 × 12,5 | 4×5 | 10 × 12,5 | 4×5 |
| | 1: 1 | 2,50 | | | | |
| 10 | 1: 1,7 | 2,00 | 12,5 × 12,5 | 5×5 | 12,5 × 12,5 | 5×5 |
| | 1: 1 | 2,60 | | | | |
| 11 | 1: 1,7 | 2,00 | 12,5 × 15 | 5×6 | 12,5 × 15 | 5×6 |
| | 1: 1 | 2,75 | | | | |
| 12 | 1: 1,7 | 2,00 | 12,5 × 15 | 5×6 | 12,5 × 15 | 5×6 |
| | 1: 1 | 3,00 | | | | |
| 13 | 1: 1,7 | 2,00 | 12,5 × 15 | 5×6 | 12,5 × 15 | 5×6 |
| | 1: 1 | 3,25 | | | | |

*) Se Noten forrige Side.

§ 40.

Tag.

1. Tage skal dækkes paa forsvarlig Maade med Sten, Metal eller andet Materiale, der er tilstrækkelig vandtæt og i brandmæssig Henseende fyldestgørende.

2. Tage beklædt med mindst 25 mm (1") Brædder kan paa Bygninger af nedenfor anførte Art dækkes med tjærefrit Tagpap af godkendt Mærke (mindste Vægt 2 kg pr. m² og med Raapapindhold af mindste Vægt 650 g pr. m²) efter følgende Regler:

- a) Beboelsesbygninger, naar Tagets Hældning ikke overstiger 30°, og naar de i § 28 og § 29 omhandlede Brandmure føres gennem Taget med Brandkam.
- b) Forretnings- og Industribygninger, naar Bygningskommissionen,

under Hensyntagen til Bygningernes Benyttelse, Beliggenhed og Konstruktion, finder det forsvarligt.

c) Rummet under Taget skal paa forsvarlig Maade ventileres.

3. Tage af Beton kan dækkes med Tagpap, naar denne paa forsvarlig Maade klæbes til Betonen.

4. Tage paa Udhuse, Garager, Skure og lignende mindre Bygninger kan dækkes med Tagpap.

5. Tage skal gives en af Hensyn til forsvarlig Vandafledning tilstrækkelig Hældning.

6. Det kan forlanges, at der træffes Foranstaltninger til Sikring for Personer, der skal færdes paa Tagene.

7. Tage skal saavel paa nye som ældre Bygninger være forsynet med Tagrender og Nedløbsrør af forsvarligt Materiale og passende Størrelse. For de i § 63, Stk.rne 1, 3 og 4, omhandlede Bygninger kan der indrømmes Lempelser.

8. Tage, der dækkes med andet Materiale end Tegl og har en Hældningsvinkel mellem 20° og 70°, skal almindeligvis saavel paa nye som ældre Bygninger forsynes med Snegitre af Jern.

§ 41.

Luger, Tagkviste og Ovenlys.

1. Ved Udførelsen af Luger skal der træffes fornødne Sikkerhedsforanstaltninger. Lugerne skal indrettes saaledes, at de ikke kan løftes af Stablerne, og kan kræves brandsikrede.

2. Tagkviste kan udføres af Træ, naar de ikke har større udvendig Bredde end 2 m og er fjernet mindst 1 m fra Naboskel. Den frie Afstand mellem to Kviste maa ikke være mindre end den bredeste af dem, og samlet Kvistbredde maa ikke overstige Halvdelen af den Tagflades Længde, maalt ved Kvistenes Underkant, hvori Kvistene anbringes. Flunkerne skal være udført af eller beklædt med uantændeligt Materiale og i de i § 45 omhandlede egentlige Opholds- og Arbejdsrum bestaa af mindst 2 Lag Brædder med Pap imellem.

3. Paa Beboeshuse med indtil 2 Etager foruden Kælder og Tagetage kan der anbringes Tagkviste med større Bredde og mindre indbyrdes Afstand end i Stk. 2 angivet, naar Tagværket afbindes paa forsvarlig Maade, og lovlig samlet Kvistbredde ikke overskrides.

4. Ovenlys og Tagvinduer kan anbringes i en Tagflade i det Omfang, som Tagværkets Forsvarlighed og Hensyn til Brandsikkerhed skønnes at tillade. Lysskakt fra Ovenlys eller Tagvindue til Op-

holdsrum eller Arbejdsrum skal være forsynet med Rør og Puds eller paa anden godkendt Maade beskyttes mod Ild. I Tage, hvis Hældningsvinkel er under 30°, skal Ovenlyskarmen hæves mindst 25 cm over Tagfladen, eller Ovenlyset omgives med betryggende Værn.

5. Fra Bestemmelserne i nærværende Paragraf kan der, hvor særlige Omstændigheder skønnes at tale derfor, indrømmes Undtagelser.

§ 42.

Udvendigt Træværk.

1. Tagudhæng, Vindskeder, Gesimser og lignende mindre, udvendige Bygningsdele kan udføres af Træ, naar de er fjernede mindst 2,5 m fra Naboskel.

2. Verandaer, Vinterhaver, Drivhuse, Vindfang, Terrasser og lignende Udbygninger, hvis Grundareal ikke overstiger 10 m², kan ligeledes udføres af Træ, naar de er fjernet mindst 2,5 m fra Naboskel.

3. Hvor særlige Omstændigheder taler derfor, t. Eks. ved Bebyggelse af et Omraade i Henhold til godkendt Bebyggelsesplan, kan de i Stk.rne 1 og 2 anførte Regler tillades fraveget.

§ 43.

Karnapper og Altaner.

1. Karnapper og Altaner skal udføres efter nærmere i hvert enkelt Tilfælde godkendt Konstruktionstegning og Beregning.

2. De skal, naar de anbringes ud over egen Grund, holdes i en Afstand af mindst 1,5 m fra Naboskel, dog saaledes at andetsteds i Lov eller Vedtægt fastsatte Afstandsbestemmelser ikke herved tilside-sættes.

3. Altanrækværker skal befæstes paa forsvarlig Maade, frembyde tilstrækkelig Sikkerhed mod Nedstyrtning og, hvor særlige Forhold ikke gør sig gældende, have en Højde af mindst 1 m.

4. Ved Anbringelse af Karnapper og Altaner med Fremspring ud over Gadelinien maa de i § 20 om særlige Bygningsfremspring indeholdte Bestemmelser overholdes.

§ 44.

Installationer af forskellig Art.

1. Tekniske Installationer i en Bygning skal udføres paa en i Forhold til Bygningsens Konstruktion og Benyttelse fuldt forsvarlig Maade. Nærmere Forskrifter herom kan fastsættes af Magistraten.

2. De i øvrigt i Lovgivningen; saa som angaaende Arbejds- og Fabriktilsyn og elektriske Installationer, eller i Medfør af denne udfærdigede administrative Forskrifter saavel som i nærværende Vedtægt indeholdte særlige Bestemmelser af bygningsmæssig Art skal nøje iagttages.

KAPITEL 5.

Opholds- og Arbejdsrum, Beboelseslejlighed m. v.

§ 45.

Egentlige Opholds- og Arbejdsrum.

De i Byggelovens § 54, Stk. 3 a, omhandlede Rum bestemt til varigt Dag- eller Natophold for Mennesker skal, foruden at opfylde de i Byggeloven og i denne Vedtægts andre Bestemmelser saavel som i øvrigt i Lovgivningen for saadanne Rum givne Forskrifter, indrettes i Overensstemmelse med nedenstaaende Bestemmelser:

1. Gulvet maa ikke ligge højere over det Bygningen omgivende Terræn end 20,5 m. Denne Højdebestemmelse kan af Magistraten ændres eller en yderligere Højde i det enkelte Tilfælde tillades, naar enten Brandvæsenets Redningsmateriel eller særlige brandtekniske Sikringsforanstaltninger skønnes at gøre det tilstedeligt.

2. Paa Hanebjælkelag af Træ eller paa Mansardbjælkelag, der hviler paa Trækonstruktion, maa ikke indrettes Rum, bestemt til Natophold for Mennesker, og andre Opholdsrum eller Arbejdsrum kun efter særlig Tilladelse.

3. Intet til Natophold for Mennesker benyttet Rum maa have Gulvet beliggende under det omgivende Terræn, og Rum benyttede til Dagophold kun, naar Kælderen ved Dræning eller paa anden fyldestgørende Maade er beskyttet mod Fugtighed fra Grunden. Gulvet i Kælderrum maa ikke uden særlig Tilladelse ligge mere end 1,5 m under Terrænet.

4. Omgivende Vægge skal udføres af Grundmur, Beton, dobbelte Brædder eller andet godkendt Materiale. Bræddevægge skal paa begge Sider være forsynet med Kalkpuds eller anden godkendt Beklædning. Gulvet kan kræves udført af eller belagt med et i Forhold til Rummets Benyttelse fyldestgørende Materiale.

5. Med Hensyn til Varmeisolering af de i nærværende Paragraf omhandlede Rum gælder følgende Bestemmelser:

- a) Hvor Ydermur, der begrænser Rummet, ikke er udført af mindst 1 ½ Stens Mur, skal den, hvor særlige Forhold ikke gør sig gældende, isoleres paa en saadan Maade, at dens Varmeisoleringsevne mindst svarer til nævnte Murtykkelse.
- b) Saafremt der i Vægge, som begrænser Rummet, indgaar Skorstene, der betjener Centralvarmeanlæg, Bageovne eller lignende større Ildsteder, skal de paagældende Vægge varmeisoleres paa forsvarlig Maade og i passende Omfang.
- c) Saafremt Rummet er beliggende umiddelbart enten over Port, Gennemgang eller andet aabent Rum eller over Rum, hvori udvikles stærk Varme, saa som Kedelrum, Bageri o. lign., skal den mellem-liggende Etageadskillelse varmeisoleres paa forsvarlig Maade.
- d) Begrænses Rummet af Tagflader eller Underside af flade Tagkonstruktioner, skal Undersiden af Spær eller Tagkonstruktion mindst beklædes med 2 Lag 19 mm (¾") Forskalling med Pap imellem eller paa anden godkendt Maade isoleres.

6. Højden fra Gulv til Loft skal være mindst 2,5 m.

7. Gulvarealet skal være mindst 6 m². I Rum med Skraavæg skal Loftarealet i foreskrevne Højde udgøre mindst Halvdelen af det foreskrevne Gulvareal, jfr. Byggelovens § 55, Stk. 4. Højden mellem Gulv og Skraavæg maa over det foreskrevne Gulvareal ikke være under 1 m.

8. Rummet skal være forsynet med mindst eet almindeligt, velbelyst Vindue, indrettet til at aabnes til fri Luft og med et Lysningsareal (indvendigt Karmmaal) svarende til mindst 10 pCt. af Rummets Gulvareal. Hvor Lysforholdene findes mindre gode, kan Lysningsarealet kræves forøget eller Rummets Udformning ændret. Vinduet skal være indrettet med mindst een ikke under 50 cm bred og 1 m høj oplukkelig Ramme, anbragt i passende Højde over Gulvet.

9. Ethvert Vindue skal være indrettet paa en saadan Maade, at der bliver forsvarlig Adgang til Vinduespudsning.

10. Efter nærmere Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde kan det tillades, at foreskrevne Lysadgang tilvejebringes ved Ovenlys, naar dettes Ramme indrettes til med Lethed at kunne aabnes og lukkes.

11. Rummet kan kræves forsynet med godkendt Opvarmningsindretning.

§ 46.

Beboelseslejlighed.

En Beboelseslejlighed skal foruden at fyldestgøre de i Byggeloven samt de i denne Vedtægt i øvrigt for en saadan fastsatte Bestemmelser indrettes i Overensstemmelse med nedenstaaende Regler:

1. De til en Beboelseslejlighed hørende Opholds- og Arbejdsrum skal, for saa vidt andet ikke følger af de nedenfor anførte Bestemmelser, fyldestgøre Forskrifterne i § 45.

2. Beboelseslejligheder skal adskilles indbyrdes eller fra andre Lokalteter ved Skillerum udført med særlig Omhu, navnlig ogsaa for saa vidt angaar Skillerummets lydtætte Tilslutning saavel til andre Vægge som til Etageadskillelser. I Skillerummet maa ikke uden Tilladelse anbringes Aabninger af nogen Art ej heller indbygges Skorsten, der betjener Ildsted i mere end een af de tilstødende Lejligheder i hver Etage. Det kan iøvrigt udføres:

a) af mindst ¾ Stens Mur eller 3 Lag Brædder, bestaaende af 1 Lag 31 mm (5/4") og 2 Lag 25 mm (1") Brædder, med svær Gulvpap mellem Bræddelagene,

b) mellem Toiletrum hørende til forskellige Lejligheder af sammenbyggede Rækker af støbte Aftrækskanaler, naar Væggen paa begge Sider forsynes med en Beklædning af galvaniseret Traadnet og udkastes med Bastardmørtel eller paa anden godkendt Maade isoleres,

c) af anden i hvert enkelt Tilfælde godkendt Konstruktion, naar denne skønnes at kunne sidestilles med de under a og b omhandlede.

3. Alkover kan tillades indrettet, naar de i deres fulde Bredde og i passende Højde er i fri og aabne Forbindelse med det tilstødende Opholdsrum.

4. Køkkenets Gulvareal kan tillades indskrænket til 4 m², naar Lejligheden beboes af højst 2 Personer.

5. Ved Installation af W. C. i ældre Beboelseslejlighed kan Køkkenets Gulvareal tillades indskrænket til 4 m², naar Forholdene i Lejligheden som Helhed findes at tale derfor.

6. Køkkener, hvis Gulvareal er under 6 m², maa ikke opvarmes ved Kakkellovn eller andet iltforbrugende Ildsted og skal paa passende Maade ventileres.

7. Rum hørende til en Beboelseslejlighed maa kun udlejes til selvstændig Benyttelse (Logerende, Kontor el. lign.), saafremt de for Lejligheden som saadan gældende Bestemmelser ikke derved tilside-

sættes. De i § 51, Stk. 8, omhandlede Rum maa ikke udlejes til selvstændig Benyttelse.

8. Pensionater, Hotels garnis, Klinikker og lignende Virksomheder, der ikke falder ind under Bestemmelserne i Byggelovens § 62, skal indrettes i Overensstemmelse med Magistratens Forskrifter i hvert enkelt Tilfælde.

9. Rørgennemføringer i Etageadskillelser skal udføres med særlig Omhu, saaledes at der i størst muligt Omfang opnaas den i Byggelovens § 55, Stk. 3, foreskrevne Isolering.

§ 47.

Birum.

De i Byggelovens § 54, Stk. 3 b, omhandlede Rum skal, foruden at opfylde de i øvrigt i Byggeloven og denne Vedtægt saavel som andet Sted i Lovgivningen for saadanne Rum givne Forskrifter, indrettes i Overensstemmelse med nedenstaaende Bestemmelser:

1. Rummet skal fyldestgøre de for egentlige Opholds- og Arbejdsrum i § 45, Stk. 1 og 4, fastsatte Bestemmelser.

2. Rummet skal i Almindelighed have en Højde fra Gulv til Loft af 2,5 m.

3. Rummet skal forsynes med den under Hensyn til dets Benyttelse nødvendige Lys- og Lufttilførsel.

4. Opvarmning, dog ikke ved Kakkelovn eller andet iltforbrugende Ildsted, kan tillades, selv om Rummet ikke er forsynet med Vindue til fri Luft, naar Rummet forsynes med en tilstrækkelig Ventilation.

5. I en Bygnings Kælder- eller Tagetage kan der indrettes Vaske- og Strygerum til almindeligt Husbrug samt, i Bygninger til Bolig for højst 2 Familier, enkelte Dagopholdsrum, saa som Rum til Husflid, Billardværelse o. lign., naar den indvendige Højde bliver mindst 2,2 m, hvoraf for Kælderens Vedkommende mindst 30 cm over det omgivende Terræn. Saadanne Rum skal forsynes med et til fri Luft oplukkeligt Vindue med et Lysningsareal (indvendigt Karmmaal) svarende til mindst 10 pCt. af det paagældende Rums Gulvareal, der skal være mindst 6 m². Gulvet i et Vaskerum skal udføres i vandtæt Konstruktion. I Bygninger, i hvilke der findes højst 3 Beboelseslejligheder, kan den indvendige Højde i Vaske- og Strygerum tillades indskrænket til 2 m.

6. I Kælder- eller Tagetage kan Tørrerum, der benyttes i Tilslutning til de i Stk. 5 omhandlede Vaske- og Strygerum, indrettes,

naar den indvendige Højde bliver mindst 2 m og Gulvarealet mindst 4 m².

7. Tekøkkener, som benyttes i Tilslutning til Kontor, Butik eller lignende Lokale, samt Værkmesterkontorer, Billetkontorer og lignende Rum, som anvendes i Tilslutning til anden Virksomhed, kan tillades indrettet med mindre Højde og Gulvareal end i § 45, Stk. 6 og 7, angivet, naar Rummene forsynes med godkendt Ventilation.

8. For saa vidt der for visse Arter af Rum, saa som Baderum eller Nødtørftsrum, gives særlige Forskrifter, kommer disse til Anvendelse i Tilslutning til, eventuelt i Stedet for de ovenfor anførte Bestemmelser.

9. I Kælder- og Tagetager skal Gange og Rum, der danner Adgang til de i nærværende Paragraf omhandlede Birum eller andre Brugsrum, have en saadan indvendig Højde og være indrettet og belyst paa en saadan Maade, at de frembyder en let og fri Passage.

§ 48.

Lager- og Arkivrum m. m.

De i Byggelovens § 54, Stk. 3 c, omhandlede Rum skal, naar de forsynes med Opvarmningsindretning, have en indvendig Højde af mindst 2 m og et Gulvareal af mindst 6 m² samt fyldestgøre de i § 45, Stk. 4, og § 47, Stk. 3, indeholdte Forskrifter.

§ 49.

Nødtørftsrum.

1. De til en Beboelseslejlighed hørende Vandkloset- og andre Nødtørftsrum skal være udført og indrettet i Overensstemmelse med Forskrifter, der udfærdiges af Magistraten, efter at der er givet Sundhedskommissionen Lejlighed til at udtale sig.

2. I ældre Bygninger, hvor Pladsforholdene er vanskelige, eller andre særlige Hensyn gør sig gældende, kan det tillades, at et Klosetrum er fælles for 2 — undtagelsesvis 3 — Familier, naar der tilvebringes tilfredsstillende Adgang til Klosettet fra fælles Gang eller Trappe.

3. Til enhver Ejendom skal der, med mindre den udelukkende benyttes til Beboelse for højst 4 Familier, høre et let tilgængeligt Gaardkloset og et Pissoir, der begge skal være udført og indrettet i Overensstemmelse med de herom af Magistraten fastsatte Bestemmelser.

4. Gaardkloset og Pissoir kan tillades som fælles for flere Ejendomme, naar disse har fælles Gaard.

5. Magistraten kan, hvor særlige Forhold skønnes at tale derfor, saavel som hvor der er sikret en Ejendom let og fri Adgang til Gaardkloset eller Pissoir paa tilstødende Ejendom, helt eller delvis fritage for den i Stk. 3 omhandlede Forpligtelse.

6. Nødtørftsrum hørende til de i Byggelovens § 62 omhandlede Bygninger og Lokaler skal indrettes efter Sundhedskommissionens nærmere Afgørelse i hvert enkelt Tilfælde og med Hensyntagen til saadanne særlige Bestemmelser, som maatte indeholdes i andre gældende Forskrifter.

7. Paa Steder, hvor Afløbsforholdene ikke tillader Indretning af Vandklosetter, kan der midlertidigt indrettes Tøndeklosetter efter de herom gældende Bestemmelser, dog at Rum, hvori saadanne Klosetter indrettes, skal opfylde de for Vandklosetrum gældende Forskrifter.

§ 50.

Affald.

Medfører en Bygnings Benyttelse Produktion af Affald, skal dette fjernes paa en af Magistraten godkendt Maade, hvorved følgende bliver at iagttage:

Skarnkasserum.

1. Til Affalds midlertidige Opbevaring skal forefindes et efter Magistratens Skøn tilstrækkeligt Antal forsvarlige Beholdere. Nærmere Regler herom saavel som angaaende Bortførslen af Affald fastsættes i et af Magistraten udfærdiget Regulativ.

2. Anbringes Beholderne i det fri, skal Pladsen holdes i mindst 5 m Afstand fra Vindue til Opholdsrum, behørigt afskærmes fra Omgivelserne og i øvrigt indrettes, efter Omstændighederne afvandes, saaledes som Magistraten maatte foreskrive i det i Stk. 1 nævnte Regulativ. Denne Bestemmelse gælder, bortset fra allerede afskærmede Pladser, ogsaa den ved Vedtægtens Ikrafttræden bestaaende Bebyggelse.

3. Anbringes Beholderne i Bygning, skal Rummet være vel belyst og maa kun have Dørforbindelse direkte til det fri. Gulvet skal være af Beton med Fald til Afløbsrist, Væggene glitpudsede og Loftet over Rummet udført i brandfri Konstruktion. I Rummet skal anbringes Spulehane, og Rummets Udluftning skal mindst ske ved en 500 cm² stor Aabning til det fri, anbragt højst 15 cm over Gulvet, og en ved

Loftet anbragt 15 cm × 15 cm stor Aftrækskanal, der skal føres op til en saadan Højde, at Udluftningen ikke medfører Ulempe. Der skal træffes fyldestgørende Foranstaltninger til Sikring mod Rotter.

Affaldsskakter.

4. Affaldsskakter med tilhørende Opsamlingsbeholdere, eventuelt Forbrændingsanlæg, skal udføres efter Forskrifter, der fastsættes i det i Stk. 1 nævnte Regulativ.

KAPITEL 6.

Trapper og Elevatorer.

§ 51.

Trapper i Beboelsesbygninger.

I Bygninger, der, bortset fra mindre Forretningslokaler i Stueetagen, indrettes til Bolig for Mennesker, skal der anbringes Trapper efter følgende Regler:

Trappers Antal og Bredde.

1. I Bygninger med 2 Etager skal der, naar de indrettes til Beboelse for een Familie, anbringes en mindst 78 cm bred Trappe, og naar de indrettes til Beboelse for mere end een Familie, en mindst 90 cm bred Trappe. Som Etage medregnes saavel her som i øvrigt i denne Paragraf Tagetage, hvori indrettes Rum af den i § 45 omhandlede Art, og Kælderetage, hvis Loft ligger mere end 1 m over det omgivende Terræn; ved en Trappes Bredde forstaas saavel her som i øvrigt i denne Paragraf den for Passage frie Bredde af Trappens Løb og Reposer, maalt fra Væg til Haandlist.

2. I Bygninger med 3 Etager, i hvilke der kun anbringes een Trappe, skal denne have en Bredde af mindst 1 m. Er Gulvet i noget af de i § 45 omhandlede Rum beliggende mere end 7,5 m eller Underkant af Vindue mere end 8,5 m over det omgivende Terræn, skal Trappen udføres brandfri, hvilket ligeledes gælder, hvis der i nogen Etage indrettes mere end 3 Lejligheder til samme Repos.

3. I Bygninger med fra 4 til 7 Etager, i hvilke der kun anbringes een Trappe, skal denne udføres brandfri og gives en Bredde af mindst 1 m. Saafremt Trappen ikke adskilles fra Kælderen ved brandfri Etageadskillelse, skal Lejlighederne forsynes med Altaner efter de i

Stk. 20 angivne Regler. Altanerne skal have en Størrelse af mindst 1 m² og et Fremspring for Murlinien af mindst 60 cm.

4. Anbringes der i de i Stk.rne 2 og 3 omhandlede Bygninger to Trapper, kan begge disse udføres af Træ og Anbringelse af Altaner undlades. De to Trapper — Hovedtrappen og Bitrappen — skal gives en Bredde af mindst henholdsvis 1 m og 70 cm.

5. I Bygninger med mere end 7 Etager skal Trappeforholdene ordnes efter nærmere Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde.

6. Omgives en Trappe med Væg el. lign. paa begge Sider (lukket Trappe), kan Trappens Bredde kræves passende forøget.

Adgang til Trapperne.

7. Fra en Beboelseslejlighed eller andet Lejemaal skal der til enhver Tid være fri og uhindret Adgang til foreskrevne Trappe eller til det fri. Uden Magistratens Tilladelse er det ikke tilladt at passere andet Lejemaal eller fælles Gang.

8. Fra Rum, der hører til et Lejemaal, men ikke staar i umiddelbar Forbindelse med dette, saa som Gæsteværelser, Pigeværelser, Vaske- rum, Strygerum o. lign., skal der være en i hvert enkelt Tilfælde godkendt Trappeadgang. Saadanne Rum maa ikke udlejes til selvstændig Benyttelse.

Trappers Konstruktion.

9. Trapper skal indrettes paa en saadan Maade og til enhver Tid befindes i en saadan Tilstand, at de i deres fulde Bredde kan passeres uhindret og farefrit. For saa vidt der i nærværende Paragraf stilles Krav om brandfri Trappe, forstaas herved en Trappe, hvis Trin og Reposer er udført af Sten eller Beton. Brandfri Trapper maa kun belægges med saadanne Gulvbelægningsmaterialer, som har erholdt særlig Godkendelse. I Trapperum med brandfri Trapper maa Væggene ikke beklædes med noget brændbart Materiale, og der maa ikke installeres Gasmaalere, Transformatorer og lignende elektriske Installationer, dog at Elektricitetsmaalere for Lejligheder kan tillades anbragt, naar de monteres i Jernkasse af godkendt Standardtype.

10. De i Stk.rne 1, 2 og 3 omhandlede Enetrapper samt den i Stk. 4 omhandlede Hovedtrappe skal udføres med højst 18 cm Stigning og mindst 25 cm Grund. Den i Stk. 1, 1ste Punktum, omhandlede Enetrappe og den i Stk. 4 omhandlede Bitrappe maa højst have 21 cm Stigning og ikke mindre Grund end Stigning.

11. Hoved- og Bitrapper af Træ skal udføres med mindst 50 mm

(2") Trin og Forvange, 37 mm (1 ½") Bagvange og 18 mm (¾") Stødtrin. Saavel Hoved- som Bitrapper skal paa Undersiden af Løb og Reposer beskyttes mindst ved Anbringelse af Forskalling og Puds.

12. Trapper skal have en fri Højde over Trinforanter og Reposer af mindst 2 m, maalt i Ganglinien.

13. Trapper skal paa de frie Sider forsynes med forsvarligt og for Færdselen betryggende Rækværk med en Højde af mindst 80 cm, maalt lodret over Trinforkant langs Løbene, og mindst 90 cm ved Reposer. Hvor Vindue eller anden Muraabning ikke er anbragt mindst 80 cm over Trin og Repos, skal der anbringes Rækværk eller andet betryggende Værn.

Trapperum.

14. Trapper skal anbringes i Trapperum, omgivet med brandsikre Vægge, udført i Overensstemmelse med de derom gældende Forskrifter, jfr. § 30, Stk.rne 4—6, (Murværk) og § 36 (Jernbeton). I Bygninger med 2 Etager, indrettet til Beboelse for een Familie, kan der indrømmes Lempelser fra foranstaaende Bestemmelse, ligesom Trapperummet kan tillades omgivet med dobbelte Bræddeskillerum med Puds paa begge Sider eller med 5 cm Pladeskillerum, overspændt med Net paa den mod Trappen vendende Side og pudset paa begge Sider.

15. Støder Trapperum umiddelbart op til andet Trapperum, skal de adskilles indbyrdes ved en mindst 1 Sten tyk Mur uden Aabninger eller ved anden lige saa brandsikker Konstruktion. Er der indbyrdes Passage mellem to Trapperum, skal de adskilles ved mindst tre Skillerum med godkendt Beliggenhed, og de deri anbragte Døre udføres som solide, tætsluttende Døre i Karm med Fals.

16. Trapperum skal foruden med forsvarlig Lysinstallation være forsynet med Vinduer til det fri i saa stor Udstrækning, at Trappen bliver tilstrækkeligt belyst. I hver Etage skal en passende Del af Vinduesarealet kunne aabnes. Hvor særlige Forhold taler derfor, kan Trapperum tillades forsynet alene med Ovenlys, eventuelt suppleret med Vinduer mod Lysgaard eller Lysskakt, naar fuldt forsvarlige Lysforhold tilvejebringes, og Trapperummet derhos ventileres paa godkendt Maade.

17. Fra Trapperum skal der i Almindelighed være direkte Udgang til det fri. Tillades Adgang fra Trapperum til det fri gennem en Gang, skal dennes frie Bredde og Højde være mindst henholdsvis 1,25 m og 2,2 m; Gangen skal være omgivet med brandsikre Vægge og Loftet mindst være forsynet med Puds med Indlæg af galvaniseret Traadnet.

Aabninger i Væggene maa kun anbringes paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser. Døraabning fra Trapperum til det fri skal have en Bredde i Lysningen af mindst 1 m — ved Bitrapper mindst 80 cm — og en Højde af mindst 2,1 m.

18. Døre til Trapperum fra Lejligheder skal i de i Stk.rne 2 og 3 omhandlede Bygninger udføres som tætsluttende, glatte, massive, mindst 37 mm (1 ½") tykke Trædøre eller af anden lige saa brandsikker Konstruktion. Døre til de i Stk. 4 omhandlede Trapper kan udføres som tætsluttende, mindst 37 mm (1 ½") tykke Fyldingsdøre med mindst 25 mm (1") tykke Fyldinger (eventuelt 12 mm Krydsfiner). Døraabninger skal ved Hoved- og Enetrapper mindst have en Bredde af 90 cm og en Højde af 2,1 m og ved Bitrapper mindst en Bredde af 70 cm og en Højde af 2,1 m. I Dørene maa ikke anbringes Glas ud over et almindeligt Kighul.

19. Andre Aabninger i de Trapperum omgivende Vægge end de i Stk.rne 16—18 omhandlede maa kun anbringes efter særlig Tilladelse. Hvor Trapper ikke føres op i Tagrummet, skal fornøden Adgang til dette tilvejebringes ved Lemme, anbragt i Trapperummet. I Bygninger med mere end 2 Etager skal saadanne Lemme være beklædt med Jern mod Trappen.

20. De i Stk. 4 nævnte Hovedtrapper maa ikke føres ned i Kælderen, men skal adskilles fra denne ved brandfri Etageadskillelse. De i Stk. 3 omhandlede Enetrapper kan føres ned i Kælderen, naar enten hver Lejlighed forsynes med Altan til 2 Sider af Bygningen, eller hver Lejlighed forsynes med een Altan, og Trapperummet kun sættes i Forbindelse med Kælderlokaliteterne over en Luftsluse. Luftslusen skal ligge ved Ydermur, være brandsikkert adskilt fra Bygningen, have en Dybde af højst 1,5 m, et Areal af mindst 1,5 m² og helt aaben Forside i en Bredde af mindst 1 m, med Overkant liggende mindst 0,5 m over Terræn med foran liggende Lyskasse eller Lysgang af mindst samme Dybde som Kælderen. Døre fra Luftslusen til Trappen og Kælderlokaliteterne skal være udført mindst som selvlukkende, tætsluttende, glatte, massive, 37 mm (1 ½") tykke Trædøre, beklædt med Jern paa begge Sider. Rudepartier i disse Døre maa ikke have større Udstrækning end højst 0,4 m² og skal udføres af Monierglas. Bitrapper samt de i Stk. 2 omhandlede Trapper kan føres ned i Kælderen, naar Døre mod Trappe udføres som ovenfor foreskrevet for Døre fra Luftsluse til Trappe. Kælderrum under Trappe maa kun indrettes og udnyttes paa en i hvert enkelt Tilfælde godkendt Maade.

21. Føres Trapper op i Tagetagen, skal de, jfr. dog Stk. 14, omgives med brandsikre Vægge, og Rummets øvrige Begrænsninger — Tagflade eller Loft — skal mindst være forskallet og pudset. Døre fra Trapperum til tilstødende Rum eller Gange i Tagetager skal udføres som tætsluttende, 33 mm (⁵/₄") Døre med 25 mm (1") Fyldinger (eventuelt 12 mm Krydsfiner), dog at saadanne Døre ved de i Stk. 3 omhandlede Bygninger altid skal udføres med glat Side, beklædt med Jern mod Trappen.

22. Anbringelse af Ildsted eller Indretning af Indfyring til saadant i Trapperum maa kun finde Sted efter særlig Tilladelse.

§ 52.

Andre indvendige Trapper.

1. I Bygninger, der ikke falder ind under Bestemmelserne i § 51, skal Trappeforholdene saavel som Adgangen til det fri i alle Henseender ordnes paa forsvarlig og i hvert enkelt Tilfælde godkendt Maade.

2. Forbindelsestrapper mellem Rum i en Bygnings Etager kan tillades paa nærmere i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser.

3. Anvendelse af Stige til Forbindelse mellem to Etager kan kun tillades under særlige Omstændigheder, og ikke hvor Stigen tjener som Adgang for flere Husstande til Tørreloft, Pulterkamre el. lign. Stigerne skal være udført og befæstet paa forsvarlig Maade.

§ 53.

Udvendige Trapper.

1. Udvendige Trapper skal udføres af Sten eller Beton. Undtagelse herfra kan indrømmes, hvor Forholdene skønnes at gøre det forsvarligt. De skal forsynes med det til Passagens Betyggelse fornødne Rækværk, Haandlist el. lign. samt i det hele indrettes paa en saadan Maade og til enhver Tid befindes i en saadan Tilstand, at de kan passeres uhindret og farefrit. Sidstnævnte Bestemmelse gælder ogsaa de til en Bebyggelse hørende udvendige Ramper, Perroner o. lign.

2. Trapper, der fra Terrænet fører til en Bygnings Stueetage, skal udføres med højst 20 cm Stigning og mindst 25 cm Grund. De skal være tilgængelige fra enhver Side, som ikke er forsynet med Rækværk. Trinene skal udføres med afrundede Hjørner.

3. Kældertrapper maa ikke udføres med større Stigning end Grund, og Stigningen maa højst være 21 cm. Paa Vangemurene skal anbringes

mindst 1 m højt Rækværk. Hvis en Trappe er mere end 1,5 m dyb, skal der anbringes Haandlist langs den ene Side.

§ 54.

Elevatorer.

1. Elevatorer i Bygning skal indbygges i Skakt, der omgives med brandsikre Vægge i Overensstemmelse med de i § 30, Stk. 9, angivne Regler eller paa anden godkendt Maade. Indbygges en Elevator i et Trapperum, kan det efter Omstændighederne tillades at begrænse Elevatorskakten med Fletværk, Gitterværk, Glas el. lign. efter nærmere Godkendelse.

2. Mindre Vare- eller Madelevatorer, der kun passerer een Etageadskillelse, kan i Beboelsesbygninger omgives med Vægge af enkelte Brædder, Fletværk, Gitterværk, Glas el. lign. efter nærmere Godkendelse.

3. Elevatorskakter, der passerer mere end een Etageadskillelse, skal overdækkes med brandsikkert Loft. Førres Elevatoren op i en Tagetage, skal Skaktens Vægge slutte tæt til Tagfladen og denne beskyttes ved brandsikker Beklædning paa Undersiden.

4. Elevatorskakter, der passerer gennem mere end een Etageadskillelse, skal ventileres ved Anbringelse af en af brandfrit Materiale udført Ventilationsskorsten med et Tværsnit, der udgør mindst 5 pCt. af Skaktens Tværsnit. Ventilationsskorstenen skal føres lodret op over Skakten og mindst 80 cm op over Tagfladen.

5. Døre eller Lemme, der anbringes i Skaktvægge i Kælder- og Tagetager, skal udføres brandsikre og Lysaabninger dækkes med fast indsat Monierglas.

6. Elevatorspil og Hjulanordninger skal være installeret i særlige Rum, omgivet af brandsikre Vægge og Loft, og Døre til saadanne Rum skal udføres brandsikre. I Nybygninger skal saadanne Rum saa vidt muligt anbringes i Tagetagen.

7. Døre, der fører til Elevatorstolen, kan kræves udført brandsikre.

8. Ved Anbringelse af Elevatorer uden for Bygning skal der træffes de til Betyggelse af Færdsel fornødne Foranstaltninger.

9. Ethvert Elevatoranlæg skal i bygningsmæssig Henseende udføres paa forsvarlig Maade og i øvrigt med Hensyn til Indretning og Sikringsforanstaltninger tilfredsstillende de til enhver Tid i Medfør af Fabriklovgivningen givne Forskrifter.

KAPITEL 7.

Aftræksrør og Ildsteder.

§ 55.

Almindelige Skorstene.

Skorstene, der tjener til Afledning af Forbrændingsprodukterne fra de i § 59 omhandlede Ildsteder, skal udføres efter følgende Regler:

Skorstensrørets Konstruktion.

1. Skorstensrøret skal i hele sin Højde have et rektangulært eller cirkulært Lysningsareal med en Sidelinie eller Diameter af ikke under 23 cm, dog at Skorstensrør med kun 15 cm × 15 cm Tværsnit skal kunne tillades, naar Opførelsen sker i Tilslutning til et enkelt Rum, jfr. Stk. 11.

2. Skorstenen skal opføres af helbrændte Mursten i Kalk- eller Cementmørtel og med en Vangetykkelse af mindst $\frac{1}{2}$ Sten. Skorstenen skal berappes og afskures indvendig og berappes, fuges eller pudses udvendig. Den skal enten være opført fra Grunden paa et forsvarligt Fundament eller hvile paa forsvarlig, brandsikker Konstruktion efter Godkendelse i hvert enkelt Tilfælde.

3. Skorstenens indvendige Side skal overalt holdes mindst 22 cm fra alt Træværk i Bjælkelag, Skillerum og Tagværk. Hvor Skorstenen passerer Bjælkelag af Træ, skal den i Bjælkens Højde udkrages til en Vangetykkelse af mindst 1 Sten. For Jernbjælkens Vedkommende skal Afstanden til Skorstensrørets Inderside være mindst $\frac{1}{2}$ Sten. Loftforskalling, Gulvbrædder, Lægter og Bræddeunderlag for Tagbeklædning er det tilladt at lægge umiddelbart op til en Skorstensvange af kun $\frac{1}{2}$ Stens Tykkelse; det samme gælder Skillevægge af enkelte Brædder, naar Væggen ikke fastgøres til Skorstenen. Paa en Skorstens udvendige Side maa ikke anbringes Panel, Betræk paa Blændlister eller nogen anden brændbar Beklædning; dog vil det, jfr. Bestemmelserne i § 59, Stk. 8, kunne tillades, at der direkte paa Skorstenen anbringes Fodbrædder, hvis Højde ikke overstiger 15 cm, samt højst 5 cm brede Væglister og Gesimlister, naar disse ikke befæstes til Skorstenen ved Træpropper i Murværkets Fuger. Dørrindfatninger kan anbringes umiddelbart op til en Skorstensside, naar selve Dørkarmen er fjernet mindst 22 cm fra Skorstenens Inderside.

4. En Skorsten maa ikke trækkes uden særlig Tilladelse.

5. Naar en Skorsten passerer Rum, der er bestemt til Opbevaring

af Straafoder, Spaaner eller andet lige saa let antændeligt Materiale, skal saadant ved passende Afspærring holdes i en Afstand af mindst 65 cm fra Skorstenen. Hvor en Skorsten passerer Tagrum, der paa Grund af ringe Højde eller af andre Aarsager ikke benyttes, skal der ved Lem fra underliggende Etage eller paa anden forsvarlig Maade tilvejebringes fyldestgørende Adgang til Tagrummet for Tilsyn med Skorstenen eller denne paa den paagældende Strækning udføres med 1 Stens Vanger.

6. Skorstenspipen skal føres mindst 75 cm op over Tagrygningen. Afgivelse fra denne Regel kan dog indrømmes, hvor Forholdene skønnes at tale derfor.

7. Ledninger, Radioantenner o. lign. maa kun fastgøres til Skorstenspipe efter særlig Tilladelse.

Skorstenens Rensning.

8. Skorstenen skal kunne renses af Skorstensfejer enten derved, at han passerer Skorstensrøret, eller ved Anvendelse af særlige Apparater. Der skal gennem Lem eller Tagvindue være bekvem Adgang til Taget og Skorstenspipen.

9. Skorstenen skal, højst 2 Skifter over den udmurede Bund, forsynes med en Rensedør til Udtagning af Sod og Aske. Rensedøren skal være af Støbejern eller mindst 2 mm Smedejern og mindst af samme Størrelse som Skorstenens Lysning. Den skal være tætslutende, anbragt i forsvarligt indmuret Jernramme med Fals og forsynet med forsvarligt Lukketøj. I øvrigt skal i enhver Skorsten anbringes det Antal Rensedøre, som Skorstenens forsvarlige Rensning nødvendiggør.

10. Rensedøre skal saa vidt muligt anbringes i alment tilgængelige Rum og skal overalt være fjernet mindst 20 cm fra Bygningens Træværk eller andet brændbart Materiale; Afstanden til Fodpanel eller Væglist kan dog indskrænkes til 10 cm. Bliver det nødvendigt at anbringe Rensedøre i Lejligheder, Lagerlokaler, Pulterkamre, Kælderrum eller lignende ikke alment tilgængelige Rum, saavel som naar de anbringes ud for eller i Højde med Røgrørs Indføring i Røgkanal eller Skorsten eller med Røgkanals Indføring i Skorsten, skal de udføres dobbelte med mindst 10 cm Luftmelletrum mellem Dørene.

Antal Ildsteder til Skorsten.

11. Til en 23 cm × 23 cm Skorsten maa kun ledes Aftræk fra eet af de i § 59, Stk. 1, omhandlede aabne Ildsteder eller fra indtil 12 af

de i § 59, Stk. 6, omhandlede lukkede Ildsteder, dog saaledes, at der i samme Etage til samme Skorstensrør ikke maa forbindes mere end 3 saadanne Ildsteder. Overstiger Antallet af Ildsteder i hver Etage 3 eller i alt 12, skal Skorstenens Lysningsareal og Vangetykkelse forøges i Henhold til herom i særligt Regulativ givne Forskrifter. Til en 15 cm × 15 cm Skorsten maa kun ledes Aftræk fra een almindelig Kakkelovn.

Røgrørs Indføring i Skorsten.

12. Naar Røgrør føres ind i Skorsten eller Røgkanal, skal der i denne indmures en Jernbøsning af passende Længde, udvendig forsynet med en udad fremspringende Kant og indvendig med mindst 3 solide fremspringende Knaster, som forhindrer Enden af Røret i at trænge ind i Skorstenen.

13. Røgrør, der i samme Etage føres ind i Skorsten, skal forsættes for hinanden, saaledes at der bliver en fri Højdeforskel mellem hver Indføring paa mindst 25 cm. Røgrør maa ikke indføres i Skorsten i Højde med eller ud for Rensedøre, medmindre Rensedøren udføres dobbelt, jfr. Bestemmelserne i Stk. 10.

§ 56.

Skorstene af særlig Konstruktion.

Skorstene, der tjener til Afledning af Forbrændingsprodukterne fra andre end de i § 59 omhandlede Ildsteder, skal udføres efter følgende Regler:

1. Skorstene, der bortfører Forbrændingsprodukterne fra Gasildsteder, jfr. § 60, Stk. 1, skal udføres i Overensstemmelse med de herom af Magistraten udfærdigede Forskrifter.

2. Skorstene og Røgkanaler, der modtager Aftræk fra større Ildsteder, jfr. § 61, skal udføres og saavel for Lysningens som Vangetykkelsens Vedkommende dimensioneres i Overensstemmelse med de herom af Magistraten udfærdigede Forskrifter.

3. Fritstaaende murede eller støbte Skorstene, Pladejernsskorstene saavel som andre Skorstene af særegen Konstruktion maa kun opføres efter forud godkendt Konstruktionstegning og Beregning og paa de i hvert enkelt Tilfælde fastsatte Betingelser.

§ 57.

Røgplage o. lign.

Klages der over Ulempe som Følge af en Skorstens Benyttelse, saa som Nedslag af Røg, Sod, sundhedsskadelige eller ildelugtende Luft-

arter o. lign., og finder Sundhedskommissionen Klagen berettiget, kan Magistraten paalægge vedkommende Ejer, eventuelt Brugeren, at foretage de til Ulempens Afhjælpning fornødne Foranstaltninger.

§ 58.

Skorstensattest.

Forinden der udstedes Bygningsattest, skal det ved Attest fra vedkommende Skorstensfejermester godtgøres, at de af Hensyn til behørig Skorstensrensning givne Forskrifter er iagttagne.

§ 59.

Almindelige Ildsteder til fast Brændsel.

For almindeligt anvendte Ildsteder, saa som Kaminer, Kakkelovne, Komfurer o. lign. gælder følgende Regler:

Ildsteder med aaben Indfyring.

1. Kamin, Pejs og lignende Ildsteder skal opføres paa forsvarligt, brandfrit Underlag i Henhold til i hvert enkelt Tilfælde indhentet Godkendelse.

2. Fyrstedet skal omgives med Vægge af Murværk, beklædt med ildfaste Sten, og til Opfangelse af Forbrændingsprodukterne forsynes med en Kappe af Murværk eller Jern. Fyrstedets aabne Sider kan forlanges forsynet med Jerngitter af passende Højde. Saafremt Forbrændingsprodukterne ikke ledes direkte ind i Skorsten, skal Røgrøret udføres af mindst 2 mm Pladejern og indføres i Skorsten som angivet i § 55, Stk.rne 12 og 13.

3. Træværk skal overalt være fjernet mindst 30 cm fra Fyrstedets indvendige Side og fra Røgrøret.

4. Gulvet foran Ildstedet skal i en Udstrækning af mindst 50 cm fra Forkanten og mindst 15 cm til hver Side af Indfyringsaabningen være fast belagt med brandfrit Materiale (Sten eller Metal).

5. Til Ildstedets Udførelse kan i øvrigt stilles de Krav, som i hvert enkelt Tilfælde skønnes fornødne.

Ildsteder med lukket Indfyring.

6. Kakkelovn, Komfur, Vaskekedel, Strygeovn og lignende Ildsteder skal enten anbringes paa et Underlag af Murværk, svarende til mindst 3 Skifter paa Fladen, hvorunder henlægges en Jernplade, eller paa en Jernfod, saaledes at der under Ildstedet i mindst 12 cm Højde

bliver uhindret Luftcirkulation. Fyrstedets Bund (Risten) skal dog altid holdes i en Afstand af mindst 25 cm fra Gulvet.

7. Gulvet under og foran Ildstedet skal i dettes Bredde og indtil en Afstand af mindst 30 cm fra Døren over Bundristen samt i en Afstand af mindst 15 cm til hver Side af nævnte Døraabning være udført af eller fast belagt med brandfrit Materiale (Sten eller Metal). Gulvbelægningen kan afrundes ved de forreste Hjørner, men skal dog ud for ovennævnte Døraabning i dennes hele Bredde maale fulde 30 cm.

8. Ildsteder, hvis Ydersider er udført af Metal, skal udmures med ildfaste Sten omkring Fyret og overalt holdes i en Afstand af mindst 30 cm fra Træværk eller andet brændbart Materiale. Hvor Ildstedets Ydersider er udført af Murværk, Porcellæn el. lign., saavel som ved Kappeovne, regnes den anførte Afstand fra Grisens Yderside. Denne Afstand kan dog for smalle Lister, der opsættes til Begrænsning af Kakkelovnspladsen, og Fodbrædder, hvis Højde ikke overstiger 15 cm, indskrænkes til 20 cm. Kakkelovnspladser maa ikke tapetseres eller beklædes med brændbart Materiale af nogen Art.

9. Ildstedet skal forsynes med Aftræk til Skorsten, beliggende i passende Nærhed af dette. Aftræksrør skal have en i Forhold til Ildstedets Størrelse forsvarlig Dimension og udføres af mindst 0,9 mm Jernplade, forsynes med de fornødne Rensedæksler og understøttes eller ophænges paa forsvarlig Maade. Det skal overalt holdes i en Afstand af mindst 30 cm fra alt Træværk eller andet brændbart Materiale og maa ikke passere Etageadskillelser, Trapperum, fremmed Lejemaal eller Rum, som paa Grund af deres Beliggenhed eller Indretning vanskeliggør et stadigt Tilsyn. Rørene saavel som Ildstedets Afgangskanaler maa ikke uden særlig Tilladelse forsynes med Spjæld.

Varmekammerovne.

10. Varmekammerovne, hvorved forstaas Ildsteder med lukket Indfyring, bestemte til Opvarmning af flere Rum og anbragte i et fra disse adskilt, dertil særligt indrettet Rum, er i Henseende til Indretning og Anbringelse underkastet de i Stk.rne 6—9 indeholdte Regler, for saa vidt disse efter Sagens Natur kan finde Anvendelse.

11. Etageadskillelser over og under Varmekammeret skal udføres brandfri og de omgivende Vægge af mindst ½ Stens Mur eller 5 cm Monierværk. Døraabninger til Varmekammeret skal dækkes med tæt-sluttende Jerndøre i Jernkarm og Ind- og Udstrømningsaabninger i de omgivende Vægge med Metalgitter.

12. Varmluftskanaler skal udføres i Overensstemmelse med de af Magistraten til enhver Tid fastsatte Bestemmelser.

§ 60.

*Almindelige Ildsteder til Gas, Elektricitet, Petroleum el. lign.
Gasildsteder.*

1. Kogeapparater, Komfurer, Kaminer, Badeovne og lignende Ildsteder skal indrettes og opsættes i Overensstemmelse med Forskrifter, der udfærdiges af Magistraten, efter at der er givet Sundhedskommissionen og Brandvæsenet Lejlighed til at udtale sig.

Elektriske Ildsteder.

2. Løst anbragte Opvarmnings- og Kogeapparater skal anbringes og betjenes paa en saadan Maade, at Brandfare undgaas.

3. Fast anbragte Apparater skal isoleres behørigt fra Underlaget og holdes i en saadan Afstand fra Træ og andet brændbart Materiale, at Brandfare undgaas.

4. Magistraten kan fastsætte nærmere Forskrifter angaaende Indretning og Anbringelse af de i Stk.rne 2 og 3 omhandlede Apparater.

Andre Ildsteder.

5. Ildsteder, i hvilke der fyres med andet, ikke fast Brændselsmateriale end Gas og Elektricitet, saa som Petroleum, skal anbringes og betjenes paa en saadan Maade, at Brandfare undgaas.

6. Magistraten kan fastsætte nærmere Forskrifter angaaende Indretning og Anbringelse af de i Stk. 5 omhandlede Apparater.

§ 61.

Ildsteder af særlig Konstruktion.

Ildsteder af særlig Konstruktion, saa som Centralvarmekedler, Dampkedler, Bageovne, Røgeovne, Smelteovne, Støberioevne, Limovne, Esser o. lign., herunder alle oliefyrede Ildsteder saavel som større og mere brandfarlige Ildsteder af den i § 60 omhandlede Art, skal opstilles efter de af Magistraten for saadanne Ildsteder med tilhørende Anlæg fastsatte almindelige eller særlige Forskrifter.

§ 62.

Aftrækskanaler.

1. I Køkken, Vaskerum eller Tørrerum, hørende til en Beboelseslejlighed, skal der anbringes Aftrækskanal, som fyldestgør de i Stk.rne 3—6 indeholdte Bestemmelser.

2. I Rum, der ikke falder ind under Stk. 1, kan der, ud over hvad der i særlige Bestemmelser maatte være foreskrevet, af Bygningskommissionen, hvor det findes paakrævet, forlanges anbragt Aftrækskanal.

3. En Aftrækskanal maa kun ventilere eet Rum.

4. Aftrækskanaler maa ikke benyttes som Skorstensrør.

5. Aftrækskanaler skal saa vidt gørligt føres lodret op langs Skorstensrør.

6. Nærmere Bestemmelser vedrørende Størrelse og Udførelse af Aftrækskanaler saavel som mere sammensatte Ventilationsanlæg fastsættes i et af Magistraten udfærdiget Regulativ.

KAPITEL 8.

Bygninger af særlig Art. Regulativer m. m.

§ 63.

Garager, Stalde, Skure og lignende Bygninger.

1. Garager skal opføres og indrettes i Overensstemmelse med Forskrifter, der udfærdiges af Magistraten, efter at der er givet Brandvæsenet Lejlighed til at udtale sig.

2. a) Enhver Stald med eventuelt dertil hørende Gødningsgrube skal indrettes i Overensstemmelse med Forskrifter, der udfærdiges af Magistraten, efter at der er givet Sundhedskommissionen Lejlighed til at udtale sig.

b) Opstaar der Ulempe fra en Stald, der er indrettet før denne Vedtægts Ikrafttræden, kan Magistraten efter forud indhentet Erklæring fra Sundhedskommissionen stille Krav om Udførelsen af saadanne Foranstaltninger, som kan antages at bringe Ulempen til Ophør, eller helt forbyde den paagældende Stalds Anvendelse som saadan.

3. Skure kan, naar de ikke forsynes med Opvarmningsindretning, tillades opført af Træ efter nedenfor anførte Regler. Tilladelse meddeles dog kun som midlertidig, og Skurene skal paa Ejerens Bekostning fjernes, naar som helst Magistraten maatte forlange det.

- a) Skure, som alene bestaar af et paa Stolper hvilende Tag (aabne Skure), kan tillades, naar deres Beliggenhed findes passende, og Forholdene i øvrigt taler derfor.
- b) Cykelskure kan, hvor Forholdene taler derfor, tillades, naar Højden og Dybden ikke overstiger henholdsvis 1,8 m og 2 m, eller, hvor Cyklerne ophænges, henholdsvis 2,4 m og 1,4 m.
- c) Klosetbygninger og Pissoirer kan tillades, hvor Forholdene findes at tale derfor.
- d) Lagerskure, Drivhuse o. lign. kan tillades i Forbindelse med Forretnings- og Industribeyggelse, naar deres Størrelse og Beliggenhed i hvert enkelt Tilfælde godkendes, og Brandvæsenets Tilladelse foreligger.
- e) Redskabsskure, Lysthuse, Hønehuse o. lign. kan tillades i Beboelseskvarterer med aaben og lav Bebyggelse (Villakvarterer), naar Størrelsen ikke overstiger 20 m² og Højden ikke 3 m (Taget iberegnet). Skurenes Beliggenhed paa Grunden skal i hvert enkelt Tilfælde godkendes.
- f) Paa Byggepladser og midlertidige Arbejdspladser kan der opføres de fornødne midlertidige Skure, saa som til Tegnestue, Opholdsrum for Arbejdere og Opbevaring af Materialer og Redskaber. Saa-danne Skure kan almindeligvis opføres uden forudgaaende Anmeldelse til Bygningsvæsenet. Anmeldelse skal dog ske, naar enten Størrelse, Indretning, Benyttelse eller Beliggenhed af Skurene afviger fra det ganske sædvanlige, eller hvor det kan forventes, at Skurenes Tilstedeværelse vil blive af forholdsvis lang Varighed. De her omhandlede Skure kan i fornødent Omfang forsynes med Opvarmningsindretning, naar brandmæssige Hensyn i enhver Retning iagttages. Kakkellovne skal holdes i en Afstand af mindst 1 m fra ubeskyttet Træværk og Gulvet under dem udføres af eller belægges med brandfrit Materiale. Røgrør skal holdes i mindst 30 cm Afstand fra Træværk; føres de igennem Bræddevæg eller Tag, skal nævnte Afstand overholdes til alle Sider og Aabninger i Bræddevæggen eller Taget dækkes med Rabitz eller Jernplade. Der kan til enhver Tid kræves saadanne Forbedringer eller Ændringer ved Skurenes Konstruktion, Indretning eller Benyttelse, som findes fornødne.
4. Telte, hvis Grundflade overstiger 50 m², eller hvis Benyttelse er af mere varig Karakter, maa ikke opsættes uden Tilladelse.

§ 64.

Lempelser ved midlertidig Bebyggelse.

Ved aaben og lav Bebyggelse paa dertil egnede Arealer kan Magistraten tilstaa Lempelser i de i denne Vedtægt givne Forskrifter, for saa vidt angaar Opførelsen af:

- a) Beboelsesbygninger, som efter deres Udførelsesmaade tillades som midlertidige,
- b) Sommerhuse, bestemte til Beboelse i Sommerhalvaaret for Personer, som har Lejlighed andet Sted,
- c) Lysthusbebyggelse, alene bestemt til Dagophold.

Nærmere Bestemmelser herom fastsættes i et af Magistraten udfærdiget Regulativ.

§ 65.

Regulativer m. m.

Tvivilsspørgsmaal om Hjemmelen for nogen i Medfør af denne Vedtægt udfærdiget almindelig Forskrift, saa som Regulativ eller andet, kan indankes for Indenrigsministeren.

OVERSIGT
over
BYGNINGSVEDTÆGTENS INDHOLD

KAPITEL 1.

Almindelige Bestemmelser.

| | |
|---|-----|
| Byggearbejders Udførelse..... | § 1 |
| Byggegrund..... | § 2 |
| Byggeplads..... | § 3 |
| Forholdet til Gade under Byggearbejder..... | § 4 |
| Stilladser og Afstivninger..... | § 5 |
| Nedrivning og Flytning af Bygninger..... | § 6 |

KAPITEL 2.

Grundens Udnyttelse til Bebyggelse.

| | |
|---|------|
| Beregning af Brutto-Etageareal..... | § 7 |
| Bestemmelse af Gade-Tillægsareal..... | § 8 |
| Ubebyggede Arealer, Opholdsarealer..... | § 9 |
| Arealer for Brandsikring..... | § 10 |
| Parkeringsareal..... | § 11 |
| Udgravet Gaardkælder..... | § 12 |
| Adgang fra Gade til Gaard..... | § 13 |
| Bygningshøjde og Niveauplaner..... | § 14 |
| Bygningsafstand..... | § 15 |
| Hegn i Naboskel..... | § 16 |
| Bebyggelsens ydre Fremtræden..... | § 17 |

KAPITEL 3.

Forholdet til Gade.

| | |
|-------------------------------------|------|
| Hegn mod Gade..... | § 18 |
| Almindelige Bygningsfremspring..... | § 19 |
| Særlige Bygningsfremspring..... | § 20 |

KAPITEL 4.

Konstruktive Bestemmelser.

| | |
|---|------|
| Almindelige Bestemmelser vedr. Murværks Udførelse..... | § 21 |
| Almindelige Bestemmelser vedr. Murtykkelser..... | § 22 |
| Facademure..... | § 23 |
| Bagmure..... | § 24 |
| Gavlmure..... | § 25 |
| Andre Ydermure..... | § 26 |
| Udvendige Brandmure..... | § 27 |
| Fælles Brandmur..... | § 28 |
| Indvendige Brandmure og Brandskillerum..... | § 29 |
| Skillerum..... | § 30 |
| Lette Skillerum..... | § 31 |
| Forskellige Bestemmelser vedr. Murværk..... | § 32 |
| Udmuret Bindingsværk o. lign..... | § 33 |
| Fundamenter..... | § 34 |
| Betonstøbning..... | § 35 |
| Jernbeton..... | § 36 |
| Isolering og Rustbeskyttelse af Jernkonstruktioner..... | § 37 |
| Etageadskillelser..... | § 38 |
| Tagkonstruktioner..... | § 39 |
| Tage..... | § 40 |
| Luger, Tagkviste og Ovenlys..... | § 41 |
| Udvendigt Træværk..... | § 42 |
| Karnapper og Altaner..... | § 43 |
| Installationer af forskellig Art..... | § 44 |

KAPITEL 5.

Opholds- og Arbejdsrum, Beboelseslejlighed m. v.

| | |
|---------------------------------------|------|
| Egentlige Opholds- og Arbejdsrum..... | § 45 |
| Beboelseslejlighed..... | § 46 |
| Birum..... | § 47 |
| Lager- og Arkivrum m. m..... | § 48 |
| Nødtorftsrum..... | § 49 |
| Affald..... | § 50 |

KAPITEL 6.

Trapper og Elevatorer.

| | |
|-----------------------------------|------|
| Trapper i Beboelsesbygninger..... | § 51 |
| Andre indvendige Trapper..... | § 52 |
| Udvendige Trapper..... | § 53 |
| Elevatorer..... | § 54 |

KAPITEL 7.

Aftrækskanaler og Ildsteder.

| | |
|---|------|
| Almindelige Skorstene..... | § 55 |
| Skorstene af særlig Konstruktion..... | § 56 |
| Rogplage o. lign..... | § 57 |
| Skorstensattest..... | § 58 |
| Almindelige Ildsteder til fast Brændsel..... | § 59 |
| Almindelige Ildsteder til Gas, Elektricitet, Petroleum o. lign..... | § 60 |
| Ildsteder af særlig Konstruktion..... | § 61 |
| Aftrækskanaler..... | § 62 |

KAPITEL 8.

Bygninger af særlig Art. Regulativer m. m.

| | |
|---|------|
| Garager, Stalde, Skure og lignende Bygninger..... | § 63 |
| Lempelser ved midlertidig Bebyggelse..... | § 64 |
| Regulativer m. m..... | § 65 |

Administrationsvedtægt

for

Staden Københavns Bygningsvæsen.

Vedtægt af Københavns Kommunalbestyrelse
den 14. December 1939 og stadfæstet af
Indenrigsministeriet den 18. December 1939.

§ 1.

Nærværende Vedtægts Hjemmel.

Efter Byggelov for Staden København, Lov Nr. 148 af 29. Marts 1939 § 6, maa intet under Lovens Bestemmelser henhørende Arbejde paabegyndes uden Magistratens Tilladelse. Den almindelige Bygningsmyndighed i Følge denne Lov udøves af Magistraten.

§ 2.

Indgivelse af Andragender.

Alle Andragender, der indgives i Henhold til den nævnte Lov, herunder Andragende om Tilladelse til Foretagelse af Grundudgravning, indvendig eller udvendig Forandring, saa som Flytning eller Gennembrydning af Mur eller Skillerum, Anbringelse af Ildsted, Nedrivning eller Flytning af Bygninger, samt Gade-, Kloak- og Afløbsarbejder og Udstykning, indgives til Bygningsvæsenets Kontor under Magistratens 4de Afdeling, til hvilken Bygningsvæsenet ved Stadens Bestyrelses Vedtægt af 31. Marts 1920 er henlagt.

§ 3.

Pligten til at betale Afgift.

1. Den, der indsender et Andragende, hæfter for Betalingen af de Afgifter, der skal erlægges i Henhold til Afgiftsvedtægten, medmindre Ejeren af Ejendommen eller den, for hvis Regning Arbejdet udføres, ved Paategning paa Andragendet har tilkendegivet, at han hæfter for Afgifterne.

2. Magistraten afgør, om en indgivet Forespørgsel kan behandles som en saadan eller skal betragtes som et Andragende.

§ 4.

Indbetaling af Afgifterne.

1. Bygningsvæsenets Kontor, der fører Magistratens 4de Afdelings Sekretariats Konto i Stadens Hovedkasse, er tillige Kassererkontor for Stadsbygmesterens Direktorat og Stadskonduktørens Direktorat, jfr. Stadens Regnskabsvedtægt af 31. Marts 1939.
2. I Bygningsvæsenets Kontor beror stedse til Eftersyn for Publikum Bemyndigelse fra Borgmesteren for den eller de Tjenestemænd, der kan modtage Penge og kvittere paa Magistratens Vegne, vedføjet Prøver paa de paagældende Tjenestemænds Underskrifter.

§ 5.

Andragendets Ekspedition.

1. Bygningsvæsenets Kontor drager Omsorg for Sagens behørig Journalisering, Behandling og Arkivering.
2. Bygningsvæsenets Kontor udfærdiger en Datoliste, hvorpaa hver Tjenestemand, der modtager Sagen, skriver, hvilken Dato han har videresendt den og til hvem. Datolisten medfølger stedse Sagen.
3. Den, der har indsendt Andragende til Magistraten om Tilladelse til Udførelse af et af Byggeoven omfattet Arbejde, Byggetilladelse, kan paa ethvert Tidspunkt henvende sig i Bygningsvæsenets Kontor om Oplysning angaaende Sagens Stilling.

§ 6.

Byggetilladelsens Udlevering.

1. Magistratens Byggetilladelse udleveres paa Bygningsvæsenets Kontor, naar Sagens Behandling er tilendebragt. Byggetilladelsen bærer Borgmesterens Underskrift og paraferes af en Kontorchef i Bygningsvæsenets Kontor. De indsendte Tegninger og Bilag, der har Betydning for Bedømmelsen af Byggetilladelsens Indhold og Omfang, paategnes, at de hører til det Andragende, hvorpaa Byggetilladelsen er udstedt. Byggetilladelsen udleveres til den, der har indsendt Andragendet, eller den, paa hvis Vegne Andragendet er indsendt.
2. Tilladelse til Udførelse af mindre Bygningsarbejder kan udstedes paa Borgmesterens Vegne af den eller de Tjenestemænd, som Borgmesteren bemyndiger dertil. Enhver saadan Bemyndigelse skal stedse bero i Bygningsvæsenets Kontor til Eftersyn for Publikum.

§ 7.

Andragendets Indhold.

1. Andragende til Magistraten skal underskrives af Ejeren af den Ejendom, hvorpaa eller for hvilken Arbejdet agtes udført, medmindre Andrageren dokumenterer Adkomst til at udføre de paagældende Arbejder.
2. Andragendet med dertil hørende Tegninger, Beskrivelser, Beregninger og andre Bilag skal indeholde alle Oplysninger, som er nødvendige til en klar Forstaaelse og sikker Afgørelse af det ansøgte. Afvigelser fra Love, Vedtægter, Servitutter og andre Forskrifter skal udtrykkeligt angives og kan kun anses for bevilget, saafremt de har været nævnt i Andragendet og er nævnt i Byggetilladelsen.
3. Andragender om Nybygninger, Tilbygninger, om ændret Benyttelse af en Bygnings Kælder eller Etager eller om Ændring af Højden i Kælder eller Etager skal derhos indeholde en detailleret Udregning af Udnyttelsesgraden. Gadebredden skal oplyses, og Andragendet skal endvidere indeholde Oplysning om, hvorledes Bygningens Facader agtes behandlet eller udført.
4. Det skal i Andragendet eller dog forinden Arbejdets Paabegyndelse oplyses, hvem der forestaar Udførelsen. Den paagældende er forpligtet til paa Opfordring at godtgøre, at han er i Besiddelse af fornøden Sagkundskab.
5. Magistraten kan gøre en Byggetilladelse betinget af, at Arbejdets Udførelse sker under sagkyndig Ledelse.
6. Den, der lader Arbejdet udføre, er pligtig til under Sagens Behandling og Arbejdets Udførelse at give alle Oplysninger, som desangaaende kræves af Magistraten.
7. Andragendet og de dertil hørende Bilag skal sendes Magistraten i 3 Eksemplarer. Andragender om Nybygning, Tilbygning, større Ombygning eller om samlet Gade- og Kloakanlæg sendes i 4 Eksemplarer. Findes det paakrævet af Hensyn til Sagens Ekspedition, kan Genparter forlanges vedlagt i fornødent Antal ud over det nævnte.

§ 8.

Tegninger og Planer.

1. Samtlige Tegninger, Planer, Beskrivelser, Beregninger og lignende Bilag til et Byggeandragende skal dateres, forsynes med Ejendommens Matrikulsnummer og underskrives nederst i højre Hjørne af Andrageren og den, der har udfærdiget dem.

2. Denne sidste hæfter over for Magistraten for deres Forsvarlighed. De vil ikke kunne tages til Følge, saafremt de indeholder Forbehold med Hensyn til Forevisning, Kopiering eller Omtale, men er i øvrigt Forfatterretten undergivet. Af de indleverede Eksemplarer opbevares eet i Magistratens Arkiv. Magistraten er berettiget til at betinge Adgang til at erholde Oplysninger fra Bygningsvæsenets Arkiv af, at den paagældende paa en efter Magistratens Skøn fyldestgørende Maade dokumenterer sin Adkomst dertil og Interesse deri, samt til efter Omstændighederne at betinge sin Tilladelse af, at den paagældende over for Magistraten afgiver skriftlig Erklæring om ikke at anvende de modtagne Oplysninger i Strid med Forfatter- eller Kunstnerretten eller anden Rettighed, saa lidt som til noget ulovligt Formaal i øvrigt.

3. Alle Tegninger og Planer skal være forsynet med baade Angivelse af Maalestokforholdet, med Maalestok i Metermaal, — Situations- og Oversigtsplaner tillige med Nordpil — og med indskrevne Maal i en saadan Udstrækning, at der paa Grundlag af disse Maalangivelser kan foretages en fuldstændig Bedømmelse af det tilsigtede Arbejde, herunder af Bygningers Beliggenhed og Højde i Forhold til Gade og omliggende Bebyggelse. Højdeforholdene skal anføres ved indskrevne Maal og desuden baade i Plan og Facade ved Koter til Terræn, Kældergulv og Overside af Etageadskillelser, angivet i Forhold til Stadens Hovedniveau.

4. Af Tegninger og Planer skal mindst eet Sæt være udført med Tusch eller som Zinktryk paa holdbart Papir (eventuelt Kalkerpapir), om kræves paa Lærred. Papiret maa ikke være olieret og ikke saa haardt eller stift, at det knækker ved gentagen Sammenlægning.

5. Det paahviler Andrageren selv at undersøge, hvorvidt Arbejdets Udførelse kræver særlig Tilladelse af andre kommunale Institutioner end Bygningsvæsenet, af Statsinstitutioner eller private.

6. Bygningsvæsenet paatager sig ikke Ansvar for, om eksisterende Ledninger eller andre Anlæg er til Hinder for Projektets Udførelse efter Planen.

§ 9.

Bygningstegninger m. v.

1. Hovedtegninger udføres i Maalestokforholdet 1:100.
2. Til Bedømmelse af særlige Konstruktioner vedlægges fornødne Detailtegninger i Maalestok 1:20 som Bilag til Andragendet. De skal ved Farvelægning, Signatur eller paa anden Maade fremtræde i en

overskuelig Form. Enkeltheder kan i særlige Tilfælde kræves udført i naturlig Størrelse.

3. Som Hovedtegning anses samtlige Etageplaner, Tværnsnit, Langsnit med Angivelse af Hovedskillerum og deri anbragte Aabninger samt Tegninger af samtlige Facader. Mindst eet Tværnsnit skal indeholde Snit gennem Trappen. Planerne skal være forsynet med Oplysninger om hvert enkelt Rums Benyttelse. Saafremt Nybygninger agtes opført i umiddelbar Tilslutning til eksisterende Bebyggelse, kan Magistraten fordre, at den tilstødende Bebyggelse helt eller delvis angives paa de indsendte Planer og Facader.

4. Tegninger af Bygningsforandringer skal indeholde udførlig Oplysning om de Ændringer, der ønskes foretaget, saaledes at alle nye Bygningsdele tydeligt angives, og der kan forlanges Tegninger af Bygningen baade før og efter Forandringen samt Situationsplan.

5. Situationsplaner skal udføres i Maalestokforhold ikke under 1:500 og indeholde Oplysning om tilstedeværende Bygninger samt Bebyggelsen paa Naboejendommene. Planen maa derhos give Oplysning om Anlæg af Kørebane, anden Terrænbefæstelse, Haveanlæg, Beplantninger, Hegn, Gadenavne, Matrikulsskel, Byggelinier m. v.

6. Tegninger og Planer udføres i Formater efter Dansk Standard for Tegningsformater (DS 101) og sendes sammenlagt efter Dansk Standard for Foldning af Tegninger (DS 102).

7. Signaturer skal angives i Overensstemmelse med Dansk Standard: Signatur for Byggematerialer (DS 143) og Signatur for Bygningstegninger (DS 159).

§ 10.

Afløbsarbejder.

Foruden de i nærværende Vedtægt anførte almindelige Bestemmelser gælder for Spildevandsandragende og -planer det af Magistraten udstedte særlige Afløbsregulativ.

§ 11.

Retningsplaner.

1. Retningsplaner for Anlæg af nye Gader (Byggelovens § 17) skal udfærdiges i Maalestok 1:2000 og angive Matrikulsskel, bestaaende Gader, Veje og Bebyggelse m. v. baade for selve Grunden og for Nabogrundene, Grundens nuværende Benyttelse: Agerbrug, Havebrug, Oplagsplads eller lign., ligesom særlige topografiske Forhold, saa som

værdifuld Beplantning, saavel enkeltstaaende som Grupper, Vandløb, Søer, Moser m. v., skal være anført.

2. Planen skal angive Retningslinierne for de nye Gader, Pladser m. v. med Paategning om Udlægsbredde og Anlægsbredde.

3. Forslag til fyldestgørende Vandafledning og Vandtilførsel vedlægges. Paa Planen maa angives Beliggenhed, Omfang og Udformning af eksisterende og paatænkt Bebyggelse ved de paagældende Gader.

4. Om fornødent maa fremsendes en Oversigtsplan i Maalestok 1:10,000, visende, paa hvilken Maade Gaderne støder til allerede bestaaende eller godkendte Gader.

5. Magistratens Godkendelse af Retningsplan og Byggebestemmelser vil være at tinglyse anmærkningsfrit paa de paagældende Ejendommers Blade i Tingbogen.

§ 12.

Anlæg af nye private Gader.

1. Planer for Gadeanlæg og Kloakanlæg (Byggelovens § 19) skal vise:

- a) Bestaaende Gader, Veje og Kloakledninger med Brønde, Master, Sporanlæg, Markdræn m. v.
- b) Koter paa projekterede Kørebanemidter, Rendestene, Kantstene, Fortovsbagkanter, Kloakledninger og Brønde, med Angivelse af Kloakledningernes Fald og Dimensioner samt de Beregninger, paa Grundlag af hvilke disse er bestemt.
- c) Længdeprofil af hver enkelt Gade- eller Ledningsstrækning, udført for Længdernes Vedkommende i samme Maalestokforhold som Situationsplanen og for Højderne i et 5 Gange større Forhold.
- d) Tværprofil af hver enkelt Gadestrækning i et Maalestokforhold af mindst 1:100, med udførlig Angivelse af de Materialer, der paatænkes anvendt ved det projekterede Anlæg.
- e) Detailtegninger af Kloakbygværker, Broer, Gennemløb, Støttemure m. v.
- f) Forslag til Nedlægning af Vandforsyningsledninger ved Andrage-rens Foranstaltning, hvis der i Omraadet eller Dele af dette ikke forud findes saadanne, samt Redegørelse for Adgang til Brandslukning.

2. Der skal desuden vedlægges Detailprojekter til Kloakindmundinger i eksisterende Gadekloaker og til Gadekrydsninger af uregelmæssig Form, sidste med indtegnede Niveaukurver.

§ 13.

Sagernes Behandling.

1. Bygningsvæsenets Kontor sender de indkomne Sager til Behandling i Stadsbygmesterens Direktorat, for saa vidt angaar den almindelige bygningsmæssige og den specielt bygnings tekniske Bedømmelse, og til Behandling i Stadsingeniørens Direktorat, for saa vidt angaar den byplanmæssige og den servitutmæssige Bedømmelse, og for saa vidt angaar Gade- og Afløbsforhold, samt til Behandling i Stads-konduktørens Direktorat, for saa vidt angaar den matrikulære Bedømmelse af Sagen. Der skal gives saavel Stadsbygmesteren som Stadsingeniøren Lejlighed til at udtale sig i Sager vedrørende Skel- forandringer.

2. I Spørgsmaal af særegen brandmæssig eller sundhedsmæssig Art skal der gives henholdsvis Brandchefen og Stadslægen Lejlighed til at gøre Indstilling. Stadsarkitekten gives Lejlighed til at gøre Indstilling i Spørgsmaal af æstetisk og arkitektonisk Art, samt for saa vidt angaar Retningsplaner og Gade- og Bebyggelsesplaner.

3. De nævnte afgiver deres Indstillinger til Borgmesteren gennem Bygningsvæsenets Kontor.

§ 14.

Høring af andre Institutioner.

Hvis Sagen er af den Beskaffenhed, at dens Behandling i et eller flere af de nævnte Direktoratater kan bortfalde, sender Bygnings- væsenets Kontor den ikke til andre end de Direktoratater, den ved- kommer. Saafremt almindelige Forvaltningsprincipper maatte med- føre det, skal andre Institutioner høres.

§ 15.

Behandling af særlige Sager.

1. Stadsbygmesteren foretager til Brug for Magistraten Tilrette- læggelsen af de under Bygningskommissionens Afgørelse hørende Sager.

2. Stadsingeniøren foretager til Brug for Magistraten Tilrettelæg- gelsen af de under Taksations- og Reguleringskommissionens Afgørelse henhørende Sager.

3. Skal der foretages Ekspropriationer, som vil ændre en Ejendoms Areal eller ændre Jernbane- eller Vejareal, sendes Meddelelse derom til Stadskonduktøren saa snart som muligt.

§ 16.

Stadskonduktørens Beføjelser.

1. Stadskonduktøren er eneberegtiget til at foretage Bestemmelse og Afsætning af Matrikulsskel samt Gade- og Byggelinier, derunder Gademidtlinier.

2. Stadskonduktørens Afgørelse i saa Henseende er endeligt bindende for alle i Sagen interesserede Parter; dog kan Tvivlsspørgsmaal om Anvendelse af Reglerne angaaende Gaders Midtlinie indankes for Magistraten, der træffer den endelige Afgørelse, jfr. Byggelovens § 15.

3. Stadskonduktørens Afgørelse af ethvert ved Anvendelse af Byggeloven opstaaende Tvivlsspørgsmaal angaaende Linie-, Flade- og Rummaal er endeligt bindende for alle i Sagen interesserede Parter.

§ 17.

Ret til Adgang paa privat Grund, om Skelmærker m. v.

1. Enhver Ejer, Lejer eller Bruger er pligtig at give Bygningsvæsenet uhindret Adgang til — mod Legitimation — at betræde hans Grund eller Hus eller Hegn for at foretage Opmaaling eller Eftersyn og til at anbringe de nødvendige Mærker paa hans Ejendom.

2. Det er forbudt alle og enhver — ogsaa Ejer, Lejer eller Bruger af den paagældende Ejendom — at fjerne, flytte, forvanske, beskadige eller ødelægge de Skelmærker, som anbringes af Stadskonduktøren eller hans Folk. Det er ligeledes enhver forbudt at foretage Arbejde i eller over Jorden, der kan medvirke til, at Mærkerne forrykkes, beskadiges eller ødelægges.

3. Det er forbudt at fjerne, flytte, forvanske, beskadige, tildække eller ødelægge de Terræn-Fixpunkter i Gader eller de Nivellement-Fixpunkter i Bygningers Ydermure, som Stadskonduktøren eller hans Folk har anbragt, eller ved noget Arbejde i eller over Jorden bevirke, at det sker.

4. I særlige Tilfælde kan de i nærværende Paragraf nævnte Mærker fjernes eller flyttes ved Magistratens Medvirkning, naar det for denne godtgøres, at de er til Hinder for en rimelig Udnyttelse af Grund eller Bygning.

5. Den, der overtræder Bestemmelserne i nærværende Paragraf, kan straffes med Bøder efter Byggelovens § 73, jfr. § 69, saafremt Forholdet ikke falder ind under Straffeloven af 1930 § 179 eller andre Straffebestemmelser.

§ 18.

Arbejdets Paabegyndelse.

Intet tilladt Arbejde maa paabegyndes, forinden Meddelelse herom er sket til Stadsbygmesterens Direktorat. For Gade-, Kloak- og Afløbsarbejder sker Meddelelse til Stadsingeniørens Direktorat. Har Arbejdet været standset længere end 1 Maaned, maa ny Paabegyndelse anmeldes.

§ 19.

Tilladelsens Bortfald.

Arbejdet skal, naar intet andet udtrykkeligt er anført i Tilladelsen, være paabegyndt senest et Aar fra Tilladelsens Dato. Er det ikke Tilfældet, bortfalder Tilladelsen.

§ 20.

Tilsyn med Arbejder.

1. Stadsbygmesterens Direktorat fører enten direkte eller gennem Bygningsinspektørerne Tilsynet med, at Byggearbejder udføres i Overensstemmelse med Magistratens Tilladelse.

2. Stadsingeniørens Direktorat fører Tilsyn med Udførelsen af Gade-, Kloak- og Afløbsarbejder, jfr. tillige Lov Nr. 70 af 19. Marts 1930.

3. Til at foretage det Tilsyn med, om Byggelovens Bestemmelser maatte være overtraadt, som er overdraget Magistraten ved Byggelovens § 72, er Stadslægen, Brandchefen og Stadsbygmesterens, Stadskonduktørens samt Stadsingeniørens Direktorat legitimeret.

4. De Tilsynsførende skal stedse have uhindret Adgang til — mod Legitimation — at foretage nødvendige Opmaalinger, Undersøgelser og Eftersyn paa Grund og Hus. Den Ejer eller anden Mand, der hindrer nogen Tilsynsførende heri, ifalder Straf efter Byggeloven, jfr. dennes § 68, Stk. 2.

§ 21.

Vedligeholdelse.

1. Haandhævelse af Vedligeholdelsespligten over for bestaaende Ejendomme, jfr. Byggelovens § 61, sker gennem Stadsbygmesteren — for saa vidt angaar Gaarde, Passager, Forhaver etc. gennem Stadsingeniøren —, der gør Indstilling til Magistraten.

2. Eftersyn vedrørende bestaaende Afløb (Byggelovens § 48) og af Gaardarealer (Byggelovens § 50, Stk. 7) foretages af Stadsingeniøren, der gør Indstilling til Magistraten.

§ 22.

Byggetilladelsen paa Arbejdspladsen.

Tilladelsen eller en bekræftet Genpart af samme samt et Sæt af de til denne hørende paategnede Tegninger, Beskrivelser, Beregninger o. lign. skal til enhver Tid forefindes paa Byggepladsen og paa Forlangende forevises Bygningsvæsenets tilsynsførende Personale. Tegninger kan forlanges udført paa Lærred.

§ 23.

Anmeldelsespligt for særlige Konstruktioner.

Forinden Udførelse af de foran i § 9, Stk. 2, omhandlede Konstruktioner paabegyndes, skal der ske særlig Anmeldelse til vedkommende Bygningsinspektør.

§ 24.

Pligt til Færdigmelding.

1. Naar et Bygningsarbejde er afsluttet, skal det ufortøvet færdigmeldes til vedkommende Bygningsinspektør.

2. Færdigmelding af Gade-, Kloak- og Afløbsarbejder sker til Stadsingeniørens Direktorat.

3. Meddelelsen om Færdigmelding gaar straks videre til Bygningsvæsenets Kontor.

4. Er der under et Bygningsarbejdes Udførelse godkendt Ændringer i den oprindeligt tilladte Plan, skal den, der lader Arbejdet udføre, tillige med den i Stk. 1 omhandlede Færdigmelding som Bilag til denne fremsende et Sæt Tegninger i foreskrevne Udførelse (jfr. § 9), visende Bygningsarbejdet i dets endeligt godkendte Skikkelse.

§ 25.

Bygningsattesten.

1. Efter Byggelov for Staden København af 29. Marts 1939 § 6 maa intet i Henhold til Loven udført Arbejde tages i Brug, forinden den byggende har erhvervet Magistratens Godkendelse af, at det er udført i Overensstemmelse med saavel Byggelovgivningens almindelige som de til Byggetilladelsen knyttede særlige Forskrifter og Betingelser.

2. Denne Godkendelse, Bygningsattesten, kan ikke udstedes, forinden det er konstateret, at Byggearbejdets Ibrugtagen ikke, t. Eks. som Følge af manglende Udtørring, frembyder Betænkelighed i sanitær Henseende.

3. Forinden Bygningsattest ved Nybebyggelse kan udstedes, maa indsendes til Bygningsvæsenets Kontor en af Stadskonduktøren udfærdiget Situationsplan med Indmaaling af Bebyggelsen samt med Attest om de enkelte Bygningers Grundareal og det i Stadens Matrikul for Ejendommen noterede Grund- og Tillægsareal.

4. Bygningsattest kan ikke udstedes, forinden der foreligger Meddelelse fra Stadskonduktøren om Tildeling af Husnumre.

5. Bygningsattesten udleveres paa Bygningsvæsenets Kontor til den, der har indsendt Byggeandragendet, eller til den, paa hvis Vegne Andragendet er indsendt, mod Erlæggelse af de i Afgiftsvedtægten fastsatte Afgifter. Attesten bærer Borgmesterens Underskrift og er paraferet af en Kontorchef i Bygningsvæsenets Kontor.

6. Andre Attester, Bygningsvæsenet vedkommende, end de i nærværende Vedtægt nævnte samt Bygningsattest for mindre Arbejder kan udstedes paa Borgmesterens Vegne af den eller de Tjenestemænd, som han bemyndiger dertil. Enhver saadan Bemyndigelse skal stedse bero i Bygningsvæsenets Kontor til Eftersyn for Publikum.

§ 26.

Særlig Tilladelse til Ibrugtagen.

Hvor Omstændighederne taler derfor, kan Magistraten godkende, at et Arbejde helt eller delvis tages i Brug, uanset at Bygningsattest endnu ikke kan udstedes. Det kan kun ske paa Vilkaar, at den byggende i Forbindelse med Byggeforetagendets tekniske og økonomiske Ledere skriftligt indestaar Magistraten for, at Forholdene inden for en bestemt angivet kortere Tidsfrist bringes i lovlig Orden, saaledes at Bygningsattest kan udstedes.

§ 27.

Særlig Udstedelse af Bygningsattest.

Under særlige Omstændigheder kan Magistraten undtagelsesvis udstede Bygningsattest for et Arbejde eller godkende matrikulære Ændringer, uanset at enkelte herfor nødvendige Betingelser ikke er opfyldt. Det kan kun ske mod Indestaaelse som i § 26 anført for, at Forholdene bringes i lovlig Orden, samt mod, at den byggende stiller en saadan Sikkerhed, at Lovliggørelsen af Arbejdet kan foretages ved Magistratens Foranstaltning for den stillede Sikkerhed.

§ 28.

Brud paa Indestaaelse.

Overholdes de i §§ 26 og 27 omhandlede Indestaaelser ikke inden den deri givne Frist, kan den eller de, der har underskrevet Indestaaelsen, tiltales for Overtrædelse af nærværende Vedtægts § 25 og ikendes Bøde i Medfør af Byggelovens § 68, Stk. 2.

§ 29.

Lovens Straffebestemmelser.

Den, der overtræder eller tilsidesætter Bestemmelserne i nærværende Vedtægt, kan straffes med Bøder, jfr. Byggelovens § 73, under Adfærd i øvrigt efter Loven.

Afgiftsvedtægt

for

Staden Københavns Bygningsvæsen.

Vedtægt af Københavns Kommunalbestyrelse
den 14. December 1939 og stadfæstet af
Indenrigsministeriet den 29. December 1939.

§ 1.

Nærværende Vedtægts Hjemmel.

I Henhold til Byggelov for Staden København, Lov Nr. 148 af 29. Marts 1939 § 66, fastsættes herved følgende Afgifter for Embedsforretninger, som i Medfør af denne Lov og i Medfør af Bestemmelser, der er truffet i Henhold dertil, foretages af Magistraten.

I. Byggearbejder.

§ 2.

Fast Bebyggelse.

1. For Behandling af Andragende om Tilladelse til Opførelse af en Bygning eller Paaførelse af en Etage paa en Bygning eller Del af en Bygning, herunder Udgravning af Gaardkælder, og for Godkendelse af, at det udførte Arbejde er i Overensstemmelse med Byggeloven, erlægges en Afgift af 50 Øre pr. m² Bruttoetageareal i den paagældende Bygning eller Del af Bygning.

2. Arealet beregnes efter Reglerne i Bygningsvedtægtens § 7, dog saaledes, at der altid betales fuld Afgift af en Kælderetage og halv Afgift af en Tagetage, selv om den efter de anførte Regler ikke skal medregnes ved Opgørelsen af nævnte Areal.

3. Afgiften udgør mindst 15 Kr. pr. Bygning. Saafremt der anbringes Opvarmningsindretning eller anden lignende Installation, betales mindst 20 Kr. pr. Bygning.

4. Sammenbyggede Bygninger betragtes som een Bygning, saafremt de ved Dør- eller anden Muraabning staar i indbyrdes Forbindelse.

5. For Beboelseshuse af ens Type med dertil hørende Udhuse (Cykelskure, Retirader o. lign.), der opføres samtidig og af Byggeforeninger eller lignende Sammenslutninger, som tilstræber et filantropisk Formaal, kan Kommunalbestyrelsen indrømme Nedsættelse af den foreskrevne Afgift.

§ 3.

Mindre Skure, Lysthuse o. lign.

1. For Skure, Lysthuse og lignende Smaabygninger, der ikke er over 20 m² store og udføres med bærende Konstruktioner af Træ, saavel som for Telte, Vogne, Baade o. lign. (Byggelovens § 2, Stk. 2, første Pkt.), nedsættes Afgiften, naar de ikke forsynes med Opvarmingsindretning eller anden lignende Installation, til 25 Øre pr. m² Etageareal, dog mindst 2 Kr. pr. Stk.

2. Opføres saadanne Skure, Telte m. v. paa lejet Grund (Kolonihaveanlæg o. lign.), udgør Afgiften 2 Kr. pr. Skur.

3. Holdes mindst een Side af Skure m. v. fuldstændig aaben, saa som ved Læskure, Skærmtage, Ramper o. lign., erlægges, uanset Skurets Størrelse, 25 Øre pr. m², men mindst 2 Kr. pr. Stk., dog med Lempelse som i Stk. 2 nævnt.

4. For Drivhuse med ikke over 1,5 m Sokkelhøjde og 3,2 m Taghøjde nedsættes Afgiften ligeledes til den i Stk. 3 nævnte.

§ 4.

Tank- og Beholderanlæg, Kraner m. v.

For Opførelse af Tank- og Beholderanlæg, Kraner, Transportbroer, Tunnelanlæg, Tribuner og andre lignende Konstruktioner (Byggelovens § 2, Stk. 2, andet Pkt.) erlægges 50 Øre for hver m² af det herved dækkede Areal, dog mindst 20 Kr.

§ 5.

Bygningsforandringer.

1. For Forandring af de i §§ 2 og 4 nævnte Bygninger og Konstruktioner erlægges 15 Kr. for hver Etage, det paagældende Arbejde omfatter.

2. Saafremt Forandringen kun omfatter Anbringelse af de i Bygningsvedtægtens § 60 nævnte mindre Ildsteder til Gas, Elektricitet el. lign. eller Ombytning af et ældre Ildsted med et nyt af samme Type, betales 5 Kr. pr. Etage.

3. Er Forandringen saa omfattende eller indgribende, at den efter

Magistratens Skøn kan sidestilles med Nybygning eller Nyindretning af Etage, for saa vidt angaar det Bygningsvæsenet paahvilende Arbejde, erlægges Afgift efter Reglerne i §§ 2 og 4.

4. For Forandring af de i § 3 nævnte Skure m. v. kan Afgiften ikke overstige Betalingen for Nyopførelse.

§ 6.

Afgiftsforhøjelse for særlige Bygninger.

1. De foran nævnte Afgifter forhøjes med 25 pCt., for saa vidt angaar:

- a) Bygninger saavel som større Lokaler til Brug for Industri-, Lager-, Værksted- eller Forretningsvirksomhed.
 - b) Kirker, Teatre, Hoteller, Sygehuse, Fængsler, Kaserner, Bygninger for Undervisnings-, Udstillings- eller Forlystelsesformaal samt i det hele Bygninger eller større Lokaler, hvori mange Mennesker samles.
2. Forhøjelsen kan dog ikke andrage mere end 500 Kr. pr. Bygning.

§ 7.

1. For Bygningsarbejder, hvoraf en betydende Del er Konstruktioner, hvis Bedømmelse er afhængig af statiske Undersøgelser eller Beregninger, forhøjes de foran fastsatte Afgifter med 10 pCt.

2. Denne Afgiftsforhøjelse erlægges kun af Etager, hvori de nævnte Konstruktioner findes.

II. Andre i Byggeloven nævnte Arbejder.

§ 8.

Nedrivning og Flytning af Bygninger, ændret Benyttelse m. v.

1. For Nedrivning af en Bygning (Bygningsvedtægtens § 6) erlægges 10 Kr. pr. Etage.

2. For Godkendelse af Afstivning eller Undermuring erlægges 10 Kr. for hver Ejendom.

3. For Flytning af en Bygning (Bygningsvedtægtens § 6) erlægges Halvdelen af den for Nyopførelse fastsatte Afgift.

4. Kræver Ændring af en Bygnings Benyttelse særlig Tilladelse, erlægges 10 Kr. pr. Etage, hvori Benyttelsen ændres. Forøges Brutto-Etagearealet, erlægges tillige Afgift herfor efter Reglerne for Nyopførelse.

5. For Behandling af Sager vedrørende Ordens- eller Vedligehold-

delsesarbejde (Byggelovens §§ 60 og 61, jfr. Bygningsvedtægtens § 17) eller Ændring af en Grunds ubebyggede Areal (Byggelovens § 50, jfr. Bygningsvedtægtens §§ 9—11) erlægges 10 Kr. pr. Ejendom.

6. For Godkendelse af Stillads, Hegn el. lign., der ikke udføres i umiddelbar Tilknytning til andet afgiftspligtigt Arbejde, erlægges 10 Kr.

§ 9.

Servitutattest.

For Eftersyn til Konstatning af Servitutters Overholdelse erlægges 15 Kr. for hvert Matrikulsnummer. Kræver saadan Konstatning Maaling af Stadkonduktøren, betales yderligere den derfor fastsatte Afgift.

§ 10.

Erklæring angaaende en Bebyggelses Lovmæssighed m. v.

1. For Erklæring om, hvorvidt en Bebyggelse er lovlig (Byggelovens § 65), erlægges Halvdelen af den for Nyopførelse fastsatte Afgift, dog ikke under 15 Kr. og ikke over 500 Kr. pr. Bygning.

2. Andre Erklæringer om en Ejendoms bygningsmæssige Forhold betales med 5 Kr. for hver Time, der medgaar til Udarbejdelsen, dog mindst 5 Kr.

§ 11.

Retningsplan for Gadeanlæg.

For Godkendelse af Retningsplan for Gadeanlæg uden Tilknytning til Detailprojekt (Byggelovens § 17) betales 50 Kr. pr. ha. af det af Planen omfattede Areal, dog mindst 20 Kr.

§ 12.

Afløbsarbejder.

1. For Anlæg af eller Ændring ved Afløbsindretning erlægges særskilt Afgift, nemlig for hver Ejendom 20 Kr. For Anlæg eller Ændring, for hvilke Anlægssummen ikke overstiger 1000 Kr., betales dog kun 10 Kr.

2. Ud over den i Stk. 1 angivne Afgift erlægges 5 Kr. for hvert nyindrettet Køkken til Beboelseslejlighed samt 2 Kr. for hvert nyindrettet Vandkloset, Sæde i Trugvandkloset eller Udslagningskumme.

3. For de i § 6 nævnte særlige Bygninger er Afgiften for Anlæg eller Ændring af Aflob i disse dog mindst 1 pCt. af Anlægssummen.

4. For Fjernelse eller Genopstilling af en enkelt Installationsgenstand eller Afpropping af Gadestik erlægges 2 Kr.

5. For Tilsyn (jfr. Afløbsregulativet) paa Søn- og Helligdage og paa Hverdage i Tiden mellem Kl. 18 og Kl. 8 erlægges forud til den Tilsynsførende nedenanførte Betaling:

| | |
|---|--------|
| For en Nat..... | 24 Kr. |
| For en Søn- eller anden Helligdag..... | 20 - |
| For en mindre Del af en Nat..... | 12 - |
| For en mindre Del af en Søn- eller anden Helligdag..... | 10 - |

§ 13.

Gadearbejder.

1. For Godkendelse af nye Vej- eller Kloakanlæg erlægges en Afgift paa 1 pCt. af Anlægssummen. For særlige Kloakbygværker, Rensningsanlæg o. lign. betales dog 1½ pCt. af Anlægssummen.

2. For Efterprøvning af Højder erlægges efter den nivellerede Længde:

| | |
|----------------------------|--------|
| indtil 10 m incl..... | 10 Kr. |
| over 10 m indtil 20 m..... | 15 - |
| over 20 m indtil 50 m..... | 20 - |
| over 50 m..... | 40 - |

for hver Ejendom.

3. For Godkendelse af Istandsættelse af Gader m. m. efter et Byggearbejdes Udførelse eller af ny Overkørsel, der udføres uden Tilknytning til andet afgiftspligtigt Bygningsarbejde, erlægges 10 Kr.

III. Opmaalings- og Matrikulararbejder.

§ 14.

Maalebrev, Udstykning, Magelæg.

1. For Udstykninger, Henlæggelse af et Grundstykke fra et Matrikulsnummer til et andet, for Opmaaling af Tillægsarealer (Byggelovens § 49, jfr. Bygningsvedtægtens § 8), Udfærdigelse af Maalebrev eller Kort eller Paategning paa ældre Maalebrev eller Kort om Arealets Størrelse erlægges, Afsætning og Opmaaling medregnet, hvis Grunden er beliggende i Stadens 3. eller 4. Grundkreds, følgende Afgifter:

For Parceller

| | |
|--|--------|
| indtil 50 m ² incl..... | 30 Kr. |
| over 50 og indtil 200 m ² | 40 - |
| - 200 - - 400 - | 50 - |
| - 400 - - 600 - | 60 - |

| | |
|---|--------|
| over 600 og indtil 800 m ² | 70 Kr. |
| - 800 - - 1000 - | 80 - |
| - 1000 - - 1500 - | 105 - |
| - 1500 - - 2000 - | 130 - |

over 2000 m² tillægges 30 Kr. for hver paa-
begyndt 1000 m².

2. Ligger Grunden i 1. og 2. Grundkreds, forhøjes ovenstaaende Afgifter med 50 pCt.

3. For Fordeling af Tiendeafgift betales intet.

4. Magelæg beregnes som 2 Udstykninger.

5. Forlanges nogen af de forannævnte Udfærdigelser eller Paa-
tegninger udført uden Opmaaling, og skønner Stadskonduktøren, at
Opmaaling ikke er nødvendig for Forretningens Udførelse, erlægges
i alle Grundkredse Halvdelen af de i Stk. 1 fastsatte Afgifter, dog
mindst 20 Kr.

§ 15.

Sammenlægning.

1. For Sammenlægning af hele Matrikulsnumre uden Eftermaaling
erlægges 20 Kr. med Tillæg af 5 Kr. for hvert Matrikulsnummer ud
over 2, der sammenlægges.

2. For Sammenlægning af flere Matrikulsnumre i Forbindelse med
Udstykning erlægges dog kun 20 Kr.

§ 16.

Attester og Erklæringer i Henhold til Tinglysningsloven.

1. For Attest i Henhold til Tinglysningslov af 31. Marts 1926 §§ 21
eller 23 om, at Henlæggelse af et Grundstykke fra et Matrikulsnum-
mer til et andet ikke vil medføre Fare for Pantessikkerheden i den første
Ejendom (Uskadelighedsattest), erlægges 5 Kr.

2. For Erklæring om Servitutoverføring ved Udstykning eller om
Servitutters Udslettelse (Servituterklæring) i Henhold til Tingly-
sningslovens § 22 erlægges 5 Kr. for hver Time, der medgaar til Ud-
arbejdelsen, dog mindst 5 Kr. pr. Matrikulsnummer.

§ 17.

Afsætning af Skel og Byggelinie.

1. For Afsætning af Skel eller Byggelinie eller for Attest om Afstand
til disse erlægges 20 Kr. for hver Ejendom med Tillæg af 5 Kr. for
hvert Punkt, der forlanges paavist, afsat eller undersøgt ud over 2.

2. For Afsætning af Skel eller Byggelinie og tilhørende Udstedelse
af Attest om Bygningers Beliggenhed i Forhold til disse erlægges
30 Kr. pr. Ejendom med Tillæg af 10 Kr. for hvert Punkt, der for-
langes paavist eller afsat ud over 2. Udføres Afsætningen i Forbindelse
med anden Opmaaling paa Ejendommen, nedsættes Afgiften til Halv-
delen, dog ikke til mindre end 20 Kr.

3. Afsætning af Byggelinie med tilhørende Attest, udført samtidig
for flere sammenstødende Ejendomme, der har samme Ejer, betales
efter samme Takst som for en enkelt Ejendom med Tillæg af 5 Kr. for
hver Ejendom ud over een.

§ 18.

Afsætning af Koter.

1. For Afsætning af Koter erlægges 20 Kr. for hver Ejendom med
Tillæg af 5 Kr. for hver afsat Kote ud over 2.

2. Udføres Arbejdet i Forbindelse med anden Opmaaling paa
Ejendommen, nedsættes Afgiften til Halvdelen, dog ikke til mindre
end 15 Kr.

§ 19.

Afsætning af Gade.

For Afsætning af ny Gade erlægges 25 Kr. med Tillæg af 5 Kr. for
hver Time ud over 5, der medgaar til Forarbejde i Kontoret og til
Afsætning paa Stedet.

§ 20.

Maaling af Gadebredde.

For Attest ifølge Opmaaling om Bredden af en Gade ud for en Ejen-
dom erlægges 20 Kr. Ligger Ejendommen ved flere Gader, og forlanges
Attest om Bredden af mere end en af disse, erlægges 20 Kr. for den
først opmaalte og 10 Kr. for hver af de følgende Bredder.

§ 21.

Detailplaner.

For detaljerede Gadeplaner og andre detaljerede Opmaalingspla-
ner, der ikke falder ind under § 15, erlægges en Afgift, der dækker Om-
kostningerne ved Arbejdets Udførelse.

§ 22.

Situationsplan.

1. For Situationsplan over Ejendom med Indmaaling af Bebyg-
gelsen og Attest om de enkelte Bygningers Grundareal samt om det

Grund- og Tillægsareal, der er noteret i Matrikullen for Ejendommen, betales, hvis den ligger i 3. eller 4. Grundkreds, og dens Udnyttelsesgrad ikke overstiger en Beboelsesejendoms lovbestemte Udnyttelsesgrad, følgende Afgifter, beregnet efter Ejendommens Areal:

| | |
|---|--------|
| indtil 400 m ² incl. | 20 Kr. |
| over 400 og indtil 700 m ² | 25 - |
| over 700 og indtil 1000 m ² | 30 - |
| over 1000 m ² tillægges 10 Kr. for hver paa- | |
| begyndt 1000 m ² . | |

2. For Situationsplan over Ejendom i 1. og 2. Grundkreds eller over Industri- og Forretningsejendom i 3. og 4. Grundkreds med Udnyttelsesgrad større end Beboelsesejendommens normale Udnyttelsesgrad betales det dobbelte af de anførte Afgifter.

3. For Situationsplan med Angivelse af Bruttoetageareal til Brug for Udstedelse af Byggetilladelse eller Bygningsattest tillægges der de nævnte Afgifter Omkostninger for Merarbejdet ved Opmaaling og Udregning af Etagearealet, beregnet efter 5 Kr. pr. Time.

4. Udfærdiges Situationsplan paa Grundlag af en tidligere leveret, og kræves der til Udfærdigelsen kun en mindre, supplerende Opmaaling, nedsættes Afgiften til det halve.

5. For Situationsplan med Attest om en projekteret Bebyggelses Areal erlægges, uanset Grundens Beliggenhed, Halvdelen af de i Stk. 1 fastsatte Afgifter, dog mindst 20 Kr., saafremt Planen efter Stadskonduktørens Skøn kan udfærdiges paa Grundlag af indleveret Bygningstegning i Forbindelse med allerede foreliggende Opmaaling.

6. Situationsplaner leveres som Lystryk, men kan paa Begæring udfærdiges som Haandtegning paa Kalkerlærred eller Tegnepapir, mod at dette yderligere Tegnearbejde betales med 5 Kr. pr. Time.

§ 23.

Kopier af Stadskonduktørens Kort, Planer m. m.

1. For haandtegnede Kopier af de i §§ 14 og 22 omhandlede Kort og Planer betales, uanset Grundens Beliggenhed, en Trediedel af den i § 14, Stk. 1, og § 22, Stk. 1, anførte Afgift, for Situationsplaner dog mindst 10 Kr.

2. For almindelig Lyskopi betales efter Taksten i § 30.

3. Begæres Lyskopi attesteret af Stadskonduktøren, betales ud over den i § 30 nævnte Takst 5 Kr. for Attesten.

§ 24.

Maalebrevsudskrifter, Kopi af Udstykningskort m. m.

1. Udskrifter af Maalebrevs- og Sammenlægningsprotokoller samt Kopier af Matrikuls- og Udstykningskort betales med 10 Kr. pr. Stk.; dog betales mindst 5 Kr. for hver Time, der medgaar til Udfærdigelsen.

2. Andre Udskrifter af Stadskonduktørens Embedsprotokoller betales med 5 Kr. pr. Stk.

§ 25.

Paategninger.

For Paategninger paa Maalebrevs, der ikke er Paategninger om umiddelbart forinden udførte Forretninger, og for Attester, som udfærdiges paa Grundlag af Stadskonduktørens Embedsprotokoller, Kort eller øvrige Materiale, betales 5 Kr. pr. Stk., dog mindst 5 Kr. for hver Time, der medgaar til Udarbejdelsen.

§ 26.

Særlige Opmaalinger eller Udfærdigelser.

For Opmaalinger eller Udfærdigelser af saadan Art eller Omfang, at de ikke med Rimelighed lader sig indordne under de i dette Afsnit anførte Takster, fastsættes Afgiften af Magistraten.

§ 27.

Betaling af afholdte Udlæg.

Ud over de nævnte Afgifter bliver ved alle Forretninger, foretaget af Stadskonduktøren, at betale Udlæg til Opmaalingsmedhjælp, Stempelmærker, Rør og Pæle, Gebyr til Vurderingsmanden for hans Tiltræden af Uskadelighedsattester m. m., ligesom Stadskonduktøren er berettiget til at forlange Befordring til og fra det Sted, hvor hans Nærværelse kræves, eller Godtgørelse for saadan Befordring.

IV. Arbejder, der ikke kommer til Udførelse.

§ 28.

Afgift for Byggetilladelse.

1. Saafremt et af de i denne Vedtægts §§ 2—7 og § 12 omhandlede Arbejder ikke er paabegyndt inden 6 Maaneder efter Udstedelse af Tilladelsen, eller hvis det ikke derefter fortsættes paa normal Maade, betales for Tilladelsen en Trediedel af den fastsatte Afgift, for saa vidt denne Trediedel vilde udgøre mindst 50 Kr.

2. Det saaledes erlagte Beløb vil i det Omfang, hvori Arbejdet senere kommer til Udførelse, uden at ny Tilladelse er nødvendig, blive fradraget i Afgiften for Arbejdets Godkendelse.

V. Udskrifter, Kopi af Tegninger.

§ 29.

Udskrifter.

1. Udskrift af de til en Tilladelse eller Dispensation knyttede Betingelser angaaende Benyttelse af eller anden Raadighed over en Bebyggelse (Byggelovens § 64, Stk. 3) saa vel som Udskrift af andre Dokumenter eller Protokoller, beroende i Bygningsvæsenets Arkiv, betales med samme Afgift som Udskrift af Retsbøger, for Tiden (Lovbekendtgørelse Nr. 322 af 19. December 1932 §§ 22—26) 50 Øre for hvert halve Ark eller Del af samme, for maskinskrevne Udskrifter dog 1 Kr. for hvert halve Ark eller Del af samme.

2. For Udskrifter, attesteret af Stadskonduktøren gælder Reglerne i § 24.

§ 30.

Kopi af Tegninger og Planer.

1. For Lyskopi af Tegninger og Planer betales efter den til enhver Tid for Kommunens Lystryksanstalt gældende Priskurant med Tillæg af 100 pCt.

2. For haandtegnede Kopier betales 5 Kr. for hver Time, der medgaar til Udfærdigelsen.

3. For Kopier, udfærdiget af Stadskonduktøren, gælder de i § 23 indeholdte særlige Regler.

VI. Almindelige Bestemmelser.

§ 31.

Ikke særligt nævnte Tilfælde.

For Ekspeditioner, for hvilke der i Medfør af Lov eller Vedtægt kan kræves Afgift, men som ikke er udtrykkeligt omhandlede i foranstaaende Bestemmelser, fastsættes Afgiften af Magistraten i hvert enkelt Tilfælde, dog højst til 10 Kr.

§ 32.

Ibrugtagelse af Arbejde inden Godkendelse.

Indrømmes Ibrugtagelse forinden Udstedelse af Bygningsattest (Administrationsvedtægtens § 26), betales 5 pCt. Rente p. a. af Bygningsattestens Beløb fra den Dag, Brugstilladelsen gives, til Bygningsattesten udstedes.

§ 33.

Gentaget Eftersyn.

Bliver det, efter at et under Byggeloven henhørende Arbejde er meldt færdigt til Eftersyn, nødvendigt, fordi tilstedeværende Mangler skal afhjælpes, at foretage mere end eet Eftersyn, erlægges 10 Kr. for hvert følgende.

§ 34.

Afrunding af Beløb.

Ethvert Afgiftsbeløb, der ikke udgør fuldt Kronebeløb, afrundes opefter til et saadant.

§ 35.

Pligten til at erlægge Afgift.

Den, som paa egne eller en andens Vegne indgiver Byggeandragende eller foretager anden Henvendelse, i Medfør af hvilken der bliver at erlægge Afgift i Henhold til denne Vedtægt, hæfter for Afgiftens Erlæggelse, med mindre Ejendommens Ejer eller den, for hvis Regning Arbejdet udføres, ved Paategning paa Andragendet har tilkendegivet, at han hæfter for Afgifterne.

§ 36.

Afgifters Indbetaling.

1. Samtlige Afgifter, der forfalder i Henhold til denne Vedtægt, indbetales ved Paakrav paa Bygningsvæsenets Kontor og indgaar i Kommunens Kasse.

2. Af Afgifter for de i §§ 9, 10 og 11 nævnte Erklæringer samt Afgifter for Udskrifter og Kopier kan kræves forudbetalt tre Fjerdedel af det Beløb, Afgiften skønnes at ville udgøre.

§ 37.

Udlevering af Attester og Dokumenter.

Attester og Dokumenter, der er udfærdiget i Medfør af Byggeloven, udleveres ikke, før Afgifterne derfor og Udgifter, som i Anledning af

den paagældende Sag maatte være afholdt eller forskudsvis udredet af Kommunen, er berigtiget.

§ 38.

Udpantningsret.

1. De i Byggeloven og nærværende Afgiftsvedtægt hjemlede Afgifter, de i Medfør af Loven paalignede Ydelser til Reguleringsforanstaltninger og til andre Anlæg samt de af Kommunen i Henhold til Loven forskudsvis afholdte Beløb kan inddrives ved Udpantning i den paagældende Ejendom efter Lovens § 67.

2. For Afgifter og de Beløb, som Kommunen har betalt for Vedligeholdelsesarbejder, udført paa Ejerens Bekostning (Byggelovens § 61, Stk. 3, og § 72, Stk. 3), haves Fortrinsret som for kommunale Ejendomsskatter. For de øvrige Ydelser haves Prioritet efter Laan af Overformynderiet, Sparekasser og Kredit- og Hypotekforeninger, men forud for andre Hæftelser og Byrder.

§ 39.

Vedtægtens Revision.

Bestemmelserne i denne Vedtægt skal forelægges Københavns Kommunalbestyrelse til Revision inden 3 Aar efter Vedtægtens Ikrafttræden.

Regulativ

for

Raaden over Gadeareal og for Tilladelse til at anbringe Udhængsskab, Skilt, Markise m. v. over Gadeareal i Staden København.

Udfærdiget i Medfør af Byggelov for Staden København af 29. Marts 1939 § 27. Vedtaget af Københavns Kommunalbestyrelse den 14. September 1939.

§ 1.

Nærværende Regulativs Hjemmel.

1. Efter Byggelov for Staden København, Lov Nr. 148 af 29. Marts 1939 § 27, udøves den almindelige Forvaltningsmyndighed over anlagte Gader — saavel offentlige som private — af Magistraten.

2. Ved Stadens Bestyrelsesvedtægt af 31. Marts 1920 er Bygningsvæsenet henlagt under Magistratens 4de Afdeling.

3. Ingen kan udøve Raaden over Gadeareal uden Magistratens Tilladelse. Kommunalbestyrelsen fastsætter de nærmere Vilkaar, hvorunder Raaden over Gadeareal kan tillades, derunder hvorvidt der for samme skal erlægges Afgift.

4. I Henhold hertil fastsættes nærværende Regulativ med de deri bestemte Afgifter.

5. Reglerne for Tilladelse til at anbringe Udhængsskab, Skilt, Markise m. v. samt anden lignende Raaden over Gadeareal fastsættes af Magistraten.

§ 2.

Afgift for Raaden over privat Gades Areal.

Den Afgift, som Magistraten i Henhold til nærværende Regulativ opkræver for Raaden over privat Gades Areal, skal efter Magistratens nærmere Bestemmelse anvendes til delvis Dækning af Grundejernes Udgifter til den paagældende Gades Istandsættelse, Belysning og Renholdelse, hvis ikke andet er bestemt ved Overenskomst, jfr. Byggelovens § 27.

§ 3.

Andragenders Ekspedition.

1. Andragende om Raaden over Gadeareal i Henhold til Bygningsvedtægtens §§ 19 og 20 afgøres af Magistraten i Forbindelse med den paagældende Byggesag.

2. Andragende om Ret til at raade over Gadeareal ved anden Udnyttelse end den i Bygningsvedtægtens §§ 19 og 20 nævnte indsendes til Bygningsvæsenets Kontor, Magistratens 4de Afdeling. Magistraten vil afgøre de indsendte Andragender saavel efter almindelige kommunale Synspunkter som efter de særlige Forhold, der gælder for enhver i Ansøgningen nævnt Raaden. Magistraten kan stille de særlige Betingelser for den enkelte Tilladelse, som Forholdene efter Magistratens Skøn gør rimelige.

3. Afgifterne betales til Bygningsvæsenet og indgaar i Kommunens Kasse.

§ 4.

Afgift for bygningsmæssig Raaden over Gadeareal.

1. For bygningsmæssig Raaden over Gadeareal efter Bygningsvedtægtens § 19 betales ingen Afgift.

2. For anden bygningsmæssig Raaden end den i Bygningsvedtægtens §§ 19 og 20 nævnte betales en aarlig Afgift, som, saafremt der ikke er fastsat Takst i nærværende Regulativ, i hvert enkelt Tilfælde bestemmes af Magistraten i Forhold til Gadearealets Størrelse og Grundværdien af de Ejendomme, der støder op til det paagældende Gadeareal.

§ 5.

Afgiftsbestemmelser for fremspringende Bygningsdele m. m.

1. For de i Bygningsvedtægtens § 20 omhandlede Bygningsfremspring fastsættes følgende Afgifter:

a) Af Karnapper og Altaner betales ingen Afgift.

b) For Udhængstag (Bygningsvedtægtens § 20, Stk. 3) betales følgende Afgifter een Gang for alle:

| | |
|--------------------------------|--------|
| i 1ste Grundkreds..... | 30 Kr. |
| i 2den og 3die Grundkreds..... | 20 - |
| i 4de Grundkreds..... | 10 - |

pr. m² overdækket Gadeareal.

2. I følgende Gader betales dog samme Afgift som i Stadens 1ste Grundkreds:

Amagerbrogade,

Amager Boulevard (fra Amagerbrogade til Amager Fælledvej),
Aaboutlevard,
Aarhusgade,
Blaagaardsgade,
Blegdamsvej,
Elmegade,
Farimagsgaderne,
Frederiksborggade (fra Nørre Voldgade til Søtorvet),
Frederikssundsvej,
Fredensgade,
Fælledvej,
Griffenfeldtsgade,
Istedgade,
Jagtvej,
Lyngbyvej (indtil Jernbanen),
Nørrebrogade,
Nordre Frihavnsgade,
Rantzausgade,
Sønder Boulevard,
Sølvgade (fra Sølvtorvet til Fredensbro),
Strandvejen,
Valby Langgade,
Vesterhørogade og
Østerbrogade.

3. For de i Bygningsvedtægtens § 20, Stk. 4, nævnte Bygningsfremspring, Indgangspartier m. m. fastsættes følgende aarlige Afgifter pr. m² overdækket Gadeareal:

| | |
|--------------------------------------|------------------------------|
| 1ste Grundkreds og i de nævnte Gader | 150 Kr. pr. m ² , |
| 2den og 3die Grundkreds | 100 Kr. pr. m ² , |
| 4de Grundkreds | 50 Kr. pr. m ² . |

4. Af Facadebeklædning, der springer højst 12 cm frem over Gadeareal, betales dog ingen Afgift. Af anden Facadebeklædning betales den i Stk. 1 fastsatte Afgift.

§ 6.

Afgift af Udhængsskab.

1. For Udhængsskab, paa Sokkel eller løst aftageligt, og for Automat fastsættes følgende aarlige Afgifter:

I 1ste Grundkreds samt i de i § 5 nævnte Gader:

- a) For Fremspring af højst 65 cm Bredde (Udstrækning i Gadens Længderetning) 10 Kr., saafremt Fremspringet ikke er større end 30 cm. Er det over 30 cm, betales 15 Kr. om Aaret.
- b) For Fremspring af en Bredde paa over 65 cm, men ikke over 130 cm betales det dobbelte af den under a) nævnte Takst.
- c) For Fremspring af en Bredde paa 130—195 cm betales det tredobbelte af den under a) nævnte Takst og saa fremdeles.
 2. I 2den, 3die og 4de Grundkreds er de i a) nævnte Takster 5 og 10 Kr., og de øvrige Takster tilsvarende de i nærværende Paragraf nævnte.

§ 7.

Afgift af Markisekasse.

1. Markise er afgiftsfri.
2. Markisekasse er ligeledes afgiftsfri, saafremt den ikke springer mere end 25 cm frem over Gadeareal, og saafremt den ikke er mere end 35 cm høj, samt saafremt den kun benyttes til Afdækning af Markisen, ikke tillige til Reklamerings.
3. For anden Markisekasse betales den i § 5, Stk. 3, fastsatte Afgift.

§ 8.

Afgift af Skilt.

Af Skilt betales ingen Afgift, hvad enten det er anbragt plant paa Facaden eller springer frem foran denne.

§ 9.

Afgift for anden end bygningsmæssig Raaden over Gadeareal.

1. For Tilladelse til anden end bygningsmæssig Raaden over Gadeareal, f. Eks. til Anbringelse af Ledninger, Skure eller andre Anlæg, betales en aarlig Afgift, der, hvis den ikke er angivet nedenfor, fastsættes i hvert enkelt Tilfælde af Magistraten i Forhold til Størrelsen af det Gadeareal, hvorover der raades, og Værdien af Grundene det paagældende Sted.
2. Foruden den aarlige Afgift betales et Beløb en Gang for alle, fastsat efter Magistratens Skøn, hvis det ikke er fastsat nedenfor, (»det kontante Beløb») til Dækning af Udgifterne ved Tilsynet med Anlæggets Udførelse.
3. For Oliepaafyldningsledninger betales 10 Kr. om Aaret og et kontant Beløb paa 100 Kr.
4. Af faste Cyklestativer, Juleillumination og Udsmykning, der er

knyttet til Anbringelse af permanente Bøsninger, samt Forhandling af Juletræer svares ikke nogen Afgift.

5. For interimistisk Arbejdsskur, der anbringes paa det under et Byggeforetagende midlertidigt inddragne Gadeareal, betales ikke Afgift.

6. For Radioantenne betales 2 Kr. om Aaret og et kontant Beløb paa 10 Kr.

7. For anden Ledning over Gadeareal betales en aarlig Afgift paa 5 Kr. og et kontant Beløb paa 10 Kr.

8. For Anbringelse af Hovedfordelerskab og Drosketelefonskab betales pr. Stk. 10 Kr. aarlig.

§ 10.

Ændringer kan foretages af Magistraten.

De i de følgende Paragraffer anførte Regler med Undtagelse af de i § 20 og § 22 nævnte Takster kan i Henhold til Byggelovens § 27 ændres af Magistraten.

§ 11.

Facadebeklædning.

1. Facadebeklædning skal af Hensyn til fremtidige Fortovsreparationer enten holdes mindst 30 cm over Fortovet eller føres helt ned til dette. Facadebeklædningen skal i det sidste Tilfælde forsynes med særligt Fundament af Sten, Beton el. lign., der føres 10 cm ned under Fortovsbelægningen.
2. Det kan tillades, at Facadebeklædning paa bestaaende Bygninger faar et Fremspring af indtil 12 cm.
3. Saafremt Ejendommens Tagedløb føres ned bag Facadebeklædningen, skal de omlægges med asfalterede Jernrør.

§ 12.

Udhængstag.

Der maa paa Udhængstag træffes de fornødne Foranstaltninger til Hindring af Tagdryp paa Fortovet. Der kan kræves udført Vandafledning efter forud af Magistraten godkendt Plan.

§ 13.

Udhængsskab med eller uden Sokkel, Automat, Skilt m. m.

1. I Gader, hvor Fortovet er mindre end 2 m bredt, gives ikke Tilladelse til Udhængsskab med eller uden Sokkel, Automat eller Skilt,

anbragt plant paa Facaden, med Fremspring paa mere end 12 cm. Hvor Fortovsbredden er mellem 2 m og 3 m, gives kun Tilladelse til Fremspring paa indtil 20 cm, og hvor Fortovet er mellem 3 m og 4 m bredt, kun til Fremspring paa indtil 30 cm.

2. I Gader i 1ste Grundkreds og i Hovedfærdselsgader i 2den, 3die og 4de Grundkreds maa dog intet Fremspring overstige 25 cm.

3. Intet Fremspring maa være større end 12 cm paa Hjørneafskæringer mellem to Gader eller i følgende smalle og stærkt trafikerede Gader:

Østergade,
Amagertorv,
Vimmelskaffet,
Nygade,
Frederiksberggade,
Købmagergade,
Frederiksborggade (fra Kultorget til Nørre Voldgade),
Nørregade,
Larsbjørnsstræde,
Kompagnistræde,
Læderstræde,
Mikkelbryggersgade,
Sankt Peders Stræde,
Skindergade,
Vestergade,
Lille Kongensgade,
Christian den Niendes Gade,
Gammel Mønt,
Bremerholm,
Kristen Bernikows Gade og
Blaagaardsgade.

4. Udhængsskab, Automat, Skilt o. lign. skal være forsvarligt befæstet og skal under kommunale Arbejder i Gaden, dersom Magistraten maatte forlange det, fjernes uden Udgift for Kommunen, saa længe Arbejdet i Gaden finder Sted.

5. Udhængsskab, Automat, Skilt m. v. maa ikke anbringes nærmere Brandhaner end 60 cm fra Hanens Midtlinie og ikke nærmere end 20 cm over dens Top.

6. Hvis Udhængsskab staar paa Sokkel, skal af Hensyn til fremtidig Fortovsreparation Soklen, hvad enten den udføres i muret

Forbindelse med Bygning eller er løs, forsynes med særligt Fundament af Sten, Beton el. lign., der føres 10 cm ned under Fortovsbelægningen.

7. Saafremt Ejendommens Tagnedløb føres ned bag Udhængsskab, skal Nedløbet omlægges med asfalteret Jernrør, og dersom Udhængsskab opføres over Nedløbs- eller Nedgangsbrønd, hørende til Ejendommens Kloaksystem, skal Brønden flyttes efter forud godkendt Plan.

8. Udhængsskab maa ikke anbringes ud for en Ejendoms Dør- eller Vinduesaabninger. Dog kan Skabe i særlige Tilfælde anbringes omkring Hjørnet af en Murpille, der vender mod et Indgangsparti, men med et Fremspring af højst 12 cm.

9. Fremrykning ud over Byggelinien af Butiksvindue eller anden lignende Lokaleudvidelse kan ikke tillades.

10. Underkanten af løst og aftageligt Udhængsskab og af Skilt, anbragt plant paa Facaden, skal holdes mindst 30 cm over Fortovet.

11. Underkant af fremspringende Skilt o. lign. skal holdes i en Højde af mindst 2,8 m over Fortovet, og dets forreste Punkt skal holdes i en Afstand fra Fortovets Yderkant af mindst 1,25 m, med mindre dets Højde over Fortovet er mindst 4 m, i Gader med Sporvogns- eller Omnibuskørsel mindst 6 m.

12. Tilladelse til at anbringe fremspringende Skilt o. lign. kan kun forventes, hvis Andrageren har sin Virksomhed i den Ejendom, hvorpaa Fremspringet ønskes anbragt. Fremspringet maa kun benyttes til Reklamerer for Andragerens egen Virksomhed.

§ 14.

Markise.

1. Markise skal være til at rulle op. Markisekasse og Markise skal anbringes i en Højde af mindst 2,25 m over Fortovet. Dette Paabud gælder tillige den saakaldte »Kappe«, hvad enten denne er af fast eller løst Materiale.

2. Forsiden af Markise skal holdes mindst 0,75 m tilbage fra Fortovskanten (i Gader, i hvilke der kører Trolleyomnibil, eller i hvilke Sporvogne kører i Nærheden af Fortovskanten, mindst 1,25 m). Markisen maa ikke have større Fremspring end 2,5 m. Fra disse Regler vil der dog kunne dispenseres, for saa vidt angaar eksisterende Markiser.

3. Sidestykker paa Vinduesmarkise, anbragt i lavere Plan end Markisens vandrette Bærestænger, er forbudt. De vil dog kunne til-

lades for en nærmere begrænset Tid, hvor Fortovsbredden er mindst 3 m. Sidestykkernes Fremspring fra Husmuren maa ingensinde være større end 60 cm.

4. Markise maa ikke anbringes saaledes, at den dækker Gadenavns-skilt.

§ 15.

Oliepaafyldningsledninger.

1. Paafyldningsstutsen til Olieledninger over Gadeareal skal anbringes umiddelbart bag Kantstenen i en forsænket Jernkasse med hængslet Jerndæksel af Størrelse ikke over 28 cm × 28 cm og med Dækslets Overside i Fortovets Plan.

2. Grundejeren (Brugeren) maa rette sig efter Politiets Anvisning, for saa vidt angaar de Tidspunkter, paa hvilke Oliepaafyldning foretages.

§ 16.

Bøsninger til Flagstænger m. m.

1. Bøsninger til Flagstænger maa ikke føres længere ned end indtil 10 cm over eksisterende Ledningers Overflade og i intet Tilfælde mere end 40 cm under Fortovets Overflade.

2. Bøsningerne skal dækkes med fastsiddende, svære Jerndæksler, hvis Overflade anbringes i Fortovets Plan.

3. Flagstænger maa ikke rejses i Bøsningerne, før der i hvert enkelt Tilfælde er indhentet Tilladelse hertil hos Politiet. Flagstængerne maa kun benyttes til Hejsning af Nationalflaget og maa saaledes ikke benyttes til Reklamering.

§ 17.

Cykelstativ.

Der gives kun Tilladelse til Anbringelse af fast Cykelstativ, saafremt dette ogsaa er til Raadighed for enhver anden end Ejeren.

§ 18.

Radioantenne.

1. Anbringelse af Antenne over Gade vil ikke blive tilladt, hvor der paa det paagældende Sted findes elektriske Luftledninger, eller hvor Antennens Anbringelse efter Magistratens Skøn vil virke skæmmende i Gadebilledet.

2. Antennens Højde over Gaden maa ikke være mindre end 6 m.

3. Antennen maa ikke fastgøres til nogen Del af et under Kommunen hørende Luftledningsanlæg.

4. Til Antennen skal anvendes Bronce traad af mindst 3 mm² Tvær-snit og med en Brudstyrke af mindst 58 kg/mm² eller Kobbertraad af mindst 4 mm² Tvær-snit og med en Brudstyrke af mindst 38 kg/mm².

5. Antennen maa ikke flyttes fra det engang godkendte Sted uden Tilladelse.

6. Foruden ovenstaaende Betingelser kan der af Magistraten fastsættes særlige Betingelser for Antennens Ophængning i hvert enkelt Tilfælde, alt efter Forholdene paa det Sted, hvor Antennen agtes anbragt.

7. Antennen maa af Hensyn til forsvarlig Ophængning kun anbringes af en af Belysningsvæsenet godkendt Person — indtil videre kan de autoriserede Elektro-Installatører anvendes — og skal anmeldes af denne til Belysningsvæsenet paa en dertil bestemt Blanket.

§ 19.

Stade til Erhvervsvirksomhed.

1. Tilladelse til at handle fra fast Stade paa Gadeareal med Frugt, Juletræer eller andet gives af Magistraten og udleveres i Stadsingeniørens Direktorat.

2. Saadan Tilladelse kræves ligeledes til Skopudsning, Fotografering og lignende Erhverv paa et bestemt Sted paa Gade, Vej eller Plads, der er aaben for almindelig Færdsel, uanset om Virksomheden foregaar fra Bod, Skur, Vogn eller ikke.

3. Kun Personer, boende paa Københavns Kommunes Grund, kan faa Stade i København.

4. Ansøgning om Stade skrives paa en Blanket, der udleveres i Stadsingeniørens Direktorat.

5. Ingen kan opnaa Tilladelse til mere end eet Stade. Den, der har Stadetilladelse, maa ikke selv eller ved andre drive ambulante Gadehandel. Dette gælder dog ikke koncessionerede Virksomheder.

6. Stadelplads kan ikke overdrages til andre ved Salg, Leje, Laan eller Bortforpagtning. I Tilfælde af Stadel ejerens Død kan Enken fortsætte Stadets Udnyttelse, for saa vidt hun har de personlige Betingelser derfor.

7. Stadet skal betjenes af Stadel ejeren eller dennes Hustru, Børn eller Børnebørn over 16 Aar. Anden Medhjælp kan dog benyttes efter udtrykkelig Tilladelse af Magistraten. Denne Tilladelse gives kun i ganske enkelte Tilfælde. For saadan Medhjælp skal der være tegnet lovpligtig Ulykkesforsikring.

8. Stadelejerer er pligtig at meddele Bopælsforandring til Stadsingeniørens Direktorat, Raadhuset.

9. Saafremt nogen ønsker at forhandle udenlandsk Frugt, skal han i Magistratens 1ste Afdeling løse et Vandrebrev til 10 Kr. I øvrigt kan det i Næringsvedtægten for København fastsættes, at ogsaa andre i Vedtægten nævnte Varer kun maa forhandles i Henhold til Vandrebrev.

10. Saafremt nogen forhandler Næringsmidler, skal han gøre Anmeldelse til Sundhedskommissionen, forinden Salget begynder.

11. Personer, som lider af smitsomme eller modbydelige Hudsygdomme eller af vædskende Saar, eller som har urene eller medikamentelle Forbindinger paa Arme eller Hænder, maa i Henhold til Sundhedsvedtægten af 4. November 1918 § 36 ikke transportere eller forhandle Nærings- eller Nydelsesmidler.

12. Bod, Skur, Vogn, Fotografikasse, Ramme eller lignende ved Erhvervet benyttet Genstand skal være tydeligt mærket med Stadelejerens paamalede eller paahæftede Navn og Adresse.

13. Intet Stade maa ligge nærmere et Gadehjørne end 5 m fra Huslinien. Ingen Bod, Skur, Vogn, Ramme, Fotografikasse, Skab el. lign. maa være højere end 1,80 m eller forsynet med Sejl, Dække eller andet. Stadsingeniørens Direktorat kan dog tillade Undtagelse fra denne Regel, naar Oversigten over Kørebane og Fortov derved ikke hindres.

14. Stadelejerer er pligtig til uopholdeligt at fjerne alt Affald, der kan stamme fra Stadet, og at rengøre Stadepladsen, naar Stadet forlades. Kasser, Kurve eller andet maa ikke opstilles under eller omkring Stadet.

15. Stadelejerer er pligtig at drage Omsorg for, at den paa eller ved Stadepladsen værende Gadebefæstelse samt de Bygninger, Træer, Lygter, Standere el. lign., der maatte være ved Stadepladsen, ikke beskadiges.

16. Kun med særlig Tilladelse maa den til Virksomheden hørende Bod, Vogn el. lign. blive staaende paa Stadepladsen efter Virksomhedens Ophør om Aftenen.

17. Saafremt et tilladt Stade forbliver ubenyttet en Maaned, er Staderetten bortfaldet. Under særlige Omstændigheder kan Magistraten indrømme Undtagelser herfra.

18. Indehaveren af et Stade er pligtig at finde sig i de Ulemper,

der er forbundet med Arbejder, som foretages i Gadearealer i eller ved Stadepladsen.

19. Stadsingeniørens Direktorat kan forlange Stadet midlertidigt ryddet eller midlertidigt forbyde Stadets Brug, naar særlige Omstændigheder gør saadan Foranstaltning paakrævet.

20. I øvrigt er Stadelejerer pligtig at rette sig efter de Anvisninger og Paabud, som Stadsingeniørens Direktorat maatte give ham.

21. Stadet kan straks inddrages, saafremt Indehaveren efter Magistratens Skøn gør sig skyldig i væsentlig Misligholdelse af Tilladelsen eller trods Advarsel gentagne Gange overtræder de ham givne Paabud.

22. Stadet kan ligeledes inddrages, hvis Forholdene efter Magistratens Skøn gør det nødvendigt; dog gives der saa vidt gør ligt Stadelejerer 1 Maanedes Varsel.

§ 20.

Afgiftsbestemmelser for Stade til Erhvervsvirksomhed.

1. For Benyttelse af Stade til Erhvervsvirksomhed betales af:

| | |
|--|-------------------|
| a) Hus til Handel med Aviser..... | 10 Kr. pr. Maaned |
| b) Vogn, Bod el. lign. med Frugt, Pølser, Smørrebrød, Is eller Kaffe med Brød..... | 8 - - - |
| c) Vogn med Fisk, Blomster eller Nødder..... | 6 - - - |
| d) Handel med Aviser fra Taske, Ramme, Reol el. lign..... | 4 - - - |
| e) Stade til Skopudsning, Friluftsfotografering, Handel med Sodavand og Saft eller Handel med Blomster fra Kurv eller Spand..... | 2 - - - |

2. Den for Stadet gældende Afgift skal være indbetalt til Stadsingeniørens Direktorat senest den 25. i den Maaned, der ligger nærmest forud for Forfaldstid. Saafremt Afgiften ikke er indbetalt rettidigt, inddrages Stadetilladelsen.

§ 21.

Fortovsrestaurant.

1. Magistraten kan meddele Tilladelse til, at der paa Fortov foran Beværtningssted i Sommerhalvaaret hensættes Borde, Bænke og Stole til Servering for det paagældende Beværtningsstedes Besøgende. Dette maa dog kun indrømmes paa Steder, hvor Hensynet til den øvrige Færdsel tillader det.

2. Ansvarer for den Skade, der derved maatte blive tilføjet For-

tovet og de under dette værende Ledninger med Tilbehør, paahviler den paagældende Ejendoms Ejer. Den nødvendige Reparation vil blive foretaget ved Stadsingeniørens Direktorat's Foranstaltning. Ejeren maa godtgøre Stadsingeniørens Direktorat Udgifterne derved efter Regning.

3. Nedløbsbrønde, Nedgangsbrønde, Stophaner o. lign. maa af Hensyn til Ledningernes Rensning, Eftersyn m. m. ogsaa efter Fortovsrestaurantens Opstilling være let tilgængelige, og der maa, ved Lægning af et interimistisk Gulv, træffes de i saa Henseende fornødne Foranstaltninger.

4. Der maa træffes de fornødne Foranstaltninger til Hindring af Tagdryp paa Fortovet; eventuelt vil der blive krævet udført Vandafledning efter forud af Stadsingeniørens Direktorat approberet Plan.

5. Tilladelse til Fortovsservering kan til enhver Tid tages tilbage med Dags Varsel, saafremt det af Færdselshensyn efter Magistratens Skøn anses for nødvendigt, eller saafremt Gadearbejder eller Ledningsarbejder gør det nødvendigt. De Ekstraudgifter, der maatte forvoldes ved saadanne Arbejder som Følge af Fortovsrestaurantens Tilstedeværelse, maa godtgøres Magistraten af Ejendommens Ejer.

§ 22.

Afgift af Fortovsrestaurant.

For Beværtnings Serveringsplads paa Fortov betales en aarlig Afgift af 5, 12, 20 eller 45 Kr. pr. m² benyttet Gadeareal, fastsat under Hensyn til Beværtningens Beliggenhed og Færdslen omkring den.

§ 23.

Almindelige Bestemmelser.

1. Hvis et tilladt Anlæg paa Gadeareal forudsætter Opgravning, maa Opgravningstilladelse indhentes i Stadsingeniørens Direktorat, Vejafdeling II, der tillige mindst 24 Timer forud maa underrettes om Arbejdets Paabegyndelse. Arbejdet skal i øvrigt i enhver Henseende udføres efter nærmere Anvisning og under Tilsyn af Stadsingeniørens Direktorat.

2. Ejeren er pligtig til naar som helst for egen Regning at foretage saadanne Arbejder paa Anlægget, som efter Magistratens Skøn maatte være nødvendige.

3. Magistraten har Ret til, naar Tilladelse til Raaden over Gadeareal bortfalder, at forlange Anlægget fjernet og Gadebefæstelsen

istandsat uden Udgift for Kommunen. Dersom dette ikke sker inden en af Magistraten nærmere angiven Tidsfrist, er Magistraten berettiget til at lade Arbejdet udføre for Ejeren's Regning.

4. Magistraten har Ret til paa ethvert Tidspunkt at forlange Ændring ved eller Flytning af Anlægget, saafremt den maatte skønne det nødvendigt. Ejeren skal holde Kommunen skadesløs for enhver heraf følgende Udgift.

§ 24.

Ansvar.

1. Ansvar for Konstruktion, Anbringelse, Vedligeholdelse og Benyttelse af et Anlæg paa, over eller i Gadeareal paahviler alene Ejeren af den tilstødende private Grund og Brugerens af Anlægget, og der kan ikke af disse eller andre rejses Krav paa Erstatning over for Kommunen for Skade eller Ulemper, som maatte foraarsages af Anlægget og dets Benyttelse. Grundejeren (Brugeren) er pligtig at erstatte al direkte eller indirekte Skade, som maatte paaføres Kommunen eller andre ved Arbejder paa Anlægget eller Benyttelse af dette.

2. Ingen kan rejse Krav mod Kommunen eller mod andre, saafremt Anlægget skulde lide Skade, eller Benyttelsen af det skulde blive besværliggjort ved forefaldende kommunale Arbejder eller ved Arbejder, der af andre med Kommunens Tilladelse foretages i Nærheden af Anlægget. Det paahviler Grundejeren (Brugeren) selv at sørge for, at Anlægget i saa Tilfælde ikke beskadiges.

§ 25.

Tilladelsens Varighed.

Enhver Tilladelse til Raaden over Gadeareal med Undtagelse af de i Bygningsvedtægtens § 19 og § 20, Stk.rne 1, 2 og 4—6, nævnte, gives paa Vilkaar, at Tilladelsen kan tages tilbage med 1 Aars Varsel eller det i Tilladelsen nævnte Varsel.

§ 26.

Overtrædelse og Udpantning.

1. Overtrædelse eller Tilsidesættelse af nærværende Regulativ kan straffes med Bøder, jfr. Byggelovens § 73.

2. Afgifter, der skyldes efter nærværende Regulativ, kan inddrives ved Udpantning, jfr. Byggelovens § 67.

Regulativ

om

Gadenavne, Husnumre og Matrikulsnumre
i Staden København.

Udfærdiget i Medfør af Byggelov for Staden København
af 29. Marts 1939 § 29. Vedtaget af Københavns
Kommunalbestyrelse d. 14. September 1939.

§ 1.

I Henhold til Byggelov for Staden København, Lov Nr. 148 af 29. Marts 1939 § 29, fastsættes Reglerne om Navngivning af Gader, Tildeling af Husnumre m. m. og Anbringelse af Matrikulsnumre som anført i nærværende Regulativ.

§ 2.

Henvendelse vedrørende Gadenavngivning rettes til Magistraten. Tildeling af nye og ændrede Gadenavne sker ved Kommunalbestyrelsens Beslutning. Magistraten udfærdiger offentlig Bekendtgørelse om de vedtagne Navne.

Ændringer af eksisterende Gadenavne træder i Kraft næstfølgende 1. Januar, med mindre andet udtrykkelig vedtages.

Forslag om et Gadenavn kan ikke ventes vedtaget, saafremt det foreslaaede Navn i Skrift eller Tale kan forveksles med allerede eksisterende Navne inden for Stadens eller de Omegnskommuners Omraade, med hvilke Magistraten samarbejder ved Navngivningen.

Fortløbende Gadestrækninger gives sædvanligvis samme Navn.

Gadenavnene bør saa vidt muligt grupperes i naturlige Navnesystemer. Lokale Stednavne og andre Navne med Tilknytning til Stedet bør dog, for saa vidt Forholdene tillader det, fortrinsvis komme til Anvendelse.

§ 3.

Det paahviler Ejer af Hjørnegrund at anskaffe, anbringe, vedligeholde og renholde Gadenavnsskilte paa hver Side af Gadehjørnet samt at sørge for, at de altid er i forsvarlig og letlæselig Stand.

Reg. for Gadenavne m. m. § 4.

257

Magistraten bestemmer, om saadanne Skilte skal anbringes paa Hushjørner, Plankeværker, Hegn etc. eller, om de skal anbringes paa særlige Standere efter nærmere Anvisning, f. Eks. ved Fortovskant.

Ejeren skal desuden umiddelbart under Gadenavnsskiltet anbringe et Skilt af samme Art og Udstyr som Skiltet med Gadenavnet, hvorpaa er anført første og sidste Husnummer mellem det paagældende Hjørne og det næste Gadehjørne. Tallenes Højde skal være mindst 7 cm.

Skiltene maa ikke anbringes lavere end 2 m og aldrig højere end 3,5 m over Terrænet.

§ 4.

Gadenavnsskilte skal udføres enten som støbte Skilte eller som Emailleskilte. Paaskriften skal anføres med hvide Bogstaver paa dybblaa Bund. Kun latinske Bogstavtyper maa anvendes. De store Bogstaver skal have en Højde af 8,2 cm, de smaa Bogstaver en Højde af 6 cm.

Dog skal paa Gadenavnsskilte de store Bogstaver være 11 cm og de smaa Bogstaver 8,2 cm høje mod følgende Gader:

Aaboulevard

Aagade

Aalekistevej

Aalholmsvej

Amager Boulevard

Amagerbrogade (Amager Boulevard—Stadens Grænse)

Blegdamsvej

Borups Allé

Borups Plads

Ellebjergvej

Enghavevej (Lyrskovgade—P. Knudsens Gade)

Fredensgade

Fredrik Bayers Plads

Frederiksborgvej (Tagensvej—Stadens Grænse)

Frederikssundsvej (Maagevej—Stadens Grænse)

Gammel Køge Landevej

Godthaabsvej (Grøndals Parkvej—Bellahøjvej og Sallingvej—Aalekistevej)¹⁾

Grøndals Parkvej (Rebildvej—Aalekistevej)

¹⁾ Navnet Godthaabsvej paa Strækningen Sallingvej—Aalekistevej er fra 1. Januar 1940 ændret til Jyllingevej.

Gyldenløvesgade
 Haraldsgade (Tagensvej—Rønnegade)
 Hillerødgade (Nordbanegade—Farumgade og Lundtoftegade—Godthaabsvej)
 Hulgaardsvej
 Husumvej
 Ingerslevsgade
 Jagtvej
 Jarmersgade
 Jarmers Plads
 Lundtoftegade
 Lygten
 Lyngbyvej
 Nordre Fasanvej
 Nørre Allé
 Nørre Søgade
 Peter Bangs Vej (Aalholmsvej—Roskildevej)
 P. Knudsens Gade
 Raadhuspladsen
 Rebildvej
 Roskildevej
 Sallingvej¹⁾²⁾
 Slotsherrensvej (Husumvej—Aalekistevej)³⁾
 Strandvejen
 Søndre Fasanvej
 Søtorvet
 Tagensvej
 Tietgensgade (Vestre Boulevard—Ingerslevsgade)
 Toftegaards Allé
 Toftegaards Plads
 Tomsgaardsvej
 Trianglen
 Tuborgvej
 Vanløse Allé (Godthaabsvej—Rebildvej)⁴⁾

1) Navnet Sallingvej paa Strækningen Jyllingevej—Husumvej er fra 1. Januar 1940 ændret til Slotsherrensvej.

2) Navnet Vanløse Allé paa Strækningen Godthaabsvej—Rebildvej er fra 1. Januar 1940 ændret til Sallingvej.

3) Se under 1).

4) Se under 2).

Vesterbrogade
 Vestre Boulevard
 Vigerslev Allé (Kjeldsgaardsvej—Vigerslevvej)
 Vigerslevvej (Valby Langgade—Gammel Køge Landevej)
 Øster Allé
 Østerbrogade
 Øster Farimagsgade (Sølvtorvet—Østerbrogade)
 Øster Søgade.

Stander til Skilte, der anbringes ved Fortovskant, skal udføres af galvaniseret Jernrør med paasvejset Plade til Fastgørelse af Skiltene. Gadenavns- og Nummerskilt skal anbringes paa begge Sider af Standerens Plade.

Tegning og Model til Gadenavnsskilt, Nummerskilt og Stander findes til Eftersyn i Stadsingeniørens Direktorat.

Afvigelse fra ovennævnte Regler om Skiltes Udstyrelse kan kun ske med Magistratens Tilladelse.

§ 5.

Forinden Afslutningen af et Byggeforetagende, ved hvilket der bliver Spørgsmaal om Tildeling af Husnumre, indgives Begæring herom til Stadskonduktøren. Bygningsattest kan ikke udstedes, forinden der foreligger Meddelelse fra Stadskonduktøren om Tildeling af Husnumre. Nummereringen bestemmes af Stadskonduktøren.

Ændring af Husnumre kan foretages af Stadskonduktøren. Saa-danne Ændringer træder som Regel i Kraft den næstkommende 1. Januar.

§ 6.

Nummereringen begynder i Hovedfærdselsgader i den Ende af Gaden, der er Kongens Nytorv nærmest, og for de øvrige Gaders Vedkommende i den Ende, der er en Hovedfærdselsgade nærmest. Der nummereres fortløbende med de lige Numre i Gadens højre Side, de ulige i dens venstre.

I Tvivlstilfælde afgøres Spørgsmaalet af Magistraten.

Ejendom med flere Hovedindgange faar særskilt Nummer til hver af disse. Ejendom med Facade mod flere Gader faar, selv om den ikke har Indgang fra alle Gaderne, reserveret et Nummer til hver af disse.

Til ubebyggede Ejendomme reserveres et passende Antal Numre. Bogstavbetegnelse skal saavidt gørligt undgaas; men er det nød-

vendigt at anvende saadan, skal samtlige til det paagældende Talnummer knyttede Hovedindgange betegnes med saavel Talnummer som Bogstav.

§ 7.

Der tildeles ikke Butikker særskilte Numre. De skal benytte Ejendommens nærmeste Hovedindgangs Nummer; findes der ingen Indgang i den paagældende Facade, skal Butikkerne anvende det i saa Tilfælde dertil reserverede Nummer.

§ 8.

Husnummer skal saavidt gørligt anbringes midt over Hovedindgangen og ellers paa den Stolpe, der, set fra Gaden, udgør Indgangens venstre Side.

Skilt med Husnummer skal, hvis det ikke er indvendigt oplyst, udføres enten som støbt Skilt eller som Emailleskilt. Paaskriften skal anføres med hvide Tal paa dybblaa Bund.

Tallene i Husnumre skal være mindst 7 cm høje.

Dersom Indgangene ligger mere end 6 m tilbageykket fra Gadelinien, skal der desuden i eller tæt ved denne anbringes et Skilt med Angivelse af samtlige Husnumre.

§ 9.

Enhver Ejendoms Matrikulsnummer skal anbringes i den venstre Side af Ejendommens Gadedør eller Port. Saafremt der til samme Matrikulsnummer er knyttet flere Husnumre, er det tilstrækkeligt, at Matrikulsnummeret anbringes ved den Indgang, der har det laveste Husnummer.

Tallene i Matrikulsnumre skal være mindst 3 cm høje.

§ 10.

Det paahviler enhver Husejer at sørge for, at Ejendommens Husnummer og Matrikulsnummer er anbragt i Overensstemmelse med de i dette Regulativ herom fastsatte Regler, og at de altid er i forsvarlig og letlæselig Stand.

§ 11.

Magistraten kan forlange, at Gadenavnsskilte og Husnummerskilte af vedkommende Ejer holdes belyst paa en af Magistraten godkendt Maade.

Saafremt Magistraten kræver Gadenavnsskiltet anbragt paa Stander i Gadeareal, bortfalder Kravet om Belysning af Skiltet.

§ 12.

Ved Ændring af allerede godkendte Gadenavne eller Husnumre erstattes eksisterende Skilte med nye af Magistraten og for dennes Regning.

§ 13.

Nærværende Regulativ gælder saavel for offentlige som for private Gader samt for Færdelsesarealer, der danner Adgang til Bebyggelse.

§ 14.

For Overtrædelse af nærværende Regulativ er fastsat Straf af Bøder, jfr. den foran nævnte Byggelovs § 73.

Instruktion

for

Københavns Bygningskommission.

Udfærdiget i Medfør af Byggelov for Staden København af 29. Marts 1939 § 63. Stadfæstet af Indenrigsministeriet den 6. December 1939.

§ 1.

1. Københavns Bygningskommission bestaar i Følge Byggelov for Staden København, Lov Nr. 148 af 29. Marts 1939 § 63, ordinært af 9 Medlemmer, nemlig Borgmesteren for den Magistratsafdeling, hvorunder Sager vedrørende Bygningsvæsenet henlægges, som Formand, Stadsbygmesteren, Stadsingeniøren, Brandchefen, Stadslægen, et af Kommunalbestyrelsen valgt Medlem samt tre af Indenrigsministeren valgte Medlemmer.

2. Samtidig med Kommunalbestyrelsens og Indenrigsministerens Valg af Medlemmer udpeges en Suppleant for hvert af disse.

3. Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet kan, efter nærmere af Indenrigsministeren fastsatte Regler, tiltræde Kommissionen som stemmeberettiget Medlem.

§ 2.

Bygningskommissionen har ved Behandling af de Sager, der forelægges den, at drage Omsorg for:

at de til Grund for Byggelovgivningen liggende Hensyn til Sikkerhed, Orden, Sundhed og Samfærdsel behørigt varetages og at der ikke paadrages de byggende større Vanskeligheder eller Bekostninger end fornødent.

§ 3.

Bygningskommissionens Virkeomraade omfatter efter Byggeloven følgende:

1. Kommissionen afgiver Skøn over, i hvilket Omfang Lovens Bestemmelser er anvendelige, umiddelbart eller efter de til Grund for disse liggende Hensyn, paa saadanne Forandringer af Indretningen

eller Benyttelsen af bestaaende Bebyggelse, som vilde falde ind under Loven, saafremt den bragtes til Udførelse som ny Bebyggelse, alt for saa vidt særlige Regler herom ikke indeholdes i Loven (Lovens § 2, Stk. 1).

2. Kommissionen paakender Tvivlsspørgsmaal angaaende, hvilke Anlæg der skal henregnes til Bebyggelse, og paa hvilke Loven derfor skal anvendes (Lovens § 2, Stk. 2).

3. Kommissionens Erklæring skal indhentes over Forslag til Ændringer i eller Tilføjelser til Bygningsvedtægten, før saadanne Forslag kan vedtages af Kommunalbestyrelsen (Lovens § 7).

4. Afgørelser af skønmæssig Art, der træffes i Henhold til Bestemmelse i Bygningsvedtægten, kan indankes for Bygningskommissionen, hvis Afgørelse er endelig (Loven § 9, Stk. 2).

5. Magistratens Bestemmelser om, at der ved Bygninger, der helt eller delvis er indrettet til Forretningsbrug eller til andre Formaal, som efter Magistratens Skøn nødvendigvis gør Parkeringsplads for Vogne, skal sikres et frit Areal til Tilkørsel og Parkering for disse, kan indbringes for Bygningskommissionen, der endeligt afgør Sagen (Lovens § 50, Stk. 5).

6. Skønner Magistraten, at de for ny Bebyggelse fastsatte Forskrifter angaaende Indretning og Udnyttelse af det ubebyggede Areal bør finde Anvendelse ved Bebyggelse, som forefindes ved Lovens Ikrafttræden, kan Magistraten indstille Sagen til Bygningskommissionen, der kan paabyde Foranstaltninger til Gennemførelse af Magistratens Forslag (Lovens § 50, Stk. 7).

7. Efter Forløbet af tre Fjerdedele af den for Godkendelsen af en Bebyggelse gældende Tidsbegrænsning (100 Aar) kan Magistraten efter Forhandling med Bygningskommissionen tilstaa Forlængelse af Tidsfristen, naar Bebyggelsen skønnes forsvarlig under Hensyn til Forskrifterne i den til den Tid gældende Lovgivning (Lovens § 57, Stk. 3).

8. Magistratens Krav vedrørende arkitektonisk Form eller Farve af en Bebyggelses Ydre eller vedrørende Bevarelse af en Bebyggelses ydre Fremtræden kan indankes for Bygningskommissionen, hvis Afgørelse er endelig (Lovens § 60, Stk. 6).

9. I Sager vedrørende Bebyggelse af nedennævnte Art skal Bygningskommissionens Godkendelse foreligge, forinden Byggetilladelse kan meddeles:

a) Bygninger saavel som større Lokaler til Brug for Industri-, Lager-, Værksted- eller Forretningsvirksomhed.

b) Kirker, Teatre, Hoteller, Sygehuse, Fængsler, Kaserner, Bygninger for Undervisnings-, Udstillings- eller Forlystelsesformaal samt i det hele Bygninger eller større Lokaler, hvori mange Mennesker samles (Lovens § 62, Stk. 1).

10. Kommissionen er berettiget til at udtale sig, inden endelig Afgørelse træffes i Sager vedrørende Ændring i fastlagte Byggeomraader eller Anvendelse af nye Materialer eller Konstruktioner (Lovens § 62, Stk. 3).

11. Magistraten kan indhente Kommissionens Erklæring i enhver Sag, hvis Afgørelse skønnes at være af særegen eller principiel Betydning (Lovens § 62, Stk. 4).

12. Andragende om Dispensation i nogen under Bygningskommissionens Afgørelse henhørende Sag skal forelægges Kommissionen til Erklæring, forinden saadan Dispensation kan meddeles (Lovens § 10, Stk. 2).

13. De af Bygningskommissionen trufne Afgørelser, som ikke er endelige (som de i Stk. rne 4, 5 og 8 nævnte), kan indankes for Indenrigsministeren i Overensstemmelse med de derom i Lovens enkelte Paragraffer indeholdte Bestemmelser (Lovens § 9, Stk. 1).

§ 4.

1. Behandlingen af de Sager, der forelægges Kommissionen, sker ordentligvis i Møder.

2. Formanden leder Møderne og forelægger Sagerne enten selv eller ved Sekretæren.

3. Indkaldelse til Møderne sker i Henhold til Formandens Bestemmelse. Naar mindst 3 Medlemmer, deriblandt mindst 1 af de valgte Medlemmer, forlanger det, skal Formanden indkalde til Møde.

4. Indkaldelse til Møderne sker med mindst 2 Dags Varsel og skal indeholde Dagsorden for Mødet.

§ 5.

Kommissionen er ikke beslutningsdygtig, med mindre mindst 5 Medlemmer er til Stede. Sagerne afgøres ved Stemme flerhed. I Tilfælde af Stemmeliged gør Formandens Stemme Udslaget.

§ 6.

1. Kommissionen har Ret til at nedsætte Udvalg, bestaaende af mindst 3 Medlemmer, heraf mindst 1 af de valgte Medlemmer, til i enkelte Sager at gøre Indstilling til Kommissionen.

2. Kommissionen kan med ~~Formandens~~ Billigelse overdrage et saadant Udvalg paa Kommissionens Vegne at afgøre bestemte Arter af Sager.

i redegørelse § 7.

Kommissionen kan tilstaa den, der har indgivet et Andragende, som Kommissionen behandler, at give personligt Møde ved Andragendets Behandling i Kommissionen og derved at varetage sine Interesser.

§ 8.

Formanden kan i Tilfælde af lovligt Forfald overdrage det af Kommunalbestyrelsen valgte Medlem eller et andet Medlem af Kommissionen at lede Forhandlingerne i hans Fraværelse.

§ 9.

Ethvert valgt Medlem er pligtigt til, hvis han er forhindret i at deltage i et eller flere Møder, ufortøvet at anmelde Forfald for Kommissionens Formand, der derefter straks indkalder den for den paa gældende valgte Suppleant.

§ 10.

Over Kommissionens Forhandlinger føres en Protokol, der ~~etter~~ *inden styk* hvert Mødes Afslutning underskrives af Formanden.

§ 11.

Sekretærforretningerne ved Kommissionen varetages af Bygningsvæsenets ~~Kontor~~ *Sekretariat* under Magistraten.

§ 12.

De af Indenrigsministeren og Kommunalbestyrelsen valgte Medlemmer af Kommissionen oppebærer Vederlag efter Kommunalbestyrelsens Fastsættelse.

I Medfør af § 63, Stk. 2, i Byggelov Nr. 148 af 29. Marts 1939 for Staden København har Indenrigsministeriet som gældende indtil videre fastsat følgende Regler for, i hvilket Omfang Direktøren for Arbejds- og Fabriktilsynet kan tiltræde Københavns Bygningskommission som stemmeberettiget Medlem:

1. I de under Bygningskommissionens Virkeomraade i Henhold til

Byggelovens § 62 henhørende Sager skal der, for saa vidt den paa-gældende Sag berøres af den særlige Lovgivning om Arbejds- og Fabriktilsynet, eller det skønnes ønskeligt, at særlig Sagkundskab i saa Henseende repræsenteres ved Sagens Behandling, gives Direktøren for nævnte Tilsyn Lejlighed til at gøre sig bekendt med den paa-gældende Sag.

2. Senest otte Dage efter Modtagelsen af en saadan Sag bliver den at tilbagesende Bygningsvæsenets Kontor med Tilkendegivelse af, hvorvidt Direktøren selv eller ved en udpeget Repræsentant ønsker at deltage i Bygningskommissionens Behandling af Sagen.

3. I Sager, i hvis Behandling Arbejds- og Fabriktilsynet herefter deltager, indtager den, der repræsenterer Institutionen, en Stilling ganske svarende til Kommissionens øvrige Medlemmer.

Instruks af 29. Marts 1940

for

Reguleringskommissionen.

Udfærdiget af Indenrigsministeriet i Medfør af § 40, Stk. 4,
i Byggelov for Staden København af 29. Marts 1940.

§ 1.

Under Reguleringskommissionens Myndighed hører:

- a) Spørgsmaal om Ordning af de til private Gadearealer, der udgaar af Matriklen, eventuelt knyttede privatretlige, økonomiske Forhold (Byggelovens § 14, Stk. 4),
- b) Paakendelse af Retningsplaner og Fordeling af de med deres Gennemførelse forbundne Udgifter (Byggelovens § 18, Stk. 5),
- c) Bestemmelse af Tidspunkterne for Udførelse af Gadeanlæg over forskellige private Grunde og Fordeling af de dermed forbundne Udgifter (Byggelovens § 19, Stk. 5 og 6),
- d) Spørgsmaal om Tilladeligheden af Tilbygning eller anden Bebyggelse under Hensyn til fastsat Udvidelses- eller Byggelinie (Byggelovens § 23, Stk. 1),
- e) Paakendelse af Krav om en Ejendoms tvungne Overtagelse af det offentlige som Følge af Fastsættelse af Udvidelses- eller Byggelinie (Byggelovens § 23, Stk. 2),
- f) Paakendelse af Udredningsplaner og Fordeling af de med deres Gennemførelse forbundne Udgifter (Byggelovens §§ 32—36),
- g) Paakendelse af Magelæggsforslag (Byggelovens § 37),
- h) Ophævelse eller Forandring af Byggeservitutter (Byggelovens § 38).

§ 2.

1. For Kommissionens Paakendelse og Fordeling af Udgifter ved en Plan eller et Anlægs Gennemførelse gælder:

- a) Et paalignet Bidrag kan i intet Tilfælde overstige Værdien af Foranstaltningens Betydning for den bidragspligtige;
- b) har Foranstaltningen efter Kommissionens Skøn en mere almen Interesse, kan Kommissionen betinge Sagens Fremme af, at Kom-

munen yder et af Kommissionen under Hensyn til denne Interesse fastsat Bidrag til Foranstaltningen;

- c) hvis Foranstaltningens Fordel for en Ejendom først vil kunne udnyttes til et senere Tidspunkt, skal dette ved Paaligningen tages i Betragtning;
- d) ved Paakendelse af Erstatningsbeløb, der indgaar i Fordelingen, skal tages Hensyn til de med Foranstaltningens Gennemførelse forbundne Fordele for vedkommende Ejendomme, saavel som til det muligt senere Tidspunkt for de med Foranstaltningernes Gennemførelse forbundne Ulempers Indtræden.

2. Bestemmelserne i Byggelovens § 33, Litra d—k, angaaende Udredningsplaners Gennemførelse finder tilsvarende Anvendelse ogsaa i andre Tilfælde af Paakendelse og Fordeling af de med en Foranstaltningens Gennemførelse forbundne Udgifter, for saa vidt de derpaa er anvendelige.

§ 3.

Indehavere af Rettigheder, der berøres af en Reguleringskommissionen til Afgørelse forelagt Sag, skal af Kommissionen ved offentlig Bekendtgørelse indkaldes til at give Møde for Kommissionen til Varetagelse af deres Interesser. Udeblivelse medfører Fortabelse af de paagældende Rettigheder, for saa vidt disse ikke er tinglyste eller lovbestemte. Der gives personlig Underretning ved anbefalet Brev til Indehavere af tinglyste Rettigheder i de berørte Ejendomme, for saa vidt disse Indehaveres Bopæle kendes.

§ 4.

1. I Mangel af mindelig Overenskomst om Størrelsen af en Erstatning, der skal lægges til Grund ved Reguleringskommissionens Afgørelse, foretages alle til Erstatningens Beregning fornødne Værdiansættelser af Taksationskommissionen, medens den endelige Fastsættelse af Erstatningen foretages af Reguleringskommissionen. Denne kan afkræve Taksationskommissionen Meddelelse om de til Grund for Værdiansættelsen liggende Oplysninger, Hensyn og Synspunkter, og kan i øvrigt selvstændigt skønne over Værdiansættelsens Rigtighed og Forsvarlighed.

2. Naar en Sag angaar en i en anden Kommune beliggende Ejendom, foretages Værdiansættelser af den Myndighed, der i vedkommende Kommune foretager Vurderinger ved Afstaaelser til Gader og Veje.

§ 5.

1. Behandling af de Sager, der forelægges Kommissionen, sker ordentligvis i Møder.
2. Formanden leder Møderne og forelægger Sagerne.
3. Indkaldelse til Møderne sker i Henhold til Formandens Bestemmelse, og Indkaldelserne skal ske med mindst 8 Dages Varsel og indeholde Dagsorden for Mødet.
4. Naar en Sag indstilles til Kommissionen, skal Indkaldelse til første Møde saa vidt muligt ske senest 14 Dage efter Sagens Indstilling.
5. Kommissionens Afgørelser træffes med almindelig Stemme flerhed og skal i alle Tilfælde træffes inden $\frac{3}{4}$ Aar efter Sagens Indstilling til Kommissionen.

§ 6.

Med Hensyn til alle endelige Beslutninger er Kommissionen kun beslutningsdygtig, naar den er fuldtallig.

Til alle forberedende Møder og de under saadanne forekommende Beslutninger og Afgørelser vedrørende en Sags Behandling, Indkrævning af Oplysninger og Erklæringer, er det tilstrækkeligt, at to Medlemmer foruden Formanden er til Stede.

§ 7.

Ethvert Medlem af Kommissionen skal, naar han er forhindret i at deltage i et eller flere Møder, ufortøvet anmelde Forfald for Kommissionens Formand, der derefter straks indkalder den for den paagældende valgte Suppleant.

§ 8.

Over Kommissionens Forhandlinger føres en Protokol, der efter hvert Mødes Afslutning underskrives af Kommissionens tilstedeværende Medlemmer.

§ 9.

Al teknisk Bistand ydes af Magistraten gennem Stadsingeniørens Direktorat. Kommissionen kan tilkalde specielle sagkyndige. Kommissionen kan antage anden nødvendig Medhjælp.

§ 10.

Naar et til Reguleringskommissionen indstillet Forslag tillige omfatter Grunde i andre Kommuner, retter Formanden Henvendelse til

Indenrigsministeriet om Udpegning i Henhold til Byggelovens § 40, Stk. 6, af 2 sagkyndige Medlemmer til at tiltræde Reguleringskommissionen.

§ 11.

1. Alle Spørgsmaal om Afholdelse af de med en Sags Behandling af eller Førelse for Reguleringskommissionen forbundne Udgifter afgøres af Kommissionen.

2. For saa vidt de med Kommissionens Virksomhed forbundne Udgifter ikke dækkes efter Reglen i foregaaende Stykke, afholdes de af Kommunen.

Instruks af 13. Marts 1940

for

Taksationskommissionen.

Udfærdiget af Indenrigsministeriet i Medfør af § 43, Stk. 2, i Byggelov for Staden København af 29. Marts 1940.

§ 1.

Taksationskommissionen fastsætter Størrelsen af de Erstatninger, som tilkommer Grundejere eller andre berettigede i Tilfælde af de af Københavns Kommunalbestyrelse besluttede Ekspropriationer i Henhold til Byggelov af 29. Marts 1939, og foretager, for saa vidt ikke andet er udtrykkeligt bestemt, de Værdiansættelser, som skal lægges til Grund ved Anvendelsen af Reglerne i Byggeloven, samt træffer Afgørelser i de i denne i øvrigt særlig nævnte Tilfælde.

§ 2.

1. Taksationskommissionen skal ved sine Erstatningsansættelser vurdere det eksproprierede Retsgode til dets Værdi i Handel og Vandel for en kyndig og forstandig Erhverver.

2. Ved Vurderingen skal tages Hensyn til:

- a) Den Værdiforøgelse, som den ved en Arealafgivelse tilsigtede Foranstaltning vil medføre for den øvrige Del af Ejendommen, saaledes at Erstatning ganske kan bortfalde, naar Foranstaltningen skønnes at medføre større Fordel for Ejeren, end Værdien af det afstaaede udgør,
- b) de Begrænsninger, Forbehold eller Vilkaar, som maatte gælde for Godkendelsen af Bebyggelse paa Ejendommen,
- c) om Afstaaelsen omfatter en Adgang til Udnyttelse, som først vil indtræde senere eller under visse Betingelser,
- d) om et til Gadeudvidelse afstaaet Areal har skullet holdes ubebygget i Henhold til Byggeloven eller allerede maatte være udnyttet som Gade,
- e) om en Arealafgivelse ikke vil forringe en Ejendoms Beliggenhed i Forhold til Gade eller Mulighederne for Udnyttelse af den ikke

afstaaede Del af Ejendommen, i hvilke Tilfælde Arealet skal vurderes som Baggrundsareal,

- f) om den i Byggelovens § 61 omhandlede Vedligeholdelsespligt er behørigt overholdt,
- g) om de af en Ejendom fremkommende Lejeindtægter staar i rimeligt Forhold til det lejedes Brugsværdi.

3. Naar Afstaaelse af en Del af en Ejendom eller af Rettigheder knyttede til denne vil medføre, at Ejendommen efter den fordrede Afstaaelse vil faa en saadan Størrelse, Form eller Beliggenhed eller paa anden Maade blive saaledes beskaffen, at den ikke hensigtsmæssigt kan anvendes til selvstændig Bebyggelse eller udnyttes som forhen, og Ejeren som Følge heraf kan kræve hele Ejendommen eksproprieret, skal Kommissionen søge tilvejebragt hensigtsmæssige Omdelinger enten ved Overdragelser mod Vederlag i Penge eller ved Magelæg. I Mangel af mindelig Overenskomst kan Kommissionen, naar Omstændighederne i væsentlig Grad taler derfor, paabyde Magelæg mellem Jordstykker af samme Værdi efter Kommissionens Ansættelse.

4. Indehavere af Rettigheder, der berøres af en Taksationskommissionen til dennes endelige Afgørelse forelagt Sag, skal af Kommissionen ved offentlig Bekendtgørelse indkaldes til at give Møde for Kommissionen til Varetagelse af deres Interesser. Udeblivelse medfører Tab af de paagældende Rettigheder, for saa vidt disse ikke er tinglyste eller lovbestemte. Der gives personlig Underretning ved anbefalet Brev til Indehavere af tinglyste Rettigheder i de berørte Ejendomme, for saa vidt disse Indehaveres Bopæle kendes.

5. Efter Reguleringskommissionens Begæring foretager Taksationskommissionen alle Værdiansættelser, der er fornødne til Beregning af Erstatninger i de Reguleringskommissionen forelagte Sager. Taksationskommissionen skal, naar det forlanges af Reguleringskommissionen, give denne Meddelelse om de til Grund for Værdiansættelserne liggende Oplysninger, Hensyn og Synspunkter. Den endelige Fastsættelse af Erstatningen foretages i disse Tilfælde af Reguleringskommissionen, der selvstændigt kan skønne over Rigtigheden og Forsvarligheden af den af Taksationskommissionen foretagne Værdiansættelse.

6. Prøvetaksation skal foretages af Taksationskommissionen, naar det forlanges af Magistraten eller Reguleringskommissionen til Brug ved Udarbejdelse eller Prøvelse af Projekter eller Overslag. For saa vidt

Taksationskommissionen finder det fornødent til saadan Forretning at indkalde Ejere eller andre, bliver det udtrykkeligt at tilkendegive disse, at Prøvetaksationen intet foregriber med Hensyn til Gennemførelsen af Ekspropriationen, men de paagældende er pligtige til — med bindende Virkning i Tilfælde af Sagens videre Behandling — at give alle nødvendige Oplysninger.

7. Taksationskommissionen udfærdiger et Protokollat af det i Sagen passerede til Brug for Magistraten bl. a. som Legitimation med Hensyn til Overtagelsen af det eksproprierede. En Genpart af Protokollatet tilsendes vedkommende Ejer.

§ 3.

1. Behandling af de Sager, der forelægges Kommissionen, sker ordentligvis i Møder.

2. Formanden eller dennes Suppleant leder Møderne og forelægger Sagerne.

3. Indkaldelse til Møderne sker i Henhold til Formandens Bestemmelse, og Indkaldelserne skal ske med mindst 8 Dages Varsel og indeholde Dagsorden for Mødet. Indkaldelsesvarslet kan dog, naar alle vedkommende samtykker deri, frafalde eller nedsættes.

4. Indkaldelse til Møde skal senest finde Sted 14 Dage, efter at en Sag er indbragt for Kommissionen.

5. Alle for Kommissionen foreliggende Sager skal senest være afgjort $\frac{1}{2}$ Aar efter Sagens Indbringelse; dog skal Prøvetaksationer kunne kræves færdigbehandlet i Løbet af $\frac{1}{4}$ Aar.

§ 4.

Med Hensyn til alle endelige Beslutninger om Fastsættelser af Erstatningsbeløb er Kommissionen kun beslutningsdygtig, naar den er fuldtallig. Til Afholdelse af alle forberedende Møder samt — naar Omstændighederne taler derfor — til Afholdelse af Prøvetaksation er det tilstrækkeligt, at 2 Medlemmer foruden Formanden er til Stede.

§ 5.

Ethvert Medlem af Kommissionen skal, hvis han er forhindret i at deltage i et eller flere Møder, ufortøvet at anmelde Forfald for Kommissionens Formand, der derefter straks indkalder den for den paagældende valgte Suppleant.

§ 6.

Over Kommissionens Forhandlinger føres en Protokol, der efter hvert Mødes Afslutning underskrives af samtlige tilstedeværende Medlemmer.

§ 7.

Kommissionen antager den til Udførelse af dens Forretninger fornødne Medhjælp, og kan derhos, naar særlige Forhold efter Kommissionens Skøn giver Anledning dertil, søge Bistand og Vejledning hos dertil antagne særlig sagkyndige.

Kommissionen træffer Afgørelse med Hensyn til de med Behandlingen af de enkelte Sager forbundne Udgifter, derunder Honorarer til Kommissionens Medlemmer, Medhjælpere og sagkyndige.

Alle med Kommissionens Arbejde forbundne Udgifter udredes af Kommunen, forsaavidt de ikke som vedrørende en Reguleringssag kan afholdes efter Reglerne herom, jfr. Byggelovens § 39, Stk. 8.

Kommissionen træder i øvrigt i Stedet for den i § 10 i Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926, anordnede Kommission.

SAGREGISTER

Alle Tal henviser til Paragraffer, de smaa Tal foroven til Stk. i vedkommende Paragraf. Citater fra Indledningen til en Paragraf er anførte under Stk. 1. Hovedstedet angaaende et Emne vil som Regel kunne findes i de Paragraffer, hvortil henvises uden Angivelse af Stk.

Hvor intet er anført, henviser Tallene til Byggeloven, BV = Bygningsvedtægt, AV = Administrationsvedtægt, AfgV = Afgiftsvedtægt, RG = Regulativ for Raaden over Gadeareal m. m., RGH = Regulativ om Gadenavne, Husnumre og Matrikulsnumre, IBK = Instruktion for Bygningskommissionen, IRK = Instruks for Reguleringskommissionen, ITK = Instruks for Taksationskommissionen.

Henvisning til andet Emne er ved Hovedemner kun sket ved disse ikke ved Underemner (jfr. t. Eks. Ildsted, Murværk, Nødtørftsrøm), ved Emner af sideordnet Betydning derimod ved begge disse (jfr. t. Eks. Afgift og Gebyr).

For at lette Benyttelsen af Registeret er nederst paa Siderne anført første Sidetal for de anførte Vedtægter m. m.

| | |
|--|---|
| Aaben og lav Bebyggelse , 51 ³ . BV 63 ³ . 64. | Afgift , Vedtægt, 13 ³ . 64 ³ . 65 ³ . 66. 67. AV 3. 25 ⁵ . AfgV 1. 39. |
| Adgang for Bygningsvæsenet, 68 ² . 72 ¹ . AV 17 ¹ . 20 ⁴ . | Afgivelse af Areal til Gade, 21 ² . 42 ² . 49 ² . |
| — til Grund og Bygning, 16 ²⁻⁴ . 50 ¹⁻⁴ . BV 3 ¹ . 13. 29 ³ . | Afkostning , BV 21 ¹ . |
| — til Trappe, BV 51 ⁷⁻⁸ . 52 ¹⁻³ . | Aflaasning af Jernport, BV 13 ⁶ . |
| Administrationsvedtægt , 6 ³ . 13 ³ . | Afløbsarbejde , AV 2. 10. 18. 24 ² . AfgV 12. |
| Afdragsvis Betaling, 33 k. 35 ¹ . 39 ⁷ . | — forhold, 15 ³ . 16 ² . 46—48. BV 12 ¹ . 19 ⁷ . 49 ⁷ . AV 21 ² . |
| Afdækning , BV 5 ¹ . RG 19 ¹³ . | — ledning, 19 ⁴ . 46 ² . |
| Affald , BV 50. RG 19 ¹⁴ . | — regulativ, 47. AV 10. Se ogsaa Afvanding, Grundvand, Kloak, Spildevand, Vandafledning. |
| — Skakt for, BV 50 ⁴ . | Afrunding af Afgiftsbeløb, AfgV 34. |
| Afgift , 27 ¹ . AV 3. 4. 25 ⁵ . AfgV 34—36. 38. RG 1 ⁴ . 10. Se ogsaa Gebyr. | Afskuring , BV 55 ² . |
| — , Forhøjelse af, AfgV 6. 7. | Afspærring , 27 ³ . 61 ² . BV 3 ¹ . |
| — , Fritagelse for, RG 4 ¹ . 5 ¹ . 7 ¹ . 8. 9 ⁵ . | |
| — , Nedsættelse af, AfgV 2 ⁵ . 28 ² . | |

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

Afstaelse, se Ekspropriation.
Afstemning, se Stemmefflerhed.
Afstivning, 58^{3.7}. BV 5. AfgV 8².
Afsætning ved Stadskonduktøren, AfgV 17—19.
Aftrækskanal, BV 46². 50³. 59⁹. 62. Se ogsaa Luftkanal, Ventilation.
Afvanding, 19⁴. 24². BV 50². Se ogsaa Afløb.
Afvigelse fra Lovem.m., 10¹. AV 7².
Alkove, BV 46³.
Altan, BV 7³. 20¹. 23⁹. 43. 51^{3.4.20}. RG 5¹.
Andenmands Grund el. Bygning, 46^{2.3}. 58. 59. BV 3⁶. 16⁵. Se ogsaa Nabo.
Andragende, se Anmeldelse.
Anke, 9. AV 16². IBK 3^{4.8}. Se ogsaa Indenrigsministeren.
Anker, se Forankring.
Anlæg, almennyttige, 12¹. 31¹. 41¹. AV 8⁶.
Anlægssum, AfgV 12^{1.3}. 13¹.
Anmeldelse til Bygningsvæsenet, 68¹. BV 63³. AV 2. 5. 7. 23. 24. AfgV 35. RG 1³. 18⁵. 19¹. 23¹. Se ogsaa Byggetilladelse.
Anretterum, 54³. Se ogsaa Birum.
Ansvar for Arbejdets Udførelse, BV 5⁴. 6¹.
 — for Overtrædelser, 68¹. 69^{2.3}. AV 28.
 — ved Raaden over Gadeareal, RG 21². 24.
 — , se Hæftelse.
Antændeligt Materiale. Se brændbart M.
Arbejdere, Opholdsrum for, BV 3². 63³. RG 9⁵.
Arbejds- og Fabriktilsyn, 63². BV 44². IBK 1³, jfr. S. 265.

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Arbejdskørsel, se Kørsel.
 — rum, se Opholdsrum.
 — plads, BV 63³. AV 22. Se ogsaa Byggeplads.
Arkitektoniske Hensyn, 52⁴. 60^{2.3}. BV 17⁴. AV 13². IBK 3⁸.
Arkivering af Byggesager, AV 5¹. 8². AfgV 29.
Arkivrum, 54³. BV 15⁵. 48.
Asbest, BV 39¹.
Asfaltering, BV 32⁵. RG 11³. 13⁷.
Attest, AV 25⁶. AfgV 16¹. 17. 20. 22^{1.3.5}. 25. 37. Se ogsaa Bygningsattest, Erklæring, Uskadelighedsattest.
Attestation, Stadskonduktørens, AfgV 23³. 29².
Automat, RG 6¹. 13.
Automobil, BV 11². Se ogsaa Parkering.
Aviser, Handel med, RG 20.
Baad, 2². AfgV 3¹.
Baand, BV 19⁵.
Badeovn, BV 60¹.
 — rum, 54³. BV 47³. Se ogsaa Birum.
Bageovn, BV 45⁵. 61.
Bageri, BV 38¹⁷. 45⁵.
Baggrundsareal, 42². ITK 2².
Bagmur, BV 24. 25. 27². 34^{2.9}.
 Se ogsaa Murværk.
Balkon, BV 7⁶.
Bastardmørtel, se Mørtel.
Beboelsesbygning, BV 22¹. 29³. 32⁶. 33². 40². 51. 64. AfgV 2⁵.
 Se ogsaa Boligbebyggelse.
 — lejlighed, 55. BV 31³. 46. 49^{1.3}. 51⁷. 55¹⁰. 62¹. AfgV 12².
 — rum, BV 38¹⁷. Se ogsaa Opholdsrum.
Bebyggelse, 2². 15³. 17³. 23. 30¹. 44. 45. 51—53. 60. 65. BV

7—17. AfgV 10¹. 29¹. ITK 2^{2.3}. Se ogsaa Aaben B., Bestaaende B., Omgivende B., Sammenhængende B., Tilstående B., Beliggenhed.
Bebyggelsesplan, 15⁶. 19³. 51². 52³. 53¹. BV 15⁶. 16². 27¹. 42³. AV 13².
Befordring, Stadskonduktørens, AfgV 27.
Beholderanlæg, 2². AfgV 4.
Bekendtgørelse, offentlig, 9³. 12³. 16⁵. 31³. 39⁴. RGH 2. IRK 3. ITK 2⁴.
Bekostning, IBK 2.
Belaaning, se Prioritering.
Belastning, BV 21³. 23⁹. 34^{2.9.10}. 35¹. 38^{2.5}.
Beliggenhed, Bebyggelses, 51. AfgV 17². Se ogsaa Byggenlinie.
Belysning, 29². 50⁷. BV 13⁶. 47⁹. 50³. 51¹⁶. RGH 11.
Belysningsvæsenet, RG 18⁷.
Bemyndigelse for Tjenestemænd, AV 4². 6². 25⁶. Se ogsaa Legitimation.
Benyttelse, ændret, AV 7³. AfgV 8⁴.
Beplantning, 50². BV 9^{1.5}. 16¹. 18⁷. 20¹. AV 9⁵. 11¹.
Berapning, BV 21¹. 55².
Beregning, BV 22¹. 23⁵. 38^{1.14}. 43¹. 56³. AV 7². 8¹. 12¹. 22. AfgV 7.
Beskrivelse, AV 8¹. 22.
Bestaaende Afløb, 47². 48.
 — Bebyggelse, 2¹. 20³. 24². 52⁶. 53². 61⁴. BV 17⁴. 19⁷. 40⁷. 46⁵. 49². AV 21. RG 14².
 — Overkørsel, 24³.
 — Servitut, 38. Se ogsaa Ikrafttræden.
Bestemmelser, Magistratens, se Regulativ.
Beton, BV 16¹. 23^{4.7}. 24. 27³. 30⁶. 32^{5.6}. 34^{2.3}. 35. 37². 40³. 45⁴. 50³. 51⁹. 53¹. RG 13⁶.
Billetkontor, BV 47⁷.
Bindere, BV 23^{3.4}. 32³.
Bindingsværk, udmuret, BV 33.
Birum, 54³. BV 15⁵. 47. Se ogsaa Udenomsrum.
Bitrappe, BV 51^{4.10.11.17.18.20}.
Bjælke, Jern-, BV 32¹. 37². 38^{13.14}. 55³.
 — , Træ-, BV 27⁴.
 — lag, Jern-, BV 38¹³⁻¹⁵.
 — — , Træ-, BV 38¹⁻¹². 55³. Se ogsaa Etageadskillelse, Hanebjælkelag, Spændvidde, Tagbjælkelag, Udveksling, Underlag.
Blomster, Handel med, RG 20.
Blotlægelse af Mur, 21³. BV 17².
Blænding, BV 23⁸. 24.
Bød (Bøde), 70¹.
 — (Skur), RG 19^{2.12.13.16}. 20¹.
Bogstav i Skilt, RGH 4.
Boligbebyggelse, 12¹. 15⁴. 44¹. 45. 49^{1.5}. BV 16¹. 18².
Bolværk, 41¹.
Bopælsforandring, Stadelejers, RG 19⁸.
Borgmester, 63¹. AV 4². 6. 13³. 25^{5.6}. IBK 1. 4^{2.3}. 5. 6². 8—10.
Bortfald af Tilladelse, AV 19. Se ogsaa Tidsbegrænset T.
Boulevard, BV 17⁴.
Brandchef, 63¹. AV 13². 20³. IBK 1¹.
 — fare, BV 60^{2.3.5}. 61.
 — farlig Virksomhed, BV 38¹⁷.
 — frit Materiale (og Konstruktion), BV 17³. 41². 50³. 51^{2.3.9.20}. 59^{1.4.7.11}. 63³.

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

Brandhane, RG 13⁵.
 — kam, 52⁴. BV 27³. 40².
 — lov, BV 11³.
 — mur, fælles, BV 28.
 — — , indvendig, BV 29.
 — — , udvendig, BV 27.
 — mæssige Hensyn, 52¹. 54^{1.2}. 60⁴. 62². BV 13^{1.6}. 27^{1.6}. 40¹. 45¹. 63³.
 — sikring, 50¹. BV 10. 12¹. 27^{2.5.6}. 38¹⁶. 41^{1.4}. 51^{14.17.18.20.21}. 54. 55².
 — skillerum, BV 29.
 — slukning, 15⁴. AV 12¹.
 — væsen, 15⁴. BV 13¹. 60¹. 63^{1.3}.
Broncetraad, RG 18⁴.
Brugstilladelse, se Ibrugtagen.
Brutto-Etageareal, se Etageareal.
Brystningsmur, BV 23⁸.
Brædder, BV 41². 54². 55³. Se ogsaa Skillerum.
Brændbart Materiale, BV 55^{3.5.10}. 59^{8.9}. 60³.
Brønd, AV 12¹. RG 13⁷. 21³.
Butik, se Forretningslokale.
Butiksvindue, BV 19⁷. RG 13⁹.
Byggeandragende, se Anmeldelse.
 — arbejdes Udførelse, BV 1. AV 20¹. Se ogsaa Paabegyndelse.
 — forening, AfgV 2⁵.
 — grund, 12². BV 2. 34^{3.10}.
 — linie, 13². 22. 23. 24¹. 30¹. 39¹. 51³. 52². BV 19¹. AV 9⁵. AfgV 17. RG 13⁹. IRK 1 d. e.
 — omraade, 12. 23². 38¹. 44. 45. 49⁵. 52³. 62³. IBK 3¹⁰. Se ogsaa Bolig-, Forretnings-, Industribebyggelse.
 — plads, BV 3. 5³. 63³. AV 22. RG 9⁵.
 — sags Behandling, 6³. 38⁶. AV 5¹. 13—15. RG 3¹.

Byggeservitut, 4. 38. 39¹. AV 7². IRK 1 h.
 — tilladelse, 3¹. 15^{4.5}. 64¹. 68¹. 69^{1.3}. AV 5³. 6. 7^{2.5}. 19. 22. AfgV 22³. 28. 29. IBK 3⁹. Se ogsaa Anmeldelse, Forlængelse, Tidsbegrænsning.
Bygningsafstand, 23². 53. BV 15.
 — attest, 6². 68². 69¹. BV 58. AV 25—27. AfgV 22³. 28². 32. RGH 5.
 — forandring, 2¹. AV 2. 9⁴. AfgV 5.
 — fremspring, 27. BV 7⁴. 19. 20. 43⁴. RG 3¹. 4. 5.
 — højde, 16². 30¹. 51². 52. BV 14. AV 8³.
 — inspektør, AV 23. 24¹.
 — kommission, 2^{1.3}. 7. 9^{1.2}. 10². 50^{5.7.8}. 57³. 60⁶. 62. 63. BV 1². 7³. 8⁶. 10². 11². 14³. 17⁵. 40². 62². AV 15¹.
 — myndighed, se Magistraten.
 — mæssig Sagkundskab, 40¹. 63¹.
 — tegning, se Tegning.
 — vedtægt, 5. 7. 9². 10¹. 25³. 26³. 27². 49⁵. 50⁶. 52^{2.4}. 53². 54^{2.3}. 55⁷. 56. 58². 59². 60⁵. 61⁵. 62³. 73. IBK 3^{3.4}.
 — væsen, 63¹. AfgV 5³. 29¹. RG 1². 3³.
 — — ets Kontor, AV 2. 4. 5. 6. 13^{1.3}. 14. 24³. 25^{3.5.6}. AfgV 36¹. RG 3². IBK 11.
Byplanforhold, 39¹.
 — lov, 2⁴. 36².
Byret, Københavns, 43¹.
Bænk, BV 9^{2.5}.
Bøde, 68¹. 69¹. 70². AV 17⁵. 28. 29. RG 26¹. RGH 14.
Bøsning, BV 55¹². RG 9⁴. 16.

Cementmørtel, se Mørtel.
 — støbt Kanal, BV 27⁵.
Centralvarmeanlæg, BV 45⁵.
 — kedel, BV 61.
Cykelparkering, 50⁵. 62². BV 11¹.
 — skur, 50⁷. BV 63³. AfgV 2⁵.
 — stativ, RG 9⁴. 17.
 — sti, BV 4³.
Dagophold, Rum for, 54³. BV 7¹. 45—48. 64.
Damp, BV 38¹⁷.
 — kedel, BV 61.
Datoliste, AV 5².
Detailplan, AfgV 21.
 — projekt, AfgV 11.
 — tegning, 19⁴. AV 9². 12.
Dispensation, 10. 57. 64¹. AfgV 29¹. RG 14². IBK 3¹².
Dokumenter, Udskrift af, m. v., AfgV 29. 37.
Drager, Jern-, BV 37¹.
 — , Træ-, BV 27⁴.
Drikkevand, 15⁴. Se ogsaa Vandtilførsel.
Drivhus, BV 42². 63³. AfgV 3⁴.
Drosketelefonskab, RG 9⁸.
Dræning, BV 45³.
Dør, BV 19⁸. 27⁶. 51^{15.18.20.21}. 54⁵. 55³.
 — aabning, 21³. BV 13⁴. 27⁶. 50³. 51¹⁷⁻¹⁹. AfgV 2⁴. RG 13⁸.
Eftersyn, se Tilsyn.
Ejendomsskatter, 67. AfgV 38².
Ejerskifte, 65¹.
Ekspropriation, 8³. 30³. 31². 36². 41. AV 15³. ITK 1. Se ogsaa Overtagelse.
Elektricitetsmaaler, BV 51⁹. Se ogsaa Installation.
Elektrisk Ildsted, BV 60^{2.4}. AfgV 5².

Elektroinstallatør, RG 18⁷.
Elevator, BV 7⁵. 54.
 — skakt, 52⁴. BV 30⁹.
Embedsprotokol, AfgV 24². 25. 29.
Enetratione, BV 51^{1-3.10.20}.
Enke efter Stadelejer, RG 19⁶.
Entré, 54³.
Erhvervsbebyggelse, 45. Se iøvrigt Bygeomraade, Forretnings- og Industribebyggelse.
Erklæring, 62³. 65. AfgV 10. 16². 36². IBK 3^{11.12}. IRK 6.
Erstatning, 8². 14⁴. 19². 23². 27⁵. 33^{d.h.j.}. 34^{1.4}. 38^{4.5}. 39^{2.5}. 41¹. 42. RG 24. IRK 2¹. 4. ITK 1. 2. 4.
Espalier, BV 16⁵.
Esse, BV 61.
Etage, BV 51¹. 55¹¹. AfgV 2¹. 5^{1.3}. 7².
 — adskillelse, BV 38. 45⁵. 46⁹. 51^{2.20}. 54⁴. 59^{9.11}. AV 8³.
 — areal, 49^{1.5}. BV 7. AfgV 2¹. 3^{1.3}. 8⁴. 22³.
 — højde, BV 22¹.
 — plan, AV 9³.
Fabrik, 44³. Se ogsaa Industribebyggelse.
 — lovgivning, BV 54⁹.
 — tilsyn, se Arbejds- og F.
Facade, 60^{2.3}. BV 17¹. AV 8³. 9³. RG 8. 13¹⁰. RGH 6. 7.
 — beklædning, BV 20⁵. RG 11.
 — fremspring, se Bygningsfremspring.
 — mur, se Formur.
Farve, Bebyggelses, 60². IBK 3⁸.
Filantropisk Formaal, AfgV 2⁵.
Fisk, Handel med, RG 20.
Fixpunkt, se Nivellement.
Flademaal, 13². AV 16³.

Flagstang, RG 16.
Flytning af Anlæg paa Gadeareal, RG 23⁴.
 — af Antenne, RG 18⁵.
 — af Bygning, 50⁷. BV 6. AV 2. AfgV 8³.
 — af Mærker, AV 17²⁻⁴.
Fodbrædt, BV 55³⁻¹⁰. 59⁸.
Forandring af Bygning, se Bygning.
Forankring, BV 24. 25. 32⁴. 36³. 38⁴⁻⁸⁻¹⁴. 39³.
Forbehold vedr. Tegning, AV 8².
Forbipasserende, 25¹. BV 4¹. 6².
 Se ogsaa Færdsel.
Forbud, 72².
Forespørgsel, afgiftspligtig, AV 3.
Forfatterret, AV 8².
Forhave, 21². BV 16¹. AV 21¹.
Forlystelsesformaal, Bygning for, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Forlængelse af Byggetilladelse, 57³. IBK 3⁷.
Form, Bebyggelses, 60². IBK 3⁸.
Formur, BV 22—24. 34². 39².
Forretningsbebyggelse, 12¹. 44². 45. 49⁵. 50⁵. 52²⁻³. 62¹. BV 9⁴. 11¹⁻². 15⁷. 16¹. 40². 63³. AfgV 6. 22². IBK 3⁵⁻⁹.
 — lokale, 44¹⁻³. BV 11¹. 32⁴. 38¹⁷. 47⁷. 51¹. AfgV 6. RGH 7. Se ogsaa Udsalg.
Forsamlingslokale, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Forskalling, BV 38¹². 45⁵. 51²¹. 55³.
Forskrifter, Magistratens, se Reglativ.
Forskudsvis Udredning af Udgifter, 25³. 33³. 35. 39⁷. 46³. 50⁷. 61³. 64². 67. 72³. BV 4⁵⁻⁸. 9⁵. AfgV 37. 38. RG 21²⁻⁵. 23³⁻⁴. Se ogsaa Udlæg.

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Forsyningsledning, 19⁶. 27⁴. Se ogsaa Ledninger.
Fortov, BV 4³. 19¹⁻⁶⁻⁷. 20¹⁻³⁻⁶. RG 11¹. 13¹⁻¹¹. 14. 15¹. 16. 19¹³. 21²⁻⁴.
 — , Reparation af, RG 11¹. 13⁶.
 — , Restaurant paa, RG 21. 22.
Forudbetaling af Afgift, AfgV 36².
Fotografering, RG 19²⁻¹²⁻¹³. 20.
Fremspring, se Bygningsfremspring.
Fritliggende Bebyggelse, se Aaben B.
Frontspise, BV 23⁵.
Fronton, 52⁴.
Frost, BV 3⁴. 21⁴. 34⁵. 35³.
Frugt, Handel med, RG 19¹⁻⁹. 20.
Fugning, BV 17¹. 21¹. 55².
Fugtighed, se Isolering.
Fundament, BV 6². 19¹. 23⁸. 34. 35. 55². RG 11¹. 13⁶.
Fundering, 58¹⁻². BV 28³.
Fælleskøkken, 55⁰.
Fængsel, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Færdigmelding, AV 24. AfgV 33.
Færdselsareal, 26². 29¹. BV 9²⁻⁵. 19⁷⁻⁸. RGH 13.
 — hensyn, 25¹. 27³. 50³. 60⁴. BV 12¹. 18⁶. 54⁸. RG 21¹⁻⁵. 22.
Gaardareal, 45¹. 50. 62². BV 9. AV 9⁵. 21. AfgV 8⁵. IBK 3⁶. Se ogsaa Legeplads, Opholdsareal.
 — billede, 60².
 — kloset, BV 49³⁻⁵.
 — kælder, udgravet, BV 12. AfgV 2¹.
Gade, 14¹. 15—30. 58⁹. BV 6². 18—20. AV 2. 7⁷. 8³. 13¹. 17³. RG 5². 13³. ITK 2². Se ogsaa

Boulevard, Hjørne, Hovedfærdselsgade, Kajgade, Plads, Torv, Vej.
Gade, Adgang til, se Adgang.
 — , Afsætning af, AfgV 19.
 — , Belysning af, 16⁴. 26². 27¹⁻⁴. 30¹. RG 2.
 — , Byggearbejde ved, 15³. BV 4. 6².
 — Forvaltningmyndighed m. H. t., 27. RG 1¹.
 — , Istandsættelse af, 25². 26². 27¹. 30¹. BV 4⁶⁻⁷. 16²⁻⁴. RG 2. 23³.
 — , Nedlæggelse af, 18⁹. 28.
 — , privat, 15¹. 16¹. 18⁹. 19. 25². 27¹. 28¹. 30¹. 39¹. BV 4⁷. AV 12. RG 2. RGH 13. IRK 1 a.
 — , Renholdelse af, 27¹. RG 2.
 — , Sikring ved Byggeforetagende af, 25¹. BV 4².
 — , Vedligeholdelse af, se Vedligeholdelse.
 — anlæg, 14¹⁻³. 15. 17¹. 18⁴⁻⁷⁻⁸. 19. 20¹. 21². AV 11. 12.
 — arbejde, AV 18. 20². 24². AfgV 13. RG 13⁴. 19¹⁸. 21⁵. 23¹. 24².
 — areal, RG 4². 24.
 — billede, 60².
 — bredde, 19¹⁻³. 21. AV 7³. AfgV 20.
 — dør, RGH 9.
 — fortegnelse, 14¹⁻³. 16. 18⁷⁻⁸. 28⁴. BV 8¹⁻².
 — handel, RG 19⁵. Se ogsaa Stadelplads.
 — hjørne, RG 19¹³.
 — jord, gammel, 28⁴.
 — krydsning, AV 12².
 — linie, 13². 24¹. 50². BV 20¹. AV 16¹.
 — midtlinie, 13². 15². 21¹. 22. 49². BV 8². AV 12¹. 16¹.

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

Gadenavn, 29. AV 9⁵. RGH 1. 2. 12.
 — navnskilt, 29². RG 14⁴. RGH 3. 4. 11. 12.
 — plan, 15⁵. AV 7⁷. 13². AfgV 21. Se ogsaa Retningsplan.
 — stik, Afpropning af, AfgV 12⁴.
 — Tillægsareal, 49¹⁻²⁻⁵. BV 8. AV 25³. AfgV 14. 22¹.
 — udlæg, 19¹⁻². 20¹. 21². BV 8¹⁻³. AV 11².
 — udvidelse, 14³⁻⁵. 15². 21. 23. 24¹. 30¹. 33¹. 39¹. 42². 51³. 52². BV 19¹. IRK 1 a. d. e. ITK 2².
Galleri, BV 7⁶.
Gang i Kælder- el. Tagetage, BV 47⁹.
 — , fælles, BV 49². 51⁷.
Garage, 44¹. 45¹. BV 7³. 33¹. 40⁴. 63¹.
Gasildsted, BV 31⁴. 56¹. 60¹. AfgV 5².
 — maaler, BV 51⁹. Se ogsaa Installation.
Gavlbjælke, BV 38⁸.
 — mur, BV 25. 27². 34²⁻⁹. 38¹.
 — parti, 52⁴.
Gebyr, 13³. 64³. 65³. 66. AfgV 27. Se ogsaa Afgift.
Gennemgang, BV 13. 45⁵. 51¹⁷.
 — luftning af Lejlighed, 55².
Genpart af Andragende m. v., AV 7⁷. 22.
Gesims, BV 17³. 19³. 42¹.
 — højde, 52⁶.
Glas, BV 31⁵. 51¹⁸. 54². Se ogsaa Monierglas.
Godkendelse, tidsbegrænset, 57. ITK 2².
Grundareal, AV 25³. AfgV 22¹.
 — kreds, 11. 19¹. 20². 21¹⁻⁴. 22.

49. 50⁴. 52. BV 15⁷. 19^{2.4.6.7}. AfgV 14^{1.2}. 22^{1.2}. RG 5. 6. 13².
Grundmur, BV 45⁴. Se ogsaa Mur.
 — udgravning, se Udgravning.
 — vand, 46¹. Se ogsaa Afløb.
Grundejer, Retsstilling ved Udredning, 34. Se ogsaa Andenmands Grund, Privatretlige Rettigheder.
 — sammenslutning, 40¹.
Grundværdi, RG 4². 9¹.
Grænsegade, 30.
Gulv, 55⁵. BV 13⁴. 45^{6.8}. 59^{4.7}.
 — areal, 55⁴. BV 45^{7.8}. 46^{4.6}. 47^{5.7}. 48.
 — belægning, BV 45⁴. 51⁹. 59^{4.7}. 63³.
 — brædder, BV 38¹¹. 55³.
 — plan, BV 15⁸. 24. 45⁸.
Gæsteværelse, BV 51⁸.
Gødningsgrube, BV 63².
Haandtegning, AfgV 22⁶. 30².
Halvtag, BV 16⁵. Se ogsaa Skærmtag.
Hanebjælkelag, BV 38⁹. 39^{1.3}. 45².
Haveanlæg, AV 9⁵.
 — brug, AV 11¹.
Havn, Københavns, 1. 11².
Hegn mod Gade, 14⁵. 20³. 26. 60¹. BV 18. AV 9⁵. AfgV 8⁹. RGH 3.
 — mod Nabogrund, 50⁷. 59. 60¹. 76. BV 9^{1.5}. 16. AV 9⁵. AfgV 8⁶. Se ogsaa Levende Hegn, Plankeværk.
Hejseværk, BV 5².
Henlæggelse, se Udstykning.
Hjørne, indadgaaende, 53¹. BV 15^{2.4}.
 — afskæring, 20. 21¹. 22. 23². BV 8³. RG 13³.
 — grund, RGH 3. 6.

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Holmen, 1.
Hotel, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
 — garni, BV 46⁸.
Hovedfordelerskab, RG 9⁸.
 — færdselsgade, RG 13². RGH 6.
 — indgang, RGH 6. 7. 8.
 — skillerum, se Skillerum.
 — tegning, AV 9^{1.3}.
 — trappe, BV 51^{4.10.11.18.20}.
Husnummer, 29². AV 25⁴. RGH 1. 3—12.
 — skilt, RGH 3. 4. 8. 11.
Hypotekforening, 67. AfgV 38².
Hæftelse for Afgift m. v., AV 3. 8². AfgV 35.
Hæk, BV 16¹. Se ogsaa Levende Hegn.
Højde, se Bygningshøjde og Terræn.
 — , Beboelsesrumms indvendige, 55⁴. BV 45⁹.
 — , Birums indvendige, BV 47^{2.6}.
 — grænseplan, 52^{6.7}.
Højesteret, 40¹.
Hønseshus, BV 63³.
Høring af anden Institution, AV 14.
Ibrugtagen af Byggearbejde, 6². 68². AV 25¹. 26. AfgV 32.
Ikrafttræden, Afgiftsvedtægtens, AfgV 39.
 — , Byggelovens, 57. 74. Se ogsaa Bestaaende Bebyggelse.
 — , Forhold bestaaende ved Byggelovens, 2¹. 4¹. 15². 16². 21¹. 26². 49². 50^{2.7}. 57¹. IBK 3⁶.
 — , Forhold bestaaende ved Bygningsvedtægtens, BV 13⁷. 15⁶. 16¹. 18⁹. 50².
Ildpaavirkning, BV 38¹⁴.
 — sted, BV 31⁴. 51²². 55¹¹. 59—

61. AV 2. AfgV 5². Se ogsaa de forskellige Arter af I. samt Opvarmning.
Imprægnering, BV 16¹.
Indenrigsministeren, 1. 5. 6³. 9¹. 10¹. 11². 30. 31⁴. 40^{2.4.6}. 41². 43^{1.2}. 63^{1.3}. 66. 70¹. 75. IBK 1. 12. IRK 10.
 — , Afgørelse af Tvivlsspørgsmaal ved, 27⁶. 44⁵. 45⁵. 50⁸. 62⁵. BV 65.
 — , Anke til, 2³. 4³. 12⁵. 16². 20⁴. 21⁴. 28⁶. 50⁸. 51⁴. 52⁸. 53³. 57³. 59³. 74². BV 13⁹. 15⁹. IBK 3¹³.
Indestaelse, AV 26—28.
Indfyring, BV 51²².
Indgangsparti, BV 20⁴. RG 5⁴. 13⁸.
Indkørsel, se Tilkørsel.
Indskud, BV 38^{9.10}.
Industribebyggelse, 12¹. 44³. 45. 49⁵. 52³. 62¹. BV 9⁴. 15⁷. 16¹. 18³. 40². 63³. AfgV 6. 22². IBK 3⁹.
Installation, BV 6¹. 38⁴. 44. AfgV 2³. 12⁴. Se ogsaa Ledning.
Institutioner, kommunale eller Stats-, 12¹. 41¹. BV 6¹. AV 8⁵. 14.
Is, Handel med, RG 20.
Isolering mod Fugtighed, BV 32⁵. 38^{7.17}. 45³.
 — — Ild, BV 37¹.
 — — Lugt, 55³. BV 46^{2.9}.
 — — Lyd, 55³. BV 38¹⁶. 46^{2.9}.
 — — Varme, 55³. BV 33². 38¹⁶. 45⁵. 46⁹. 60³.
Jern, BV 16¹. 36. 37. 39⁷. 40⁸. 51^{19.21}. 55⁹. 56³. 59^{2.6.9.11}. 63³. RG 15¹. 16². Se ogsaa Bjælke.
 — baneareal, AV 15³.

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

Jernbeton, BV 16¹. 18³. 30⁶. 32¹. 36. 38¹⁵. 39⁷. 51¹⁴.
 — blik, BV 39¹.
 — rør, RG 11³. 13⁷. RGH 4.
Journalisering af Byggesag, AV 5¹.
Juleillumination, RG 9⁴.
 — træer, Forhandling af, RG 9⁴. 19¹.
Kabel, 25¹. 27⁵. 28¹. BV 3⁶. 4^{2.3.5}. Se ogsaa Ledning.
Kaffe m. Brød, Handel med, RG 20.
Kajgade, BV 17⁴.
Kakkelovn, BV 46⁶. 47⁴. 55¹¹. 59^{6.9}. 63³.
Kalkbænk, BV 3⁴.
 — mørtel, se Mørtel.
Kamin, BV 59^{1.5}. 60¹.
Kanal, se Luftkanal.
Kappeovn, BV 59⁸.
Karnap, BV 7⁴. 20². 23⁹. 26³. 43. RG 5¹.
Kaserne, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Kasse, se Kommune og Stat.
Kedel, se Centralvarme.
 — rum, BV 38¹⁷. 45⁶.
Kirke, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Klinik, BV 46⁸.
Kloak, 47². AV 2. 7⁷. 12. 18. 24². AfgV 13¹. RG 13⁷. Se ogsaa Afløb.
Klosetrum, 55⁶. BV 63³.
Kobber, BV 39¹. RG 18⁴.
Kogeapparat, BV 60^{1.2}.
 — rum, BV 38¹⁷.
Kolonihaveanlæg, AfgV 3².
Komfur, BV 59^{6.9}. 60¹.
Kommunalbestyrelse, Københavns, 5. 6³. 7. 11². 12^{1.2.4}. 21^{1.4}. 22. 27¹. 28^{2.6}. 29². 30^{1.2}. 35². 36. 40^{1.2}. 41^{1.3.5}. 45^{3.4}. 63³. 66. AfgV 2⁵. 39. RG 1³.

- RGH 2. IBK 1^{1.2}. 3³. 8. 12. ITK 1.
- Kommunal Virksomhed.** Se under V.
- Kommunens Kasse,** 66. AfgV 36¹. RG 3³. IRK 2¹. 11. ITK 7. Se ogsaa Forskud, Udgifter.
- Kommuner,** andre. IRK 4². 10. Se ogsaa Grænsegade, Omegnskommuner.
- Konstruktion,** 56. 62^{2.3}. BV 1². 5². 21—44. AV 23. AfgV 5. 7. IBK 3¹⁰.
- Konstruktionstegning,** BV 38¹⁴. 43¹. 56³. AV 9².
- Kontor,** BV 46⁷. 47⁷.
- Kopi af Kort,** Tegning m. v., AV 8². AfgV 23. 24. 30. 36².
- Kort,** AfgV 14. 23. 24. 25.
- Kote,** se Terræn.
- Kran,** 2². BV 5². AfgV 4.
- Kreditforening,** 67. AfgV 38².
- Kvist,** se Tagkvist.
- Kælderetage,** BV 7². 23^{3.4}. 28². 29³. 30³. 32⁵. 33¹. 34^{2.6.9}. 38¹⁰. 41³. 45³. 47^{5.6.9}. 51^{1.20}. 54⁵. AV 7³. AfgV 2².
- gang, BV 47⁹.
- guly, BV 32⁸. 45³. AV 8³.
- mur, BV 23^{4.7.8}. 24. 35¹.
- rum, BV 55¹⁰.
- trappe, udvendig, BV 53³.
- Køkken,** 55^{4.6}. BV 15⁵. 46^{4.6}. 62¹. AfgV 12². Se ogsaa Fælleskøkken, Tekøkken.
- Kørebane,** RG 19¹³.
- paa Grund, se Tilkørsel.
- Kørsel ved Byggeforetagende,** 25³. BV 3⁵. 4⁷.
- Laage,** BV 18⁸.
- Lagerrum,** 54³. BV 12¹. 13⁶. 15⁵. 48. 55¹⁰. 63³.
- Lagervirksomhed,** 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
- Langsnit,** AV 9³. 12¹.
- Leder af Byggeforetagende,** AV 26.
- Ledning,** 19⁶. 25¹. 27^{4.5}. 28¹. BV 3⁶. 4^{2.3.5}. 27⁶. 34¹¹. 38⁴. 46⁹. 55⁷. AV 8⁶. 12¹. RG 9^{1.3.7}. 16¹. 18³. 21^{2.5}. Se ogsaa Installation.
- Legeplads,** 45¹. 50¹. BV 9^{3.5}.
- Legitimation,** Andragers, AV 6¹. 7¹.
- Magistratens, ITK 2⁷.
- , Tilsynsførendes, 72¹. AV 17¹. 20^{3.4}.
- Se ogsaa Bemyndigelse.
- Lejeindtægt,** 42². 48¹. 50⁷. ITK 2².
- kontrakt, 69³.
- maal, BV 51^{7.8}. 59⁹. 64. Se ogsaa Logerende.
- Lejet Grund,** AfgV 3².
- Lem,** BV 51¹⁹. 54⁵. 55^{5.8}.
- Ler,** BV 38^{1.9.10}.
- Levende Hegn,** BV 16¹. 18⁵⁻⁷.
- Limovn,** BV 61.
- Liniemaal,** 13². AV 16³.
- Liste,** BV 55^{3.10}. 59⁸.
- Loft,** BV 13⁴. 45^{6.7}. 47³. 50³. 51^{17.21}. 54³.
- Loftsetage,** BV 23⁵. 24. 25. 30^{1.7}. 52³. Se ogsaa Tagetage.
- Logerende,** BV 46⁷. 51⁸.
- Lovbestemt Rettighed,** IRK 3. ITK 2⁴.
- Lovlighedserklæring,** 65. AfgV 10.
- Luft,** Adgang for, 54¹. 55². BV 45⁸. 47³. 50².
- art, skadelig, BV 12¹. 57.
- kanal, BV 27⁵.
- ledningsanlæg, RG 18³.
- sluse, BV 51²⁰.

- Luge,** BV 19⁸. 41¹.
- Lugt,** BV 12¹. 57. Se ogsaa Isolering.
- Lunhed,** 54¹.
- Lyd,** se Isolering.
- Lygte,** RG 19¹⁵.
- Lysaabning,** BV 27⁶. Se ogsaa Vindue.
- afstand, BV 15.
- forhold, 50^{1.2}. 52^{1.3}. 53¹. 54¹. 55⁴. BV 14². 45⁸. 47^{3.5}. 51¹⁶.
- gaard, BV 7⁷. 51¹⁶.
- installation, 60⁴. BV 51¹⁶.
- kasse, BV 7⁴. 19⁷. 51²⁰.
- reklame, 52⁴. 60⁴.
- skakt, BV 7⁷. 41⁴. 51¹⁶.
- tryk, AfgV 22⁶. 23^{2.3}. 30¹. Se ogsaa bl. a. Belysning, Sol, Syd.
- Lysthus,** BV 63³. 64. AfgV 3.
- Læbælte,** BV 16¹.
- Lægte,** BV 27³. 39¹. 55³. Se ogsaa Murlægte.
- Lærred,** Tegning paa, AV 8⁴. 22. AfgV 22⁶.
- Læskur,** BV 7³. AfgV 3³.
- Maal,** se Flade-, Linie- og Rummaal samt Stadskonduktør.
- angivelse, AV 8³.
- Maalebrev,** AfgV 14. 25.
- stok, AV 8³. 9^{1.2.5}. 11^{1.4}. 12¹.
- Magelæg,** 8¹. 37. 39¹. 42³. AfgV 14⁴. IRK 1g. ITK 2³.
- Magistratens Bygningsmyndighed,** 6. 9¹. 10¹. 12⁴. 13. 15³. 16. 58¹⁰. 59¹. 74⁴. BV 7⁸. 16⁶. 18¹⁰. 46⁸. AV 1. 16². AfgV 5³. 26. 31. RG 1^{1.3.5}. 2. 3. 4². 9^{1.2}. 10. 19^{17.21.22}. 21⁵. 23^{2.4}. RGH 3. 4. 6. 11. 12. IBK 3¹¹. ITK 2^{6.7}. Se ogsaa Borgmester, Regulativ.
- Magistratens Forvaltningsmyndighed** m. H. t. Gader, 27. RG 1¹.
- 1. Afd. RG 19⁸.
- 4. Afd., AV 2. RG 1². 3².
- Mansardetage,** BV 23⁵. 28². 34⁷. 45².
- Marineministeren,** 1.
- Markise,** 27². RG 1⁵. 7^{1.2}. 14.
- -Kasse, RG 7^{2.3}. 14¹.
- Materiale,** 19⁴. 55⁷. 62³. BV 1. 5¹. 39¹. 63³. AV 9⁷. 12¹. IBK 3¹⁰.
- Matrikulsnummer,** 29². BV 8⁴. AV 8¹. AfgV 14—16. RGH 1. 9. 10. Se ogsaa Parcel.
- skel, 37¹. AV 9⁵. 11¹. 13¹.
- væsen, 13. 14. 21². 28¹. 39¹. AV 13¹. 16¹. 25³. 27. AfgV 24. IRK 1a.
- Se ogsaa Stadskonduktør.
- Meddelelse til Nabo om Byggearbejde o. lign.,** 58⁵. BV 16³. 28³. Se ogsaa Nabo.
- Medhjælp,** Stadelejers, RG 19⁷.
- Metal,** BV 59^{4.7.8.11}.
- Midlertidig Bebyggelse,** BV 63³. 64.
- Tilladelse, 14². 44⁴. 68². AV 26. RG 14³. 19¹⁹.
- Midtlinie,** se Gade.
- Militære Anlæg,** 3.
- Mispryd,** BV 20¹.
- Model til Skilt,** RGH 4.
- Molersten,** BV 31².
- Monierglas,** BV 27⁶. 51²⁰. 54⁵.
- puds, BV 27³.
- værk, BV 59¹¹.
- Muraabning,** BV 22¹. 23⁸. 25. 27^{6.7}. 32^{1.3}. 34^{5.8}. 51^{13.15.17.19}. AV 9³. AfgV 2⁴.
- hul, BV 23^{3.4}. 27². 32³.
- lægte, BV 27⁴. 32⁷. 38⁷.

Murpille, BV 22¹. 23⁷. 24. 25. RG 13⁸.
 — tykkelse, BV 22—29.
 — sten, BV 21¹. 23¹. 55².
 — værk, BV 16¹⁻⁵. 18³. 21. 32. 59²⁻⁶⁻⁸⁻¹¹. AV 2. Se ogsaa Bag-, Brand-, For-, Gavl-, Grund-, Kælder-, Ydermur.
Mærker, Bygningsvæsenets, 41⁴. AV 17. AfgV 27.
Møder, IBK 5. 7. 9. IRK 5-8. ITK 3-6.
Mørtel, BV 3⁴.
 — , Bastard-, BV 23¹⁻⁶⁻⁷. 24. 26³. 30²⁻⁸. 31². 46².
 — , Cement-, BV 31¹. 38⁸⁻¹⁴. 55².
 — , Kalk-, BV 21². 22¹. 55².
Naaletræ, BV 38³.
Naboejendom, AV 9⁵. 11¹. Se ogsaa Omgivende, Tilstødende.
 — skel, 37¹. 51³. 52³. 58⁶⁻⁸. 59. BV 15¹⁻⁵. 16. 17²⁻³. 20¹⁻². 27¹⁻³⁻⁷. 41². 42¹⁻². 43². AfgV 17.
 — tilladelse, BV 16¹. 27⁷. 28¹. Se ogsaa Meddelelse.
Natophold, Rum for, 54³. BV 45. 46.
Natten, Tilsyn om, AfgV 12⁵.
Nedbrydning af Bygning, 23². 33^b. 58³⁻⁵⁻⁶. BV 3¹. 6. 28³. AV 2. AfgV 8¹.
Nedgangsbrønd, se Brønd.
Nedløbsrør, se Tagnedløb.
Nedtagning af Stillads, BV 5².
Niveau, BV 19¹⁻⁷. Se ogsaa Terræn.
 — forskel, BV 16¹. 18⁴.
 — plan, 52². BV 14. 15⁸.
Nivellement, 27⁴. AV 8³. 17³. AfgV 13².

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Nordvendt Hjørne, BV 15³⁻⁴. Se ogsaa Skygge.
Normer, se Regulativ.
Nybygning, 2¹. AV 7³⁻⁷. 9³. 25³. AfgV 5³.
Næringsmidler, RG 19¹⁰⁻¹¹.
 — vedtægt, RG 19⁹.
Nødder, Handel med, RG 20.
Nødtørtsrum, BV 3³. 47⁸. 49. Se ogsaa Gaardkloset, Klosetrum, Pissoir, Retirade, Toilettrum, Trugkloset, W. C.
Offentlig Bekendtgørelse, se under B.
Offentlige Arbejder, Min. for, 11².
Oliefyr, BV 61.
 — paafylningsledning, RG 9³. 15.
Ombygning, 2¹. 31². 33^b. AV 7³.
Omdeling, ITK 2³.
Omeqnskommuner, RGH 2.
Omgivende Bebyggelse, 52¹⁻⁴. BV 9⁶. AV 8³. Se ogsaa Nabo, Tilstødende.
Omlægning af Grunde, 33^b. 37¹⁻³. 42³. Se ogsaa Udstykning.
Omnibuskørsel, BV 20⁶. RG 13¹¹. Se ogsaa Trolley.
Omraade, Lovens saglige, 2. IBK 3¹⁻².
 — , Lovens stedlige, 1.
Ophejsningstaarn, BV 5.
Opholdsareal, 45¹. 50¹⁻⁴. BV 9.
 — rum, 54. 55. BV 41²⁻⁴. 45. 46. 47¹. 50². Se ogsaa Dagophold, Natophold.
Oplagsplads, BV 18³. AV 11¹. IRK 4¹. 6. ITK 2⁵⁻⁶.
Oplysning, 42⁷. AV 7⁸. 9³⁻⁴. IRK 4¹. 6. ITK 2⁵⁻⁶.
Opmaaling, 41⁴. AV 17¹. 20⁴. AfgV 14¹⁻⁵. 17². 18². 20. 21. 22³⁻⁴⁻⁵. 26. 27.

Opvarmning, 54¹. BV 45¹¹. 47⁴. 48. 60². 63³. AfgV 2³. 3¹. Se ogsaa Ildsted.
Orden, 2². 50⁷. IBK 2.
Ordensbestemmelser, 60. BV 17. AfgV 8⁵.
Ovenlys, BV 41⁴. 45¹⁰. 51¹⁶.
Overdækning, BV 5¹. 12. 32¹.
Overformynderi, 67. AfgV 38².
Overkørsel til Gade, 24³. AfgV 13³.
Overvømmelse, 12².
Overtagelse af Ejendom, Kommunens, 23². 34². 39¹. 41³. IRK 1e. Se ogsaa Ekspropriation.
Overtrædelse, 68—73. AV 17⁵. 20³⁻⁴. 28. 29. RG 19²¹. 26. RGH 14. Se ogsaa Ansvar, Bod, Bøde, Forbud, Paabegyndelse, Paalæg.
Paabegyndelse af Byggearbejde, 6². 68¹. AV 1. 7³. 18. 19. AfgV 28.
Paalæg, 9⁴. 68². 70².
Paategning paa Maalebrev, AfgV 25.
Panel, BV 31⁵. 55³.
Panthaver, 18⁵. 32¹. 33^d. 34³⁻⁴. 42⁵. 67. AfgV 16¹. 38².
Pap, BV 41². 45⁵. 46². Se ogsaa Tagpap.
Papir, AV 8⁴. AfgV 22⁶.
Parcel, 14¹. BV 16². AfgV 14¹.
Parkering, 50¹⁻⁵. 62². BV 7³. 11. 13⁶. IBK 3⁵. Se ogsaa Cykel, Garage.
Passage, Adgangs-, 50⁷. BV 13. AV 21¹.
 — , let og fri, BV 13⁶. 47⁹. 51⁹⁻¹³. 53¹.
Patentstillads, BV 5⁴.

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

Pejs, BV 59¹⁻⁵.
Pensionat, BV 46⁸.
Perron, BV 53¹.
Petroleum, BV 60⁵.
Pigeværelse, BV 51⁸.
Pilaster, BV 20⁴.
Pille, se Murpille.
Pissoir, BV 49³⁻⁵. 63³.
Pladeskillerum, se Skillerum.
Plads, 15¹. 17⁴. 19³⁻⁶. BV 17⁴. AV 11².
Plan, BV 9¹. AV 8. AfgV 23. 30. Se ogsaa Situationsplan.
Plankeværk, BV 4¹. 16¹⁻⁵. 18³. RGH 3.
Plantning, se Beplantning.
Politi, 72. BV 4⁴. RG 15². 16³.
Porcellænsovn, BV 59⁸.
Port, BV 13. 18⁸. 19⁸. 45⁵. RGH 9.
Prioritering, 39⁶. 40¹. 65¹. 67. AfgV 38². Se ogsaa Panthaver og Uskadelighedsattest.
Privat Gade, se Gade.
 — retlige Rettigheder, 14⁴. 16⁴. 18²⁻³⁻⁵. 19⁵. 21². 26¹. 32¹. 33^d. 34⁴. 37¹. 39¹⁻⁴⁻⁶. 41¹⁻³. 42⁴⁻⁷. 50⁷. 58⁷. 64¹. AV 8⁵. 17. RG 21². 24. IRK 1 a. 3. ITK 2³⁻⁴. Se ogsaa bl. a. Byggeservitut, Ekspropriation, Grundejer, Nabo, Prioritering.
Protokol, Kommissions-, IBK 10. IRK 8. ITK 2⁷. 6. Se ogsaa Embedsprotokol.
Prøvetaksation, 42⁷. ITK 2⁶. 3⁵. 4.
Pudsning, BV 17. 31³. 45⁴. 51¹⁷. 55².
Pulterkammer, BV 52³. 55¹⁰.
Pølser, Handel med, RG 20.
Rabitz, BV 63³.
Radioantenne, BV 55⁷. RG 18.
Rambuk, BV 5².

Rampe, BV 53¹. AfgV 3³.
Redskabsskur, BV 63³.
Regnvand, 46¹.
Regulativ, udfærdiget af Magistraten, 27². 47¹. 56. 73. BV 3³. 5¹. 10¹. 11³. 21³. 30⁶. 34¹¹. 36¹. 37¹. 38¹⁵. 44¹. 47³. 49^{1.3}. 50^{1.4}. 55¹¹. 56^{1.2}. 59¹². 60^{1.4.6}. 61. 62⁶. 63^{1.2}. 64. 65.
Regulering, 12⁴. 20². 22. 23². 28⁵. 30³. 31—40. 67. AfgV 38¹. ITK 7.
Reguleringsfond, 35.
 — kommission, 8. 9¹. 14⁴. 19^{5.6}. 23³. 32². 35². 36. 37^{3.4}. 38—40. 41³. 42⁷. 52³. ITK 2^{5.6}.
 — — , udvidet, 30³.
Reklamerings, 21³. RG 7². 13¹². 16³.
Reholdelse af Gade, 27¹. 30¹.
 — — Gadenavnskilt, RGH 3.
 — — Lyskasse, BV 19⁷.
 — — Stadelplads, RG 19¹⁴.
Rensedæksel, BV 59⁹.
 — dør, BV 55^{9.10.13}.
Rensningsanlæg, AfgV 13¹.
Rente, AfgV 32.
Reparationsarbejde, 58⁷. RG 21².
Retirade, 50⁷. BV 63³. AfgV 2⁵.
Retningsplan for Gade, 15⁵. 17. 18. 19¹. 28¹. 39¹. 51². 53¹. AV 11. 13². AfgV 11. IRK 1 b.
Retsbøger, Udskrift af, AfgV 29¹.
Revision af Afgiftsvedtægt, AfgV 39.
Ridesti, BV 4³.
Rotter, BV 50³.
Rummaal, 13². AV 16³.
Rust, Beskyttelse mod, BV 37. 38³.
Rækkehus, BV 28⁴.
Rækværk, BV 43³. 51¹³. 53.

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Røgeovn, BV 61.
Røgkanal, BV 55^{10.12}. 56².
 — plage, BV 57.
 — rør, BV 55^{10.12.13}. 59^{2.3.9}.
Rømning af Bebyggelse, 61².
Rørgennemføring, BV 46⁹.
 — niche, BV 27⁵.
Saalbænk, BV 19⁵.
Sadeltag, BV 39^{1.2}.
Saft, Handel med, RG 20.
Sagkundskab, 40^{1.4}. 43¹. 63¹. BV 5². AV 7^{4.5}. IRK 9. 10. ITK 7.
 Se ogsaa Bygningsmæssig S.
Samfærdighedsanlæg, 27⁴.
 — hensyn, IBK 2.
Sammenhængende Bebyggelse, BV 28⁴.
Sammenlægning, se Udstykning.
Sammenstyrning, 12².
Sekretær, Bygningskommissionens, IBK 4². 11.
Servitutattest, AfgV 9. Se i øvrigt Byggeservitut.
 — erklæring, AfgV 16³.
Signatur, AV 9^{2.7}.
Sikkerhed, 2². IBK 2.
Sikkerhedsstillelse, AV 27.
Sikringsforanstaltning, 58⁴. BV 3³. 6². 12¹. 20¹. 40⁶. 41¹. 43³. 45¹. 54⁹.
Situationsplan, AV 8³. 9^{4.5}. 25³. AfgV 22. 23¹.
Skadedyr, BV 6¹. Se ogsaa Rotter.
Skakt, 52⁴. BV 6². 30⁹.
Skarnkasserum, BV 50^{1.3}.
Skeletbygning, BV 36.
Skifer, BV 39¹.
Skillerum, BV 7⁴. 30. 38^{1.2}. 46². 51¹⁵. 55³. AV 2.
 — , Brædde-, BV 31^{3.4.6}. 45⁴. 46². 51¹⁴.

Skillerum, Hoved-, BV 22¹. 30^{1.3}. 34². AV 9³.
 — , hule, BV 31⁶.
 — , lette, BV 31. 38².
 — , Panel-, BV 31⁵.
 — , Plade-, BV 51¹⁴.
 — , Trappe-, BV 30^{4.6}. 34². 51¹⁴.
 — , Tvær-, BV 22¹. 26². 30⁷⁻¹⁰. 34³.
Skilt, 21³. 27². 29². 52⁴. 60^{1.4}. RG 1⁵. 8. 13.
Skitseforslag, BV 17.
Skodde, BV 19⁸.
Skopudsning, RG 19². 20.
Skorsten, 52⁴. 58⁵. BV 27⁵. 45⁵. 46². 55—58. 59^{2.9}. 62^{4.5}.
Skorstensattest, BV 58.
 — pibe, BV 55⁶⁻⁸.
 — rensning, 58⁷. BV 55⁸⁻¹⁰. Se ogsaa Rensedør.
Skur, BV 6³. 7³. 16⁵. 40⁴. 63³. AfgV 3. 5⁴. RG 9^{1.5}. 19^{2.12.13}.
 Se ogsaa Arbejdere, Cykelskur, Læskur.
Skydedør, BV 31⁶.
Skygge, BV 16¹. Se ogsaa Nordvendt.
Skærmtag, 58⁷. BV 4¹. 7³. AfgV 3³.
 Se ogsaa Halvtag.
Skonhedsværdi, BV 17⁴.
Slaggeplader, BV 31¹.
Slagger, BV 37².
Sluttet Bebyggelse, 51³.
Smaabygninger, AfgV 3.
Smelteovn, BV 61.
Smørrebrød, Handel med, RG 20.
Snegitter, BV 40⁸.
 — kastning, 30¹.
Sod, BV 57.
Sodavand, Handel med, RG 20.
Sokkel, BV 19². AfgV 3⁴. RG 6¹. 13.

Sollys, 55². BV 9². Se ogsaa Sydretning.
Sommerhalvaar, RG 21¹.
 — hus, BV 64.
Spaaner, BV 55⁵.
Sparekasse, 67. AfgV 38².
Spildevand, 46¹. AV 10.
Spir, 52⁴.
Spisekammer, BV 31⁴.
Spjæld, BV 59⁹.
Sporvognskørsel, BV 20⁶. RG 13¹¹. 14².
Spændvidde, BV 38^{2.4}.
Spær, se Tagspær.
Stabilitet, BV 16¹. 18⁴.
Stadelplads, BV 13⁶. RG 19. 20.
Stadens Hovedkasse, AV 4¹.
Stadfæstelse, Lovens, 49⁴. 74³.
Stadsarkitekt, AV 13².
 — bygmester, 63¹. AV 4¹. 13¹. 15¹. 18. 20^{1.3}. 21¹. IBK 1¹.
 — ingeniør, 63¹. AV 13¹. 15². 18. 20^{2.3}. 21. 24². RG 19^{1.4.8.13}. 19.20. 20². 21^{2.4}. 23¹. RGH 4. IBK 1¹. IRK 9.
 — konduktør, 13. 24¹. 66. AV 4¹. 13¹. 15³. 16. 17^{2.3}. 20³. 25^{3.4}. AfgV 9. 14⁵. 22⁵. 23³. 25. 27. 29². 30³. RGH 5.
 — læge, 63¹. AV 13². 20³. IBK 1¹.
Stakit, BV 16¹.
Stald, BV 33¹. 63².
Standard, dansk, AV 9^{6.7}.
Stander, 25¹. BV 4^{2.3.5}. RG 19¹⁵.
Standsning af Arbejde, AV 18.
Statistiske Undersøgelser og Beregninger, AfgV 7.
Statskassen, 71³.
Stednavn, RGH 2.
Stemme flerhed, IBK 5. IRK 5⁵.
Sten, BV 51⁹. 53¹. 59^{4.7.8}. RG 13⁶.
 Se ogsaa Molersten, Mursten, Teglsten.

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

Sti, 15¹. Se ogsaa Cykelsti.
Stige, 58⁷. BV 52³.
Stik, BV 32¹.
Stillads, 58⁷. BV 5. AfgV 8⁶.
Stophane, RG 21³.
Straafoder, BV 55⁵.
Straf, se Overtrædelse.
Straffelov, AV 17⁵.
Strygeovn, BV 59⁶⁻⁹.
 — rum, 54³. BV 47^{5.6}. 51³.
Stueetage, BV 32⁶. 51¹. 53².
Støberiovn, BV 61.
Stov, BV 6².
Sundhedshensyn, 2². 54¹. 62². BV 2¹. 57. AV 13². 25². RG 19¹¹. IBK 2.
 — kommission, 45³. 47¹. 48². BV 2¹. 6¹. 49^{1.6}. 57. 60¹. 63². RG 19¹⁰.
 — myndighed, 55⁸. Se ogsaa Stadslæge.
 — vedtægt, RG 19¹¹.
Suppleant, 40^{2.4}. 43^{1.2}. 63^{1.3}. IBK 1². 9. IRK 7. ITK 3². 5.
Sydretning, 53¹. Se ogsaa Sollys.
Sygehus, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Sogsmaal, 9⁵.
Sojle, BV 20⁴. 37¹.
Son- og Helligdag, Tilsyn paa, AfgV 12⁵.
Taarnparti, 52⁴.
Tag, BV 39. 40. 63³. Se ogsaa Halv-, Sadel-, Skærm-, Ud-hængstag.
Tagareal, 50⁴.
 — bjælkelag, BV 39³.
 — dryp, RG 12. 21⁴.
 — etage, BV 7⁴. 29³. 47^{5.6.9}. 38¹⁰. 41³. 51^{1.21}. 54^{3.5.6}. AfgV 2². Se ogsaa Loftsetage.
 — flade, 52^{2.3}. BV 14¹. 27³. 45⁵. 51²¹. 54^{3.4}.

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Taghøjde, BV 23⁴. 24. AfgV 3⁴.
 — konstruktion, BV 39. 45⁵.
 — kvist, 52⁴. 54². BV 41².
 — nedløb, BV 17³. 19⁴. 40⁷. RG 11³. 13⁷.
 — overdækning, BV 7³.
 — pap, BV 39¹. 40^{2.4}.
 — rende, BV 17³. 19³. 40⁷.
 — rum, BV 51¹⁹. 55⁵.
 — rygning, BV 55⁶.
 — spær, BV 39. 45⁵.
 — tømmer, 27⁴.
 — udhæng, BV 19³. 42¹.
 — vindue, BV 41⁴. 55⁸.
 — værk, BV 23⁹. 24. 25. 39. 41^{3.4}. 55³. Se ogsaa Udveksling.
Taksationskommission, 8. 19². 27⁵. 39⁵. 40³. 41³. 42. 43. AV 15². IRK 4¹.
Tal paa Skilt, RGH 8. 9.
Tankanlæg, 2². AfgV 4.
Tapetsering, BV 59⁸.
Teater, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Teglsten, BV 21¹. 39¹. 40⁸.
Tegnestue, BV 63³.
Tegning, AV 61. 7². 8. 22. 24⁴. AfgV 22⁵. 30. RGH 4. Se ogsaa bl. a. Detailtegning, Konstruktionstegning, Lystryk, Plan.
Tekokken, 55⁹. BV 47⁷.
Telt, 2². BV 63⁴. AfgV 3.
Terrasse, BV 42².
Terræn, Højde i Forhold til, 15³. 52². 54². 55⁵. 58³. BV 7¹. 12². 32⁵. 34⁵. 45^{1.3}. 47⁵. 51^{1.2.20}. AV 8³. 12¹. 17³. AfgV 13². 18. RG 11¹. 13^{5.6.10.11}. 14¹. 16¹. 18². RGH 3.
Terrænregulering, 24^{1.2}. 58¹. BV 2². Se ogsaa Niveau, Nivellement.

Tidsbegrænsning af Godkendelse, 44⁴. 57. IBK 3⁷. Se ogsaa Midlertidig Tilladelse.
Tiendeafgift, Fordeling af, AfgV 14³.
Tilbygning, 2¹. 23¹. AV 7^{3.7}. IRK 1d.
Tilkørsel, 50^{1.3.5}. 62². BV 3⁵. 4³. 13. AV 9⁵. IBK 3⁵. Se ogsaa Kørsel.
Tilladelse, se Anmeldelse, Byggetilladelse, Midlertidig T.
Tillægsareal, se Gade.
Tilskødning, 14⁵. 28³. 39⁶.
Tilstødende Ejendom, 21³. 46³. 58^{2.4}. BV 16^{1.4}. 17^{2.4}. 18¹. AV 9³. AfgV 17³. RG 24¹. Se ogsaa Nabo, Omgivende.
 — Gade, AV 11⁴.
 — Lokalitet, 55³. BV 31⁴. 46².
 — Muraabning, BV 25.
 — Trapperum, BV 51¹⁵.
Tilsyn, 68². 72¹. AV 20. 22. AfgV. 12⁵. 33. RG 9². 23¹.
Timebetaling, AfgV 10². 16². 19. 22^{3.6}. 24¹. 25. 30².
Tingbog, 14³. 42⁵. AV 11⁵.
 — lysning, 14⁵. 18^{6.8}. 19¹. 21². 26¹. 39^{4.6}. 64. AV 11⁵. IRK 3. ITK 2¹.
 — lysningslov, AfgV 16.
Tjenestemand, 72¹. Se ogsaa Stads-, Tilsyn.
 — , Bemyndigelse for, se Bemyndigelse.
Toiletrum, 54³. BV 46².
Torv, BV 17⁴.
Traadnet, BV 31¹. 46². 51¹⁷.
Transformator, BV 51⁹.
Transportabel Konstruktion, 2².
Transportbro, 2². AfgV 4.
Trappehus, 52⁴. BV 26¹.
 — , indvendig, BV 7⁵. 15⁵. 49².

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

51. 52. AV 9³. Se ogsaa Bi-, Ene-, Hovedtrappe.
Trapperum, BV 51^{14.22}. 59⁹.
 — skillerum, se Skillerum.
 — , udvendig, BV 7³. 19⁶. 53.
Tribune, 2². AfgV 4.
Trimpel, BV 23⁶.
Trolleyomnibil, RG 14².
Trugkloset, AfgV 12².
Træ, BV 16¹. 27⁴. 29². 32¹. 42. 45². 51⁴. 55^{3.10}. 59^{3.8.9}. 60³. 63³. AfgV 3. Se ogsaa Brædder, Fodbrædt, Liste, Skillerum.
 — bjælkelag, se Bjælkelag.
Træer, RG 19¹⁵.
Trækvogn, BV 11¹.
Tunnelanlæg, 2². BV 7². AfgV 4.
Tuschtegning, AV 8⁴.
Tvivilsspørgsmaal, se Indenrigsministeren.
Tværskillerum, se Skillerum.
 — snit, AV 9³. 12¹.
Tøndekloset, BV 49⁷.
Tørreloft, BV 52³.
 — rum, 54³. BV 47⁶. 62¹.
Uantændeligt Materiale, se Brandfrit M.
Ubebygget Areal, se Gaardareal.
 — Grund, RGH 6.
Udenomsrum, 55⁶. Se ogsaa Bilerum.
Udgifter ved Kommissionsbehandling, 38⁹. 40⁵. 43³. 63⁴. IBK 12. IRK 11. ITK 7.
Udgravning af Grund, 58. BV 31^{6.7}. 34¹¹. AV 2.
Udhus, 44¹. BV 6³. 7³. 33¹. 40⁴. AfgV 2⁵.
Udhængsskab, 27². RG 1⁵. 6¹. 13¹.
 — tag, BV 20³. RG 5¹. 12.
Udlejning af Opholdsrum, se Løgerende.

Udlæg, Stadskonduktørens, AfgV 27. Se ogsaa Forskud.
Udnyttelsesgrad, 23². 49. BV 7². 8¹. AV 7³. AfgV 22^{1,2}.
Udpantning, 39⁷. 67. BV 4^{5,8}. AfgV 38. RG 26².
Udredning, 32—36. 39¹. 41⁵. IRK 1f. 2².
Udsalg, BV 13⁶.
Udsigt over Nabogrund, BV 27⁶.
Udskiftning, 28⁴.
Udskrift, 64³. AfgV 24. 29.
Udslagningskumme, AfgV 12².
Udstilling, Bygning for, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Udstykning, 13¹. 17³. 49⁴. BV 16². AV 2. AfgV 14. 15. Se ogsaa Omlægning.
Udtørring, AV 25².
Udvalg, B. K.s Nedsættelse af, IBK 6.
Udveksling, BV 38⁵. 39⁶.
Udvidelse, se Gade.
Ulykkesforsikring, RG 19⁷.
Underlag, BV 38^{2,9}.
Undermuring, AfgV 8².
Underskrift, AV 4². 6. 7¹. 8¹. 25^{5,6}. 28. IBK 10. IRK 8. ITK 6. Se ogsaa Bemyndigelse.
Undervisning, Bygning for, 62¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Uskadelighedsattest, AfgV 16¹. 27.
Vandafledning, 15³. 17². 19⁴. BV 2². 40¹⁻⁵. AV 10. 11³. RG 21⁴. Se ogsaa Afløb og Spildevand.
— areal, 41¹. Se ogsaa Baad.
— kloset, se Trugkloset og W.C.
— løbslovgivning, 27⁵.
— tilførsel, 15⁴. 17². AV 11³. 12¹.

BV (S. 153). AV (S. 219). AfgV (S. 231). RG (S. 243).

Vandrebrev, RG 19⁹.
Varme, se Isolering.
— kammer, BV 59¹⁰⁻¹².
— , Luftkanal, BV 59¹².
Vaskekedel, BV 59⁶⁻⁹.
— rum, 54³. BV 38¹⁷. 47^{5,6}. 51⁸. 62¹.
Vedligeholdelse af Anlæg paa Gadeareal, RG 24¹.
— af Bygning med Tilbehør, 42². 58^{2,7}. 61. AV 21¹. AfgV 8⁵. 38². ITK 2².
— af Gaardareal, 50⁷. BV 9⁵. AV 21¹.
— af Gade med Overkørsler, 16⁴. 24³. 25². 26². BV 4⁷.
— af Gade-og Nummerskilte, 29². RGH 3.
— af Hegn mod Nabo, 59². BV 16^{2,4,5}.
— af Lejlighed, 55¹.
Vederlag til Kommissionsmedlemmer, IBK 12.
Vej, 15¹. 19⁶. AV 15³. AfgV 13.
— kryds, BV 18⁶. Se ogsaa Hjørne.
— lovgivning, 24³. 25². 26². 27³. 29. 46². 76. BV 4⁷. 9⁵.
— sving, BV 18⁶.
Ventilation, BV 12¹. 40². 46⁶. 47^{4,7}. 54⁴. 62. Se ogsaa Aftræk, Luftkanal.
Ventilationsaabning, BV 27⁶.
— anlæg, 52⁴. BV 62⁶.
Veranda, BV 42².
Villakvarter, BV 63³.
Vindfang, BV 42².
— skede, BV 42¹.
Vindue, 21³. 54². 55^{2,4}. BV 7⁷. 13⁴. 15^{5,8}. 19^{7,8}. 45^{8,9}. 47^{4,5}. 50². 51^{13,16}. RG 13³. Se ogsaa Lysaabning, Ovenlys, Tagvindue, Værn.

Vinduesindfatning, BV 19⁵.
— pudsning, BV 45⁹.
Vinterhave, BV 42².
Virksomhed, kommunal, 12¹. 41¹.
Se ogsaa Anlæg.
Vogn, 2². AfgV 3. RG 19^{2,12,13,16}. 20¹. Se ogsaa Trækvogn.
Vægliste, se Liste.
Værksted, 44^{1,3}. 49¹. 62¹. BV 11^{1,2}. 33¹. AfgV 6. IBK 3⁹.
Værn mod Vindue, BV 19⁷. 41⁴. 51¹³.
W. C., BV 46⁵. 49^{1,7}. AfgV 12².
Ydermur, 52^{2,3}. BV 14¹. 26. 45⁵. AV 17³. Se ogsaa Bag-, Brand-, For-, Gavl-, Kældermur.
Ydre, Bebyggelsens, 60. 61. BV

17. IBK 3⁸. Se ogsaa Arkitektoniske Hensyn, Vedligeholdelse.

Zink, BV 39¹.
— tryk, AV 8⁴.

Ældre Bestemmers Ophævelse, 76.
— Ejendomme, se Bestaaende Bebyggelse, Ikrafttræden.
Ændret Beliggenhed, RG 23⁴.
— Benyttelse, AV 7³. AfgV 8^{4,5}.
— Gadenavn, RGH 2.
— Husnummer, RGH 5. 12.
— Udførelse, AV 24⁴. AfgV 12^{1,3}.
Æstetiske Hensyn, 45². AV 13².
Se ogsaa Arkitektoniske H., Ydre.

Rettelser.

I Registeret til den sidst i December f. A. udsendte *Lommeudgave* af Bygge-loven har der, ved det stærkt forcerede Udgifterarbejde, beklageligvis indsneget sig en Del Unøjagtigheder. De anføres her med Henvisning til paagældende Rubrum i Registeret og med Rettelserne anført i Parentes:

Afløbsarbejde, 24¹ (24²). **Altan**, 51² (51³). **Anmeldelse**, BV 63³. 68¹ (68¹. BV 63¹). **Billetkontor**, 48⁷ (47⁷). **Bygningsinspektør**, 24 (24¹). **Cykelskur**, 63³ (BV 63³). **Detailtegning**, 19⁵ (19⁴). **Forbehold**, 8 (8²). **Fundament**, 10¹ (19¹). **Færdigmelding**, 21 (24). **Isolering** mod Lugt, 46^{2,9} (BV 46⁹). **Karnap**, 7³ (7⁴). **Konstruktion**, AV 21 (AV 23). **Legitimation**, Tilsynsførendes, AV 20^{3,4} (72¹. AV 17¹. 20^{3,4}). **Plads**, 19³. 20⁶ (19^{3,6}). **Privatretlige Rettigheder**, 17^{2,3,5} (18^{2,3,5}). **Skærmtag**, BV 58⁷ (58⁷). **Stadfæstelse**, 49⁹ (49⁴. 74³). **Stald**, 63³ (63²). **Tapetsering**, 59⁹ (59⁸). **Tinglysning**, 25¹ (26¹). **Trappelus**, 53⁴ (52⁴). **Udstykning**, 13¹ (14¹). AV² (AV 2). **Vandtilførsel**, 15⁴ o. s. v. (15⁴. 17². AV 11³. 12¹). **Vej**, 20⁶ (19⁶). **Ventilationsanlæg**, 62⁶ (BV 62⁶). **Vindskade** (Vindskede).

RGH (S. 256). IBK (S. 262). IRK (S. 267). ITK (S. 271).

TILLÆG

indeholdende

Vejlov af 14. December 1857 — *Byplanlov* af 29. April 1938
— *Lov om Boligtilsyn m. m.* af 31. Maj 1939 — Sagregister.

**Lov af 14. December 1857 indeholdende nogle Forskrifter om
Gader, Veje og Vandløb i København, med de ved Lov Nr. 85
af 31. Marts 1926 og Lov Nr. 138 af 2. Maj 1934
fastsatte Ændringer.**

§ 1. Københavns Kommunalbestyrelse kan (jfr. § 10) erklære enhver privat Gade, Vej, Plads eller Sti i Staden eller paa dens Grund for offentlig, naar den i Forvejen har været til Brug for flere særskilt matrikulerede og i særlig Eje værende Ejendomme. § 2. Naar en Gade, Vej, Plads eller Sti i Medfør af § 1 erklæres for offentlig, afgør Kommunalbestyrelsen tillige, hvorledes den skal indrettes med Hensyn til Afløb, Belægning og hele øvrige Beskaffenhed, samt om Ejerne af de til samme stødende Grunde helt eller delvis skal afholde de dertil medgaaende Udgifter, der da foreløbig udredes af Kommunens Kasse. — Ved Gader, Pladser og Torve, der er bredere end 20 m, betaler Kommunen Omkostningerne ved Anlægget af de Arealer, som ikke benyttes til almindelig Færdsel, samt af de samlede Udgifter til selve Gadebelægningen en forholdsvis Andel, svarende til Størrelsen af den Del af de gadebelagte Arealer, hvormed disse overskrider en Bredde af 10 m ud for Ejendommenes Façader. — Belægningen, som kan udføres delvis og til forskellig Tid, skal være tilendebragt i Løbet af højst 10 Aar efter den af Kommunalbestyrelsen fastsatte Overtagelsesdag. — Efter Overtagelsen er Kommunen pligtig at sørge for den fremtidige Vedligeholdelse, Renholdelse og Belysning af Gaden m. v. i Lighed med andre offentlige Gader. — Reglerne i denne Paragraf kan desuden af Kommunalbestyrelsen bringes til Anvendelse paa samtlige nye Anlæg af Gader m. v., som Kommunalbestyrelsen maatte beslutte. § 3. Naar en offentlig Gade, Vej, Plads eller Sti, der ikke er forsynet med endelig Belægning, eller naar en offentlig Gade m. v., hvis Belægning ikke er tilendebragt efter Bestemmelserne i foregaaende Paragraf i Løbet af 10 Aar, forsynes med endelig Belægning, der kan udføres delvis og til forskellig Tid, kan Kommu-

nalbestyrelsen — under Iagttagelse af den i foregaaende Paragraf fastsatte Begrænsning med Hensyn til Grunde, der støder til Plads eller Torv — bestemme, at indtil Halvdelen af de dermed forbundne Udgifter skal godtgøres Kommunen af de tilstødende Grundes Ejere. — Saafremt i saadanne Tilfælde mindst tre Fjerdedele af de tilstødende Grundes Ejere fremsætter Ønsket om en kostbarere Belægning end den, Kommunalbestyrelsen skønner passende, kan Kommunalbestyrelsen, hvis den vil imødekomme Ønsket, og de Grundejere, der frembærer det, repræsenterer mindst tre Fjerdedele af den samlede Ejendomsskyld, der kommer i Betragtning, bestemme, at samtlige de tilstødende Grundes Ejere tillige skal betale hele den Merudgift, der er forbundet med den kostbarere Belægning. De samme Regler gælder ved Omlægning af offentlige Gader m. v. § 4. Fordelingen mellem Grundejerne af de Omkostninger, som efter Arbejdets Udførelse i Henhold til henholdsvis § 2 og § 3 paalægges dem, fastsættes af Kommunalbestyrelsen, som herved bør tage Hensyn til Udstrækningen af Ejendommens Grund mod Gaden m. v., samt til dens til enhver Tid gældende Vurdering til Ejendomsskyld eller anden for Skatteydelse lovmæssig Ejendomsvurdering. — For Bane- og Sporvejsanlæg samt Kirkegaarde og lignende langs en Gade, Vej, Plads eller Sti skal Bidrag dog kun betales for den Strækning, hvor man benytter eller vil kunne benytte Façaderetten, og endvidere for de Strækninger, der ligger mellem denne Strækning og de nærmeste offentlige Tværveje til begge Sider. § 5. Naar et Arbejde er udført, bestemmer Kommunalbestyrelsen tillige, hvorledes og hvornaar Betalingen for dette Arbejde skal ydes, bl. a. om hele Beløbet skal forfalde til kontant Betaling umiddelbart herefter, eller om en Del af Beløbet kan afdrages efterhaanden i Forhold til de paagældende Ejendommers stigende Udnyttelse ved Bebyggelse. — Den Del af Bidraget, som maatte blive ansat til kontant Betaling, kan vedkommende Grundejer forlange fordelt over en Aarrække af indtil 20 Aar mod at forrente det til enhver Tid skyldige Beløb med indtil 6 pCt. p. a. § 6. Naar Vedkommende ikke godtgør Kommunens Kasse den ham paahvilende Andel af Udgifterne med Renter, hvis saadanne er at tilsvare, kan den efter foregaaende lovlig Omgang inddrives ved Udpantning med samme Fortrinsret, som tilkommer de paa faste Ejendomme hvilende kommunale Skatter, og i Overensstemmelse med de for disses Inddrivelse gældende Regler, uden Hensyn til, om Ejendommen senere maatte være gaaet over i andres

Eje. § 7. Foranførte Bestemmelser finder ogsaa Anvendelse paa de forhen private Gader eller Veje, som før denne Lovs Kundgørelse under fornødent Forbehold i saa Henseende maatte være overtagne til Istandsættelse af Kommunen. § 8. Private Gader, Veje, Pladser eller Stier, der tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme, og som Kommunalbestyrelsen ikke i Medfør af § 1 erklærer for offentlige, skal af de tilstødende Grundes Ejere holdes i farbar Stand og forsynes med forsvarligt Afløb ikke alene for Gaden selv, men ogsaa for Spildevandet fra de derved liggende Bygninger, naar dette ikke tilstrækkelig afledes paa anden Maade. Magistraten bestemmer, paa hvilken Maade saadanne Gader med tilhørende Vandløb skal istandsættes og vedligeholdes, for at den nævnte Hensigt kan naas, hvilken Andel af Arbejdet hver enkelt Ejer skal lade udføre, og inden hvilken Tid det skal være tilendebragt. Udføres Arbejdet ikke, foranstalter Magistraten det udført for vedkommendes Regning. — Naar uvedkommende Gennemkørsel med tungt belastede Vogne i kendelig Grad bevirker, at det for Grundejerne ved private Gader m. v. bliver en uforholdsmæssig Byrde at holde disse behørigt istandsat og vedligeholdt, kan Magistraten ved Opslag eller lignende helt eller delvis forbyde saadan Gennemkørsel. — Overtrædelse af et saaledes givet Forbud straffes med Bøder paa indtil 400 Kr. Sager herom behandles som Politisager. — Private Gader m. v. maa dog ikke holdes afspærret, saafremt der fra en eller flere Ejendomme ved disse eller fra en eller flere andre Ejendomme end de ved de heromhandlede Gader beliggende rejses Indsigelse mod Afspærringen, og det samtidig godtgøres, at de nævnte Ejendomme som Følge af Afspærringen afskæres fra saadan Kørselsforbindelse med offentlig Gade eller Vej, som Magistraten maatte skønne nødvendig for Driften af den fra Ejendommene udøvede Virksomhed. Naar der derefter ved Kørsel fra andre Ejendomme end de ved Gaden beliggende, eller naar der ved Kørsel fra enkelte Ejendomme ved selve den private Gade i kendelig Grad foraarsages Slid paa den private Gade m. v., bestemmer Kommunalbestyrelsen, hvilke særlige Bidrag til dennes Istandsættelse og Vedligeholdelse der bliver at paalægge bemeldte Ejendomme. Naar Bidrag af den heromhandlede Art ydes til Vedligeholdelse og Istandsættelse af en privat Gade m. v., vil de paagældende Arbejder være at udføre som et samlet Arbejde under Kommunens Kontrol, ogsaa i regnskabsmæssig Henseende, eller ved Kommunen for samtlige vedkommendes Regning. — Kommunen

kan efter Overenskomst med Grundejerne overtage Istandsættelsen og Vedligeholdelsen af en privat Vej for Grundejernes Regning. Saafremt ikke alle Grundejerne er enige i Overenskomsten, kan Kommunalbestyrelsen, saafremt mindst to Trediedele af de tilstødende Grundes Ejere, repræsenterende mindst to Trediedele af den samlede Ejendomsskyld, maatte ønske at træffe en Ordning med Kommunen om dennes Overtagelse af Vejens Istandsættelse og Vedligeholdelse, bestemme, at Ordningen skal være gældende for samtlige Grundejere. — Københavns Kommunalbestyrelse kan paabyde, at private Gader m. v. i København, der tjener til Brug for flere særskilte Ejendomme, samt de som offentlige Færdselsveje benyttede Gaardarealer paa Stadens Grund af vedkommende Ejendomme og Arealers Ejere skal holdes oplyst paa en efter Magistratens Skøn tilbørlig Maade i samme Tidsrum, hvori de offentlige Gader er belyst. Magistraten kan bestemme, paa hvilken Maade Belysningen skal iværksættes, for at nævnte Hensigt kan naas, og inden hvilken Tid Anlægget af den paa budte Belysning skal være gennemført. Efterkommes Paalægget ikke inden den af Magistraten fastsatte Frist, belyses de paagældende private Gader m. v. og de nævnte Gaardarealer ved Magistratens Foranstaltning for Grundejernes Regning. Magistraten fordeler efter Reglerne i § 4 i denne Lov saavel Udgifterne til Anlægget som de aarlige Udgifter til Driften mellem de tilstødende Ejendomme og Arealers Ejere og meddeler hver enkelt Grundejer, hvor stort et Beløb han skal betale, og inden for hvilken Tid Betalingen skal være erlagt. I Mangel af rettidig Betaling kan Beløbet — ligesom Kommunens Udlæg i øvrigt efter denne Paragraf — indrives efter Reglerne i § 15 og med den dér nævnte Fortrinsret. — For Ejendomme, der i Henhold til foranstaaende deltager i Betalingen for Belysning af private Gader m. v., bortfalder Lygteskatten (efter § 13 i Lov af 14. December 1857 om Grundskat i København), saafremt Ejendommen ikke tillige grænser til offentligt belyst Gade m. v. Er dette Tilfældet, nedsættes dog Lygteskatten for Ejendommen til et Beløb, der fastsættes efter Forholdet mellem Længden af Ejendommens Grænse mod offentligt belyst Gade m. v. og Længden af Ejendommens samlede Grænse mod Gader m. v. § 9. Til alle private Gader, Veje, Pladser og Stier, der udlægges efter denne Lovs Ikrafttræden, skal Kommunalbestyrelsens Godkendelse af Navne indhentes. — Det kan, for saa vidt angaar private Gader m. v., hvortil Kommunalbestyrelsen ikke tidligere har godkendt Navne, af Magistraten

paabydes Ejerne af disse Gader m. v. at søge Navne godkendt af Kommunalbestyrelsen. — Kommunalbestyrelsen kan dog ogsaa paa egen Haand fastsætte og forandre Gadebenævnelserne, naar den finder Anledning dertil. De af Kommunalbestyrelsen vedtagne Navne maa ikke senere forandres uden dennes Samtykke. — Naar en Gade, Vej eller Plads er overtaget som offentlig, bestemmer Kommunalbestyrelsen, hvorledes den for Fremtiden skal benævnes, ligesom det alene tilkommer Kommunalbestyrelsen at give de allerede bestaaende offentlige Gader m. v. Navne samt foretage Forandringer i de en Gang bestemte Navne. — Om nye Gadenavne udfærdiges offentlig Bekendtgørelse af Magistraten. §§ 10 og 11 er ophævede ved Byggelovens § 76. § 12. Reglerne for Renholdelse af offentlige Gader m. v. fastsættes i Politivedtægten, idet Bestemmelserne angaaende Snekastning paa Kørebaneer dog først gøres gældende i de indlemmede Distrikter, efterhaanden som Bebyggelsen ved Gaderne m. v. efter Magistratens Skøn har naaet den tilstrækkelige Tæthed. Efterkommes de givne Paalæg med Hensyn til Renholdelse ikke, foranstaltes Arbejderne af vedkommende Myn- dighed udført for Ejernes Regning (jfr. § 15). — Kommunen kan træffe Overenskomst med Grundejerne om, paa hvilken Maade og under hvilke Vilkaar Dagrenovationens Bortskaffelse fra Gader og Husejendomme i nærmere bestemte Dele af Staden skal foregaa. Saafremt ikke alle Grundejere er enige i Overenskomsten, kan Kommunalbestyrelsen, saafremt mindst to Trediedele af Grundejerne inden for det paagældende Omraade maatte ønske at træffe en Ordning med Kommunen derom, bestemme, at Ordningen skal være gældende for samtlige Grundejere. § 13. Naar der uden for Stadens Volde ikke kan tilvejebringes behørigt Afløb for Spildevandet fra en Bygning eller andet skadeligt Vand fra bebyggede eller ubebyggede Grunde, uden at det ledes over tilstødende, i andres Eje værende Grunde, kan Magistraten, efter at have givet disses Ejere Lejlighed til at erklære sig, fastsætte, at og hvorledes Vandet skal føres til et offentligt Vandløb. Magistraten har da tillige at bestemme, hvem der skal udføre Arbejdet og bære de dermed forbundne Udgifter, til hvilken Tid det skal være færdigt, hvem der skal vedligeholde Anlægget, og hvilken Erstatning der skal udredes, alt i Overensstemmelse med Grundsætningerne i Frd. 25. Juni 1790 § 2 og 29. Juli 1846. — Udføres Arbejdet ej inden den fastsatte Tid, foranstaltes det af Magistraten udført for Vedkommendes Regning. § 14. Klages der

over Vedligeholdelsen af et paa fornøynete Maade tilvejebragt Vandløb eller af andre private Vandløb i Forstæderne, som er bestemte til at aflede Vandet fra flere særskilte Ejendomme, har Magistraten ligeledes derom at tage Bestemmelser og i fornødent Fald at bringe dem til Udførelse for Vedkommendes Regning. § 15. Den Erstatning, de Anlægsomkostninger og de Bidrag til Vedligeholdelsen, som det i Medfør af §§ 13 og 14 tilkommer nogen at udrede, kan i Mangel af Betaling efter foregaaende lovlig Omgang inddrives ved Udpantning med Fortrinsret i Lighed med de i § 6 indeholdte Forskrifter. Paa samme Maade og med samme Fortrinsret kunne de Udgifter inddrives, som af det Offentlige maatte anvendes til Udførelse af de i §§ 8 og 12 omhandlede Arbejder. § 16. Naar det befindes, at der ved en af Magistraten fastsat Fordeling af Vedligeholdelsesbyrden med Hensyn til de i §§ 8, 13 og 14 omhandlede Anlæg er paalagt en Ejer en forholdsvis større Andel, end der under senere forandrede Forhold rettelig bør paahvile ham, saa som naar andre Ejere ved Bebyggelse af deres Grunde er komne til at drage væsentlig større Nytte af samme Foranstaltning, end da Fordelingen skete, kan Magistraten foretage en Omfordeling af bemeldte Vedligeholdelsesbyrder. § 17. Klager over Kommunalbestyrelsens eller Magistratens Beslutninger eller Foretagender i Overensstemmelse med denne Lov kan forelægges vedkommende Ministerium til Afgørelse. Dog fritages den paagældende ikke ved Klage til Ministeriet for at efterkomme et ham givet Paalæg.

Lov Nr. 181 af 29. April 1938 om Byplaner.

Byplaner.

§ 1. Efter Indstilling af Kommunalbestyrelsen kan Indenrigsministeriet godkende en Byplan for vedkommende Kommune eller en Del af denne. — For enhver Købstad og for enhver anden samlet Bebyggelse, der overvejende udgøres af Bygninger til andet end Landbrugsformaal, og som omfatter mere end 1000 Indbyggere, skal der inden 5 Aar efter denne Lovs Ikrafttræden ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning tilvejebringes en Byplan efter Reglerne i denne Lov. — Planen skal indeholde Bestemmelser af de i § 2, 2det Stykke, Nr. 1—5, omhandlede Arter i det Omfang, som er for-

nødent for at sikre en hensigtsmæssig og tilfredsstillende Ordning af de fremtidige Vej- og Bebyggelsesforhold. — For Bebyggelser, der efter Lovens Ikrafttræden opnaar det foran angivne Indbyggertal, skal Byplanen tilvejebringes inden 5 Aar efter den Folketælling, ved hvilken Indbyggertallets Størrelse er konstateret. — Indenrigsministeren kan dog efter Andragende fra Kommunalbestyrelsen indrømme Fritagelse for eller Lempelser af Forpligtelserne ifølge foranstaaende Bestemmelser. — Naar det i øvrigt skønnes nødvendigt at tilvejebringe en Byplan for et Omraade, kan Indenrigsministeren — ogsaa inden de foran angivne Frister og uden Hensyn til Indbyggertallet — med Byplannævnets Tilslutning paalægge Kommunalbestyrelsen at tilvejebringe en Byplan og i fornødent Omfang bringe de i denne omhandlede Anlæg til Udførelse inden en vis Frist. Det kan dog ikke i Medfør af nærværende Bestemmelse paalægges Kommunalbestyrelsen at tilvejebringe Byplanen med kortere Varsel end 2 Aar. — Skulde de foran omhandlede Forpligtelser eller de i Medfør af foranstaaende Bestemmelser meddelte Paalæg ikke opfyldes, kan Indenrigsministeren med Byplannævnets Tilslutning foranledige tilvejebragt en Byplan af det angivne Indhold for det paagældende Omraade og i fornødent Omfang bringe de i Planen omhandlede Anlæg til Udførelse paa Kommunens Bekostning. — Til Tilvejebringelse og Udførelse af en Plan i Henhold til foregaaende Stykke kan Ministeren udøve de Kommunalbestyrelsen ved denne Lov og Lovgivningen i øvrigt tillagte Beføjelser. — Spørgsmaal om Udstrækningen af det Omraade, for hvilket Byplanen skal være gældende, eller hvilke Bestemmelser den skal indeholde for at opfylde Forpligtelsen ifølge foranstaaende Bestemmelser, afgøres af Indenrigsministeren med Byplannævnets Tilslutning. § 2. En Byplan bestaar af en Vedtægt, indeholdende de Bestemmelser vedrørende Omraadets Bebyggelse eller Anvendelse i øvrigt, som skal være gældende, bilagt med de nødvendige Kort og Plantegninger, om fornødent med Højdeangivelser. — I en Byplan kan der træffes Bestemmelser om: 1. Vejes Belliggenhed, Retning og Bredde, Byggenier og Hjørneafskæringer, Vejes indbyrdes Tilslutning, samt om, at der fra de til planlagte Hovedveje grænsende Arealer ikke skal have Adgangs- eller anden Façaderet til Vejene; 2. Belliggenheden af Torve og andre til almindelig Færdsel bestemte Pladser; 3. Belliggenheden af Spor og Ledningsanlæg; 4. Belliggenheden af offentlige Bygninger og Anlæg, derunder Sports- og Legepladser, Fly-

vepladser, Havnearealer, Lystanlæg, Parker samt Kirkegaard; 5. Bebyggelsesarter og deres Fordeling paa Omraadet, derunder i Henseende til Benyttelse, saa som til Bolig-, Forretnings- eller Industriformaal; 6. Byggegrundenes Dybde, Bredde og Arealindhold; 7. Bebyggelsens Beliggenhed og Udstrækning paa Grundene og om Bygningers indbyrdes Afstand; 8. Bebyggelsens ydre Udformning, saa som i Henseende til ensartede Højder og Tagformer; 9. Bevaring af et Omraade i Overensstemmelse med dettes hidtidige Karakter i Henseende til Bebyggelse og Beplantning.

Markplaner.

§ 3. For Omraader paa Landet og paa Købstædernes Markjorder, som ikke er inddraget under bymæssig Bebyggelse, og for hvilke Udfærdigelse af Byplaner skønnes ufornoden, kan der ved Markplaner, som affattes, vedtages, fremlægges til Eftersyn, godkendes, bekendtgøres og tinglyses efter de for Byplaner gældende Regler, træffes Bestemmelser om de i § 2, 2det Stykke, Nr. 1—3, omhandlede Emner og om Regulering i Hovedtræk af de i § 2, 2det Stykke, Nr. 4 og 5 omhandlede Forhold. — Forudsættes en Markplan at skulle omfatte flere Kommuners Omraader, og kan der ikke opnaas Enighed herom eller om Planens nærmere Indhold mellem de paagældende Kommunalbestyrelser, træffes endelig Afgørelse af Indenrigsministeren med Tilslutning af Byplannævnet. — Naar Omstændighederne taler derfor, kan Ministeren paalægge Nævnet at gøre Sagen til Genstand for Undersøgelse, Forhandling og Mægling mellem Parterne, inden Afgørelsen træffes. § 4. Byplannævnet bestaar af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand og 4 andre Medlemmer, hvoraf Bestyrelserne for Den danske Købstadforening, De samvirkende Sogneraadsforeninger, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og Dansk Byplanlaboratorium hver udpeger et Medlem. — Endvidere udpeger Indenrigsministeren blandt de i § 19 omhandlede sagkyndige to Medlemmer til at indtræde i Nævnet, men uden Stemmeret. — Saavel for Formanden som for hvert af de øvrige Medlemmer udpeges en eller flere Stedfortrædere. — Ved Behandling af en Sag, som udelukkende angaar en eller flere Sognekommuner, indtræder et af Amtsradsforeningen i Danmark udpeget Medlem i Stedet for det af Købstadforeningen udpegede Medlem. Ved Behandlingen af en Sag, som angaar København, Frederiksberg eller en eller flere Kommuner i Københavns Amtsradsreds, be-

staar Nævnet af en af Indenrigsministeren udnævnt Formand og 5 andre Medlemmer. Af disse udpeger Bestyrelserne for Amtsradsforeningen i Danmark, De samvirkende Sogneraadsforeninger, Fællesorganisationen af Landkommuner med bymæssig Bebyggelse og Dansk Byplanlaboratorium hver et Medlem, medens det femte Medlem udpeges af Indenrigsministeren til at repræsentere Hovedstadsomraadets særlige Interesser. Endvidere udpeger Indenrigsministeren ligeledes 2 af de i § 19 omhandlede sagkyndige til at tiltræde dette Nævn som Medlemmer uden Stemmeret. — Nævnets Beslutninger træffes med almindelig Stemme flerhed. I Tilfælde af Stemmelighed gør Formandens Stemme Udslaget. — Nævnets Funktionstid er 6 Aar. § 5. Bestemmelserne i §§ 2 og 3 medfører ingen Indskrænkning i Adgangen ifølge Bygningslovgivningen til ved Bygningsreglementer og Bygningsvedtægter at træffe Bestemmelser om Bebyggelsens Forhold til Veje og Skel og om dens Ordning i øvrigt i Henseende til Bygningshøjde, Lysafstande m. v. — I By- eller Markplanen skal optages Bestemmelser om, under hvilke Forudsætninger og paa hvilken Maade der med Hensyn til Ombygning af bestaaende Bebyggelse, jfr. § 11, b, eller i andre Tilfælde skal kunne dispenseres fra enkelte eller flere af Planens Bestemmelser. — En godkendt By- eller Markplan kan ændres eller udvides med yderligere Bestemmelser, ligesom en godkendt Markplan kan udvides til en Byplan efter de i denne Lov indeholdte Regler om Vedtagelse og Godkendelse af nye Planer. — Godkendelsen af en i Medfør af § 2, Nr. 9, truffen Bestemmelse kan af Ministeriet ændres eller ophæves, naar Forholdene paa det paagældende Omraade skønnes at være væsentlig forandrede.

Adgang til Opmaaling.

§ 6. Enhver Grundejer er forpligtet til efter rimeligt Varsel af mindst en Uge at give Kommunen Adgang til at foretage de til Udarbejdelse af eller Kontrol med Byplaner og Markplaner fornødne Arbejder og til at lade de under saadanne Arbejder anbragte Mærker urørte. Saafremt Mærkernes Anbringelse ikke er ganske kortvarig, skal den ske paa Hegn, Huse eller i Nærheden af disse eller i Jordoverfladen, saaledes at den ikke hindrer Ejendommens sædvanlige Benyttelse.

Frelæggelse, Bekendtgørelse.

§ 7. Før et Forslag til en By- eller Markplan indsendes til Indenrigsministeriet, skal det fremlægges til offentligt Eftersyn paa et for

Beboerne bekvemt Sted i mindst 3 Uger. Om Fremlæggelsen skal der ske offentlig Bekendtgørelse paa den i Kommunen brugelige Maade, og Bekendtgørelsen skal angive Forslagets Omraade og fastsætte en Frist, ikke under 6 Uger fra Bekendtgørelsens Dato, for Adgang til at fremkomme med Indsigelser mod og Ændringsforslag til Forslaget. Endvidere bør Meddelelse om Fremlæggelsen i anbefalet Brev saa vidt muligt tilsendes de af Forslaget berørte Grundejere og Panthavere, hvis Adkomst fremgaar af Tingbogen. — Fremkomne Indsigelser og Ændringsforslag, som ikke bliver taget til Følge af Kommunalbestyrelsen, skal medfølge Forslaget, naar dette indsendes til Indenrigsministeriets Godkendelse. — Ministeriet kan, naar det skønnes, at et foreliggende Forslag bør ændres i en eller flere Henseender, forinden Godkendelse meddeles, bestemme, at Forslaget med de tilsigtede Ændringer ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning paa ny skal fremlægges til almindeligt Eftersyn i Forbindelse med offentlig Bekendtgørelse herom efter Reglerne i Stk. 1, og at der derom skal ske særlig Meddelelse til Ejerne af en eller flere af Planen omfattede Ejendomme, samt fastsætte en ny Frist for Indgivelse af Indsigelser og Ændringsforslag. — Paa tilsvarende Maade kan Kommunalbestyrelsen, naar den paa Grundlag af fremkomne Indsigelser eller Ændringsforslag maatte beslutte at foretage Ændringer i det oprindelige Forslag, foranledige fornyet Fremlæggelse af Forslaget med Ændringer. — Med Hensyn til Forslag, der behandles efter Reglerne i § 3, 2det—3die Stykke, bestemmer Indenrigsministeriet, hvornaar og hvorledes de paagældende Forslag skal fremlægges til det i nærværende Paragraf omhandlede Eftersyn.

Virkning af Forslag til By- og Markplaner.

§ 8. Saa snart den i § 7, 1ste Stykke, omtalte Bekendtgørelse har fundet Sted, maa indtil videre intet Areal, der er omfattet af Planen, bebygges eller paa anden Maade anvendes i Strid med den, jfr. § 11, uden Samtykke af den Myndighed, der har udarbejdet det fremsatte Forslag. En Kommunalbestyrelsens Nægtelse af saadant Samtykke kan indankes for Indenrigsministeriet. — Er Planen ikke godkendt inden 1 Aar fra Bekendtgørelsens Dato, bortfalder den heromhandlede Virkning af Bekendtgørelsen. Den nævnte Frist kan dog paa Kommunalbestyrelsens Begæring af Indenrigsministeriet forlænges med indtil 6 Maaneder, naar dette maa anses for ønskeligt for at

tilendebringe Behandlingen af de foreliggende Erstatningsspørgsmaal, eller af Hensyn til en i Henhold til § 7, 3die og 4de Stykke, foranlediget ny Fremlæggelse til offentligt Eftersyn. — Med Hensyn til Arealer, der er beliggende i andre Kommuner, der modsætter sig Foranstaltningen (jfr. § 3, 2det Stykke), indtræder den heromhandlede Virkning af Bekendtgørelsen kun, for saa vidt Indenrigsministeriet maatte bestemme det.

Foreløbigt Forbud.

§ 9. Efter Begæring af en Kommunalbestyrelse, som er i Færd med at udarbejde en By- eller Markplan, kan Indenrigsministeriet nedlægge Forbud imod, at en Ejendom, der kan ventes at blive omfattet af Planen, anvendes paa en Maade, der maa antages at komme i Strid med Planen. Saadant Forbud kan kun nedlægges for et Tidsrum af eet Aar og kan ikke uden Byplannævnets Samtykke nedlægges mere end een Gang.

Tinglysning m. m.

§ 10. Umiddelbart efter at Byplanen eller Markplanen er godkendt, skal Meddelelse derom ved Kommunalbestyrelsens Foranstaltning bekendtgøres paa den i Kommunen brugelige Maade og tinglyses paa de af Planen omfattede Ejendomme. — Byplanen og Markplanen skal respekteres ikke alene af Ejendommenes Ejere og Brugere, men ogsaa af Panthavere og andre Indhavere af Rettigheder i Ejendommene, ligegyldigt hvornaar saadan Ret over Ejendommen er erhvervet.

Virkning af By- og Markplanen.

§ 11. Inden for et Omraade, som omfattes af en godkendt Byplan eller Markplan, maa a. intet Areal bebygges eller paa anden Maade anvendes i Strid med Planen, b. ingen Bebyggelse ved Om- eller Tilbygning udvides i Strid med Planen, c. ingen Udstykning approberes, forinden det ved Attest fra en Landinspektør er godtgjort, at den ikke er i Strid med Planen, d. ingen Vej anlægges, forinden dens Vejskel er afsat af en Landinspektør overensstemmende med Planen. — Udgifterne til forannævnte Attestudstedelse og i det hele til Konstatering af, at de under a., b., c. og d. nævnte Foranstaltninger ikke er i Strid med Planen, samt til Tinglysning efter § 10, afholdes af den Kommune, som har foranlediget Planens Godkendelse.

Ekspropriation m. m.

§ 12. De private tilhørende Grunde, Bygninger, Vandarealer, Bolværker m. v., som er fornødne til Anlæg af de i en godkendt Byplan afsatte Veje, Torve, Pladser, Kirkegaarde, Spor og Ledningsanlæg eller til Opførelse af de i Planen afsatte offentlige Bygninger eller andre Anlæg, eller som det i øvrigt er af væsentlig Betydning for det offentlige at raade over for at gennemføre Planens Bestemmelser, skal, naar Kommunalbestyrelsen derpaa gør Fordring, afstaas mod Erstatning efter denne Lovs Regler. — Private Servitutter og Brugsrettigheder, som vel ikke kan anses for bortfaldne i Henhold til § 10, 2det Stykke, som uforenelige med de i Byplanen indeholdte Bestemmelser om et Omraades fremtidige Bebyggelse eller Benyttelse, men som det dog er af væsentlig Interesse for det offentlige at raade over af Hensyn til Gennemførelsen af en Byplan, kan af Kommunalbestyrelsen fordres afstaaet mod Erstatning efter denne Lovs Regler. — Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en i Medfør af denne Paragraf fordret Afstaaelse kan af vedkommende Ejer eller berettigede indstilles til Indenrigsministerens Afgørelse inden 6 Uger efter Modtagelsen af Meddelelsen om Kommunalbestyrelsens Beslutning.

§ 13. Naar der i Medfør af en Byplan fordres Afstaaelse af en Del af en Ejendom eller af Rettigheder knyttet til denne, og den tilbageblivende Del, af Ejendommen efter den fordrede Afstaaelse efter Vurderingskommissionens Skøn vilde faa en saadan Størrelse, Form, Beliggenhed eller Beskaffenhed i øvrigt, at den ikke mere vil kunne udnyttes som selvstændig Ejendom i Overensstemmelse med den af Ejendommen hidtil gjorte Brug, kan Ejeren inden 6 Uger efter Modtagelsen af Meddelelsen om den fordrede Afstaaelse begære hele Ejendommen overtaget af Kommunen mod Erstatning. Denne Ret tilkommer fremdeles Ejeren, naar Ejendommen har været knyttet til en Virksomhed, hvortil den efter den fordrede Afstaaelse af en Del af Ejendommen eller af Rettigheder knyttede til denne efter Vurderingskommissionens Skøn ikke længere hensigtsmæssigt vil kunne benyttes. — Naar en Ejendom begæres overtaget af Kommunen efter foranstaaende Regler, vil dens Værdi ved Erstatningsberegningen være at ansætte efter den af samme hidtil gjorte Brug.

§ 14. Naar et Areal ifølge en By- eller Markplan er bestemt til offentlige Anlæg af de i § 2, 2det Stykke, Nr. 4, omhandlede Arter, og vedkommende Ejer som Følge af Bestemmelsen efter Vurderingskommissionens Skøn afskæres fra en efter Ejendommens Beliggenhed og

øvrigt Beskaffenhed økonomisk rimelig og forsvarlig Udnyttelse af Arealet, svarende til den af andre tilstødende eller omliggende Arealer faktisk stedfindende Udnyttelse, kan Ejeren begære Arealet overtaget af Kommunen mod Erstatning. — Udgør Arealet kun en Del af en Ejendom, og vil Afstaaelsen medføre de i § 13 omhandlede Følger for Ejendommens Restareal, kan Kravet om Kommunens Overtagelse omfatte Ejendommen i dens Helhed. — I Tilfælde af Kommunens Overtagelse af et Areal i Henhold til denne Paragraf vil Arealets Værdi ved Erstatningsberegningen være at ansætte i Forhold til de Omstændigheder, der begrunder Kravet om Overtagelse, uden Hensyntagen til den ifølge Planen tilsigtede Anvendelse af Arealet.

§ 15. Saafremt de i et Forslag til By- eller Markplan indeholdte Vej- eller Byggelinier bevirker, at den bebyggelige Del af en Ejendom bliver saa lille eller saaledes beskaffen, at den efter Vurderingskommissionens Skøn ikke hensigtsmæssigt kan anvendes til Bebyggelse, vil der kunne ydes Ejeren Erstatning herfor, naar han godtgør, at dette Forhold vil paaføre ham paaviselige Tab. — Begæring om Erstatning vil i dette Tilfælde være at fremsætte inden den i § 7, 1ste Stykke, omhandlede Frist for Fremsættelse af Indsigelser. Kommunalbestyrelsen kan dog frigøre sig for Erstatningskravet, saafremt den frafalder Kravet om Fastsættelse af den paa-gældende Vej- eller Byggelinie senest 6 Uger efter at være gjort bekendt med Vurderingskommissionens Afgørelse.

Almindelige Bestemmelser om Erstatning.

§ 16. Størrelsen af de Erstatninger, som tilkommer vedkommende Ejere i Henhold til §§ 12—15, fastsættes i Mangel af mindelig Afgørelse af den samme Myndighed, som foretager Taksation ved Afstaaelse af Grund til Gader og Veje i Kommunen. — Saafremt der ikke i en for Kommunen gældende Vedtægt er fastsat Bestemmelser herom, træffes Afgørelsen af en Kommission bestaaende af 2 af Amtsraadet for hele Amtsraadskredsen og for Amtsraadets Valgperiode valgte Medlemmer, af hvilke det ene af Amtsraadet udpeges som Kommissionens Formand, samt af 2 af Retten for det foreliggende Forslag udmeldte uvildige Mænd. I Tilfælde af Stemmelighed tiltrædes Kommissionen af en af Præsidenten for vedkommende Landsret udnævnt Opmand. For hver af Kommissionens Medlemmer skal være udpeget en Stedfortræder. — For Københavns Vedkommende foretages Vurderinger i Henhold til denne Lov af den i Henhold til

Lov af 14. December 1857, jfr. Lov Nr. 85 af 31. Marts 1926, nedsatte Taksationskommission. § 17. Ved Fastsættelse af en Erstatning bliver heri at afkorte den Forøgelse i Værdi, som Ejendommen i øvrigt skønnes at opnaa ved de trufne Foranstaltninger. Som Følge heraf kan Erstatning ganske bortfalde, naar Foranstaltningerne skønnes at medføre større Fordel for Ejeren end Værdien af den afstaaede Grund eller Raadighed udgør. § 18. I de i § 13, 1ste Stykke, § 14, 2det Stykke, og § 15, 1ste Stykke, omhandlede Tilfælde skal Vurderingskommissionen søge tilvejebragt hensigtsmæssige Omdelinger enten ved Overdragelser mod Vederlag i Penge eller ved Mangelæg. I Mangel af mindelig Overenskomst kan Vurderingskommissionen, naar de stedlige Forhold i væsentlig Grad taler derfor, paabyde Mangelæg mellem Jordstykker af samme Værdi efter Vurderingskommissionens Ansættelse. § 19. I alle Sager angaaende Erstatningskrav i Medfør af denne Lov skal den paagældende Kommission antage teknisk sagkyndig Medhjælp, der skal deltage i Behandlingen af de fremsatte Erstatningskrav og vejlede Kommissionen med Hensyn til Sagens tekniske Spørgsmaal, men ikke deltager i Kommissionens Afstemninger. Disse sagkyndige vælges blandt en Række af Indenrigsministeriet udpegede særlige sagkyndige. — I øvrigt kan Kommunalbestyrelsen beslutte, at Kommissionen særlig i Tilfælde af Taksation ved Afstaaelse af Grund og Bygninger skal tiltrædes af en Landinspektør til at bistaa Kommissionen ved Taksationen, dog uden Stemmeret. § 20. Kommissionen skal træffe Afgørelse om Afholdelse af Sagens Omkostninger, derunder Honorarer til Kommissionens Medlemmer og sagkyndige, og kan af Klageren i Sagen kræve deponeret et Beløb til Bestridelse af disse Udgifter. — De af Kommissionen ikendte Omkostninger kan inddrives ved Udpantning. § 21. Kommissionens Afgørelse af de den forelagte Erstatningskrav træffes snarest, efter at der er givet saavel Kommunalbestyrelsen som de enkelte Klagere Lejlighed til at fremskaffe de Oplysninger, som Kommissionen maatte anse for nødvendige, og efter at der er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig over de fremkomne Oplysninger, derunder saadanne, som Kommissionen selv maatte have fremskaffet, saavel som om det i Sagen i øvrigt anførte. § 22. Erstatningskrav eller Krav om en Ejendoms Overtagelse af Kommunen i Medfør af § 13, der fremsættes efter Udløbet af de i foregaaende Paragraffer omhandlede Frister, er uden Betydning; men i øvrigt er saadanne Krav ikke betingede af, at der af Klageren er

fremSAT Indsigelse mod Planen i Medfør af § 7. § 23. Erstatning vedrørende en pantebehaftet Ejendom udbetales i Mangel af anden Aftale mellem Panthaverne til disse i den Orden, hvori de efter Tingbogen er panteberettigede, og i det Omfang, som er fornødent til Panthavernes Fyldestgørelse for den ved Ekspropriationen foranledigede Forringelse af deres Pantesikkerhed, medens den eventuelt resterende Del af Erstatningen udbetales til Ejeren. § 24. Tvistigheder mellem to eller flere Kommuner om, hvilken Kommune der skal udrede en Erstatning eller de med en Plans Tilvejebringelse i øvrigt forbundne Udgifter, afgøres af Indenrigsministeriet.

Forskellige Bestemmelser.

§ 25. Overtrædelse af Bestemmelserne i denne Lov og af de i Medfør heraf af de vedkommende Myndigheder trufne Afgørelser og nedlagte Forbud straffes med Bøder fra 40 Kr. — Sager herom behandles som Politisager. — Endvidere er den, som overtræder denne Lov, pligtig efter Kommunalbestyrelsens Forlangende at omgøre den ved Overtrædelsen skabte retsstridige Tilstand. Indenrigsministeriet kan dog under særlige Omstændigheder, efter indhentet Erklæring fra Kommunalbestyrelsen, gøre Undtagelser herfra. § 26. En Kommunalbestyrelses Beslutning i Medfør af en stadfæstet By- eller Markplan kan indankes for Indenrigsministeriet inden 4 Uger, efter at Beslutningen er meddelt Klageren. — Søgemaal angaaende noget ved Lovens Anvendelse opstaaet Spørgsmaal, der ikke er undergivet Forvaltningens endelige Afgørelse, skal anlægges inden 6 Uger, efter at den Afgørelse, der ønskes prøvet, er meddelt Klageren. § 27. Kommunalbestyrelsen kan fordre Politiets Bistand til Gennemførelse af de Paalæg, der maatte gives i Overensstemmelse med denne Lovs Bestemmelser. § 28. Lov Nr. 122 af 18. April 1925 om Byplaner ophæves. — Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

Lov Nr. 212 af 31. Maj 1939 om Boligtilsyn og Sanering af usunde Bydele.

Kapitel I.

Om Boligers Indretning og Tilstand.

§ 1. Bygninger, der benyttes til Beboelse eller Ophold for Mennesker, skal stedse være saaledes indrettet og i en saadan Stand, at de

ikke frembyder Fare for Sundhedstilstanden hos de Personer, for hvem de tjener som Bolig eller Opholdssted, eller for Menneskers Sikkerhed i Tilfælde af Ildebrand. — Kravene gælder saavel egentlige Beboelses- og Opholdsrum som Trapper, Gange og lignende Rum samt Gaardspladser. § 2. Beboelses- og Opholdsrum skal for i Overensstemmelse med § 1 at kunne anses for sundhedsmæssigt tilfredsstillende i det mindste opfylde følgende Krav: 1) yde Beskyttelse mod Fugtighed, Kulde og Hede, 2) give fyldestgørende Adgang for Dagslys, 3) give forsvarlig Adgang til Fornyelse af Luften i samtlige Rum, idet alle Opholdsrum, herunder Køkkener, skal være forsynet med et eller flere oplukkelige Vinduer direkte ud til det fri, og 4) yde Mulighed for tilstrækkelig Opvarmning. — Endvidere maa det kræves, at de enkelte Lejligheder skal 5) have Adgang til godt og tilstrækkeligt Drikkevand, 6) have behørigt Afløb for Spildevand og 7) have tilfredsstillende Adgang til W. C. eller, hvor W. C.-Indlæg ikke er paabudt, til forsvarligt indrettede Klosetrum. — Indretningen af de enkelte Lejligheder og Rum og Adgangsforholdene til disse maa derhos være saaledes, at de Personer, som opholder sig i vedkommende Ejendom, ikke derigennem udsættes for særlig Fare i Brandtilfælde. § 3. En Bolig maa ikke anvendes til varigt Ophold for flere Mennesker end forsvarligt under Hensyn til Størrelsen og Værelsernes Antal. Om en Lejlighed er overbefolket, afgøres bl. a. under Hensyntagen til dens Beliggenhed og dens Lys- og Luftforhold, dog at Rumindholdet af hele Lejligheden mindst skal svare til 12 m³ for hver Beboer i en Kælder- eller Stuelejlighed og 10 m³ i andre Beboelseslejligheder.

Kapitel II.

Om Boligtilsyn.

§ 4. Overtilsynet med, at de i denne Lov omhandlede Bygninger og Rum i de tre Hovedstadskommuner og Købstæderne samt i Landkommuner med større bymæssige Bebyggelser opfylder de i Kapitel I indeholdte Krav og i det hele er i lovlig Tilstand, paahviler et for hele Landet fælles Boligtilsynsraad (jfr. § 5), medens det direkte Tilsyn varetages af stedlige Boligtilsyn. Dette udgøres i Mangel af anden Bestemmelse (jfr. 2det og 4de Stykke) af vedkommende Sundhedskommission, dog at denne med Indenrigsministerens Godkendelse under Udøvelsen af Boligtilsynsvirksomheden kan ud-

vides med et eller flere sagkyndige Medlemmer, valgt af Kommunalbestyrelsen for Sundhedskommissionens sædvanlige Funktionstid. — I Købstæderne og andre Kommuner med større bymæssig Bebyggelse kan Indenrigsministeren dog, naar Forholdene gør det paakrævet, efter Forhandling med Kommunalbestyrelsen bestemme, at en særlig Boligkommission skal føre Tilsyn med Boliger og Opholdsrum i Kommunen og saaledes udgøre det stedlige Boligtilsyn. — Nedsættes der en særlig Boligkommission, skal dennes Sammensætning godkendes af Indenrigsministeren, der paaser, at baade den lægekyndige, rets-kyndige og bygningskyndige Sagkundskab er repræsenteret i Kommissionen. — Med Indenrigsministerens Godkendelse kan Kommunalbestyrelserne i flere Kommuner vedtage, at der skal dannes et enkelt fælles Boligtilsyn for de paagældende Kommuner Omraade. § 5. Boligtilsynsraadet bestaar af Medicinaldirektøren som Formand, 2 af Højesteret udpegede Dommere, der opfylder de i Retsplejeloven foreskrevne Betingelser for at beskikkes til Højesteretsdommer, og 2 af Indenrigsministeren udpegede bygningskyndige Medlemmer, hvoraf det ene skal være Arkitekt eller Bygningsingeniør, det andet Bygningshaandværker. — Indenrigsministeren udnævner samtidig Stedfortrædere for Formanden og for de af ham udpegede Medlemmer, medens Højesteret udnævner Stedfortrædere for de af Retten udpegede Medlemmer. — Udnævnelsen af Medlemmer og Stedfortrædere sker paa 6 Aar. — Sundhedsstyrelsen foretager det fornødne med Hensyn til Forberedelsen af Sagerne for Boligtilsynsraadet samt til Gennemførelse af Raadets Beslutninger. — Indenrigsministeren udfærdiger et Regulativ angaaende Raadets og Sundhedsstyrelsens Virksomhed i Medfør af denne Lov. — I de Sager, der herefter ikke kan afgøres af Raadets Formand alene, træffes Beslutninger med almindelig Stemme flerhed, dog at Formandens Stemme i Tilfælde af Stemmelighed gør Udslaget. — Sundhedsstyrelsen kan ved Udførelsen af sin Virksomhed i Medfør af denne Lov kræve alle fornødne Oplysninger af eller gennem offentlige Myndigheder, ligesom Styrelsen kan tilkalde Repræsentanter for vedkommende Kommunalbestyrelse eller Boligtilsyn. Embedslægerne skal bistaa Sundhedsstyrelsen i Sager vedrørende denne Lov. § 6. Boligtilsynsraadet skal overvaage Gennemførelsen af denne Lov ved at give almindelige Forskrifter for de stedlige Boligtilsyns Virksomhed, ved at lade foretage Eftersyn af Boliger, naar særlig Anledning dertil gives, ved at udføre andre Hverv til Fremme af Bolighygiejnen efter Inden-

rigsministerens nærmere Paalæg eller med dennes Godkendelse og ved at træffe de i denne Lov til Raadet særligt henlagte Afgørelser. — Boligtilsynsraadet kan ændre det stedlige Boligtilsyns Afgørelser, ligesom Raadet, naar særlige Grunde taler derfor, med Indenrigsministerens Bemyndigelse i det hele kan udøve det stedlige Boligtilsyns Beføjelser i Henhold til denne Lov. — Boligtilsynsraadet kan derhos træffe endelig Afgørelse vedrørende Klager over Boligtilsynets Beslutninger, jfr. § 23. § 7. Sundhedsstyrelsen antager det fornødne Personale til Bistand ved Varetagelsen af de til Styrelsen ved denne Lov henlagte Forretninger. § 8. Det paahviler Boligtilsynet ved periodisk Inspektion at paase, at Bygningerne med deri værende Boliger og øvrige Opholdsrum i Kommunen er i lovmæssig Tilstand og opfylder de i Kapitel I fastsatte Krav. For saa vidt angaar Lokaler, der er undergivet Tilsyn efter Arbejderbeskyttelseslovgivningen, fastsætter Indenrigsministeren efter Forhandling med Socialministeren, i hvilket Omfang Tilsynet med, at de i § 2 fastsatte Krav er opfyldt, skal føres af Arbejds- og Fabriktilsynet i Stedet for af Boligtilsynet. — Boligtilsynet skal derhos særlig foretage Inspektion af og have Opmærksomheden henvendt paa saadanne Bygninger, hvis Beliggenhed, Størrelse, Indretning el. lign. giver Grund til at befrygte, at deres Tilstand ikke er sundhedsmæssigt betryggende. — De paagældende Ejere, Beboere og Brugere er pligtige at give Boligtilsynsmyndighederne Adgang til Lokaliteterne og til efter skriftlig Tilsigelse at give Møde for Tilsynet. — Om fornødent kan Adgang til vedkommende Ejendom foranlediges tilvejebragt ved Politiets Hjælp. Boligtilsynet kan kræve alle fornødne Oplysninger af vedkommende Ejendoms Ejere og Brugere, ligesom offentlige Myndigheder paa Begæring skal stille de Oplysninger, de maatte sidde inde med vedrørende Boligvæsen, Bygningsvæsen o. lign., til Raadighed for Boligtilsynet. — Lægges der af Ejere, Beboere eller andre Hindringer i Vejen for Boliginspektionen, eller efterkommes Boligtilsynsmyndighedernes Mødetilsigelser eller Krav om Meddelelse af Oplysninger ikke, straffes de paagældende med Bøder. § 9. Boligtilsynet skal saa vidt muligt være opmærksom paa mulige Overtrædelser af Byggelovgivningen. Det samme gælder den øvrige Lovgivning, for saa vidt angaar Forskrifter, der tilsigter Opnaaelsen af Formaal, der er beslægtede med de i nærværende Lov omhandlede. — Tilsynet skal i paakommende Tilfælde give vedkommende Myndighed Meddelelse om forefundne eller formodede Overtrædelser.

Kapitel III.

Forbud mod Benyttelse af usunde Boliger og Opholdsrum.

§ 10. Boligtilsynet kan nedlægge Forbud mod, at en Bygning eller en Del af denne anvendes til Beboelse eller Ophold, naar vedkommende Bygning eller Rum i væsentlig Grad og paa en Maade, der ikke skønnes at kunne afhjælpes, afviger fra et eller flere af de i §§ 1 og 2 fastsatte almindelige Krav. — Som uafhjælpelige betragtes Manglerne, selv om Ændringer eller Istandsættelse vilde kunne afbøde de mest fremtrædende Ulemper, naar den paagældende Bygning eller vedkommende Rum dog i øvrigt vilde vedblive at være væsentlig ringere end de Bygninger eller Rum i Kommunen, der opfylder den gældende Bygge- og Sundhedslovgivnings Forskrifter. § 11. Det i forrige Paragraf omhandlede Forbud meddeles af Boligtilsynet skriftligt ved anbefalet Brev saa vidt muligt saavel til Ejeren af den paagældende Ejendom som til Brugeren af den eller de paagældende Lokaliteter og til de Panthavere, hvis Adkomst fremgaar af Tingbogen. I Meddelelsen skal gives Oplysning om den i § 23 hjemlede Klageret. — Fraflytning og Rydning af Rummene skal finde Sted inden Udløbet af den i hvert enkelt Tilfælde af Boligtilsynet fastsatte Frist, der som Regel ikke bør overstige 6 Maaneder. — Virkningen af Forbudet kan dog udskydes enten indtil videre eller i et nærmere fastsat Tidsrum, naar Forholdene taler derfor, navnlig naar Beboerne selv er Ejere af Ejendommen. — Om Forbudet skal der omgaaende gøres Indberetning til Sundhedsstyrelsen. — Forbudet vil ved Boligtilsynets Foranstaltning være at tinglyse paa Ejendommens Blad i Tingbogen. § 12. Skønner Boligtilsynet, at en Ejendom, en Lejlighed, et Værelse eller Rum, der benyttes til Opholdssted for Mennesker, er behæftet med saa væsentlige Mangler, derunder Urenlighed, at Benyttelsen bør ophøre, men at Manglerne dog maa betragtes som afhjælpelige, kan Boligtilsynet paabyde saadanne Foranstaltninger foretaget, som skønnes fornødne for, at Benyttelse kan finde Sted uden Skade for vedkommende Personers Sundhed. — Efterkommes Paabudet ikke inden den af Boligtilsynet fastsatte Frist, kan Boligtilsynet i Medfør af Bestemmelsen i § 10, 1ste Stykke, under Iagttagelse af de i § 11 angivne Forholdsregler forbyde Benyttelsen, der da ikke maa genoptages uden Boligtilsynets Samtykke. § 13. Har en Ejendom sundhedsmæssige Mangler, der vel ikke er af en saadan Art, at dens Benyttelse ifølge § 10 straks kan forbydes,

men dens Beskaffenhed i sundhedsmæssig Henseende paa Grund af særlig utidssvarende eller brandfarlig Byggemaade eller særlig slet Tilstand dog maa anses for liggende under de Krav, der maa stilles til Ejendomme, som finder Anvendelse til Beboelse, kan Boligtilsynet, saafremt Ejeren ikke tilbyder en Ombygning af Ejendommen, der godkendes af Boligtilsynsraadet, til Udførelse inden for en af dette fastsat Frist, beslutte, at Ejendommen eller Dele af denne ikke maa benyttes til Bolig eller Opholdssted for Mennesker efter Udløbet af et af Boligtilsynet fastsat Aaremaal. Dette Aaremaal kan ikke sættes til mindre end 12 Aar. — Om Beslutningens Meddelelse og Tinglysning og om Indberetning til Sundhedsstyrelsen finder Reglerne i § 11 tilsvarende Anvendelse. — Saafremt Ejeren eller en Panthaver, naar Udløbet af den i 1ste Stykke nævnte Frist nærmer sig, maatte ønske Spørgsmaalet om den fortsatte Anvendelighed af Ejendommen eller en Del af denne optaget til fornyet Prøvelse, kan han inden 1 Aar før Fristens Udløb indbringe Sagen for Boligtilsynet, der derefter afgør, om Fristen kan forlænges. § 14. At en Beslutning er truffet i Medfør af § 13 vedrørende en Ejendom, er ikke til Hinder for, at de i § 10 eller § 12 omhandlede Forbud eller Paabud bringes i Anvendelse paa Ejendommen, naar denne efter Meddelelsen af Beslutningen i Medfør af § 13 paa Grund af Forhold, der ikke paa det Tidspunkt kunde være taget i Betragtning — f. Eks. paa Grund af utilstrækkelig Vedligeholdelse —, er kommet i en Tilstand som den henholdsvis i § 10 eller § 12 forudsatte. § 15. Efter at Tinglysning af Forbud i Medfør af § 10 eller § 12, 2det Stykke, eller af Beslutning i Medfør af § 13 har fundet Sted, maa den paagældende Ejendom ikke prioriteres eller omprioriteres ud over Ejendommens Grundværdi med offentlige Midler, hvorved i denne Lov forstaas Stats-, Kommune-, Overformynderi-, Kreditforenings-, Hypotekforenings-, Sparekasse-, Forsikringsselskabs- og Legatmidler. — Undtagelse herfra kan vedtages af Boligtilsynet, naar kun en ganske uvæsentlig Del af den paagældende Ejendom er omfattet af Forbudet eller Beslutningen. — Boligtilsynet kan dog tillade Omprioritering ud over Ejendommens Grundværdi i de i § 13 omhandlede Tilfælde under Forudsætning af, at det nye Laan ifølge de betingede Afdragsvilkaar i Løbet af den i § 13, 1ste Stykke, omhandlede Periode nedbringes saa meget, at Laanets Restgæld ved Periodens Slutning ikke overstiger Ejendommens Grundværdi paa det Tidspunkt, da Laanet ydes. § 16. Af de i §§ 10 og 13 omhandlede Ejendomme foretages pr. 1. Oktober

efter det nedlagte Benyttelsesforbud uden Udgift for Ejeren Vurdering til Ejendomsskyld under Hensyntagen til den ved Forbudet skete Indskrænkning i Ejendommenes Udnyttelsesmulighed. — De ved Forbud i Medfør af §§ 10, 12 og 13 foraarsagede Indskrænkninger i Benyttelsen af Bygninger eller Dele af disse medfører ikke Ret for eventuelle Lejere til Erstatning i Medfør af Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje og Lov Nr. 55 af samme Dato om Beskyttelse af Erhvervsvirksomheder i lejet Ejendom. — Bestemmelsen i 2det Stykke udelukker dog ikke en Lejer fra eventuel Ret til Erstatning hos Ejeren, naar Lejemaalet er indgaaet, efter at Ejendommen er blevet ramt af Beslutning i Medfør af § 13, og Ejendommen eller det lejede derefter, jfr. § 14, rammes af Forbud i Medfør af § 10 eller § 12, hvis Ansvaret for Forbudets Nedlæggelse maa tillægges Ejeren. § 17. Boligtilsynet har Pligt til at give Kommunalbestyrelsen (i København Magistraten) Meddelelse om de Tilfælde, i hvilke Personer, der er under egentlig offentlig Forsorg, betaler en Husleje, der skønnes at være urimelig høj i Forhold til det udlejedes Værd, og Kommunalbestyrelsen (Magistraten) er da, for saa vidt den skønner, at Lejerens Forhold og Sagens øvrige Omstændigheder taler derfor, berettiget til paa Lejerens Vegne at foranledige Spørgsmaalet om, hvorvidt den betingede Husleje staar i Misforhold til det lejedes Værd, prøvet af vedkommende Ret (i de tre Hovedstadskommuner den ved Lov Nr. 54 af 23. Marts 1937 om Leje nedsatte Voldgiftsret for København m. v.). Kommunen indestaar for samtlige de med Sagsanlægget forbundne Udgifter. — Med Hensyn til Lejligheder i Ejendomme, der omfattes af Beslutninger i Medfør af § 13, kan vedkommende Kommunalbestyrelse (i København Magistraten) indbringe Spørgsmaalet om Huslejens Størrelse for vedkommende Ret (Boligret) og derigennem opnaa dennes Afgørelse af, hvilken Husleje der maa anses for rimelig. Det er da Ejeren forbudt at betinge sig højere Leje end de af Retten fastsatte Beløb. — Boligtilsynet har Pligt til at holde Kommunalbestyrelsen underrettet om Vedtagelsen af Beslutninger i Medfør af § 13. § 18. Om de i Medfør af §§ 10 og 12 nedlagte Forbud og Paabud samt om de i Medfør af § 13 meddelte Beslutninger har Boligtilsynet Pligt til at give Underretning til de i § 9 omhandlede Myndigheder. § 19. Overtrædelse af de i Medfør af §§ 10—13 meddelte Forbud eller Paabud straffes med Bøder.

Kapitel IV.

Om Beboerne og om overbefolkede Lejligheder.

§ 20. Om enhver Dom eller anden Retsafgørelse vedrørende Straf for at drive Smugkro (Overtrædelse af Lov Nr. 99 af 29. Marts 1924 § 1, jfr. § 34) og for Overtrædelse af Straffelovens §§ 199, 228, 229 og 233 skal Politiet snarest give Børneværnsudvalget (i København Magistraten) Underretning med Oplysning om, i hvilken Ejendom Overtrædelsen er begaaet. Børneværnsudvalget (Magistraten) skal derefter undersøge, hvorvidt der i den paagældende Ejendom bor Børn, og i bekræftende Fald tage Stilling til, om de omhandlede Forhold af Hensyn til vedkommende Børns Velfærd giver Anledning til Foretagelse af særlige Foranstaltninger. — Saafremt Børneværnsudvalget (i København Børnenævnet) skønner, at det passerede giver Anledning til at befrygte, at de straffede Personers Forhold paa forargelig Maade vil udsætte Børn for skadelig Paavirkning, kan Børneværnsudvalget (Børnenævnet) træffe Beslutning om, at der skal gives Ejendommens Ejer Paalæg om at opsigte vedkommende Lovovertrædere. Børneværnsudvalget (Børnenævnet) retter herom Henvendelse til Boligtilsynet, der derefter giver Ejeren det af Børneværnsudvalget (Børnenævnet) vedtagne Paalæg om at opsigte med en af Tilsynet fastsat Frist. Uden Hensyn til bestaaende Opsigelsesbestemmelser, det være sig kontraktlige eller i Henhold til Loven, skal Ejeren være berettiget til at give saadan Opsigelse. — Undlader Ejeren at efterkomme Boligtilsynets Paalæg, kan Tilsynet selv foranledige det fornødne foretaget. — Lejere, der i Medfør af Bestemmelserne i denne Paragraf tvinges til Fraflytning, har ikke i den Anledning Krav paa Erstatning. — Den af Børneværnsudvalget (Børnenævnet) i Medfør af Stk. 2 truffne Beslutning kan af Ejeren inden 14 Dage, efter at Paalæget er meddelt af Boligtilsynet, eller for Lejerens Vedkommende inden 14 Dage, efter at de har modtaget Opsigelsen, indankes for Landsnævnet for Børneforsorg. § 21. Er en Beboelseslejlighed saa overbefolket, at dette efter Boligtilsynets Skøn er skadeligt for Beboernes Sundhed, er Tilsynet bemyndiget til at forbyde Lejlighedens Indehaver at have Personer, der ikke henhører til vedkommendes Familie og Husstand, boende hos sig. Hvis Antallet af Beboere ikke derved nedbringes saa meget, at Overbefolkningen ophører, kan Boligtilsynet paalægge Ejeren at opsigte Beboerne til at fraflytte Lejligheden. Om fornødent kan Tilsynet i

saa Tilfælde selv foranledige, at Udflytningen sker, og fastsætte en Grænse for Antallet af Beboere i Lejligheden. § 22. Finder Boligtilsynet, at Opholdet i Lejligheder, der indehaves af Familier med Børn, paa Grund af slet Vedligeholdelse, utilstrækkelig Renholdelse, uhensigtsmæssig Indretning eller af andre Grunde er skadeligt for Børnenes Sundhed, har Boligtilsynet Pligt til at underrette Børneværnsudvalget (i København Magistraten) derom.

Kapitel V.

Klage over Boligtilsynets Afgørelser.

§ 23. De af Boligtilsynet i Medfør af §§ 10, 12, 2det Stykke, 13 og 15 truffne Beslutninger kan inden en Frist af 4 Uger, efter at den paagældende har modtaget Meddelelse om Beslutningen, af vedkommende Ejere eller Panthavere paaklages for Boligtilsynsraadet, der træffer endelig Afgørelse om, hvorvidt Boligtilsynets Beslutning skal opretholdes, bortfalde eller ændres, eller om andre Foranstaltninger skal foretages. — De øvrige af Boligtilsynet truffne Beslutninger kan paa samme Maade paaklages inden en Frist af 14 Dage. Dog kan Beslutninger i Medfør af § 20 ikke indbringes for Boligtilsynsraadet. — Lejerne i de paagældende Ejendomme kan ikke for Boligtilsynsraadet paaklage andre Beslutninger end de i Medfør af § 21 truffne.

Kapitel VI.

Om Sanering af usunde Omraader.

§ 24. Naar en Kommunalbestyrelse med Boligtilsynsraadets Godkendelse skønner, at en bedre Ordning af Bebyggelsesforholdene inden for et, af en eller flere Ejendomme bestaaende, usundt eller brandfarligt Omraade er paakrævet, kan den fordre Afstaaelse mod Erstatning af de til Ordningens Gennemførelse fornødne Grunde og Bygninger, naar disse frembyder vægtige Betæneligheder af sundhedsmæssig eller brandteknisk Art, herunder Ejendomme, der har været Genstand for Beslutninger i Medfør af §§ 10, 12 og 13. Den samme Fordring om Afstaaelse kan stilles med Hensyn til Ejendomme, der er saaledes beliggende i Forhold til de nævnte Ejendomme, at det er nødvendigt at raade over dem af Hensyn til en tilfredsstillende Gennemførelse af den tilsigtede Ordning af Bebyggelsesforholdene. — Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en i Medfør af denne Para-

graf fordret Afstaaelse kan af vedkommende Ejer forelægges Indenrigsministeren til Afgørelse inden 6 Uger, efter at han har modtaget Meddelelse om Kommunalbestyrelsens Beslutning. — Efter Begæring af en Kommunalbestyrelse, som er i Færd med at udarbejde en Saneringsplan, kan Indenrigsministeren nedlægge Forbud imod, at en Ejendom, der kan ventes at blive omfattet af Planen, anvendes paa en Maade, der maa antages at komme i Strid med Planen. Saadant Forbud kan kun nedlægges for et Tidsrum af eet Aar og kan ikke uden Boligtilsynsraadets Samtykke nedlægges mere end een Gang. § 25. Ved Fastsættelse af Erstatning ved Ekspropriation af den i § 24 omhandlede Art skal tages Hensyn til Ejendommens Tilstand, Beliggenhed og øvrige Beskaffenhed, til særlige Tab, som maatte opstaa, hvor Ejeren selv bebor den hele eller den væsentlige Del af Ejendommen, samt til de om Ejendommen i Medfør af denne Lov, særlig dennes §§ 10 og 13, truffne Beslutninger, ligesom der skal bortses fra mulige Forbedringer, som maatte være foretaget efter, at der om Ejendommen er truffet Beslutning i Henhold til §§ 10 eller 13, saavel som fra Rettigheder, af hvad Art de end maatte være, der er stiftet over Ejendommen, efter at den foreskrevne Tinglysning har fundet Sted. § 26. Naar der i Medfør af en Saneringsplan, jfr. § 24, fordres Afstaaelse af en Del af en Ejendom eller af Rettigheder knyttet til denne, og den tilbageblivende Del af Ejendommen efter den fordrede Afstaaelse efter Taksationskommissionens Skøn vilde faa en saadan Størrelse, Form, Beliggenhed eller Beskaffenhed i øvrigt, at den ikke mere vil kunne udnyttes som selvstændig Ejendom i Overensstemmelse med den af Ejendommen hidtil gjorte Brug, kan Ejeren inden 6 Uger efter Modtagelsen af Meddelelsen om den fordrede Afstaaelse begære hele Ejendommen overtaget af Kommunen mod Erstatning. Denne Ret tilkommer fremdeles Ejeren, naar Ejendommen har været knyttet til en Virksomhed, hvortil den efter den fordrede Afstaaelse af en Del af Ejendommen eller af Rettigheder knyttet til denne efter Taksationskommissionens Skøn ikke længere hensigtsmæssigt vil kunne benyttes. — Naar en Ejendom begæres overtaget af Kommunen efter foranstaaende Regler, vil dens Værdi ved Erstatningsberegningen være at ansætte efter den af samme hidtil gjorte Brug. § 27. Ved Fastsættelse af en Erstatning for en Del af en Ejendom bliver heri at afkorte den Forøgelse i Værdi, som Ejendommen i øvrigt skønnes at opnaa ved de truffne Foranstaltninger. Som Følge heraf kan Erstatning ganske bortfalde, naar For-

anstaltningerne skønnes at medføre større Fordel for Ejeren, end Værdien af den afstaaede Grund eller Raadighed udgør. § 28. Størrelsen af de Erstatninger, som tilkommer vedkommende Ejere eller Rettighedshavere i Henhold til §§ 24—27, fastsættes i Mangel af mindelig Afgørelse, for saa vidt angaar Ejendomme i København, af den Taksationskommission, der er nedsat i Medfør af den til enhver Tid gældende københavnske Byggelov med Hensyn til de deri hjemlede Ekspropriationer. — I den øvrige Del af Østre Landsretskreds og i Vestre Landsretskreds fastsættes Erstatningerne af en for hvert af Omraaderne nedsat Kommission, der bestaar af 2 af Indenrigsministeren og 2 af vedkommende Landsret udnævnte Medlemmer, der er i Besiddelse af fornøden bygningsmæssig Sagkundskab, samt en af Indenrigsministeren udnævnt Formand. Samtidig med Udnævnelse af Medlemmer og Formand udpeges en Stedfortræder for hver af de paagældende. — Finder den eksproprierende Kommune eller vedkommende Ejer, at den af Taksationskommissionen fastsatte Erstatning ikke svarer til Værdien af det eksproprierede, kan hver af Parterne, dog senest inden 6 Ugers Forløb efter Meddelelsen af den stedfundne Vurdering, paa ny forelægge Erstatningsspørgsmaalet for Taksationskommissionen. Denne vil til Foretagelse af denne fornyede Prøvelse af Erstatningsspørgsmaalet være at udvide med 2 af vedkommende Landsret blandt dennes Dommere udpegede Medlemmer. — Dersom Omvurderingen ikke er fordelagtigere for Rekvirenten end den første Vurdering, skal Rekvirenten udrede samtlige ved Omvurderingen paadragne Omkostninger; i modsat Fald træffer Kommissionen selv Bestemmelse om Omkostningernes Fordeling, jfr. § 30. § 29. I alle Sager angaaende Erstatningskrav i Medfør af denne Lov kan den paagældende Kommission antage en Landinspektør eller anden sagkyndig teknisk Medhjælp, der skal deltage i Behandlingen af de fremsatte Erstatningskrav og vejlede Kommissionen med Hensyn til Sagens tekniske Spørgsmaal, men ikke deltager i Kommissionens Afstemninger. § 30. Kommissionen skal træffe Afgørelse om Afholdelse af Sagens Omkostninger, derunder Honorarer til Kommissionens Medlemmer og sagkyndige. — De af Kommissionen ikendte Omkostninger kan inddrives ved Udpantning. § 31. Kommissionens Afgørelse af de den forelagte Erstatningskrav træffes snarest, efter at der er givet saavel Kommunalbestyrelsen som vedkommende Ejere eller Rettighedshavere Lejlighed til at fremskaffe de Oplysninger, som Kommissionen maatte

anse for nødvendige, og efter at der er givet Parterne Lejlighed til at ytre sig over de fremkomne Oplysninger, derunder saadanne, som Kommissionen selv maatte have fremskaffet, saavel som om det i Sagen i øvrigt anførte. § 32. Erstatning vedrørende en pantebehæftet Ejendom udbetales i Mangel af anden Aftale mellem Pantehaverne til disse i den Orden, hvori de efter Tingbogen er panteberettigede, og i det Omfang, som er fornødent til Panthavernes Fyldestgørelse for den ved Ekspropriationen foranledigede Førringelse af deres Pantesikkerhed, medens den eventuelt resterende Del af Erstatningen udbetales til Ejeren.

Kapitel VII.

Finansieringsbestemmelser.

§ 33. Indenrigsministeren bemyndiges til i Finansaarene fra og med 1939—40 til og med 1943—44 at anvende indtil i alt 4 Mill. Kr. aarligt til Støtte af de af Kommunerne iværksatte Saneringer, idet Ministeren dog efter Forhandling med Finansministeren kan forhøje Beløbet til 6 Mill. Kr. i enkelte af Finansaarene, naar det iagttages, at det samlede Beløb, 20 Mill. Kr., ikke overskrides. — Af de i 1ste Stykke ommeldte Beløb, 4 henholdsvis 6 Mill. Kr., vil 2 henholdsvis 3 Mill. Kr. være at anvende til Saneringsarbejder i de tre Hovedstadskommuner, medens 2 henholdsvis 3 Mill. Kr. vil være at anvende til Saneringsarbejder i Provinsbyerne. — Saafremt de saaledes forbeholdte Beløb ikke inden Udløbet af Finansaaret 1941—42 maatte være kommet til Anvendelse til Saneringsarbejder inden for det ene Omraade, kan de dette forbeholdte Beløb overføres til Anvendelse til Saneringsarbejder i det andet Omraade i det Omfang, Indenrigsministeren maatte anse dette rimeligt under Hensyntagen til Behovet i de to Omraader. — Finansministeren bemyndiges til at udstede Statsobligationer for et til de anvendte Summer svarende Beløb. — Statsstøtten ydes Kommunerne efter Indstilling af Boligtilsynsraadet i Overensstemmelse med Reglerne i § 34. § 34. Laanet, hvis Størrelse ikke kan overstige 75 pCt. af Kommunens Udgifter i Anledning af Erhvervelse af de paagældende Ejendomme, forrentes straks fra Udbetalingen med $3\frac{1}{2}$ pCt. p. a. — Naar de paagældende Grundarealers Værdi er fastsat enten ved stædfundet Salg, ved Overenskomst eller ved Vurdering, dog senest fra den Termin, der følger efter 5-Aarsdagen fra Laanetilsagnet, at regne, udregnes Kommunens Tab ved de paagældende Dispositioner. — Laanet nedskrives da med

et Tilskud fra Staten, svarende til $\frac{1}{5}$ af Kommunens Tab. — Saafremt det Beløb, det herefter kommer til at paahvile en Kommune selv at bære som Tab, af Indenrigsministeren skønnes at være uforholdsmæssig stort i Forhold til vedkommende Kommunes Størrelse og økonomiske Vilkaar, kan Ministeren forøge Statstilskuddet til $\frac{1}{4}$ af Kommunens Tab, saaledes som dette er opgjort i 2det Stykke. — Indenrigsministeren træffer i hvert enkelt Tilfælde Bestemmelse om, i hvilket Omfang Udgifter til Gadeanlæg m. v. kan medregnes som Tab. — Af det i Overensstemmelse med Regelen i 3die eller 4de Stykke nedskrevne Laan svares fra det i 2det Stykke nævnte Tidspunkt en fast halvvaarlig Ydelse paa 3 pCt. af Laanets Hovedstol. Af den halvvaarlige Ydelse er $2\frac{1}{4}$ pCt. af den til enhver Tid skyldige Restgæld Rente og Resten Afdrag. — Indenrigsministeren kan bestemme, at de Beløb, som Kommunen selv opnaar ved Salg af de paagældende Grunde enten som kontant Købesum eller som Afdrag paa denne, helt eller delvis skal anvendes til Nedbringelse af Laanet. § 35. De i § 34 omhandlede Vurderinger foretages af 2 Vurderingsmænd, af hvilke Indenrigsministeren vælger den ene og vedkommende Kommunalbestyrelse den anden. For saa vidt Vurderingsmændene ikke bliver enige om Fastsættelsen af Vurderingssummerne, udpeger Højesteret en Opmand, der da endeligt fastsætter Grundenes Værdi. § 36. Saafremt det almindelige Renteniveau maatte undergaa saadanne Ændringer, at der skønnes at burde foretages enten Forhøjelse eller Nedsættelse af de i § 34 fastsatte Rentesatser, kan Indenrigsministeren efter Forhandling med Finansministeren og med Tilslutning af Rigsdagens Finansudvalg ved Bekendtgørelse fastsætte en anden Rentefod for de Statslaan, der efter Bekendtgørelsens Dato maatte blive bevilget i Henhold til denne Lov. Af Forhøjelsen eller Nedsættelsen af den aarlige Rente følger en tilsvarende Forhøjelse eller Nedsættelse af den aarlige Annuitetsydelse af Laanet. § 37. Indenrigsministeren fastsætter de nærmere Regler vedrørende de Oplysninger og Bevisligheder, som skal forelægges samtidig med Andragende om Statsstøtte, samt Regler vedrørende Udbetalingen m. v. af Statsstøtten. — Laanene administreres af Kongeriget Danmarks Hypotekbank i Overensstemmelse med de herom af Finansministeren fastsatte Regler, jfr. § 20 i Lov Nr. 153 af 13. April 1938 om Laan til Boligbyggeri m. m.

Kapitel VIII.

§ 38. Denne Lov gælder ikke for Færøerne.

SAGREGISTER

til

Vejloven, Byplanloven og Boligtilsynsloven (Tallene henviser til Paragraffer.

VL = Vejloven. BpL = Byplanloven. BtL = Boligtilsynsloven).

- Adgang** til Bygning m. v., BtL 8.
Adgangsforhold, BtL 2.
 — ret til Vej, BpL 2 Nr. 2.
Aldrag, VL 5. BtL 34.
Afløb, VL 2. 8. 13—16. Se ogsaa Spildevand, Vandløb.
Afspærring, VL 8.
Afstemning, se Stemmeret.
Amtsraad, BpL 16.
 — raadsforening, BpL 4.
Anke, BpL 8. 26. BtL 20.
Anlæg af Vej, BpL 11.
 — , offentlige, BpL 2 Nr. 4, 12. 14.
Arbejds- og Fabriktilsyn, BtL 8.
Arkitekt, BtL 5.
- Baneanlæg**, VL 4.
Beboelsesarter, BpL 2 Nr. 2.
 — bygning, BtL 1.
 — forhold, BpL 1. 2 Nr. 7—9. 8. 11. 15. BtL 24.
 — lejlighed, BtL 21.
 — rum, BtL 1. 2.
Beboer, BtL 8. 10.
Bekendtgørelse, VL 9. BpL 3. 7. 8. 10. BtL 36.
Belysning, VL 2. 8.
Belægning, Gades, VL 2. 3.
Beplantning, BpL 2 Nr. 9.
Bolig, BtL Kap. I. 1. 3. 6. 8. Kap. III. 13.
 — bebyggelse, BpL 2 Nr. 5.
 — hygiejne, BtL 6.
 — kommission, BtL 4.
- Boligret**, BtL 17.
 — tilsyn, BtL 4 m. fl. 23.
 — tilsynsraad, BtL 4—6. 13. 23. 24. 33.
Bolværk, BpL 12.
Brandfare, BtL 13. 24. Se ogsaa Hildebrand.
Bruger, BpL 10. BtL 8. 11.
Brugsrettighed, BpL 12.
Byggegrund, BpL 2 Nr. 6.
 — linie, BpL 2 Nr. 1. 15.
 — lovgivning, BpL 5. BtL 9. 10.
Bygning, off., BpL 2 Nr. 4. 12.
Bygningsafstand, BpL 2 Nr. 7.
 — haandværker, BtL 5.
 — højde, BpL 2 Nr. 8. 5.
 — ingeniør, BtL 5.
Byplannævn, BpL 1. 3. 4. 9.
 — laboratorium, BpL 4.
Bøde, VL 8.
Børn, BtL 20. 22.
Børneforsorg, BtL 20.
 — nævn, BtL 20.
 — værnudvalg, BtL 20. 22.
- Dagrenovation**, VL 12.
Dagslys, BtL 2.
Dispensation, BpL 5.
Drikkevand, BtL 2.
- Eftersyn af Bolig**, BtL 6. 7.
 — , Fremlæggelse til, BpL 3. 7. 8.
Ejendomsskyld, VL 3. 4. 8. BtL 16. 28.

- Ekspropriation**, BpL 12—15. BtL Kap. IV.
Embedslæge, BtL 5.
Erstatning, VL 13. 15. BpL 8. 12—14. BtL 16. 20. 24—29. 31. 32.
- Facade**, VL 2. 4. 8.
Facaderet, VL 4. BpL 2 Nr. 1.
Familie, BtL 21. 22.
Finansiering, BtL Kap. VII.
 — minister, BtL 33. 36. 37.
 — udvalg, BtL 36.
Flytning, se Fraflytning.
Flyveplads, BpL 2 Nr. 4.
Forbedring af Ejendom, BtL 25.
Forbud, BpL 9. BtL 10—16. 18. 19. 21. 24.
Fordeling af Omkostninger, VL 4. 8¹³. 16.
Forretningsbebyggelse, BpL 2 Nr. 5.
Fraflytning, BtL 11. 20. 21.
Frederiksberg, BpL 4.
Fremlæggelse af Plan, BpL 7. 8.
Fritagelse, BpL 1.
Fugtighed, BtL 2.
Fælles Boligtilsyn, BtL 4.
 — By- el. Markplan, BpL 3. 4. 24.
Færdsel, VL 2. 8.
Færøerne, BpL 28. BtL 38.
- Gaardareal**, VL 8.
Gaardsplads, BtL 1.
Gade, VL 1—4. 7—9. 12. Se ogsaa Privat Gade.
Gadeanlæg, BtL 34.
Gang, BtL 1.
Grund, privat, BpL 12.
 — værdi, BtL 15.
- Havnareal**, BpL 2 Nr. 4.
Hede, BtL 2.
Hjørneafskæring, BpL 2 Nr. 2.
Honorar, BpL 20. BtL 30.
Hovedvej, BpL 2 Nr. 2.
 — stadskommune, BtL 4. 33.
Husleje, BtL 17.
 — stand, BtL 21.

- Hypotekbank**, BtL 37.
Højesteret, BtL 5. 35.
- Ikrafttræden**, VL 7. 9. BpL 1.
Hildebrand, BtL 1. 2.
Indankning, se Anke.
Indbyggertal, BpL 1.
Indenrigsminister (-ministerium), VL 17. BpL 1. 3—5. 7—9. 12. 19. 24—26. BtL 4—6. 8. 24. 28. 33—37.
Indsigelse, BpL 7.
Industriformaal, BpL 2 Nr. 5.
Istandsættelse, VL 7. 8. 12.
- Kasse**, Kommunens, VL 2. 6.
Kirkegaard, VL 4. BpL 2 Nr. 4. 12.
Klager, VL 14. 17. BpL 20—22. 26. BtL 6. 11. 23.
Klosetrum, BtL 2.
Kommunalbestyrelse, VL 1—5. 8. 9. 12. 17. BpL 1. 3. 7—10. 12. 15. 19. 21. 25—27. BtL 4. 5. 17. 24. 31. 35.
Kort, BpL 2.
Kulde, BtL 2.
Kælderlejlighed, BtL 3.
København, BpL 4.
Købstad, BpL 1. BtL 4.
 — forening, BpL 4.
Køkken, BtL 2.
Kørsel, VL 8.
- Laan**, BtL 34. 36. 37.
Landbrug, BpL 1.
 — inspektør, BpL 11. 19. BtL 29.
 — kommune, BpL 4. BtL 4.
 — omraade, BpL 3.
Landsret, BpL 16. BtL 28.
Ledningsanlæg, BpL 2 Nr. 3. 12.
Legeplads, BpL 2 Nr. 4.
Lejer, BtL 16. 20. 23.
Lejlighed, BtL 2. 3. 12. Kap. IV. 21. 22. Se ogsaa Kælder-, Stuelejlighed.
Lempelse, BpL 1.
Luftfornyelse, BtL 2. 3.
Lygteskat, VL 8.

Lysafstand, BpL 5.
 — forhold, BtL 3. Se ogsaa Dagslys.
 Lystantæg, BpL 2 Nr. 4.

Magelæg, BpL 18.
 Magistrat, VL 8. 9. 12—14. 16. 17.
 BtL 17. 20. 22.
 Mangler, afhjælpelige, BtL 12.
 — , uafhjælpelige, BtL 10.
 Markjorder, BpL 3.
 — plan, BpL 3—5.
 Matrikulering, VL 1.
 Medicinaldirektor, BtL 5.
 Myndighed, se Offentlig M.
 Mægling, BpL 3.
 Mærker, BpL 6.

Navn, VL 9.

Offentlig, Bekendtgørelse, se under B.
 — Forsorg, Personer under, BtL 17.
 — , Gades Erklæring for, VL 1. 2.
 — Myndighed, BtL 5. 8. 9. 18.
 Offentlige Bygninger og Anlæg, BpL
 2 Nr. 4. 12. 14.
 — Midler, BtL 15.
 Ombygning, BpL 5. BtL 13.
 Omdeling, BpL 18.
 Omkostninger, BpL 20. BtL 17. 28.
 30. Se ogsaa Udgift.
 Omlægning af Gade, VL 3.
 Omprioritering, BtL 15.
 Omvurdering, BtL 16. 28.
 Opholdsrum, BtL 1. 2. 8. Kap. III.
 — sted, BtL 1. 10. 12. 13.
 Ophævelse af Plan, BpL 5.
 Oplysninger, BpL 21. BtL 5. 8. 31. 37.
 Opmaaling, BpL 6.
 Opsigelse, BtL 20.
 Opvarmning, BtL 2.
 Overbefolkning, BtL 3. Kap. IV. 21.
 Overtagelse af Ejendom, BpL 13. 14.
 22. BtL 26.
 — — , Istandsættelse og Vedligeholdelse, VL 7. 8.
 Overtredelse, VL 8. BpL 25. BtL 8.
 9. 19.

Paabud, BtL 12. 14.
 Paalæg, VL 8. 12. 17. BpL 1. 27.
 BtL 21.
 Panthaver, BpL 7. 10. 23. BtL 11.
 13. 23. 32.
 Park, BpL 2 Nr. 4.
 Plads, VL 1—4. 8. 9. 12. BpL 2 Nr. 2.
 12. Se ogsaa Torv.
 Planlægning, BpL 2.
 Polit, BpL 27. BtL 8. 20.
 — sag, VL 8. BpL 25.
 — vedtægt, BtL 12.
 Prioritering, BtL 15.
 Privat Gade, VL 1. 7. 8. 9.
 — Vandløb, VL 14.
 Provinsby, BtL 33.

Regulativ, BtL 5.
 Renholdelse, VL 2. 12. BtL 22. Se
 ogsaa Urenlighed.
 Rente, VL 5. 6. BtL 34. 36.
 Rettigheder, private, BpL 10. 13.
 BtL 25. 31.
 Rydning, BtL 11.

Sagkundskab, BpL 4. 19. BtL 4. 28.
 —30.
 Sanering, BtL Kap. VI.
 Saneringsplan, BtL 24. 26.
 Servitut, BpL 12.
 Smugkro, BtL 20.
 Snekastning, VL 12.
 Socialminister, BtL 8.
 Sogneraadforeninger, samvirkende,
 BpL 4.
 Spildevand, Aflob for, VL 8. 13. BtL 2.
 Se ogsaa Aflob, Vandløb.
 Sporanlæg, BpL 2 Nr. 3. 12.
 Sporvejsanlæg, VL 4.
 Sportsplads, BpL 2 Nr. 4.
 Statsobligation, BtL 33.
 — støtte, BtL 33 flg.
 Stedfortræder, BpL 4. 16. BtL 5.
 Stemmeferhed, BpL 4. BtL 5.
 — ret, BpL 4. 19. BtL 29.
 Sti, VL 1—4. 8. 9. 12.
 Straffelov, BtL 20.

Stuelejlighed, BtL 3.
 Sundhedsforhold, BtL 1. 8. 12. 13.
 22. 24.
 — kommission, BtL 4.
 — lovgivning, BtL 10.
 — styrelse, BtL 5. 7. 11. 13.
 Søgmaal, BpL 26.

Tagformer, BpL 2 Nr. 8.
 Taksation, BpL 16. 19. Se ogsaa Vurdering.
 Taksationskommission, BpL 16. BtL
 26—31.
 Teknisk Sagkundskab, BpL 4. 19. Se
 ogsaa Sagkundskab.
 Tilbygning, BpL 11.
 Tilstødende Ejendom, VL 8. 13.
 Tingbog, BpL 7. 11. 23. BtL 11. 32.
 — lysning, BpL 3. 10. BtL 11. 13.
 25.
 Torv, VL 3. BpL 2 Nr. 2. 12. Se ogsaa
 Plads.
 Trappe, BtL 1.
 Tvistighed, BpL 24.

Udbetaling af Erstatning m. v., BpL
 23. BtL 37.

Udgift, BtL 16. 17. Se ogsaa Omkostning.
 Udplantning, VL 6⁸. 15. BpL 20. BtL
 30.
 Udstykning, BpL 11.
 Udvidelse af Plan, BpL 5.
 Urenlighed, BtL 12. Se ogsaa Renholdelse.
 Utidssvarende Byggemaade, BtL 13.

Vandareal, BpL 12.
 Vandløb, VL 8. 14. Se ogsaa Aflob,
 Spildevand.
 Vedligeholdelse, VL 2. 8. 12—16. BtL
 14. 22.
 Vej, se Gade.
 Vejforhold, BpL 1. 2 Nr. 1. 12. 15.
 Vindue, BtL 2.
 Virkning af Plan, BpL 8. 11.
 Voldgiftsret, BtL 17.
 Vurderingskommission, BpL 13—15.
 18.
 — mænd, BtL 35.
 Værdiforøgelse, BpL 17. BtL 27.

W. C., BtL 2.
 Ændring af Plan, BpL 5. 7.